O-892 NIVK.
NC5

T. D. RC. 1830

R.R. No: 222-4-1905

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

திரிசிரபுரம் பக்திமார்க்க

கிருஷ்ண விலாச சபையாரால் நடத்திவருகின்ற,

பூலோகரம்பை நாடகம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்,

அருட்கவி நா. வீரராகவதாஸர்

அவர்களாலியற்றப் பட்டதை

சென்னை

சிந்தாத்திரிப் பேட்டை

ாமோதரம் அண்டு கம்பனியாரால்

காப்பிரைட் என்னும் சுதந்தரம் பெற்று

சென்னை

மெய்டன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

(Allrights Reserved)

விளம்பரம்.

உடலாடையுடுத்த காசினியின் கண் வாழுங்கல்வியறிவிற்சிறந்த
கவிஞர்காள், கருதித் தெரிவிக்கும் விக்ஞாபன மென்னவெனில்:—
இவ்வுலகின் கண் அநேகநாடகங்களேற் பட்டிருக்கினு மவையெ
லாந்தற்காலத்திற் வழங்கிவரும் படியாயுள்ள வர்ணமெட்டுகளிலிராம
லும், அந்நாடகங்களை தெரிந்தவர்களைக்கொண்டு தாங்கள் கேட்டுக்
கொள்ளும்படியாயும் சிலபேர்களுக்கெவ்வாமலும் அந்நாடக
ங்கள் நடிக்கும்படியாயுள்ளவிடந்தேடிச்சென்று தெரிந்துகொள்ளும்
படியாக விருப்பதைக்கருதி அலை ஓயப்போகிறதுமில்லை சமுத்திரத்
தில் மூழ்கப்போகிறதுமில்லை யென்கிற மொழியை யாங்களறிந்திந்த
ப் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சமஸ்த கனதனவான்களுக் கெல்லா முபயோக
படியாயும் கதாரம்ப முதற்பட்டாபிஷேகம்வரை தற்காலமிவ்
வுலகிற் நூதனமாய்ப் பாடிவரும் படியாயுள்ள நூதனவர்ணமெட்டுக
ளிற் செய்வித்தும் [illegible] நாடவர்ணமெட்டுகளின் வின்னதென் றுமே
லெழுதியும் இராக[illegible]க ளமைப்பித்தும் இவ்வரிய செந்தமிழ்த்
புஷ்டியோடமைந்த விசா[illegible]மாற் பதங்களை யடுக்கி யாவருங் கண்டு
களித்துக்குதூகல மடைந்துஞ் ஜீவிக்கும்படி இந்தபூலோகரம்பைநா
டகமென்னு மிதனை புலோகோபகாரமாக வியற்றி யச்சிட்டு வெளியி
ட்டிருக்கின்றனம் இவ்வண்ண மியாங்கள் செய்திருக்குமிதனை

கைவல்ய நவநீதம்.

படர்ந்தவேதாந்த மென்னும்பாற்கடற் மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிரைத்து வைத்தார்குரவர் களெல்லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித் தேனிந்தக் கைவல்யநவநீதத்தை
அடைந்தவர்விடய மன்றியறிவிலார் பசியிலாரே

என்ற நீதியின் [illegible] செப்பிய வண்ணம் இந்நாடகமானது கதை
செய்யும் படியாயுள்ள [illegible]மபாகவதோத்தமர்களும் டிராமா கம்பனி
நடாத்துவோர்களுங் கிராமாந்தரங்களில் நாடகமாடக் கூடியவர்க
ளும் இன்னு மனேகர்களும் வீண்பொழுதுபோக்கிக் காலத்தை வி
யர்த்தமாய்க் கழிக்கும் பேதமையறிவை யுடைத்தான ஸ்திரீகளு
மிதைவாங்கி வாசித்துப் பிரமானந்த மடைவீர்களென நம்புகின்றனம்.

மேலும் இந்த பூலோகரம்பை நாடகத்தைப் போற் வேறு காண
பதரிதென்றும் நாங்கள் இதை [illegible]த்தெழுதுவதுசித மன்றென்
றும்இதை விரிவிற் பெருகு மென்றும் தாங்களே வாங்கி வாசித்
தறியும்படி யிருப்பதாலும் இம்மட்டிற் சுருக்கிவரைந்தனம்.

இந்த பூலோகரம்பை நாடகத்தை யொவ்வொருவரும் வாங்கி
வாசித்தறியுமாறு கோருகின்றனம்.

இங்ஙனம்
தாமோதரம் அண்டு கம்பனி,
46, ஐயாமுதலி தெரு,
சிந்தாதிரிப்பேட்டை, [illegible]ருஸ்.

முகவுரை.

தனவான்களே,

இந்நெடிய கடல்சூழ்ந்த நவகண்டங்களிலு மொன்றாகிய இப்பரதகண்
டத்தின் கண் காலந்தொட்டிங்கு நானதுவரை இயலிசை நாடகமென்றேற்
பட்டிருக்கின்ற மூன்றினு ளொன்றாகிய நாடகத்தமிழைப் பற்பல தேயத்தி
லுள்ள பல வித்வான்களாற் செய்திருக்கினு மவையெலா மிக்காலத்திற்கேற்
ற வர்ணமெட்டுகளி லவர்கள் புதுக்கிவையாம லிருக்கின்றபடியினு லவைகளை
இப்பூதலத்திலுள்ள நேயர்களாகிய வெனதன்பர்கள் சாணையிற் றீட்டாத
இரத்தினக்கல் தன்னொளியைத் தன்னுள்ளே வைத்திருக்கும் வாறுபோல
ந்நாடகங்களைத் தங்களுக்குரோம்மியமாய்க் கையாண்டு வருமலிருக்கின்றார்க
ளெனக்கருதி யதற்காகவே யிந்த வெம்பெருமான் றிருவருளாலும் பெரி
யோர்களாசீர்வாதத்தினாலு மடியேன் சிற்றறிவிற் கெட்டியவாறு பூலோக
ரம்பை நாடகமெனச் செய்வித்திதை சில பாவலர்களைக் கொண்டு திரிசிர
புரத்திலும் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்திலும் நடத்திக் காண்பிவித்த வர்
ணமெட்டுகளில் இராகங்கள், ஓடிப்பதங்கள், த[illegible], பார்வைவர்ணமெ
ட்டுகள், டம்பாக்கள், டோம்ரிகள், தருக்கள், தில்லானாக்கள், கியால்கள்,
நோட்டுகள், லாவணிகள், இந்திரசபா வர்ணமெட்டுகள், வெண்பாக்கள்,
விருத்தங்கள், அகவல்கள், கலிகள், கும்மிகள், வசனங்கள், மேற்கோள்
சாத்திரங்க ளிவைகளால் லமைக்கப்பட்டிருக்கு மிச்சரித்தையை இப்புவியின்
கண் வசிக்கும்படியாயுள்ள நண்பர்களனைவரு மிதனைவாங்கி வாசித்து சா
ராம்சத்தை யறிந்தந்தப் பவேனோந்திரனென்ற மாசனைப்போற் புத்திவிஷய
த்தி லிடுபட்டிசைந்து நடக்க முயலுவார்களென்றும்,

இப்பூமண்டலத்தி லுள்ள பேதமை யறிவையுடைத்தான பெண்ணரசி
களி யாவருமிந்த பூலோகரம்பை யென்கிற மாதசிரோன்மணியைப் போற்
றன் நாயகனுக் கேற்பட்டிருக்குந் துன்பங்களைத் தன்பதிவிரதா தன்மத்தினா
லும் புத்தி சாதுர்யத்தினாலும் பிழைப்பிக்கும்படிக் க[illegible] பாடுபட்டன்பனை
எழுப்பி இக்காசினியிலுள்ள யாவருந் தன்னைக் கற்பு[illegible]யவ்ஸ்திரீயெனச் சொல்
லும்படி நடித்தவண்ணம் [illegible] களித்துக்கருதி நடந்து
வருவார்களென்றும்,

இத்தராதலத்தி லுள்ள தாயர்களியாவரு மந்த புத்திசிகாமணி யென்கிற
மந்திரியைப்போற்ஐசுவர்ய[illegible]மிருந்ததைத் நிவர்த்தித்துத் தன்
னுயிரைப்போல் மன்னுயிரைப் பாலித்துச் செருக்கடையாமற் சத்யநெறி
யாய்ப் பொறுமையை வகித்துத் தன்கீர்த்தியிவ்வுலகிற் பிரகாசிக்கும்படிச்
செய்ததை யறிந்து புகழுடன் பே[illegible] வருவார்களென்றும்,

பூதலத்திலுள்ள பெண்பாலர்களியாவரு மிப்பொழுது நடந்து வரும்
படியாயுள்ள கலியுக மஹாத்மியத்தைக் கிர்த்திய சேஷ்டையினாற் காலத்திற்
கேற்றகோல மென்கிற பழமொழியின் வண்ணம் தனக்குத்தானே உற்பத்தி
ஸ்தானத்திற் கிடமாய்க் கற்றறிந்துகொண்ட பிராமணஸ்திரீயினது இந்திர
மந்திர தந்திர ஜாலக்கபட வஞ்சனைக்குது வினைய டக்கு டமார பித்தலாட்
டம் புனைசுருட்டு எத்து கெத்துகளியாவும் சமுத்திரத்திற் கரைத்த பெருங்
காயம் போலும் கூட்டோடே போச்சுது குளிருங்காச்சலு மென்றவண்ணம்
கடைமுடி, விற்றனக்கே நினைக்குங்கேடு என்ற மொழியைப்போன்மரண
மடைந்திந்த மாநிலத்திலுள்ள யாவருமவளைத் தூறி சீசீ யென்றிகழும்படிக்

கெட்டசெய்கையா லேற்பட்டதை நினைத்து முற்றும் நன்மையை நாடி நடத்துவருவர்களெனப்பேசியிருக்கு மிக்கிரந்தத்தின் ஸங்க்யானத்தையொவ்வொருவரு மிதைவாங்கி வாசித்தறியுமென தன்பர்களியாவருக்கு மிச்சிறுவன் வந்தனங்கொடுக்க வுடையனா யிருக்கின்றேன்.

மேலு மிச்சரித்திரத்தை புத்திமான்கள் வாசிக்க வாசிக்க மனத்தெளிவு டற்சாகம் ரம்மியமுதலானதுக ளுடைத்தானதாக விருக்குமா அதிதுக்கத்திற்கிடமா யிருப்பதோடுங் கூடக்கலியுக மென்கிற சேஷ்டைக்கு இந்த பூலோகரம்பை நாடகமென்கிற தன்மத்தைக் கொண்டவைகளைக் கடிந்து நடப்பார்களென்று மிவ்வண்ணஞ்செய்த வடியேனை இகழாமலும் புகழாமலு மிருக்கும்படித் தங்களடியிணைக் கோரியிருக்கும்,

தங்களுண்மையுள்ள

இங்ஙனம்,

தி. நா. வீரராகவதாஸன்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

இந்த பூலோக[illegible] நாடகத்திற் குதாரணமெடுத்துக் காட்டிய திட்டாந்த

சாத்திரங்கள்.

ஸமஸ்க்ருத ஸ்லோகம்
ஒளவை
சிவதரு மோத்தரம்
பெருந்திரட்டு
திவ்வியப் பிரபந்தம்
மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்
திருக்கை[illegible]க்காப்பு
பட்டணத்தார்
ஞானவெட்டி
நீதிநெறிவிளக்கம்
கைவல்யாவநீதம்
பாத்தையர்மாலை
திருவெங்கடசதகம்
விவேகசிந்தாமணி
தண்டலையார்சதகம்
கவிகள்
குறள்
திருக்கண்ணபுராணம்
நூற்றெட்டுதிருப்பதியந்தாதி
கொன்றைவேந்தன்
மஹாபாரதம்
குமரேசசதகம்
மூதுரை
கம்பராமாயணம்

அறப்பளீசுரசதகம்
கல்வழி
அரிச்சந்திரபுராணம்
விறலிவிடுதூது
ஸ்ரீமஹாபாகவதம்
இரத்தினசுருக்கம்
உவமானசங்கிரகம்
[illegible]தம்
[illegible]ருசேபத்யம்
த[illegible]ப்பாடற்றிரட்டு
மூ[illegible]ரை
நீதிவெண்பா
வெற்றிவேற்கை
[illegible]த்திசூடி
[illegible]லகநீதி
[illegible]ரங்கேசவெண்பா
ஞானவாசிட்டம்
ஸ்ரீபாத் மோத்தரப்புராணம்
திருவிளையாடற்புராணம்
நீதிநூல்
இருசமயவிளக்கம்
சுமதிசதகம்
சிவவாக்கியம்
கூரேசவிஜயம்

ஆகசாத்திரங்கள் மொத்தம் 48,

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

உதவிச் சிரப்புக் கவிகள்.

நிகழும் 1903ளு ஜனவரீ௴ முதற்றேதி யிஹின்றிந்தியா தேயத்திற்கெலாமேகசக்ராதிபதியவர்களின்றிருப்பட்டத்தின் மங்களோற்சவ சிறப்பை இவ்விடம் மாயவரந் தாலுக்கா தேரழுந்தூ ரென்னுந் திவ்யதேயத்தின்கண் பப்ளிக் ரோட்டினெதிரில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்குஞ் சர்க்காரிஸ்கூலின் முன்னமைக்கப் பட்டுள்ள விசித்திரக் கொட்டகையின் கண் அநேகம் பிரபுக்கள் முன்னிலையிற் கூறியவா[illegible] கவி-இது

இஃது

எத்தேயங்களுக்குந் தாயகமாயிரா கி[illegible]ற

இத்தேயங்களுக் கெல்லாமிராஜதானி ய[illegible]கி

இங்கிலாந்து தேசத்திற்கரசரு மிந்துதேசத்திற் கெலா

மேகசக்ராதிபதியவர்களுமாகிய மஹாகுணம் பொருந்திய

மஹா ராஜ ராஜ ஸ்ரீ மஹாராஜ பூஜித ஸ்ரீமாந்

எழாவ தெட்வார்ட்டு

மஹாராஜா அவர்கள் திவ்யசமுக சந்நிதான[illegible]த்தின் பேரில்

மாயவரந்தாலுக்கா தேரழு[illegible]தூர்

கனம் ரிவினியூ இனிஸ்பெக்டரவர்கள்

தங்கப்பிரகாசம்பிள்ளை யவர்கள் முன்னிலையிற்

தாங்கமா நகரம்

சதுர்வேதசித்தாந்த [illegible]பிரசங்கியாகிய

த.சண்முகக்கவிராஜ ரவர்களின் மாணாக்கருளொருவராகிய

திரிசிரபுரம்-அருட்கவி

நா.வீரராகவதாஸரவர்கள்

இயற்றிய சமுக-ஆசிரிய விருத்தம்.

வாரிசூழுலகில் சிரப்ரமருட்கவி வீரராகவன் வாழ்த்துசமுகம் நாளுஞ்

வடதிசையிலிங் கிலாந்துளநகரின் ரத்னசிம்மாதனத்தமர்ந்து நாளுஞ்

ஸ்ரீஇயாநல்கெலா மோர்குடையிலாளு நவமணிமகுடஞ் சென்னியோ
ங்கிச், செப்புஞ் செங்கோல் காரிருக்கவும் கட்டியர்கள் ஜெயபராக்
கென்று சொல்லப்

பாரினாமிற் ராசர் குடிபடைகள் க்ஷேமமாய்ப்பாங்குடனிருப்பதற்கு
பரிவுடனிலைக்கண்டர்மஹாராணி சக்ரவர்த்தினி பட்டமமர்ந்தகா
ளிற், காரினில்லட்சமிபுருஷோல்வாசெல்வச்சீடாரோனங்கி பெருகவுல
கிற், சட்டதிட்டங்கள் செய்தன்னாவிர்போல மன்னுயிரைசார்ந்தெண்
ணிபதஞ்சோர்தயின்

கோரீயேயதன் பிறகனர்புர்க்ஷேமமாய் தெட்வார்டு மஹாராஜர்க்குக்
[illegible]பெருவாயிரத்தித் தொள்ளாயிரமூன்றின் [illegible]யம் ஜனவரியின்மு
தலிற் [illegible]

பூரிக்குப்பட்டர் [illegible]ப்பொன்னால் நவமணிகள் போட்டாண்கொலி
க்கவாங்குப், பூ தேயமன்னர்பார்லிமெண்டு மதிமந்திரிப்பெருகிபல
ராசி கூற

காரிருள் போக்கிடரவிமதி பூவினிற் கருதியே வருதல்போலக்
கடவுளின் கிருபையால்மஹாராஜர் ஷேமகாலமாசான் வதற்குச்
[illegible]ரீடக்கந்தமும் புட்ப தாம்பூல மொடுசெய் [illegible]ம்மை யாடமேளஞ்
செவி[illegible]க்கரி பரிபிராமன்முடிபோற்றங்கப் பிரகாசமிங்கியற்றின
னரோ

வாழி விருத்தம்.

சீர்புகழிராஜாதிராஜன் வாழி ஹெட்வார்டு மஹாராஜன் வாழி
ஜெயம்பெரு மஹாராணியலேக் ஸாண்டர்வாழி சேர்டியூக் ஹாப்கா
னாட்டும்வழி

பார்புகழ்பிரின்ஸாப் வேல்ஸ்வாழியவர் வைஸ்ரொனப்பகரார்மிகரிஸ
ன்வாழி, பரிவுற்றபார்லி மெண்டோர்களும் வாழியவர்பகரண்டில்
கவர்னர்வாழி

கார்புகழ்மூன்று கோர்ஜில்லா வெங்கணு [illegible]ளகலெக்டர் ஜட்ஜிகளும்
வாழி, காரமன்னர்டிப்டிக் கலெக்டர் மேஜிஸ்ட்ரேட்டி னிஸ்பெக்
டர் தாசில்களும் வாழி.

ஏர்புகழ்பாரிஸ்டர் போலீஸ்ஸாமஹவர்ண மிருநான்கும்புலவர்
வாழி, இதைச்செய்யுக்தங்கப் பிரகாசம்பிள்ளையும் வீராகவனும்
வாழிவாழி

நேரிசை-வெண்பா

கம்பரொட் டக்கூத்த னௌவைக் காளிதாஸப்புலவ
னம்பிகாபதி காளமேகமுக்—தென்பாண்டிக்
கவிராயனதி மதுரக் கவிராயல் புகழேந்தி
புவியில் முன்பாடியதுபோல்.

இவ்விடத்திற் சன்மானம்பெற்றதின்பிறகு கடலங்குடிதசாரன்
மனா. ஐமீனவர்கள் பேரிலியற்றியகவிகளி லொன்றிங்கு.

சாமாரஜூபனே-என்ற-வர்ணமெட்டு.

போற்றிடுவேன் (கடல)
கடலங்குடியை யாளரசேயான் — யோகமுள்ளவரே
காவலர்களுமேவும் படிக்கு — களத்தியாகரே (கடல)
க-ரு-டி-வந்தேன்
சந்திரசூரியர் போலுலகிற் — றழைத்துவாழ்பவரே
சகலநற்குணம் வித்தைக்கிருப்பிடஞ் — சம்பிரதாயரே
ச-க-ல-ரு — மேற்பழுத்த (கடல)
தாரிலெதிர்ப்போர் தம்மைவெல்லுங் — தர்மசீல
சதுர்மறைதிகழ் முத்தமிழுணர்ந்த — மாராஜிதரே
த-ம்மைப்-பலர் — புகழுஞ் சற்சனரே (கடல)
அரசையாளுஞ் ஜமீனவர்களென் — றண்டினேன் கன்னியரே
ஐம்பதருபாயுஞ் சால்வையும்பெறவிங் — [illegible]தேன் புண்ணியரே (கடல)
அ-ணுக்-கி-ஹஞ்-செய்யுந் — தன்னியரே
பூங்கொடியம்மைக் கிருபையைப் — பூரணமாய்ப் பெற்றவரே
பொன்னுரும்பு கொடையியுஞ் சூரருக்குப் பொருட்டல பாரே
போ-க்-தியான்-கேட்ப-தமக் — கட்டிய மிதுரே (கடல)
எங்கெங்கும் தங்கள் புகழ் பெருகி — யிருக்குங் கெம்பீரரே
எளியோர் தமக்குத் தருப்போலிக்கற் கேற்கும் விரியுங்கரே (கடல)
ஏ-கி-வ-ந்-தேன்-வீராகவனெதிரே

இவ்விடத்திற் சன்மானம் பெற்றதின் பிறகு திருமலைராயன்பட்டினம் மிராஸுதாரரும் கோவில் பஞ்சாயத்தவர்களுமாகிய சஞ்சிவிராயபிள்ளையவர்களுக்கனுப்பிய சீட்டுக்கவி-இது.

ஆசிரிய விருத்தம்

வாரிசூழுலகினில்ராமாயணக் கடலைவாரியுண்டிட்டபுலவன்
வண்மையோடு சங்கீதசாஹித்யராக தாளங்களுமறிந்தவழகன்
சீரியுயர் நாடகங் கீர்த்தனை சிந்துபல செய்தலங்கிர்ட்டபிரான்
ஜெகமெச்சக்கதைகாவியங்கள் சொல்வண்மையிற் செப்பும் பிரசண்டவாக்யன்

பாரினிற் சிவபுரமருட்கவி வீரராகவன் பரிந்தெழுதும் திருமுகம்
பட்சமுடன் சஞ்சிவிராயபிள்ளை யிதைபார்த்தருளினிதாக
கேளீர்யேநாடகம் கீர்த்தனைக் கும்பிகளைக்கொண்டினிது சமுகம்
வருகக், கொறி[illegible]ர்கேட்டுளமகிழ்ந்து சன்மானமது கொண்டு
போவேனுறுதியே

இவ்விடத்திற் சன்மானம்பெற்றதின்பிறகு இவர்களுமின்னுமுள்ளகனம் சிரேஷ்டம் பொருந்திய பிரபுக்கள் முன்னிலையிலாங்காங்கடியேன் சென்று சன்மானம் பெற்றிருக்குங் கவிகளை விரிக்கிற்பெருகுமென்றவர்களிஷ்டம்போற்றடப்பிவிக்கவுசிதமாகவிருக்கையாலிம்மட்டிற் சுருக்கிவிட்டனம்.

இங்ஙனம்

தி-நா-அ-வீரராகவநாவலர்.

—:o:—

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில் 1867ம்-வருஷத்திய 25-வது ஆக்டின் 20-வது பிரிவின் 8-வது விதியின் பிரகாரம் இந்நூல் இங்கிலீஷ் இலாகாவாகிய மதராஸிலும், பிரஞ்சு இலாகாவாகிய புதுச்சேரியிலும், காரைக்காலிலும் காப்பிரைட் ரிஜிஸ்டர்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால், இந்நூலுக் குடையவராகிய மெஸர்ஸ் தாமோதரம் அண்டு கம்பெனியாரவர்களின் உத்திரவின்றி இதை வேறு பாஷையில் மொழிபெயர்த்தாவது அல்லது இதில் கண்டிருக்கிற பாகங்களையாவது ஒருவரும் அச்சிடலாகாது அப்படி, அச்சிட்டால் அதனால் உண்டாகும் நஷ்டத்தை வசூல்செய்யப்படும்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

புஸ்தகவிளம்பரம்.

—(:o:)—

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், அடியிற்கண்ட உயர்ந்த பதிப்புகளையுள்ள புத்தகங்களும், ஏனைய தமிழ், தெலுங்கு, இங்கிலீஷ், பாடசாலை புத்தகங்களும், ரப்பர்சீல், முத்திரைகளும், ஜர்மன் சில்வர் சாமான்களும், பொன் வெள்ளி நகைகளும் இன்னும் இதரமான சாமான்களும், எமது விலாசத்திற்கு வி. பி. மூலமாகவாவது நேரிலாவது சில்லரையாகவும் மொத்தமாகவும் கிரயத்துக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அரை அணா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் எமது கேட்லாக் கொன்று இனாமாக அனுப்பப்படும்.

	ரு.	அ.	பை.
ஸ்ரீ சாரதாசந்த்ர கல்யாணப்பாட்டு ...	0	4	0
ஸ்ரீ ஜனகிரேகுநீனியென்னும்தெலுங்குகல்யாணப் பாட்டு	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தமிழ்வசனம் புதியபதிப்பு ...	0	3	0
ருக்மாங்கத நாடகம் புதியபதிப்பு	0	[illegible]	0
பூலோகரம்பைநாடகம் படத்துடன் புதி பதிப்பு	1	0	0
திரிலோகமோகனாங்கி யென்னும் ஓர் அற்புதக் கதை	1	0	0
சத்தியவதனி ...	0	8	0
... ...	4	0	0
பூலோக விநோதக்கதைகள் 4-வால்யம் ...	1	0	0
மங்கையர் கொண்ட சௌந்தர்யவல்லிக்கதை ...	1	8	0
வன்னியபுராணம் புதிய பதிப்பு	1	0	0
பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம் உயர்ந்தபதிப்பு.	0	10	0
சங்கீதஸ்வரபூஷணி முதல்பாகம்	1	0	0
மேற்படி இரண்டாம் பாகம்	3	0	0
அனுபோகவைத்தியபிரம்மரகசியம் 3-காண்டம்	0	8	0
மேற்படி தனிக்காண்டங்கள்	0	12	0
சோயில்லாவாழ்வு	0	12	0
அஷ்டதிக்கின் ஆருடம்	0	12	0
சோதிடகோட்சார சிந்தாமணிபுதியபதிப்பு ...			

	ரூ.	அ.	பை.
நவரத்தினவைத்தியசிந்தாமணி [illegible]	1	0	0
மோகனாங்கி [illegible]	0	12	0
ஆவலகைஅருடமென்னும் சோதிடசங்கிரகமாலை மூலமும் உரையும்	0	8	0
சோதிட பாலபாடம் முதற்பாகம்	0	7	0
சோதிட சந்திரநாடி	0	10	0
அகஸ்தியர் பெருநூல்காவிய நாலாயிரண்ட வைத்தியம் 1200	0	12	0
ஆண்பெண் அவயவங்களின் இரகசியசாஸ்திரம்	0	8	0
பதினெண்சித்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வாதக்கோர்வை	0	10	0
சாரங்கதரன் சரித்திரப்பா	0	4	0
நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகீர்த்தனை	0	4	0
மயிலாசலக் கீர்த்தனை	0	3	0
ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம் இரண்டாம்பாகம்	2	0	0
ஷை மூன்றாம்பாகம் நாலாம்பாகம்	1	8	0
நந்தனார் சரித்திரக்கீர்த்தனை படங்களுடன்	0	8	0
நாலாயிரப்பிரபந்தம்	2	0	0
நித்தியானுசந்தானம்	0	8	0
ஷை வடகலை	0	6	0
நித்தியகன்ம அநுஷ்டானவிதி என்னும் திருவாராதனக்கிரமம்	0	4	0
நள[illegible]சரித்திரமென்னும் அய்யாசனைக் கதை	0	12	0
[illegible]மைபொருந்திய மைனாவதிக்கதை	0	12	0
பெரியமிலேடி பாகசாஸ்திரம்	0	3	0
பெரிய சைவபாகசாஸ்திரம்	0	12	0

தமிழ் நாவல்கள்.

சாரதாம்பாள்	0	8	0
புருஷோத்தமன் சரித்திரம்	0	10	0
வத்ஸலை என்னும் ஓர் வைஷ்ணவப்பெண்ணின் சரித்திரம்	0	8	0
சகலகலாஞானம் [illegible]	1	8	0

இங்ஙனம்

தாமோதரம் அண்டு கம்பனி,

46 அய்யா முதலி தெரு, சிந்தாத்திரிப்பேட்டை.

மதறாஸ்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

பூலோக ரம்பை நாடகம்.

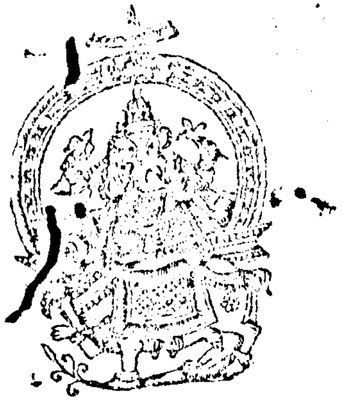

நேரிசை வெண்பா.

சீர்புகழும் பூலோகரம்பையெனுஞ் சரிதமதைப்
பார்மகிழப் பாடுதற்குப் பண்புடனே—கோர்த்தமுஞ்
சங்கரன்றன்செஞ்சடையிற் றங்கியே வா[illegible]மந்தக்
கங்கைசுதன் றந்திமுகன்காப்பு

தரு. இராகம் கமாஸ். பல்லவி. ஆதிதாளம்.

ஓம்கணேச கஜமுகசிதபொருளே திரிபுரமெரித்தவன்புத்ர (ஓம்)

அநுபல்லவி.

பாம்பணிந்திடு மந்தப் பரமசிவன்மகிழும்
பார்வதியின்ற நற் போதகமே தரும்
சா சநிதபம நிசமகரிச மாசாயுச்சியபதியும் (ஓம்)

சரணங்கள்.

மறவிகந்தனிலேறியே வருவாய் முற்றுமருள்செய
நேசித்தேன்சஜூர்ப்புஜ குலமுடைய கையா
நித்தந்துதித்தேனுனை சக்திகார்த்திடுந்தாய
தோம் தரிகிடதத்தீம் தில்லானா தகத்தோம் அன்பனையாளும் (ஓம்)

ஆதிமுதற்பரமானதற்பரனே வடிவமர்ந்திடும்
சோதிசித்தர்ஜனங்கள் யாவரும்பணியும்,
சுத்தசைதன்ய சுகாநந்தமாய்விளங்கும்
சா சநிதபம நீகமகரி ச மா ஞானமிந்திடும் (ஆதி)
பூமிதனைவலம்வந்தபுண்ணியனே பூதேவிமருகனே
சாமிவல்லபையுடன் சாருஞ்சத்யருபனே
தாஸன்வீரராகவன் தமிழ்க்கருள்செய்வோனே
தோம் தரிகிடதத்திம் தில்லானா தகதித்தோம் கண்பண்யாரும் (ஆதி)

பிரதி ஆட்டத்திலும் முதற்பாடும் ஸ்தோத்திரம்

இராமர் துதி.

சாம்ராஜா இந்திரவனைப்போற்றினே னென்ற வர்ணமெட்டு.

ஆதிமூலப்பொருளே [illegible]மைப் போற்றினேன் (ஆதி)
நீதியோடிச்சகப்பிக்கு நெறியாய்வருவோர் தம்மை
சாதகமாய்க்காப்பாற்றுவாய் சகஸ்த்ரு (ஆதி)
பட்ச[illegible]னி[illegible]ப பார்ப்பவரையாரும்
அச்சுதனே [illegible]தரிப்பாய் ஹரியே (ஆதி)
[illegible]ரணிவி[illegible]பை தழைத்தறிகப்பெருக
வீரராக[illegible]ர்ஸனும் வேண்டினேன் (ஆதி)

விருத்தம்.

பாலகன்முறையைக் கேட்டுப்பரிந்துவந்தாண்டாய் போற்றி
சிலமாங்கரியைக் காத்த ஸ்ரீ ராமுருந்தா போற்றி
சாலவேமறைக்கெட்டாத சகஸ்திரநாமா போற்றி
ஞாலத்திலென்னையாளும் நாதனே போற்றி போற்றி

இராமமகிபிரணைக்குப்பால என்ற வர்ணமெட்டு.

வந்தடைந்தேன் வரமருளே (வந்)
வரதா வரதா வரதா வரதா
சந்ததமுன் ஞானப்போற்றி
கதியேயுன் துதிக்கச்சாற்றி (வந்)
சரணம் சரணம் சரணம் சரணம்
பக்தன்மீதிற் ஞற்றமுண்டோ
பாதுகாக்கத் தடையுண்டோ (வந்)
பரனே பரனே பரனே பரனே
வீரராகவ தாஸனுருகிக்க
வேண்டுறேன் முத்தியளிக்க
வேலா வேலா வேலா [illegible]வேலா (வந்)

நேரிசைவெண்பா.

மாதவனை ஸ்ரீதரனை மண்ணளந்த மாயவனைப்
பூதலத்திற்போற்றிப்புரிந்திடுக—நீதா[illegible]
மேமைநெஞ்சேயிவ்வுலகிவ்விரவிற்கிளவ[illegible]வனவே
தாழைத்துதித்தேகிசோர்

இராஜாதிராஜனா என்ற வர்ண மெட்டு.

தினந்தினந்துதியேனடி [illegible]விலைகள்தீருமடி
கனமாயிச்சையைதாடி கண்ணாளனிதோபாரடி
எல்லோரும்வாருங்களே பாருங்களே
அவனியையீன்றவண்டி யன்பர்க்ருநந்தவண்டி
நவநீதசோரனடி நாடிவருவாரே[illegible]
எல்லோரும் வாருங்களே யாருங்களே
வரையையெடுத்தவண்டி வஞ்சகரைவென்[illegible]டி
தரைமீதுதாழைச்சூடி தாழ்ந்துபணியப்போ[illegible]
எல்லோரும்வாருங்களே பாருங்களே

பாலமோஹனனடி பாரில்கிருஷ்ணசபையடி
ஞாலம்வீராகவனடி நாடிவருவாரேதேடி
எல்லோரும்வாருங்களே பாருங்களே

இலட்சுமி துதி.

விருத்தம்.

சீராரும் திருமடந்தை திருமால்நெஞ்சில்
திருந்து வாழ்கின்ற செழுந்திருவேயிந்தப்
பாராரும் பணிந்திடுசக்தியை நாளும்
பரிவுடனே யேற்றவாயிந்தயே
ஏராரும் பூலோகரம்பையெனு
மிச்சரிதை படித்திசைத்தேனெக்குன்
வாராரும் காவிருந்த வாக்கையிய
வடிவிலேயான் பணிந்தேனா வந்தருள்வாய்நீயே

வந்தனங்கந்தே னென்று இங்கிலீஷ் கோட்டு மெட்டு.

அன்னையே யுன்னை பணிந்திருந்தேன் (அ

நன்னயத்துடன் ஸ்ரீரங்கநகர் நாடிமெம்பெருந்தேவியே
நான் மறையில் உயர்பதி உயர்பெற உயர்பெற
தினையறியப்போமோயென் (அன்

பத்தர்கள் பணி.. பரமகல்யாணி
பாரில்மாதர்வ..யிற் சிக்கிப் பாவியானேன்பாருமே
பதம.. பரிவுடன் பரிவுடன் பரிவுடன்
வீராகவன் பணிந்தேன் (அன்)

சரஸ்வதி துதி.

சலமியாலரு சாமிகாராவை என்ற ஜாவளியின்மெட்டு.

பல்லவி.

வரமருளவருவாயே வாணி (வர)
வந்தருள் தருவாயே வாணி

அநுபல்லவி. (வர)

பிரணவசொரூபி பேதைக்கருள்புரி

சரணங்கள்.

நான்முகன்றன்தேவி நாவிற்றங்கும்.. (வர)
வான்முகிற்பே..றாவி வருவிக்கும்வா..
கலைகொண்டு..கக் கமலசரஸ்வதி (வர)
இலையென்று..வர் திருப்பாய்நீசே..
வெண்டாமரைப்பூவிற் ..றிருக்குந் தாயே (வர)
வண்டமிழைச்சொல்ல வந்தாளுமெனையே

குருவஸ்துதி.

விருத்தம்.

பாவபுண்ணியமிரண்டும் பாரிதியான் றெரியாதிந்த
கேவலனெனையடைந்துக் கினத்திடும்வேதம்நான்கு..
தாவவேயெழுத்தை யியத்தமியனேர்ந்தென்குருவின்
சேவடிசென்னிதானிற் சிறக்கயான் றரித்துக்கொண்டேன்

சாமராஜபூபனேநமோ என்ற வர்ணமெட்டு,

சரணம்சற்குருபதமே நமோ நமோ (சரண)
நமோ நமோ (சரண)
சரணமவர்தாட்சிரமேற்றுங்கித் தரித்துக்கொண்டேனியான்
சாதகமாய்ச்சங்கை நீக்கினேன் (ச)
நன்மகிமையையறியா நாயேன்றன்னையே
அன்னையைப்போல் வந்தென்னிருநா கற்பியாதுண்டுகார்த்தவ
ரடியிணையதனைத்தினம் நவேன் (ச)

சபைவணக்கம்.

விருத்தம்.

தக்கதோர்வேதம் நான்குஞ் சாத்திரமாறு முன்ன
மிக்கவேயபுராணமற்றுமேன்மையாய்த் தெரிந்தேபித்தப்
புக்கவேவிலாசம் பார்க்கப்பொருந்தியே வந்திருக்கும்
பக்கமிச்சபையோர் பாதம்பணிந்துயான் வணங்குகின்றேன்

சாமராஜாஇந்திரா என்ற வர்ணமெட்டு.

தரணியில்வாழும்பர்களே வந்தனம்
திரமுடன் பக்திமார்க்க சிச்சபைதன்னைப்பார்க்கப்
புரிந்திங்குற்றோர்க்குப் பிள்ளையான் போற்றினேன் (தர)
மயிலாடல்தனைப்பார்த்து வான்கோழியும்நடித்து
பயிலல்போல்சபைக்குகப் பாலன்யான் (தர)
காவேரிக்குநிகராய்க் கைவாய்க்காலோடல்போல்
மேவிக்குமதிக்குமுன் மினிபோல்யான் (தர)
பிள்ளைசெய்குற்றம் பொறுத்துப் பேணிப்பொறுத்தல்போல
உள்ளமகிழ்ந்தாட்கொள்ளுவீர் அடியேன் (தர)
புன்சொற்கிள்ளைபுகலப் பூரித்துளமகிழ்வீர்
நன்மொழியிதென்றுணர்வீர் நண்பரே (தர)
பஞ்சலட்சணமொடு பகர்கவிசீர்கள்விட்டு
செஞ்சொற்பதமிலையேநேர் தெரியாதோன் (தர)
மலரொடுநாருங்கூட மணம்பெற்றமாட்சியைப்போல்
புலவர்கள்பதம்போற்றினேன் பொறுப்பீர் (தர)
தமிழ்ப்புகழ்பிரசமிக்க சாதுக்கள்பதம்புகழ்ந்து
வீரராகவதாஸனும் வேண்டினேன் (தர)

நாடகச்சிறப்பு.

கய்ஸாஜாதுடால்கியா என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

பார்புகழும் நாடகத்தை பார்க்கச்செய்வித்த சுகத்தை
பார்க்கச்செய்வித்த சுகத்தை நேர்க்குளறியானந்தத்தை
செய்தனன் வுய்தனன் நேர்க்குளறியானந்தத்தை (பார்)
மூவருமறியத்தக்க மோட்சம்பெறச்சபைபுக்க
தேவருலகுய்வீர்நோக்க ஜென்மசாபல்யம்போம்பார்க்க
நரகேது ஸ்திரமீது ஜென்மசாபல்யம்போம்பார்க்க (பார்)
பாரினிலிச்சபைபோல படியெங்குங்கண்டதல்ல
ஆரறிவாரிதுநல்ல வாதிசேடன்நாவாற்சொல்ல
முடியாது படிமீது வாதிசேடன்நாவாற்சொல்ல (பார்)
தாரணியிற்கீர்த்திபெற்ற தாஸர்க்குமாசறுமுற்ற
வீரராகவனன்புற்ற மேதினியெவருஞ்சாற்ற
வேண்டினேனுண்டருள் மேதினியெவருஞ்சாற்ற (பார்)

மோகனராஜன். மோகினி.

மோகினி விருத்தம்.

வனத்தினில்மாதும் நாதன் யேகியேவருகாத்தாலே
பரிந்துமே மாரன்செய்யும் பலவிதத்தன்பத்தாலே

வரிந்திடாயோ கூடவசந்தகோகிலமும்சேர
கிறைந்துமெஅழுதமாது கருகுவாள் ஹரியை நினைந்துருகுவாளே.

ஸ்மரஹராசிவசங்கர வென்ற டிராமா வர்ண மெட்டு.

ஸ்ரீஹரி ஹரி யானென்செய்குவேன்

அடியாளைவந்து	காரும்	(ஹரி
பரிவுடன்பாவியாலும்	யாரில்லடுந்துணை	
தெரிந்தேநீருந் நீர்க்கச்சித்த	மிரங்கி தன்னன்றா	(ஹரி)
உன்னையிடையேறுகதி	வுலகில்லையே சாமி	
இன்னுமென்னவென்னையர்ஏ	யேனோக்கடைபார்கோமி	(ஹரி)
பாலன்சவரிகுகன்சுக்ரீவன்	பஞ்சவரைக்காத்தோனே	
ஞாலமதிலுன்பதந்தை	நாடினேன்றினக்காவே	(ஹரி
பாதகியென்முகத்தைப்பார்த்து	பாதுகாருமிவ்வேளை	
ஆதரிவீராகவனே	வடிமைதாதித்தேன்றுனை	(ஹரி)

மோகினி சொல்தரு.

டாரோநாமேமஹமத் என்ற இந்துஸ்தான் வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

எந்தன்நாதன் இன்னுவரக்காணேன்
ஞாலமிகழ்ந்திடவே யென்செய்வேன் (எந்த)

சரணங்கள்.

பூதலமீதினில் பாதகமென் செய்தேன்காதகியானேனே-அந்த
பூவையர்மோகத்தில் புகுந்திட்டானோயாதோ
புவியிலிரிலேன் (எந்த)
சந்திரா!சென்றுஆ தமாக ஓடி துரையைநேரிக்க மிகு
தந்த்ரமாய்கூட்டிவா சையோக மோகனைதாகினேன் டு (எந்த)
மன்மதன் வாதையால் மயங்கித்தயங்குறேன்
மாமையல்மீருதடா மிகு
இன்பமாய்வீராகவன் பதம்பார்டிஇணைகுவேன் சேருதடா (எந்த)

இராகம் மோஹனம் ஆதிதாளம் மோகினிராஜன்சொல்
வனப்பெருமை.

பல்லவி.

இந்தவனச்சிங்காரம் - யென்னசொல்லுவேன்
நான்
இந்தவனச்சிங்காரம் - யென்னசொல்லுவேன்

அநுபல்லவி.

சுந்திரமாயிருக்குது சுகமதுபெருகுது
விந்தைமிகக்காணுது வெந்தெனுளமுருகுது (இந்)

சரணங்கள்.

அந்தமுடன்குயில்களும் ஆனந்தமாய்பாடுதே
சொந்தவனம்போலயானும் சோலைக்குள்ளேவந்துவிட்டேன் (இந்)
நந்தவனந்தன்னில்வந்து நண்பன்வீராகவன்பதம்
புந்திமகிழப்பாடிக்கொண்டு போற்றுவேனனந்தத்தாலே (இந்)

(வசனம்) ஆ - ஹா - இங்கு மலர்ந்திருக்கும் புட்பங்களைப்போல் யான் எத்தேயத்திலுங் கண்டதில்லை.

இராகம் லாவணி ஆதிதாளம்.

என்னவென்றெடுத்துரைப்பேன் இப்பூங்காவனப் பெருமையை
இஷ்டமாயானும்

வாடாமல்லிகை	வனமல்லிகையும்
சூடாமல்லிகை	சங்குமல்லிகையும்
குண்டுமல்லிகை	குருவேருடன்
ஜாதிமல்லிகை	சாமந்தியுடனே
இருவாக்ஷிசண்பகம்	இணையில்லாத்தாழையும்
மருவுமரிக்கொழுந்து	மனோரஞ்சிதமும்
பாரிஜாதமுடன்	பட்டீர்மல்லிகையும்
நாட்டில்மகிழ்ந்த	நந்தியாவட்டமும்
கொடிசம்பங்கி	குடமுள்ளரோஜாவும்
புந்தியுமகிழும்	பூவிதைப்பாரீர் (என்)

(வ - ம்) ஆ - இச்சுகந்தபுட்பங்கள் நிறைந்திருக்கும் இப்பூங்காவனம் ஓர்ஸ்திரீயின் இருப்பிடமாயிருக்கவேண்டும் - ஆ - ஹா இவ்விதசுகந்தபுட்பங்களைச் சூடும் அவள் கூந்தலில் வண்டுகள் சதா ரீங்காரமிட்டிருக்குமல்லவா; அவ்வண்டுகள் மொய்க்குங் கூந்தலையுடைய அப்பெண்ணின் முகம் என்ன ரூபலாவண்ணியமாயிருக்கக்கூடும், சரி, எவ்விதத்திலும் அவள் முகாலம்பனஞ் செய்தேபோகவேண்டும் - முழுதும் சுற்றிப் பார்த்து வருவோம், இதென்ன! குயிலோசையிலும்மிக்க இனிய குரலோசையொன்று கேட்கிறது கவனிப்போம் - ஆ - இத்தொனி ஸ்திரீசாரீரமாயிருப்பதால் நாம்

மோகன ராஜன் சொல் தரு.

சாமராஜா இந்திரா என்ற வர்ணமெட்டு.

| அடிபெண்ணே வுன்மேல் மையலாகினேன் (அடி)

படிமீதிலுனைப்பார்க்க — பதைக்குதென்மனம்நோக்க
பாவியென்னருகில் நீ — வாராய்கேட்க (அடி)
சந்திரனொளிபோற்கான — தார்மீதிலயன்பூண
விந்தையிதென்றேயானும் — நாண விநோதம் (அடி)
[illegible]யாதேனே — சேரவருவாய்மானே
முத்தமிட்டென்னைக்கூட — மோடியேன் (அடி)
அங்கஜன்போரைவெல்ல — வன்னமே நீயும்நல்ல
தங்கம்போலென்முன் — வந்தாயே தையலே (அடி)
தாரணியிற்பொறுக்கேன் — ருளெனினிசகிக்கேன்
வீரராகவதாஸனை — வெறுக்கேன் (அடி)

மோகினிக்கும் மோகினிராஜனுக்கும் தர்க்கம்.

கைசபனு கைசபனு என்ற பார்சிவர்ணமெட்டு. ஆதிதாளம்.

(மோகினி) யாரடா யாரடா
அந்தமுடனிங்குவந்தாய்
(மோகனராஜன்) வந்தாலென்னடி வாருடனேசொல்
தந்தாலுன்னடி தையலேமையல்
தாளேனேஉன்னிடஸ்தனங்கள் ரெண்டுமேதந்துமேகூடடி
(மோகினி) என்னடா என்னடா,
என்னிடமுன்னிலில் யேதேதோ சொல்லுராய்
(மோகனராஜன்) என்னடாவென்று இயம்பினாயின்று
என்னுவாய் நன்று எந்திழைசென்று
இன்பமாய்கூடுவாய்இவ்வேளை தன்னிலில்யென்னிடகண்மணி
(மோகினி) செல்லடா செல்லடா
சேவகனுலேநான் செவ்வையாய்வதைப்பேன்
(மோகனராஜன்) வதைப்பேனென்றுமே வார்த்தையாடாதே
வாதுசெய்யாதே வனக்குயில் மாதே
இன்று மன்மதன் வாலதயால்மயங்கித்தயங்குறேன்,
(மோகினி) கேளடா கேளடா
இன்றுகாரிழை சொல்லுக்குதகவனமாய் இப்போதே

(மோகனராஜன்) கேட்பதென்னடி கிட்டவாடிநீ
கனிவாயிதழை கடிக்காமலேநான்
காதலிவிடுவேனோகருணைநீ செய்குவாய்

மோகினி சொல் தரு.

எந்துக்குவாடலகி என்ற ஜாவளிவர்ண மெட்டு.

பல்லவி.

இப்படிமொழிவதும் — கேற்குமோசாமி (இப்ப)

அநுபல்லவி.

தப்பிதமென்றெண்ணாமல்நீர் — தவிக்கிறீர் காமி (இப்ப)

சரணங்கள்.

வஞ்சியின்முன்புருஷாள்நின்று — கொஞ்சலாகுமா
தஞ்சமென்று வந்தயென்னைச் — சதிசெய்லாமா (இப்ப)
அகலிகையாலிந்திரனுக் — காயிரம்யோனிவாய்க்க
விகசிதமுடன்றமயந்தியன்று — வேடனைமாய்க்க (இப்ப)
சீதையினாலிராவணனுஞ் — சிரழிந்தான்பாரும்
மாதுதுரோபதையால் கீசகன் — மடிந்தானேகோரும் (இப்ப)
பத்தினியனுசூயை தேவரை — பாலராய்சமைக்க
இத்தனைவிதம் பெண்ணால்வந்ததென் — றியம்பினேன்காக்க (இப்ப)
தாரணியில் மறுதர்ம — சாஸ்த்திரமறிந்தும்
வீரராகவதாஸனுஞ்சொல்ல — வேண்டிநீர்தெரிந்தும் (இப்ப)

மோகனராஜன் சொல்

விருத்தம்.

அன்னமே தேனே நீயுமறைந்த நன்மறுதர்மத்தி
லன்னமே தேனே யாசையாடவர் கொண்டாருகி
லன்னமே தேனே நீக்கவதன்பலனுரைக்கப்போமா
அன்னமே தேனே சொன்னேனறிந்தெனைச் சேருவாயே

மோகனராஜனுக்கும் மோகினிக்கும் தர்க்கம்.

சாமிராடாயகதா சகியரோ ஏமிசேது-என்றஜாவளிவர்ணமெட்டு.

(மோகன) கண்மணியே உன்னைக்கண்டு—காதல்மிகமீருதடி
பெண்மணியே யென்னைக்கண்டு—பெருமையுடன்வந்திடடி
(மோகினி) வந்திடடி யென்று சொன்ன—வாயதனை மூடுவாயே
அந்தமுடன் செல்வாயுந்தன்—அகமதைநாடிநீயே

(மோகன) காடி நான் செல்லேனடி—சாயங்கோபமின்னைக்கூட
கோடிவந்தனந்தந்தேன்—கொங்கைதனை தந்திடடி [பாராய்
(மோகினி) கொங்கைதனைதாடியென்ற—சுந்தரமதைப் பொருந்தேன்
வீராகவன்பதம்பாடி—வினையுடன்றேடுவாய்.

மோகனராஜன் கெஞ்சிக்கேட்கும் தரு.

சகிம்ச்சலேனேசகியா என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

தையலேயுன்கன்மீதிற் நயமையெய்யடி. (தை)
மையோகமயிருவர் மையத்திற்சோரிடில்
சகிக்கேண்டி சகிக்கேண்டி சகிக்கேண்டி. (தை)
மாறனுங்கணைதொட்டி மாரிபோலென்மேல்தூற்றி
மலேரய்ய மலேரய்ய மலேரய்ய (தை)
காமமுமீறுதே தாமதமேன்டி கோதே
கலங்குறேன் கலங்குறேன் கலங்குறேன் (தை)
வீராகவதாஸன் பாரிற்பகரேசன்
வேண்டினேன் வேண்டினேன் வேண்டினேன் (தை)

மோகினி சொல் தரு.

சரணமுலே இராமதாஸ்கீர்த்தனையின் வர்ணமெட்டு.

இராகம் காப்பி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சாமிவாடா (சாமி)

அநுபல்லவி.

சமயம் சமயம் சமயமறிந்துசேர (சாமி)

சரணங்கள்.

காமன்கணையாலே கலங்குறேன்கேளே
கருணை கருணை கருணை வைத்தெனைச்சேர (சாமி)
சங்கடப்படுது தர்மமோவுனக்கிது
தருணம் தருணம் தருணமறிந்துசேர (சாமி)
வீராகவதாஸன் விரும்பியுரைக்கநேசன்
வேளை வேளை வேளையறிந்துசேர (சாமி)

மோகனராஜன் சொல்தரு.

சாமராஜபூபனே என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

தருணமீது பெண்ணேக்கூடத்தையலே (தருண)

அநுபல்லவி.

தையலே தையலே (தருண)

சரணங்கள்.

சரசியேதினமருவியணையச் சாற்றினேன்யானே
தாமசமீ தேனே பாரடி (தருண)
காமன் கணையால் களைத்துவாடக் காலமோ
கலங்குமே னுளைக் கரும்பு போலக் கரையுறேனடி
காதலைத்தீர்க்க வேணுமே (தருண)

மோகினி சொல் தரு.

தமராஜனி என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

வாடாசாமி வாடா வந்தெனைச்சேரடா (வா)
கூடிடக் கோரேண்டா. (வா)
காமமுமீறுதே கண்களுஞ்சோருதே
தாமதஞ்செய்யவுந் நீதேவடா (வா)

மோகனராஜன் சொல் ஷை வர்ணமெட்டு.

வாடிபெண்ணேவாடி வந்தெனைச்சேரடி (வா)
கூடிடக் கோரேண்டி. (வா)
காமமுமீறுதே கண்களுஞ்சோருதே
தாமதஞ்செய்தால் சகிக்கேன் (வா)

மோகனராஜன் சொல் தரு.

குல்பாமோரங்கமோரி என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

உன்னாலென்னாவி போகுதேமானே (உன்)
சொன்னாலென் மொழிகேளாய் நீ (உன்)
வேளை வேளையான் வேளின்கணையினால்
விரகத்தால் நொந்தேனே யென்தனை
வேண்டிச்சேருமற்போனால் (உன்)
காலகாலமிதைக் கருதியறிந்தாலே
கலந்தெனை யணைவாயே சென்றிடிற்
கலக்கத்தாலுயிர் விடுப்பேன் (உன்)

தாமினிவ்வீர — ராகவதாஸன்
சுதிருடனிருவரையும் — கூடிடச்
சாற்றிறுன் கவியினாலே

மோகினி சொல் தில்லானா.

காதர் தர்நிம்திம்தகா — நிம்தாந
சமகமபாதமா — சந்தபம
நிம்நிம்தத்தாரே — திர்தாரேதாரேதாகி
அஞ்சலென்றுதரிக்கப் — பஞ்சமென்னமோசாமி
தஞ்சமென[illegible]ன்னினையே — கம்மிவந்தேன்
றையலெனைச்[illegible]சர்ந்திடத் — தயக்கமதையதியேன்
தாதா கிடதக [illegible]தாங்கிடதக — தாதாகிடதகநிம்நிம்
தாதாகிடதகநி[illegible] — தாதாகிடதகநிம்
தாதாகிடதக சேர்ந்[illegible]டி — மகரிபமகரிச

மோகினி சொல் விராய் வர்ணமெட்டு

சந்தரநுஞ்சித மாரகுரு
சொகுசுள்ளவென்பிராணநாயகனே
சந்திரபிம்பம்போல் வதனவந்தார
சாமிநீவந்தெனைச் சேரெண்டா.

மோகன ராஜன் சொல் விராய் வர்ணமெட்டு

சேரவேண்டுமென் றுசெப்புகிறவெந்தன்
செயிமையெயாவுஞ்சொல்கிறேன்கேள்
மாரன்றேவிரதிபோலேநீவாய்த்திட
மன்னவி[illegible]னைவிடமாட்டேனடி.

மோகனராஜன் சொல் இங்கிலீஷ் நோட் வர்ணமெட்டு.

வாடிபெண்ணெ வாடி — வருந்துறேன்தேடி
வஞ்சமென்மீ — தென்னவாமோ
[illegible]ஞ்சமேண்டி — மொழிவாயா
[illegible]டித்தேடியே — கூடிகாம்வினையாட
நங்கையே[illegible]கவில்வாய் — யிங்குவந்துமொழிவாய்

நானிலமீதினில்
யேனினந்தாமதம்
மானினமேயுனால்
நான்றினமேவாடுறேன் (வா)

(மோ-வசனம்) அடியென்பிராணசகி [illegible]காமீங்குவந்திவருநேர மாகின்றதாதலினால் நம்முடைய மாளிகைசென்று மாரன்செய்யும் போரைமாற்றிவிடுவோம்வருவாயடி யென்மாதரசே.

(மோகி-வ-ம்) அவ்வண்ணமெனில் மெத்தசந்தோஷம் செல்லு வோம் வாருமென் றாசையுள்ளநாயகா.

கட்டியக்காரன் வருகிற பொது விருத்தம்.

இட்டசல்லடமும்பாகையிருசெவிகடுக்கன்மின்ன
சட்டமாய்த்தட்டிகையில்கமுதாடுபளபளென்ன
அட்டதிக்குள்ளோர்மெச்சுமவனியாள்பு[illegible]வாசல்
கட்டியக்காரன் வந்து களிப்புடன் றோணினனே

கட்டியக்காரன்வருகிற தரு-இம்-மத்தியமாவதி ஆதிதாளம்

பல்லவி

கட்டியக்காரனும்வந்தானே — ஒய்யாரமாகக் (கட்டி)

அநுபல்லவி

கட்டியக்காரனும்வந்தான் — திட்டமாய்ப்பொன்னகாரனும்
துட்டரையொடுக்குந்திரன் — யிட்டன்புரந்தரன்வாசல் (கட்டி)

சரணங்கள்.

நெத்தியிற்றிருமணிட்டு — நேர்விரல்மோதிரமிட்டு
கொத்துப்பதக்கமார்பிட்டு — கோரிப்புரந்தரன்வாசல் (கட்டி)
கண்டத்திற்சரப்பளியும் — கதித்தமுத்துமாலையும்
கெண்டையிட்டசால்வைபோட்டுக் — கெடிபெற்றபுரந்தரன்வாசல்
உச்சிதமுடன்கெக்களித்து — துல்லாசமாய்க்கையைவீசி
அச்சமன்றியாவரையு — மடக்கும்புரந்தரன் வாசல் (கட்டி)

புரந்தரமகாராஜன் கொலுவுக்குவருகிற

பொது விருத்தம்.

சத்தியந்தனைக்காத்த [illegible]மன்னன்
நித்தியம்நெறிதப்பா[illegible]ருங்கியபடைகள்சூழ
அத்தனைமனத்திருத்தியாதவன்குலத்தில்வந்த
உத்தமன்சபையைநோக்கி[illegible] [illegible]யில்வந்தான்

தரு இம் கல்யாணி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இராஜாதிராஜன்வந்தான் பெரியோர்களும்
ராஜமார்த்தாண்டன்வந்தான் கொலுவிருக்க (இரா)

அநுபல்லவி.

தேசத்துமன்னவர்கள திருவடிபோற்றிசெய்ய
சீரன்மந்திரிசமந்திராகர ஞானய்ய (இரா)

சரணங்கள்.

சிரசில்மகுடந்தரித்து வாருவிளங்க
சிறக்கவேதான்பொருத்தி
கரத்திற்செங்கோல்பிடித்து புஜகிருதி
கெளிதான்பொருத்தி
தரித்தயாபரணங்கள் சந்திரனொளிபோல்மின்ன
பாக்கச்சாமரங்கவரி பரிவாய்வீசியேமுன்ன (இரா)
திட்டமுடனேசங்கீதம் சேவித்துவரச்
சீராய்வந்நியராடவும்
சட்டப்படியேமன்னரும்பயந்துபிகத்
தாங்கிக்கேசேவைபவும்
அட்டியில்லாதந்தணராகிகூறிவரவும்
கெட்டியாய்மருமன்னர் கைலாகுகொடுக்கவும் (இரா)

புரந்தரன் கொலுவிருத்தம்.

ஆதியேஹரியேயிந்த வாதனை யெங்குந்தானாய்
சோதியேசுடரேசுத்தசுயம்புவாய்நின்ற ஞான
நீதியேநெறியேயன்பர்நின்னையே துதிக்கும்நாத
ஓதியென்நகர்செழிக்கவுன்பதம்பணிந்தேன்போற்றி.

புரந்தரன்-சொல்-தரு

இராகம் கமாஸ்-ரூபகதாளம்

கண்ணிகள்

எப்பொருளுக்கிறையவனாய் பெருகும் யாயிப்போனவன்
அப்பொருளுமனுவுக்குள் எ...வன் நிதிநிவன் (எப்)
ஆதியந்தமுங்கடந்த வனநியாவமூர்த்தியாம்
சோதிமறைபிலறியொணாத தாயபிராமத்தைதெரிந்திலோம்

தன்னுளேவிளங்குவோன் நின்க்குமேலிலாதவன்
என்னுளேயிருப்பவன் யாருமறியாதவன் (எப்)
ஆக்கலழித்தல்காத்தலென்னு மதனையும்வகுத்தவன்
நீக்கொணாப்பிறவிநோயை நேருமற்றடுப்பவன் (எப்)
தாரணியையுண்டுமிழ்ந்து சகலமுமுண்டாக்குவோன்
வீராகவன்கவியால் வேண்டித்தொழுதேற்றினேன்

புரந்தரன் சொல் வந்தனம்.

வந்தனந் தந்தேனென்ற இங்கிலீஷ் நோட்டு மெட்டு.

போற்றிசெய்தேன்யா னனுதினம் (போ)
சாற்றச்சாற்றிடுஞ் சபைமன்னர்கள்தன்
சாருஞ்சிம்மாதனத்திற்கும். ச-ங்-கை-பு-ன்-றி.
சாதகம் -சாதகம் -சாதகம் புரிவோர்கட்குமே (போ)
டாமறையோர்க்கும் ம[illegible]மன்னர்தோர்க்கும்
மாநிலமொடுவின்னுலகத்தை மாட்சிசெய்தான் பலர்கட்கும்
மா-நி-ல-ட்-சு-மி வாழ்ந்திடும் வாழ்ந்திடும்
வாழ்ந்திடும் வீராகவதாஸர்க்கும் (போ)

புரந்தரன் தேசவிசாரணை.

நின்னுகம்பிறனென்ற ஜாவளிமெட்டு.

இராகம் காம்போதி ஆதிதாளம்.

பூதலத்தையுன்ன ல்லாண்டுவாரேன்மந்திரி
நீதிலையான்கேட்க செப்புவாய்சீதந்திரி (பூத)
ஆலயத்தின்பூசை யந்தணர்கள்மிசை
காலஞ்சென்றவிசை கருதிச்சொல்லுமிசை (பூத)
நான்குவர்ணங்கொண்டே நானிலத்திலுண்டே
ஓங்கயாவுங்கண்டே வுரைப்பாய்நீவிண்டே (பூத)
மாதமூன்றுமாரி மாநிலத்தில்மீறி
போதப்பெய்யக்கோரி புவியோர்கண்டாறி (பூத)
அன்னச்சத்திரத்தில் வதிதிக்கவித்தலு
விண்ணுமென்ற புண்டல் வீராகவன்சொல் (பூத)

இதுவும் புரந்தரன் தேசவிசாரணை.

தேசமதிற்குறைவின்றிமாதமும்மாரிதான்
செழிக்கவேபெய்கின்றதா

மந். செம்மலே காரூறைதவறாமல் வருவதுக்கும்
தேயத்திற் பொழிகின்றதே

புர. சேகமுடன் பூமருமன்னர் ... யும் பதிதனி
னை ... வுடன் கட்டுறு ...

மந். நிருபனை மக்களும் ... குதனைக் கட்டிய வர்
நிரைப்படி ... ரிர்கள்

புர. பாசமுடனுலையம் பூவை தவறாமல் தினம்
பண்புடன் நடந்துவருதா

மந். பார்த்திபனே டைலைசதனிற் பூவையது
பாங்குடன் நடந்து வருதே

புர. பேசறியவைகளிக்க காக்க டவருமல்
பெட்புடனைக்கிறாரு

மந். பிரபுவே வைதவிகள் கிரை குறை தவறாமல்
பேயிபாளக்கிறார்கள்

(புர.வ-ம்) அப்படியானால் மெத்தசந்தோஷம் வீற்றிரும்-மந்திரி

(மந்-வ-ம்) அப்படியே வீற்றிருக்கின்றேன் போற்றி போற்றி.
எங்களாண்டவனாகிய புரந்தரமகாராஜனே.

புரந்தரன் கட்டியக்காரனுக்குச் சொல் விருத்தம்

கிட்டிசும்மாணர்தனி ... ற் கீர்த்தியாய்வாசல்காக்கும்
கட்டியக்காரனேளாய் கடிதியேயிங்குச்செல்லு
பொட்டெணநடனமாகிம் பூவையர் தம்மையிப்போ
சட்டமாய்ச்சபைக்கழைத்துச் சடிதியில்வருகுவாயே

(வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடைய சபையில் நடனமாடும் நடனசாலைப் பெண்களையதி சீக்கிரஞ் சென்றழைத்து வாரும்பிள்ளாய்கட்டியக்காரா.

(கட்-வ-ம்) அப்படியே சென்றதி சீக்கிரமழைத்து வருகிறேன் போற்றி போற்றி எங்களாண்டவனாகிய புரந்தரமகாராஜனே போற்றி.

கட்டியக்காரன் நடனமாதருக்குச் சொல் தனி.

ஆடிபோநடனம் பாடிமொதர் ...
தேடிவாரசன் ஓடிபோ ... ருகி

(வ-ம்) கேளுங்கள் பெண்களே பா ... கிர மழைத்துவரும் படியாக பாக்கியமித்தனராதலால் சீக்கிரம் வருவீர்கள் நடனமாதர்களே,

நடனமாதர் கட்டியக்காரனுக்குச் சொல் தனி.

அப்படியானால் செப்பமாய் நாங்கள்
கோப்பெணவருவோம் ... யிப்படிவேசொல்வீர்

(நட-வ-ம்) அப்படியானால் மெத்தசந்தோஷ மிதோவருகிறோ மையா.

(பொது-வசனம்) கேளுங்கள் ... ப்பேயோர்களே புரந்தர மகாராஜன் சபைக்கு நடனப்பெண்கள் ... விதங்காண்பீர்கள்.

நடனமாதர் வருகிற ... விருத்தம்.

கயல் விழிகண்ணைப்போலும் கன்னல் ... மொழியைப்போலும்
மயில் மதிமுகத்தைப் போலும் பாவையர்க் கெல்லா மோராய்
மயில் குயிலிசையைப்போலும் மங்கையர் நடனமாட
ஒயிலுடன் சபையை நாடியுகந்தவர் வருகின்றாரே.

பொது தருக்கின்னடபாகி என்ற ... வர்ணமெட்டு,

நடனமதை யாடும் நாட்டியப் பெண்கள் வெகு
நயமுடன் சபைதனை நாடி வந்தார் (நட)

திடமுடன் சதிலயந்	சோத்தித்தி மத்தளம்
திகழ் வீணை தாளங்கள்	சிறக்கச் சங்கீதம் பாடி
அடவுகளபிநய	கரங்கள் காட்டி மெள்ள
வன்னம் போல் நர்த்தனஞ்	செய்து வந்தார் (நட)
ஓவிக் கூந்தலிற் புட்பஞ்	சேர்க்கூட்டியாயில்
செப்பும் ராக்குடி சேர்ந்து	ஜடைப்பில்லை பிறையுடன்
மேவும் புலாக்கு நத்து	விரும்புங் காதிற் கம்மலும்
விளங்கும் ஜிமிக்கியாட	விசைந்து வந்தார் (நட)
கழுத்திற் சரடு காசுமாலை	முத்தாரங்கள்
கையிற் காப்பு மோதிரங்	கனமார்பில் ரவிக்கையும்
செழித்த விடையிற் பட்டுச்	சேலைசிலம்பு காலிற்
சிறக்க தேவப் பெண்கள்	போல வந்தார் (நட)

(நட-வம்) சரணஞ் சரணமையா எங்களாண்டவனாகிய புரந்தர மகாராஜனே.

நடனமாதர் சொல் தரு.

பதம்-இ-ம்-உசேனி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்பிரிதிலேனைபாமோடி ... யிஷ்டமுடனே வாரும்
என்சாமிநீர்தான் ... யிஷ்டமுடனே வாரும் (என்)

சரணங்கள்

மூர்த்திலவிருந்து
பக்கக்கொண்டுவந்திறன்
விண்ணுமன்றிலேயேக்தன்
விருப்பியான்றேடிவந்தேன்
தா- ஆ ஆ தனதச்செனுதத்தி
மிகிடதகததததக தா
தனகிடதக தாங்குபக்கா
கிர்தஜெம் த
ததிக்கணத்தோம்.

மாரன்கணைக்குதவி
ராசரமகாராஜனே
விரைந்தனே நிருத்திக்க
வேணபிறேன்னைச்சேர
தக்கிடதை
ஆ ஆ தனதச்செனுதத்தி
கிர்தஜெம் கிர்தஜெம் கிர்தஜெம்
தணந்த தகதிமி தக்தக
ததிங்கணத்தோம் (மன்)

நடனப்பெண் சொல் தில்லானா.

இராகம் காப்பி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தனதிர னுதானிர்ரீ (தன)

அநுபல்லவி.

தனனாதர் திர்தோம் னாதர்தர் திம் திரனுதத்தாரதன (திரு)

சரணங்கள்.

கல்கமே கோயாக்கே புகழே
கல்கபாலங்கார மேத்தன
திரினுதத்

பூம்பாரதி மெருகாதன்
நாதர்தர் திம் னாதர்திம்
தாரனுதன (திரு)

புரந்தரன் கட்டியகாரனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

நாட்டிய மாமெய்ந்தர் யைப்பழித்த மகிழ்ந்தேன்
பாட்டுடன் தங்கக்காப்புப் பவுன்மாலை இழைத்திட்ட தோங்கல்
நாட்டியாப்ப பக்கமுத்துச் சதங்கையும் கொலுசுதண்டை
வாட்டமில்லாமற் பட்டு வஸ்திரமீர் தனுப்புவாயே

(வசனம்) வாருமின்னாய் கட்டியக்காரா நமது சபையில் நடனமாடிய மாதர்கட்கு அநேகவிதமான ஆபரணங்களும் வஸ்திரங்களுங் கொடுத்து சன்மானஞ் செய்தனுப்பும் மின்னாய்.

(கட்டியம்) அப்படியே சன்மானஞ் செய்தனுப்புகிறேன் போற்றி போற்றி மண்டலேஸ்வரா.

பொது வசனம்

பெரியோர்களே சபையோர்களே நடனமாதர் சென்ற பின்னர் புரந்தரமகாராஜன் புதல்வனாகிய புவனேந்திரனும் சமித்திர

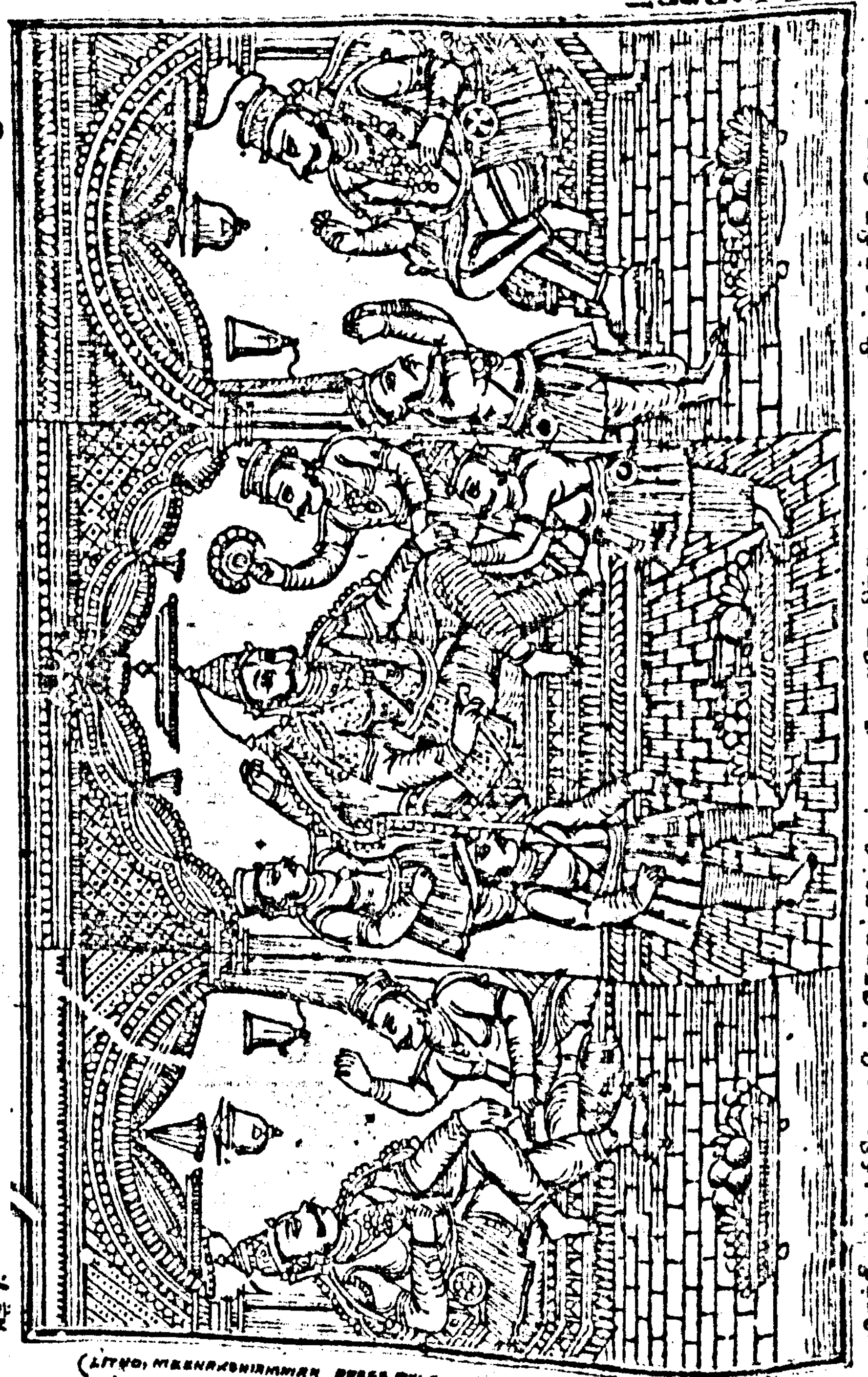

(LITHO: MEENAKSHIAMMAN PRESS MYLAPORE. 1905.)

கர னென்கிற மந்திரியின் குமாரனான புத்திசிகாமணி யென்கிற மந்திரியுஞ் சபையை நாடி வருகிற விதங்காண்பீர்கள்.

பொது விருத்தம்.

எண்ணிலா வித்தையெல்லா மிரை பெறக்கற்ற பின்னற்
கண்ணியன் மனந்தெளிந்துக் கடவுளைத் துதித்து நாளுந்
தண்ணிடு மந்திரி தன்னைச் சொகுசுடனழைத்து மெள்ளப்
புண்ணியன் சபையைநோக்கிப் புவனேந்திரன் வருகின்றானே

புவனேந்திரன் வருகிற பொது தரு இம் உசேனிரூபகதாளம்.

பல்லவி

புவனேந்திரராஜன் வந்தான் (புவ)

அநுபல்லவி

புகழ் பெருகப் (புவ)

சரணங்கள்.

அவனிதனி லுள்ளோர்க ளியாவர்களு மெச்சுந்திரன்
வனுதினமுங் கடவுளைத் துதிக்கு முல்லாசன்
வனமதனில் மதியைப் போல் விளங்கிடு நேசன்
புத்திசிகாமணியெனு மந்திரியை மறவாதவன்
தா ஆ ஆ தனுதச்செனு தத்திமி தக்கிட தை
திமிகிட தகததகதகதக தா தையத்தா
கிர்தஜெம் கிர்தஜெம் கிர்தஜெம் கிர்தஜெம் ரீ
தளங்கு தகதிமிதகதக தகிங்கணத்தோம் தகிங்கணத்தோம் (புவ)

(மங்-வம்) போற்றி போற்றி எங்களாண்டவனாகிய புவனேந்திர மகாராஜனே.

(புவ-வம்) வீற்றிருமென் னன்பு...ந்திரி.

(மங்-வம்) அவ்வண்ணமே வீற்றிருக்கி...ஸ்வரா.

(புவ-வ-ம்) மந்திரி தெரிவிக்கின்றேன் கேட்கவேண்டும்.

(மங்-வம்) தெரிவிப்பீர் நாதா.

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்.

புவனமதில் ஜீவஜெந்து ஜெனிக்கும்வாரே
புகலுகிறேன்றெரிந்தவரையதனைநீரும்
கவனமதாய்க்கேட்டருளவேணுமிப்போ
கருவுதிக்கும்யோனிநான்குவகையாங்கேளீர்

சுவேதசமரமீன்டசமமசாவுசகரச்
தலைசுமின்றவுந்பிரமன்கீர்முட்டையைப்
இலகவுமப்புரிசித்தலில்லன்றாக்கைக்
இல்லாமல்பூமிபிக்கேவகிக்கிறதானே.

விருத்தம்.

தேவர்களுமானிடரும்மிருகப்பட்சி
பறக்குமூர்வனமீர் வாழுஞ்சாதி
தாவரங்களாயெண்பத்தி நான்குலட்சம்
சீவசெந்து இப்புவியில் ஜெனிக்குதாமே.

(புவ-வம்) [illegible] எழுவகை தோற்றத்தின் விபர மெய்யந்த மெனக்கேட்டால்

1. தேவர் கந்திருவர் சித்த சாத்தியர் கின்னரர் கிம்புருடர் தும்பகர் வித்யாதரர் இராக்ஷதர் பூதப்பிசாசர் [illegible] முதலானதுகளெல்லாம் தேவ சரீரங்களாம்.

2. மநு மாந்தாதி சக்ரவர்த்தி ப்ரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் முதலானவர்களெல்லாம் நர சரீரங்களாம்.

3. அன்னம் கருடன் முதலானதுகளெல்லாம் பட்சி சரீரங்களாம்.

4. சேடன் சர்ப்பு முதலானதுகளெல்லாம் ஊர்வன சரீரங்களாம்.

5. மகரம் மச்சம் கூர்மம் முதலானதுகளெல்லாம் நீர்வாழ் ஜந்திகளாம்.

கற்பக விருக்ஷ[illegible] முதலானதுகளெல்லாம் விருக்ஷ [illegible]

7. காமதேனு பசு முதலானதுகளெல்லாம் மிருக சரீரங்களாம்.

(புவ-வம்) இவ்வண்ணஞ் சொல்லும் படியாயுள்ள நால்வகை யாக்கையினிடமிருந் தெழுவகை தோற்றமும் எழுவகை தோற்றத்திலிருந் தெண்பத்தி நான்குலட்ச ஜீவராசிகளும் முற்பத்தியானவதின் விபரமெய்யந்த மெனக்கேட்டால் தெரிவிக்கின்றேன் என்றும் மந்திரி

(மந்-வம்) தெரிவிக்கவேண்டும் புவனேந்திர மகாராஜனே.

புவனேந்திரன் சொல்-தரு இ-ம் தர்பாசி ஆதிதாளம்.

(பிறவி)
பிறவியாகும் வகை கேளும் இந்த
பறவை குலத்தில் பிறப்பது பத்துலட்சம்
பாரிலூர் வனத்தில் பதினொருலட்சம்
மிருக ஜாதியில் பிறப்பது பத்துலட்சம்
விருக்ஷத்தில் பதினெட்டு லட்சம் பேதங்களாகப் (பிறவி)
தேவர் கணத்தில் பிறப்பது பதினாலலட்சம்
ஜெனிக்கும் நீர்வாழுஞ்சாதி பிறப்பது பத்துலட்சம்
மேவுமானிடர் தம்மில் பிறப்பதொன்பது லட்சம்
விரும்பியெண்பத்தி நான்குலட்சம் பேதங்களாகப் (பிறவி)

(புவ-வம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி இப்படிக் கூறும்படியா யுள்ள எண்பத்தி நான்குலட்ச ஜீவராசிகளி[illegible]

ஔவை.

அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது
மானிடராயினும்
கூன் குருடு செவிடு பேடு நீங்கிப் பிறத்தலரிது
பேடு நீங்கிப் பிறந்த காலையில்
ஞானமுங் கல்வியும் நயத்தலரிது
ஞானமுங் கல்வியும் நவின்றகாலையில்
தானமுந் தவமும் தான்செய லரிது
தானமுந் தவமும் தான்செய்வ ராயின்
வானவர்நாடு வழி திறந்திடுமே

(புவ-வம்) என்றிந்த மநுஷ்ய தேக மருமையென [illegible] திருக்கினும் பாரும் மந்திரி

சிவதருமோத்தரம்.

கருப்பா சயமே கட்டமுதா மதனிடைகன் கடுங்காறு
முறுக்கிவிடவே மோக முறமுன்னச் செயறுமங்கிலேயே
மரிக்கவாலைக் கரும்பெனவே யோனிவழியின் வழிதொலைய
நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்று முயறலிலையுடனே என்றும்

பெருந்திரட்டு.

நியவசார் வகையுண்டு செற்றமார்வ மிகவுண்டு
நோயுண்டனைக்க ளுருண்டு நோய்கட்கெல்லாந் தாயான

காயமுண்டு கைதேர் [illegible]வேண்டு கருமுண்டு கற்பத்தே
மாயுந்தன்மை யுண்டாலும் வாதேனர்க்கென்ன வாழுண்டே
குருடன்புகார மார்த்தாளுடன் குட்டரோகி யாமெருந்
புருடன்தலைநோய்ப் பார்த்தார்க்குப் புயத்தில்யாதக் தக்கார்க்குச்
காநோயுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு
வருணற்கில்வா ரமரர்க்கு நோயுண்டு மீட்டே மருத்துவரும்
சந்திரனுக்குடலூணர் தனகைக்கோர்கண் ஊனந்தருவி நீழல்
இந்திரர் கோபக்குறியா யியமனுக்கோர் புழுக்கால பிணியின்ற
மைந்தனுக்கோ கால்முடமாம் வசைநுக்கோ தலைருறையார்!
வாழ்வாராயின்
பந்தமுளமானிடரை விடுவிடுமோ வானவாய்ப் பதியுளாளே
(புவ-வம்) [illegible] நிவாக்கியங்களிற் செப்பியவண்ணம் தே
ர்கட்கெலா மிவ்வித [illegible]யூரேற் பட்டிருக்கின்றபடியினு லிதெசி
காரம்

[illegible]ப்பிரபந்தம்.

வேதநூல்பிராயம்நூறு [illegible]தாம் புருவரேனும்
பாதியுமுறக்கிப்போகும் நின்ற[illegible]பதினையாண்டு
பேதையாலகனதாகும் பிணியதி மூப்புத்துன்பம்
ஆதலால்பிறவிவேண்டேன் [illegible]ரங்கமா நகருளானே என்றும்

மெஞ்ஞானவிளக்கம்.

வந்திடும் மரணத்துக்[illegible] மறித்தனை செய்யப்போமோ
வுந்திமே லீயும்பித்த முணர்வெரடு பொரிகலங்கி
சந்திடா விருளோருடி காவுலர்ந் தலமர்தென்னே
யிந்தமா விறப்பிற்றுன்பம் பவத்துன்பமென் மடநெஞ்சே என்று

திருக்கடைக்காப்பு.

புலனைந்தும் பொறிகலங்கி நெறிமயங்கி யறிவழிந்திட்டைம்மேலுந்தி
யலமந்த போதாகப் பஞ் சேலென்றருள் செய்வான மருங்கோயில்
வலம்வந்து மடவார்கனடமாட முழவதிர மழையென்றஞ்சிச்
சிலமந்தியலமந்து மரமேறி முகில்பார்க்கும் திருவையாறே என்று

மெஞ்ஞானவிளக்கம்.

நவில்லா மூப்புத்துன்பம் நடைதளர்ந்துரைத முத்துச்
சலமதே மிகவுந்தோன்றித் தன்மெகன்றுகிச் சித்தன்

கலனமே பிறந்தகண்டார்க் கார்ச்சித்தங் குமிழுவண்ண
மவ்வேலாஞ் செய்புறப்பின் வருந்துயரந்தோபாராய் என்றும்
பிணிபினல் வலியுங்கெட்டுப்பிணிபினலழகுபோகும்
பணியெலாம் பிணியாற்குன்றுந் தொலைவிற் வேதனையைச் செய்யுந்
துணியிலா துள்ளேநின்று சாலவுமொருக்கும் பொல்லாப்
பிணியதே யொக்குந்துன்பம்பேசிடிற் பிறிதுமுண்டோ என்றும்

பட்டணத்தார்.

எரியெனக்கென்னும் புழுவோவெனக்கென்னு மிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக்கென்னுந் தான்புசிக்க
நரியெனக்கென்னும் புன்னாயெனக்கென்னு மிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலெனக்கென்ன பேறெனக்கே.

(புவ-வம்) என்றுசொல்லும் நீதிவாக்[illegible] யோசித்துப்
பார்க்குங்கால் பாரும் மந்திரி இத்தேகத்தி[illegible] நேகவிதமான விடை
யூறுகளும் சாஸ்வதமு மேற்பட்டிரு[illegible]தை யறியாமல்மெய்யென
க்கருதி

ஞானவெட்டி.

நீரினில் முழுகும்போது பொருள் மேலாசை
நிலையான கரையில்வந்தால் நிலமேலாசை
கூர்ந்துநெற்றி நீறிடும்வெண்ணீ றணியும்போது
குறிப்பான மக்கள்பெண்டிர் சுற்றத்தாசை
வார்தனிலும் மந்திரங்க ளோதும்போது
உற்றபணி யாருமன்ன மதின்மேலாசை
பார்தனிலே தேவார மோதும்போது
பலவிதமாய் மனதோடிப் பறந்ததாண்டே

(புவ-வம்) என்றுரைக்கும் கவியைப்போல் இவ்வுலகில் வாச
ஞ்செய்யும்படியாயுள்ள நம்முடைய எண்ணங்களியாவு மிவ்வித மிரு
க்கின்றபடியினு லிவைகளெல்லாம்.

பட்டணத்தார்.

மின்னிருளும் மக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
இனியிரா சுற்றமயான மட்டே வழிக்கேது துணை
தினையா மனவெள்ளளவாகிலு முன்புசெய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ் சித்திக்குஞ் சத்தியமே

முடிசார்ந்த மன்னரும் மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பலாய்வெந்து மண்ணாவதுங்கண்டும் பின்னுமிந்தப்
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்து நாமுய்ய வேண்டுமென்றே யுணர்வாரில்லையே

(புவ-வம்) என்று சொல்லும் நீதிவாக்கியங்களை யோசித்து பார்க்குங்கால் பாரும் மந்திரி

திவ்யப்பிரபந்தம்.

கம்பமதயானைக் கழுத்தகத்தின் மேலிருந்து
இன்பமருந்செல்வ மிவ்வரசும் யானவேண்டேன்
எம்பெருமானீசன் எழில்வேங்கட மலைமேல்
தம்பகமாய்நிற்குந் தவமுடையே னாவேனே என்றும்
[illegible] கெடுவதன் முன்னம்
[illegible] மருவியகோயில்
[illegible] சேர்ந்து
தலைவிலாகிச் சார்வது [illegible] என்றும்

நீதி[illegible]
மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்டுஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையுமேற்கொள்ளார் செவ்வி
யருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயினார் என்றும்

கைவல்யநவநீதம்.
காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்திற்போம் மனத்திற்பற்றார்
தாமரை யிலைதண்ணீர்போற் சகத்தொடுங் கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார் பண்டிதத் திறமைகாட்டார்
ஊமரும் ஆவாருள்ளத் துவகையாஞ் சீவன்முத்தர்
இந்தச்சீவனால் வருமநுபவமெல்லா மிவன்செயலல்லாம
லந்தத்தேவனால் வருமென்ற வுட்களதோர் கதியடைவார்கள்
இந்தச்சீவனால் வருமநுபவமெல்லா மிவன்செயலல்லாம
லந்தத்தேவனால் அன்றென்னும் விவேகியே யமலவீடடைவாரே
பொய்யைமெய்யென்றோர் புண்ணியமென் றுபுராணங்கூப்பிடுமாறு
மெய்யைமெய்யென்ற ஞானிகுற்றங்கள் விதித்தசாத்திரமுண்டோ

பொய்யதே தெனினும ரூபங்களாம் பூதமாகியமாயை
மெய்யதேதெனிற் சச்சிதானந்தமாய் வியாபிக்கு மான்மாவே

(புவ-வம்) என்று முன்னோர்கள் கூறியிருக்கும் நீதி வாக்கியங்களை நாமாய்ந்து பார்க்குங்கால், பூர்வபுண்ணிய வசத்தினாலித் தேகம் கிடைத்திருந்து மிதை

பரத்தையர்மாலை.

காட்டிற்கே யெரித்திலா பெருகுமாற்றில்
கரைத்தபுரி கமர்வெடிப்பிற் கவிழ்த்த பாழ்பால்
வீட்டிற்கே இடுவிளக்கு வெள்ளமாக
விழலுக்கு இறைத்ததண்ணீர் வேம்புக்கேதான்
சேட்டிற்கே சொரிபசுந்தேன் பரத்தைமார்க்குஞ்
செய்நன்றி யிவ்வாறுஞ் செப்பலாகும்
மாட்டிற்கே யெழிவரு மெம்பிரானை
மறைக்காட்டி லெம்மானை வணங்குவீரே

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியவண்ணஞ் செய்விக்காமல்

திருவேங்கடசதகம்.

புருஷாரய்சநநமெடுத்தோர்மெஞ்ஞானபோதத்தையறிவதொன்று
பூமியொடுமிக்கதன வானவ னொன்றலது பூவலஞ் செய்வதொன்று
தருமவானென்றுமிருக்கீர்த்திமானென்றுநற் சற்குணவிவேகியென்று
சகலரும்புகழ்கின்ற வித்துவானென்று ரணசங்க ராம வீரனென்று
கருணைசேர்ந்தவகை யில்லாதமனிதரைக்காசினியிலென்படைத்தாய்
கருதுதாயுதாரும்பார்க்கின்றபேர்களிருகண்களுஞ் செய்தவினையோ
மருவுலாவிய துளபமாலையணி மார்பனே மணவாள நாராயணன்
மனதிலுரையலர்மேலு மங்கைமணவாளனே வரத வேங்கடயனே

(புவ-வ-ம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பிய வண்ணம் மனுஷ்ய ஜென்ம மெடுத்தவர்கள் இவ்வண்ணஞ் செய்யவேண்டிய திருப்தினை இந்த யௌவன பருவத்தி லென்பிதா பித்ராஜ்யத்தைப் பட்டங் கட்டிக் கல்யாண காரியார்த்தமுஞ் செய்து வைத்துவிட்டா ரானு லென் புத்தியான்து

விவேகசிந்தாமணி.

செல்வம்வந் துற்றபோது தெய்வமுஞ் சிறிதுபேணார்
சொல்வதை யறிந்துஞ்சொல்லார் சுற்றமுந் துணையும்பேணார்
வெல்வதேகருமமல்லால் வெம்பகை வலிதென் றெண்ணார்
வல்வினை விளையும்பாரார் மண்ணின்மேல் வாழுமாந்தர் என்

பெருத்திடுஞ் செல்வம் பிணிவருந்தீயில்
உருத்தெரியாமலே யொளிமழுங்கிடும்
மருத்துளதோர்கையில் வாகடத்திலே
தரித்திரமென்னுமோர் மருந்திற்றீருமே

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியவண்ணம் செல்வமானது மாயாரூப தேகங்களிற் மிக்க மதிமயக்கும்படி செய்யாதலால்

கண்டலேபார்சதகம்.

இச்சையுடனெத்தனை சனிருந்தாலு மிவ்வுலகி லிடமேசொல்வார்
லச்சைவரு மிதனாலே தெளிவற்றமவகென்று நல்லோர்சொல்லார்
சச்சையைவிட்டுவிடு முப்பொருளு மொருபொருளாய் தனித்தாய்
பாரு] பிச்சையென்ற விசாரமென்ற தலைமேலே சுமந்தவரப்
பெருமாளுண்டே

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் புவியுலகபோ மெய்யுலகிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகின்ற படியினால் பாரும் மந்திரி

கவி.

பிறந்திட்டோ ருருகுன்னிற் பிறக்கப்போரதுவு மில்லை
இறந்திடு வதுமெய்யே யிருப்பது பொய்யேயாகும்
இருந்திடும் வரையில்நாளும் பிசனைத்துதித்துவந்தால்
அறிந்துமே பதவிமோட்ச மடைவோமென் றெண்ணலாமே என்

பட்டணத்தார்.

பூதங்களற்றுப் புலனற்றுச் சாரம் புலன்களற்று
பேதகுணமற்றுப் பேராசைதானற்று பின்முனற்று
காதக்கரணங்களுமற்று வானந்தக்காட்சியிலே
யதங்கலந்திருப்பேட னினைவாகத்தி யேகம்பனே என்றும்

கவி.

நாலுவகை யோனியிது மெழுவகையில் தோற்றத்தின் கனிமமா
மேனுமிந்த மானிடமா யெடுப்பதுவே யருமையா மெய்யறிவுப்
பானுபோல் மனமுடைத்தாய் புண்ணியமே யிருந்தபலம் மெய்யாய்
தன்னி] நானுணர்ந்த கருணைமெய்ஞ்ஞான பிறவியிலே லசநவினை
சேர்க்கித்தானே

குறள்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக

(புவ-வ-ம்) என்ற நீதியின்கண் புகன்றவண்ண மிதிகாசபுராண சாத்திரங்களை யோர்ந்து வெம்பெருமானைத் துதிக்கும்படிச் சொல்லுகின்ற படியினால் பாரும் மந்திரி

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்.

மந்திரி சொல்லக்கேளாய் மாநிலமெல்லாம் பார்த்து
விந்தையாய் வருவோமின்று விரும்பியான் நினைக்கலுற்றேன்
தந்தையும் பட்டங்கட்டச் சார்பினில் நினைத்தாரையா
வந்துநாமாசையாண்டு வாகுட னிருக்கலாமே

(வம்) கேளும்பிள்ளாய் மந்திரி இந்தவுளவன பருவத்திலேதானே

திருக்கண்ணபுராணம்.

மரகத நிறங்கொள்கோ நாவலி துவாரகாந்திக் காட்டும்
சரதமாரா துங்கபத்திரை சந்திர வாகைதாசை
ஏரிசேரி ராகசிந்து சுகமருள் சமந்தபஞ்சம்
சரயு கண்டகைவெண் காந்திதருஞ் சாச்சுவதி ... ணும் என்றும்

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

ஈரிருபதாஞ்சோழ மீரொன்பதாம் பாண்டி
ஓர்பதின் மூன்றுமலை நாடோடிரண்டாம்சிறடு
நாடாறே டிரெட்டுத்தொண்டையவ்வட நாடாறிரண்டு
கூடுதிரு நாடொன்றுக் கொள்.

(புவ-வ-ம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பும்படியாயுள்ள சிரேஷ்டம் பொருந்திய புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் திவ்யக்ஷேத்திரங்களையு மிந்தட்சணத்தில் யாத்திரை செய்திவ்விடம் வந்தபின்னர் என்றந்தையின் கருத்தைப்போ லிங்கிருந்து ராஜரீகஞ்செய்யலா மென்றுத்தேசிக்கின்றேன். மேலும்பாரும்

கொன்றைவேந்தன்.

மருந்தேயாயினும் விருந்தோடுண்

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியிருப்பதாலும் காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள் கண்ணுள்ளபோதே பார்த்துக்கொள்ளென் வரிலொருவனே தோழன் ஆருங்கிற பழமொழியின் வண்ணமும்

மந்திரி தரமென்ற மொழியின் வண்ணந் தம்மிடத்தெரியாமல் போர்ச்செய்யச் செய்யப்போகவென்றெண்ணக் கருதித்தெரிவித்தேன் நம் முன்பட மஞ்ஞ மின்னமென்றறிந்தேன் ஆதலால் [illegible] [illegible] பந்த வேண்டுமென்றனன் பிரதம புத்திசாமணி யென்னும் மந்திரி

மந்திரிபுகழ் விருத்தம்.

சற்குண முன்னமன்று சதிரூட னரசர்தன்னை
சற்குண முன்னமன்று சதிரூட வறிந்தவென்றன்
சற்குண முன்னமன்று சாற்றிய வரசர்க்கெல்லாம்
சற்குண முன்னமன்று சமுசர்த் தொழிலைப்பேண் போற்றி

(மந்-வ-ம்) கேளுங்கள் இப்படிக்கிற் [illegible] சற்குணம் பொருந்திய பூமன்னனே. தேவரீர் செப்பியதன்மம் எவ்வண்ணமோ அறிந்தனன். அடியேன் சமுகத்தில் தெரிவிப்பதைக் கேட்க வேண்டுமையா அரசே

மந்திரி. சொல்-தரு-[illegible]-மெட்டு
இ-ம்-ராக [illegible]-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மன்னா [illegible] மறவேனிதமும் (மன்னா)

அநுபல்லவி

மறவேனிது சத்யம் மறவேனிது சத்யம் (மன்னா)

சரணங்கள்.

தேசமெங்கும் [illegible]
வாருடன் வாழ்க்கிறேன்
வாசமனை விட்டு
சனபத்தர்க
[illegible]
இலகுமிராசக்கத விட்
டிபத்திருனியது
[illegible] வீரமன
சதிரவன்றனைவிட்டு
சதிருடன் பகலின்மனக்
[illegible] தென்னைவிட்
டிடிற் [illegible]

நீயென்று பிருக்க
[illegible] கேட்க (மன்னா)
[illegible] போதிலும்
விதயம்விட்டு [illegible] (மன்னா)
தாய்விட்டுப் பிரிவிலும்
[illegible] பிரிந்தாலும் (மன்னா)
[illegible] போயிலும்
[illegible] (மன்னா)
[illegible] பிரிந்தாலும்
தாய்விட்டுப்போயினும் (மன்னா)
[illegible] பிரிவிலும்
பாதகமிலும் (மன்னா)

29

பாதகம்.

கரும்பையிரைப்பட்டுக் கனலிடம் கிட்டாம
விரும்பி விருந்தருக்கு நாமெய்தினதோ முகமாகிச்
செருப்பரிவார் சொறுத்தச்சென்றடுக்கும் வழியறவு
செருக்கையாதிம் வெளிவர்த்தில் விழுந்திருக்குமால் என்
[றும்

குமரேசசதகம்.

ஞானமெய்ப்பாளர்க்கு மொழுக்கிலெங்கிலை கல்வியுளோர்தமக்கு நாடோருக் கருமத்திலெங்கிலை மன்னர்க்குராச்சியக் கன்னிலெங்கிலை ஆனசாரருக்கு மாதர்மிடமெங்கிலை அஞ்சாத திருடருக்கின் கண்டுஇனங்களிலே [illegible] தாயமிகுதிங்கிலை [illegible] தாமமிகு [illegible] [illegible] [illegible] மானபாதுக்கு மரியாதைமேலிங்கிலை [illegible] மா [illegible]

(மந்-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியவண்ணம் தங்கள் மன [illegible] படிமிறுல் பாருக்கள் மண்டலேஸ்வர

மூதுரை.

உடன்பிறந்தார் சுற்றத்தாரென் றிருக்கவேண்டாம்
உடன்பிறந்தே கொல்லும்வியாதி உடன்பிறவா
மாமலையிலுள்ள மருந்தேபிணி தீர்க்கும்
மம்மருந்து போல்வாரு முண்டு.

(மந்-வம்) என்ற நீதியின்கண் சொல்லியவண்ணம் [illegible] [illegible] [illegible] ஆதித்யனிருண்டாலும் அக்கினி குளிர்ந்தாலும் [illegible] [illegible] வற்றிவரண்டு வெருந்தரையாக [illegible] [illegible] மின்மீது தாமரைபுத்திட்டாலும் [illegible] தங்களை விட்டகலுவாம் பிரியேனென்ற [illegible] [illegible] அடியேனுடைய மனதை யறியக்கேட்ட [illegible] தொண்டேனுதலால் தங்கள் [illegible] வரச்சித்தமாக [illegible] தாரதலமாளுத் தார்வேந்தே.

(பூவ-வம்) அப்படியான [illegible] மந்திரி [illegible] தெரிவிக்கவேண்டும் மந்திரி

(மந்-வம்) தாரணியை யாளுமரசே தங்கள் பிதாவின் ஏவுகம் தாங்கள் சென்றிவ்வமைச்சன் அருவதாய்த் தெரிவிக்கும் பட்டத்தில் சென்றுவரும்படி ஆக்ஞாபித்தருளுவார்கள் அவ்விதமே அடியேன் தந்தையினிடம் தங்களோடேசென்று வருகிறேனென உத்திரவு பெற்றுவருகிறேன். இருவருந் தேசசஞ்சாரஞ்செய் திவ்விடம் வந்த சோலை மிறைவனே

(புவ-வம்) அப்படியானால் மெத்தசந்தோஷம் சென்று வருகிறேன் மந்திரி

(மந்-வம்) சென்றுவருவீரரசே போற்றி போற்றி மகாராஜனே

புவனேந்திரன்-சொல்-விருத்தம்.

மந்திரி சொல்லாலிலந்தன் மனமகிழ்ந்தேனெந்தன்
மந்திரி யைப்போலிந்த மகிதலத் திடைக்கமாட்டார்
மந்திரி சொற்போற்சென்று வாருமென் றந்தைபக்கல்
மந்திரி சொற்போற்சொல்ல வாருடன் செல்கின்றேனே

(வ-ம்) ஆ. ஆ. என்னுடைய அமைச்சனாகிய மந்திரி சொல்லிய யுக்தியைக் கேட்டேன் மனம் புளகாங்கித மடைந்தது அதனே காரம் என்றந்தையின் பாற்சென்றுத்திரவு வாங்கிவரச் செல்லுகின்றேன்.

புவனேந்திரன்சொல்-தரு-ஆனந்தத்திலேகோசாசவென்ற
இந்திரசபா-மெட்டு
இ-ம்-குல்ரோஜ்-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

மந்திரிசொன்ன சொல்லைக்கேட்டு மகிழ்ந்தேன்யானுமே
விந்தையன்றி யென்பிதாமுன் விளம்பவேனுமே (மந்தி)
பூவலஞ்செய்ய வென்மனதிற் பிரியமுற்றேனே
ஆவல்கொண்டே னயனெழுந்தை யறிந்திலேன்யானே (மந்தி)
இச்சமயமென்பிதாமுன் யெப்படிவேணுமே
அச்சமின்றி யமைச்சனுடன் னடியேன் செல்கிறேன் (மந்தி)

(புவ-வம்) பிதா நமஸ்கரிக்கின்றேன்

(புரந்தரன்-வம்) கல்யாண பாலகா வீற்றிருப்பாய்.

புவனேந்திரன்-சொல்-விருத்தம்

தந்தையே கேளீர்யானுஞ் சதிருடன் தேசம்பார்க்கப்
புத்தியில்மிகுத்தேதன் புத்திசிகாமணியுடனேகூட
விந்தையதாகச் சென்று விரும்பியே வந்தபின்னற்
சந்ததமனதில் வண்ணஞ் சமுகத்தில் நடப்பேன்போற்றி

(புவ-வம்) அகோகேளுங்களென்பிதாவே அடியேனும் மந்திரி புதல்வனாகிய புத்திசிகாமணியென்கிறமந்திரியுஞ் இருவருஞ்சென்று ஆங்காங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களையும் திவ்ய க்ஷேத்திரங்களையும் யாத்திரைசெய்து வந்தபின்னர் சமுகத்தில் ஆக்ஞாபித்த பிரகாரம் நடக்கச் சித்தமுடையவனாக விருக்கின்றேன் தெரிவித்தேன் போற்றி போற்றி என்பிதாவே

பொது விருத்தம்.

சதிருடன் பாலன்சொன்ன சங்கதியெல்லாங் கேட்டுச்
சதிருடன் மூர்ச்சையாகித் தானவனெழுந்துமெள்ளச்
சதிருடன் றனையன்றன்னைத் தன்னகமிருத்திபுத்திச்
சதிருடன் சொல்லியிங்கு தாவிருந்திடச் செய்தானே

(வசனம்) அகோகேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் புவனேந்திர னென்கிற புத்திரனவன் பிதாவாகிய புத்திரனிடம் கூறியதைக்கேட்டு மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து பாலனுக்கனேகவித புத்தியையுரைத் திவ்விடமிருக்கும்படிச் சொல்லியருளினனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே

(புர-வம்) அடா என்கண்மணி என்னவார்த்தை பகர்ந்தனை பார் நீயும் மந்திரிபுதல்வனாகிய புத்திசிகாமணி யென்கிற மந்திரியு மிருவருக்கும் தாய்பாற் சாப்பிட்டமணம் இன்னம் வாயைவிட்டுப் போகவில்லை மேலும் வஸ்திரங்கட்டுவதற்கின்னவிதமென் றறியாதவர்கள் எதிர்த்தபடையைச் சம்ஹரிப்பதற்கு சாமார்த்தியம் போறாது நீங்கள்செல்லும்படியாயுள்ள மார்க்கங்களில் காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களுண்டு அவைகளில் துஷ்டமிருகங்கள் வாசமாயிருக்குமதினா லுயிருக்கு காயத்தை நேர்ந்தாலு நேருமாதலால்

கொன்றைவேந்தன்.

கிட்டாதாயின் வெட்டென மற

(புர-வம்) என்ற நீதியின்கண் புகன்றவண்ணம் முடியாத காரி

பத்தை விடவேண்டுமென்று பூரித்திருப்பது. தெய்வ சபோகமென்னை
விசாரித்திச்செய்ய வேண்டும் என் கண்மணி

(மந்திரி-வசனம்) போற்றி போற்றி புத்திரன் [illegible] போற்றி

(புத்திரன்-வசனம்) அப்பா மந்திரி புத்திரனைத் தந்த வார்த்தை [illegible]
தயவு வேண்டா

(மந்திரி-வசனம்) தெரிவிக்க வேண்டியது நியாயமான மன்னவனே

மந்திரி-சொல்-அகவல்.

சொல்லுகக்கேளு சுட்டிவேல் மந்திரி
மன்னவன் பெற்றன் கொற்றவன் புதல்வன்
இதுவுமிக்க போர்க்களமதில்
பெருமையுதெய்வ பெண்மேயர்க்க
இக்கட்டில் வருவதாய் செய்திருந்துமென்மகன்
நேசக்கிரமம் அரசிடத்திருந்தவன்
தாய்பாற்கைவைத் தமையலுமைக்கா
வாசக்கிரமிப்பதால் வளமதாய்க்கிட்டவன்
மக்கிரிப்படையைக் வாருட்டிமைத்த
பக்தர் செய்யாமல் பகைபெருகும்
இவைதந்திருக்க விப்பேருமுறதும்
நுழைவுகவரியன் செறிமேனாய்மே

புத்திரன்-சொல்-விருத்தம்.

அமைச்சனே பெத்தனமைந்த வைதனை செய்தென்னைக்
அமைச்சனே நின்பரமசொல்லே மனைதுயிர்த் தனிமையிரு
அமைச்சனே யிருக்கச்செய்வாய் பாக்கியமாய் [illegible]
அமைச்சனே பதியுமே மன்புட கைவரத்திட்டேனே

(வசனம்) அப்பனே மந்திரி என்புத்திரன் நீர்புகன்ற
இயல் புத்திரிகையினி பெண்ணிற புத்திரிய் இருவரும் தேசத்தைச்
செய்து வருகிறேனென்பதாய் எனதுமிரவன் வசனத்திடம் தெரி
விக்க யான் நின்னிடம் தெரிவித்தேன் அவர்களை இவ்விடமிருக்கும்
நிம்மதியுள்ள முயற்சி செய்வதோடின்ட அவர்களைப்பூட்டிமேய
நலப்புவ அதிதமாக விருமைப்பெறுகிறம் பரரும் மந்திரி

இளங்கன் பயமறியாதென்ற மொழிப்படியாயுமே

உலக்கை.

[illegible] முன்னம்போன வழியெல்லாம் போகவேண்டாம்
என்று நீதியின் வண்ணம் போகவேண்டாம் என் மனமாறாத்
விட்டான் நீபோய்போற் செய்யவேண்டுமென் நிவ்வளவு மேயித்
தேசத்திலேயே என் அன்புள்ள கண்மணி

மந்திரிகாரனும்-மந்திரி-புத்திரன்-கூடி-சொல்

விருத்தம்.

அடைபடும் இலங்காருபாதே சோகக்கேனும்
அடைபடுபவன் சிறுவர் சொல்லை வழங்கிஎன் அருகிலே தக
அடைபுபடவே விசனமுற்றி மனதோடு திர்த்துநாளும்
அடைப்பு சமுகத்தலி வழியிப்போ போற்றி போற்றி

(வசனம்) அதோ கேளுங்கள் ஐயா சுவாமி நீங்கள் தேசாந்
தாரஞ் செய்ய வருகிறேனென் தயாரித்துகளைக்கேட்டு தெரிவிக்க
சப்பட்டேன் இடம் தெரிவித்திரக மக்களின் நிர்த்தை சொல்லி
வருகிறேன் கேட்கவேண்டும் மன்னவரே

மந்திரனும்-மந்திரி-சொல்-தரு

என்றுடன்-நீபேசாதே-மன்ற-இந்திர-பதமைமேட்டு
இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

மன்னவனே புகழ்வேன் — அமைந்தர்களின் நிர்த்தை
கன்னாமகர் சேரும் — நாடித்தெரிவீ ர்க்கதை (மன்ன)
புனலிற்பாயும் மீனுக்கும் — பொருந்திய சீசத்தனே
இணைக்குடன் போதித் — இருப்போ ரிகளாதனே (மன்ன)
கரியின்மத்தகர்தனிற் — கருதியே இங்கமது
பரியுடன் பாரும்வகை — பாசோர் செப்பியதை (மன்ன)
வேழுத்தனைக் கண்டு — விம்புடன் இறுபுலி
சூழ்ப்பாயும் வகையும் — சொல்லவோ நீதன்வழி (மன்ன)
கொஞ்ச வயதென்று — கொ[illegible] (மன்ன)
நெஞ்சந்தனிற்தமிமன் — [illegible]
இறைவர்களின் நிருமும் — [illegible] தன்மனை (மன்ன)
அறிவேன் நீகர் — [illegible] விலைபாகும்
மதிப்பட்ட முனியன் — [illegible] புனைக்க
பதவிட்டமாறி மன்னவனே — [illegible] (மன்ன)

கோசிகன் பின்சென்று கோலத்துடனே ம...
...சித்தி ரமன்செய்து நேர்கொண்டு வாலாறு
அடியேனிட புத்ர னுருந்துனே யாதலாலும்

புரந்தரம்காராஜன்-சொல்-விருத்தம்.

மந்திரி சொல்லக் கேளாய் வழங்கிய வார்த்தை யெல்லாம்
மந்திரி யறிந்தியாதும் மகிழ்ந்தனன் மைந்தர் தம்மை
மந்திரி தேசம் பார்க்க வாகுடனூர்தன் வத்சன்
மந்திரி சென்றழைத்து வரும்படி யனுப்புவாயே

(வசனம்) அகோ வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி ஒனைவசொல்லுக் கச்சமில்லையென்ற மைபோலும் வளைமயன்பேர்சப் பழகினபேருக் குத்தெரியுமென்ற பழமொழியின்வண்ணம் புத்திரர்களுடைய விஷயத்தைத் தாம்புகல யானறிந்தாக், திர்ப்திகாமடைந்து...பா ...ட்சனை யவர்கட்கு வேண்டிய திரவியங்களை நீ நீக்கும்முறை...பாலகனுகிய புத்திசிகாமணி யென்கிற மந்திரியைச் சர்வஜாக்கி...தயா யழைத்துக்கொண்டு போகின்றது போலிவ்விடங்கொண்டு...ந்துசேர்க்கும் படியாயுள்ள முயற்சிசெய்திட்சண மனுப்புபிள்ளாய் மந்திரி

(மந்-வம்) அப்படியே செய்தனுப்புகிறேன். போற்றிய போற்றி புரந்தரமகாராஜனே போற்றி.

மந்திரி புதல்வனுகிய புத்திசிகாமணிக்குச் ச...ல் விருத்தம்.

புரவலர்போற் றும் புத்திசிகாமணி புதல்வாகேளாய்
புரவலனின்றவேந்தன் புவனேந்திரன்றனையழைத்துப்
புரவலர்மெச்சப் புண்யதீர்த்தமுமாயிருப்
புரவலர்சபைக்கு நீயும்புகழுடன் வருருவாயே

(வசனம்) அடா இப்பூமியிலுள்ள அரசர்கள்புகழும் புத்திசிகாமணியென்னும் என்புத்திரசிகாமணியே கேள் பூலோகத்திற்கிறைவனுகிய புவனேந்திரனென்னுமரசனை யழைத்துக்கொண்டு திரவியமுமெதேஷ்டமா யெடுப்பித்துப் பூமிசஞ்சாரஞ் செய்திவ்விடம் சீக்கிரம்வந்துசேரவேண்டுமடா யென்கண்மணி

(புத்தி-வம்) அகோசரணஞ் சரணமையா என்றந்தையே தேவரீர்கட்டளையிட்டப்பிரகாரம் திரவியத்தையெடுத்துக்கொண்டு புவனேந்திரனென்னு மரசனைக்கூட்டிக்கண்ணை இமைகாப்பதுபோல் சர்வஜாக்ரதையோடு பாதுகாத்து தேசசஞ்சாரஞ்செய்து சீக்கிர

மிவ்விடம்வந்து சேருகிறேன் சென்றுவருகிறேன் போற்றி போற்றி யென் அன்புள்ளபிதாவே.

(சுமந்தி-வம்) சென்றுசீக்கிரம் வருவாயடா யென் அன்புள்ள கண்மணி

(புவ-வம்) அகோசரணஞ் சரணமையா யென்னையீன்ற பரம பிதாவே சென்றுவருகிறேன் தங்கட்டிருப்பாதங்கட்கு நமஸ்காரஞ் செய்தேனென்னையீன்ற பிதாவே

(புர-வம்) சென்றுதிசீக்கிரம் வருவாயடா புவனேந்திரனென்னும் புத்திரசிகாமணியே

(புவ-வம்) அடா எனதன்பிற்குறிய புத்திசிகாமணியென்னும் மந்திரி புகலக்கேண்மின் நாம்நாடிய யெண்ணங்கைகூடிற்றனபடியினால் செல்லுமார்க்கத்தின் கண் சிரமமின்றியந்த வெம்பெருமானை யிதயத்திலேற்றிப் போற்றித்துதித்தேகலாம் வாருமென்கண்மணி

(புத்-வம்) அப்படியேதுதித்தேகலாம் வணியையாளுமரசே

(புவ-வம்) மந்திரி

(மந்-வம்) அரசே

திவ்யப்பிரபந்தம்.

தாப்புடையாரை யடைவதெல்லாஞ்சோர்வித்துத் துணையாவரென்று ஒப்பிலேலுகிலும் நின்னடைந்தேனாக்கு நீயருள்செய்தமையால் எய்ப்பென்னைவந்து நலியும்போதங்...தா நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் அப்போதைக்கிப்போதே சொல்லிவைத்தேனரங்கத்தரவணை பள்ளியானே

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியவண்ணமந்தப் பரந்தாமனைப் பக்திசெய்தேக்லாம் வாரும் மந்திரி

(மந்-வம்) வாஸ்தவ்யம் கெடிபெற்றப்பிரதாபமஹீபனே

(மந்- வம்) என் ஆண்டவா

(புவ-வம்) மந்திரி

மண்ணுக்குள் விண்ணுக்குள் மனைசகளுக்குள்
வாய்வுக்குளிருளுக்குள் வெளிச்சத்திற்குள்
தண்ணீக்குள்நெருப்புக்குள் வாயுவுக்குள்ளே
ஸ்தாவரங்களுக்குள் சங்கமத்திற்குள்ளே
கண்ணுக்குள்மணதிற்குளறிவுக்குள்ளே

கலக்கிருக்கும் பாஞ்சாடேரவழியில்லாதர்
உன்றுக்குள்கலந்திடு முபாயந்தன்னை
உரைத்திடவேவகைதனி லொருவர்காணேனை
(புவ-வம்) சபாஷ் மந்திரி மெச்சினேன் மெச்சினேன்
(புவ-வம்) மந்திரி
(மந்-வம்) அரசே

கம்பாகாயனம்.

வரம்பெலாமுந்தர் தத்து மடை. யெலாம்பணிலமாநிக்
குரம்பெலாஞ்செம்பொன்மேதிக்குழியெலாங்கழுநீர்கொள்ளை
. பரம்பெலாம்பவளஞ்சாலிப் பரப்பெலாமன்னம்பாங்கர்க்
கரம்பெலாஞ்செந்தேன் சந்தக்காவெலாங்களிவண்டீட்டம் எ [ன்னும்

கண்டலைமயில்களாடத் தாமரை விளக்கந்தாங்கக்
கொண்டல்கண்முழவினேங்கக் குவளைகண்விழித்துநோக்கத்
தெண்டிரையெழினிகாட்டத் தேம்பிழிமகரயாழின்
வண்டுகளினிதுபாடமருதம் வீற்றிருக்குமாதோ.

(புவ-வம்) என்ற நீதிபின்கண்செப்பிய வண்ணம் நம்முடைய நகரத்தைவிட்டு வெகுதூரம் வந்திருக்கின்றோம் மிகுதமார்க்கத்திலிருக்கக்கூடிய சாலைகளும் சோலைகளும் நந்தவனங்களுமென்ன ரமணீகரமாயிருக்கின்றது பார்த்தனையா மந்திரி

(மந்-வம்) வாரு திவந்தான் புவனேந்திரமகாராஜனே

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்.

சீக்கிரஞ்செல்லு பாது செம்போத்துவாவும் நின்டத்
தாக்கியதருவிகாடை தான் வலமாகவந்து
நோக்கியேசெல்லவிங்கு நகர்ந்திதையறிந்துநீரும்
பாக்கியமுண்டோவென்னப் பார்த்துரைசெய்வாய் மந்திரி

(வசனம்) அகோவாரும்பிள்ளாய்மந்திரி நம்முடையநகரத்தை விட்டிவ்விடம் வந்தபிறகு செம்போத்து கருக்குருவி காடை இன்னுமநேகவிதமான பட்சிஜாதிகள் வலமிருந்திடஞ்செல்லுகின்றபடியினாலிச்சகுனத்தினால் நன்மையுண்டாகுமா சீக்கிரமறிந்துரைக்கவேண்டுமப்பா மந்திரி

(மந்-வம்) ஆதலால்யோர்குடிவாழுமரசே இச்சகுனத்தினால் நன்மையானபலனுண்டாகுமென்பதற்கையமில்லை யென்னிறைவனே

(புவ-வம்) அவ்விதவண்ணந் சீக்கிரந்தெரிவிக்கவேண்டுமப்பா மந்திரி.

அறப்பளீசுரசதகம்.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்பதறிவரிய சூழ்கிரணமே சாட்சியாம்
சொற்பெரியவர்கடம் நிசமென்கை பேதிதருதூய மாத்திரை சாட்சியாம்
ஆதிபிற்செய்ததவமுடிவில்லை யென்பதற்காளடிமையே சாட்சியாம்
அரிதேவதேவனென்பதை யறியமுதநூலரிச்சுவடியே சாட்சியாம்

(மந்-வம்) என்றுசொல்லும் நீதியின்வண்ண மிதிகாசபுராண சாத்திரங்களொருக்காலும் பொய்யாகமாட்டாது பூமானே.

(புவ-வம்) அப்படியா சரி மெச்சினேன் மெச்சினேன் செல்லுவோம் வாரும் மந்திரி.

(புவ-வம்) ஆ ஆ மந்திரி என்னதிசையாக விருக்கின்றது!

(மந்-வம்) தெரிவிக்கவேண்டும் மன்னவா.

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்.

சொல்லக்கேளாய் நீனிலமதா லிங்கு
நேசனேவர்தோமிந்த நிலமிதையறியே யின்று
நேசனேயிதனைப்பார்க்க நிறையுடன் மகிழ்ச்சிகொண்டேன்
நேசனேதெரிந்தவண்ணம் நிகழ்த்துவேன்கேட்பாய்நீயே

(வசனம்) வாருமெனதன்பிற்குரிய மந்திரி நாம் நம்முடையநகரத்தைவிட்டுக் காடு மலை வனம் வனாந்தரங்களைக் கடந்திவ்விடம்வந்திருக்கின்றோம் இந்நகரமானது தேவலோகமோ அல்லது மனிதலோகமோ தெரியவில்லை மேலும்பாரும் இதைப்பார்ப்பதற்கு ஆயிரங்கண்கள்வேண்டும் நமக்கோ இரண்டுகண்களிருக்கின்றது இதனை வர்ணிப்பதற்கிரண்டாயிரம் நாவையுடைத்தாயிருந்தாலும் முடியாதெனி லெனக்கோ ஒருநாவிருக்கின்றது இப்படியிருக்க இவ்வனத்தை யெவ்விதம் வர்ணிக்கப்போகின்றேன் ஆகிலும்தெரிந்தவரை வர்ணித்துச்சொல்லவருகிறேன் கேட்கவேண்டும் மந்திரி.

(மந்-வம்) தெரிவித்தருளுவீர் நாதா

புவனேந்திரன் சொல் தரு இந்துஸ்தானி தில்லானா.

இராகம் சுருட்டி தாளம் ஆதி.

பல்லவி

பூங்காவனத்தின் புகழ்ந்திடும் விச்சித்திரமிதைப் புகல்வேன் [பார் மந்திரி (பூங்)

அநுபல்லவி.

மகிழ்ச்சியொடு (பூங்கா)

சரணங்கள்.

ஓங்கியகாடுமலைவனம் வளர்ந்தாங்கடந்து வுன்ன தநந்தவனம் வந் [தோமிதி லநேகந்

தேங்குமாபலாபுன்னைகமுகுசந்தனந்தேவ தாரமற்புதமானபல விருட்சங்களொடு (பூங்கா)

மல்லிகைமுல்லை மருமருக்கொழுந்து ரோஜாவும்

மணக்கும்பன்னீர் பவளமல்லிவுசிமல்லியுந்

தள்ளும்ரசத்தையுண்டு வண்டுசங்கீதம்பாடித்

தாதாகிடதகதா தாதாகிடதகதா தாதாகிடதக (பூங்கா)

வாவிகளோடைகள் குளங்களின்படிகள்

வண்ணமாய்த்தங்க நீரைவிட்டுச்சாந்துபூசியுந்

தாவும்படிக்குரத்னக் கற்கள்பதித்தாலுந்

தன்னொளியைக்காட்டாமற் சந்திரன்மறைந்த[illegible] (பூங்கா)

தேகமுங்களைத்து வேர்வையுஞ்சொட்டுது

சிருடன்ஜலம் புகாவறட்சியாகுது

வாகுடனிவ்வனத்திற் றுயிலமனம்நாடுது

வர்ணித்துச்சொல்ல வாதிசேடனாலுமுடியாது (பூங்கா)

(புவ-வம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி இந்த நந்தவனத்தின் கண் மா, தேங்கு, கமுகு, பலா, புன்னை, சந்தனம், ஆல், இச்சி, இறலி, பாதிரி, அத்தி, அரசு, இன்னுமநேகமான விருட்சங்களும் மல்லிகை, முல்லை, சண்பகம், பாரிஜாதம், மனோரஞ்சிதம், கதிர்பச்சைதி, துத்துளாய், வெட்டிவேர் இன்னு மநேகமாயுள்ளபுஷ்பங்களும் வெகு சிரேஷ்டமாயிருப்பதோடுங்கூட இவ்விடத்திற் றங்கத்தினாலமைக்கப்பட்ட திவ்யமான திருக்குளமொன் றிருக்கின்றது அப்படிகளின்மீது முத்து வைரம் வைடூரியம் கோமேதகம் புட்பராகம் நீலம் பச்சை பவளம் மாணிக்கமென்று சொல்லக்கூடிய நவரத்தினங்களைப் பதித்திருப்பதுபோலே செய் திருக்கின்றது. இவ்விடமிருக்கும்

விருட்சங்களியாவுந் தங்கவர்ணம்போற் பிரகாசித்துக்கொண் டிருக்கின்றது இவ்விடமிருக்கும் புட்பச்செடிகளி லிடமிருந்து விழுகின்ற தேனை வண்டானது சென்று பானஞ்செய்திசை பாடவும் மயில் அன்னம் கோழி கொக்கு நர்த்தனஞ்செய்யவும் குயில் கிளி பூவை வானம்பாடி முதலிய பட்சிகள் சங்கீதம் பாடவும் இந்த எங்கண் கண்டானந்திக்கவும் மனமானது பூரிக்கவும் நம்மைப்போலொத்த வாலிப புருஷர்களுடைய ஆவியைக் கொள்ளைகொண்டு போகும்படி யிங்கிருக்கும் புதுமையைப் பார்த்தீரோ மந்திரி.

(புவ-வம்) ஆ-ஆமந்திரி என்ன ஆச்சரியம் என்ன அற்புதம் என்னவெல்லாசமாக விருக்கின்றது! பாரும் இத்திருக்குளத்துப் படிகளின் பிரகாசத்தினால் நம்முடையவதனம் கண்ணாடியிற் றெரிகின்றவித்தையைப்போற் றெரிகின்றது, அதுவும் தவிர இத்திருக்குளத்தின் கண் மச்சங்கள் ரமணீகரமாய் விளையாடுகிற நேர்த்தியைப் பாரும் மந்திரி.

(புவ-வம்) மந்திரி இத்யாதி சிரேஷ்டம்பொருந்திய பூங்காவனத்தை அச்சதுர்முகக் கடவுளானவன் நம்மைவேண்டி சிருஷ்டித்திருக்க வேண்டுமென் றெண்ணுகிறேன் மந்திரி.

(புவ-வம்) ஆ ஆமந்திரி இப்பேர்ப்பட்ட நந்தவனமானது இப்பூலோகத்தி[illegible] கிடைப்ப தரிதாகும் இவ்வண்ண முடைத்தான வனத்தினிடமாக நாம் வந்திருந்தும் கடன்பட்டும் பட்டினி கல்யாணம் பண்ணியுஞ் சன்யாசமென்கிற மொழிப்படி செய்யப்போகாததலால் இதிற்சென்று நித்தியகருமவிதியை முடித்தேகலாமென்றெண்ணுகிறேன் இவ்விஷயத்திற் றம்முடையமன மின்னதென்றறிந்திலேனாதலால் படியினால் சீக்கிரந் தெரிவிக்க வேண்டுமடா என் கண்மணி.

(மந்-வம்) அப்படியே செய்தேகலாம் வாருமென் னிறைவனே

புவனேந்திரன்-சொல்-விருத்தம்.

இவ்வனந் தன்னிற்றங்கத் திருக்குள மிருக்கக்கண்டிங்

கிவ்வனம் விட்டுச்செல்ல வென்மன மிசையவில்லை

இவ்வன மன்னங்கொண்டிங் கேற்கவே வந்தாலுண்டு

இவ்வனம் விட்டுச்செல்ல வெண்ணினேன் செல்வாய்மந்திரி

(வசனம்) மந்திரி நீசென்றெவ்விட மாவதன்னங் கொண்டு இவ்விடம் வந்தா லிருவருமுண்டு சோகத்தைத் தவிர்க்கச்

சாந்திருந் திவ்விடம் விட்டுச் செல்லலாமென் றெண்ணுகிறேன்
ஆனபடியினால்

புவனேந்திரனுக்கும் புத்திசிகாமணி மந்திரிக்கும் தர்க்கம்.

புவனேந்திர ராஜன்-சொல் கஜல்.

நந்தவனத்திருவர் நாடியேயன்னம் புசிக்க
விந்தையுடனெண்ணிபோய் வேண்டி வருவீர்களிக்க (நந்த

மந்திரி-சொல்-கஜல்.

களித்திட வன்னமதைக் கருதி யெவ்விடமேனும்
அளித்திடக் கொண்டுவாரே னதுவரைப் போகாதேயும் (களி

புவனேந்தி ராஜன்-சொல்-கஜல்

யோகமிலை யெந்தன்பிராண புத்தியி லுயர்ந்தமந்திரி
வேகமுடன் கொண்டுவர விரும்பினேன் பாரும்தந்திரி (யோக

மந்திரி-சொல்-கஜல்

தந்திரமாய்ச் சென்றுயானுந் தங்களிடம் வரும்வரை
இந்தவனம் விட்டேகாம லென்வசனம் பார்ப்பீர்நிறை (தந்தி

மந்திரி-சொல்-விருத்தம்.

வாரிதி வற்றிட்டாலும் வம்புவி யாண்டிட்டாலும்
பாரினிற் பிறந்திட்டாலும் பர்வத முறிந்திட்டாலும்
தாரினில் வாழ்வுமில்லா தன்மையில் லற்றுப்போகும்
சேரிடுந் தலையெழுத்தை நீக்கிடார் புவியுள்ளோரே

(வசனம்) வாரு மென்னரசே இப்பூமியின்கண் உற்பவித்த
சமஸ்தமான பேர்களும் அச்சதுர்முக னெழுதிய வெழுத்தைத் தப்பு
வதறிதாருந் தார்மன்னனே யாதலால்,

எனிந்தத்துயா ரென்ற அரிச்சந்திர நாடக வர்ணமெட்டு
மந்திரி-சொல்-தரு-இம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாள-சாப்பு

பல்லவி

இப்படிக் காலம் வருமா இருவர் பிரிய
வெழுதவுமயன் நர்மமா (இப்ப

அநுபல்லவி

செப்பமாய்த் தங்கள்பிதா சிருட்டினன் பின்னை
ஒப்பியனுப்ப முன்செய்யூழ்வினை வரவென்ன (இப்ப

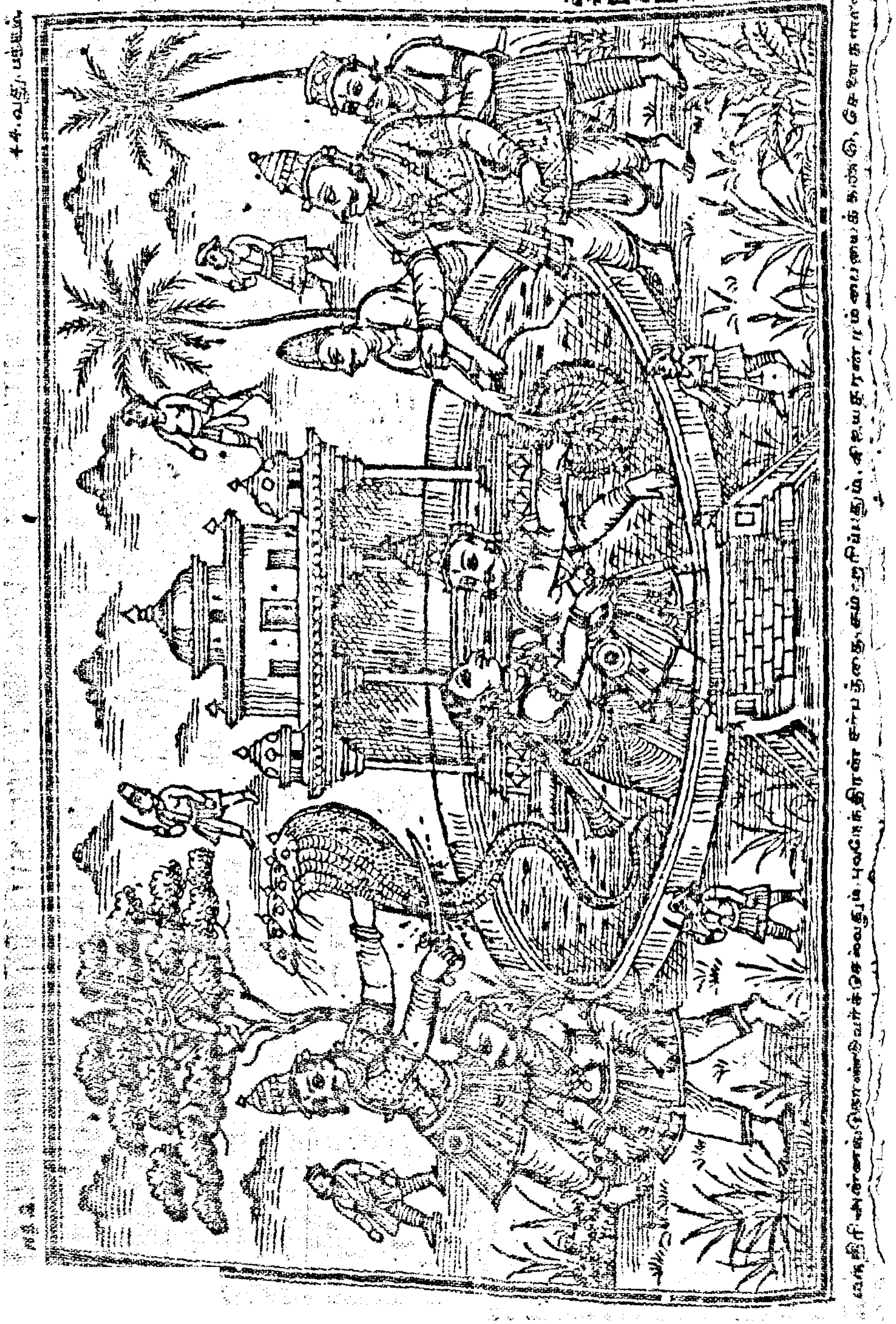

சாரணங்கள்

நாடு நகரங்கட்கு சுற்றிப் பார்த்திட
நாம்வந்தோ மனந்துணிந்து
பேடு மன்னமுங்கூடிப் பூரித்திருக்கும் போது
வேடனம்பாலெய்த விதியோ லாச்சுதேயிது
பாசமுட னிருவருங் கூடியிருக்கப்
யாமன்செய் சதியோ நாளும்
நேசன் றன்னையே வெடுநாளும் நேசித்து மெஞ்சில்
மோசஞ் செய்திட நஞ்சை மூட்டிக்கொடுத்தது போல் (இப்ப)
வரும்விதி தன்னையறியா திருவருஞ் சேர்ந்து
வந்தோமே யினிக்குறியா
பெருகும் பத்தினியென்று பேர்கொண்டுதினம் பர
புருடனைச் சேர்ந்து போகிக்குங் கதைதமோது (இப்ப)

(பூவ-வம்) மந்திரி என்பலவாறு விசாரப்படுகின்றாய் நீ படுந் துக்கத்தைப்பார்த்தென் மனமமர்ந்திருந்த அக்கினியிற் நம்முடைய சொல்லென்கிற காற்றடிக்க அதி ஜுவாலையுடன் பற்றுகின்றதைப் போலென்மனம் பதருகின்ற தானபடியினாற் சீக்கிரஞ்சென் றன்னாக் கொண்டுவ்விடம் வருவாயடா என் கண்மணி.

(மந்-வம்) அப்படியானாலிதோ சென்றுவருகிறே னரசே.

மந்திரிசொல்-விருத்தம்.

செப்பிய வார்த்தையெல்லாந் தீயிற் பஞ்சிட்டாற் போலச்
செப்பியதெல்லாமரச்சே தீவினைக் கென்னசெய்வேன்
செப்புநீ லொன்றுமாகா ... யா னன்னந்தன்னைச்
செப்பிய படியேகொள்ள ஜெகதீசர் செல்கின்றேனே

(வசனம்) ஆ ஆ சர்வஜீவ தயாபரா என்னரசனுக் கெவ்வளவோ இதமா யானெடுத்துச் சொல்லியும் மதையவர் கேட்காமலோரே பிடிவாதமாய்ப் பேசுவதை யடியேன் யோசித்துப் பார்க்குங்கால்

நேரள்.

ஊழிற் பெருவலியாவு ளமற்ற தனைச்
சூழினுந் தான்முந்துறும்.

(மந்வம்) என்ற நீதியின்படி புகன்றவண்ணம் விதியின் வலிதென்று யானறிந்து கொண்டேன் இதுவும் கின்றிரு விளையாட்டா! இஃதிருக்கட்டும்

மந்திரி-சொல் அகவல்

பூவினிற் வாசம் பிரிந்தது போலத்
தாசியென் னரசன் றன்னையே விட்டு
நெருங்கிய காடு நின்றதைக் கடந்து
இருப்பதின் நகர மிவ்விடம் வந்தேன்
கைப்பொரு ளீந்துக் கடிகியே யன்னம்
மெய்ப்புடன் வாங்கி விரும்பியான் போறேன்.

(மந்-வம்) ஆ ஆ யானென் னரசனைவிட்டுத் தங்கமாபுரியென் று சொல்லுங் கூடிய நகரம் வந்திருக்கின்றேன் இவ்விடந் திரவியமீந் தன்னத்தை வாங்கி யன்பனிட மதி சீக்கிரஞ் செல்லுகின்றேன்

(மந்-வம்) அடி பாட்டி திரவியமீகிறேன் பஞ்ச பட்சபாயசத்துட னன்னமளித்துத் தருகின்றாயா ?

(கிழவி-வம்) அடா பேராண்டி யன்னிதஞ் சித்தஞ் செய்து தருகிறேன், நீ எந்தவூர் ?

(மந்-வம்) தற்சமய மிந்தவூர் தானடி பாட்டி.

(கிழவி-வம்) ஆனால் சரி சமையல் செய்து தருகின்றேன் சற்று நேரமிங் கிருப்பாயடா பேராண்டி.

(மந்-வம்) அப்படியே இருக்கிறேன் சீக்கிரமாக வேண்டும் பாட்டி.

(மந்-வம்) அடிபாட்டி ஆய்விட்டதா, என்ன ?

(கிழவி-வம்) என்னடா பேராண்டி அடுப்பெரியுமுதுகே சோற்றை அம்மையார் பேரிற் காட்டுவதுபோல் பேசுகிறாய்.

(மந்-வம்) அடி பாட்டி கூரையேறிக் கோழிச் சரக்காய்ப் பிடிக்கக் கொடுக்காத குருக்களா ஆகாய வானத்தைக் கீறி வைகுந்தங்காட்டப்போகிறாரென்ற பழமொழியின்படி பேசுகிறாயடி பாட்டி.

(கிழவி-வம்) அடா பேராண்டி ஆக்கப்பொறுத்தது ஆறப்பொறுக்கவில்லையடா தம்பி.

(மந்-வம்) அடி பாட்டி பகிரிப்பக்காரனும் புளிச்சேப்பக்காரனுஞ் சேர்ந்த பழங்கதையைப்போற் பேசுகிறாயடி பாட்டி.

(கிழவி-வம்) அடா தம்பி இதைக்கண்ட பயமிரியா தென்பதைப் போலிருக்குதடா தம்பி.

(மந் வம்) அடி பாட்டி நாரபதுக்கு மேல் நாய்க்குணமென்று சொல்லுவார்க ளதுசரிபாக விருக்குதடி பாட்டி.

(கிழவி வம்) அடா தம்பி வீண்வார்த்தை எதுக்கு நீசொன்ன வண்ணம் அன்னத்தைக் கட்டி வைத்திருக்கின்றே னெடுத்துக்கொண் டேகுவாயடா பேராண்டி.

(மந் வம்) அப்படியே எடுத்துக்கொண் டேகிறேனடி என்னம்மணி.

மந்திரி சொல் விருத்தம்.

செப்பியபடி யன்னத்தை சீக்கிரம் வாங்கிப்போகக்
கப்பிய விருளுஞ்சூழ்ந்துக் கலக்க மென்மனம் பதறி
ஒப்பியே யனுப்பவந்த வுத்தமன் பேரிலாவி
தப்பியங் கிருக்கு தின்றுசரீரத்தைக் கண்டேனையோ

(வசனம்) ஆ ஆ பக்தபராதீனா இவ்வடியே னென்ன செய்யப் போகிறேன் அன்னத்தை யெடுத்தேகலாமெனில் இக்கொடிய இருள் குடிகொண் டிருக்கின்றது வழியுந்தெரியமாட்டா தாகையினா லென் னுயிரரசனிடமுஞ் சரீர மிவ்விடமும் வைத்தின்றிரவை யிவ்விடம் போக்கி உதயத்திலன்ன மெடுத்துக் கொண்டென் னன்பனிடஞ் செல்லுகின்றேன், ஸர்வேஸா.

மந்திரி-சொல்-தரு

சமயமிதுவேவசாசமாட-என்ற-இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

இ-ம்செஞ்சுருட்டி-ரூபகதாளம்.

யீசாவென்ன	செய்வேனினி யானே	(யீசா)
யானே துன்கிவேனே	மனந்தானே கலங்குறேனே	(யீசா)
பாவியென்வயர்	பற்றுதையோ பாரும்	
பாரும் வுந்தன் சீரும்	நினைந்தாரும்	
செய்ய வில்லையே	நேரும்	(யீசா)

புவநேந்திரராஜன்-சொல்-விருத்தம்.

சென்றவனன்றந்தன்னைச் சீர்பெறக்கொண்டிங் கின்னஞ்
சென்றவன் வரவுங்காணேன் நேசமுங் கனைத்துக் கண்கள்
சென்றவன் வரவைப்பார்த்துத் திடுக்கென விருண்டு நெஞ்சஞ்
சென்றவனிடமேசெல்ல ஸ்ரீதராவென் செய்வேனே

(வசனம்) ஆ ஆ ஜெகதீசா யானென்ன செய்வேன் எப்படி சகிப்பேன் அனங்கொண்டு வருகிறேனென்று சென்றவமைச்சனின்

னும் சாவின்றியே இவ்வினைக்கி யாதுகாரியஞ் செய்யப் போகின்றேன் பராபிரம்மமே.

புவனேந்திரன்-சொல்-தரு

அரவாபரணனே எனது இந்த பாவனையெட்டு.
என்னநான் செய்குவேன் பெப்படி யாறுவேன்
யென்னவோர் பசிக்கு ஐயா
அன்னந்தனை புண்டாரைகீ கீழ்நின்றிடும்செய்ற
வமைச்சனைக் காணேனையா
இன்னமும்வரக் காணே னென்வயிறெரியுதே
பிசாவுன்னபய மையா
சொன்னசொற்படி சென்றதோமுன் வராமலுயிர்
மடித்துடல் சோருதையா

நல்வழி.

மானங்குலங்கல்வி வண்மையறிவுடைமை
தானந்தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின்
கிவந்தசொல்லியர் மேற்காமுறுதல்பத்தும்
பிலந்திடப் பறந்துபோம்

என்றும்

விவேகசிந்தாமணி.

ஆபத்துக் குதவாப் பிள்ளை யரும்பசிக் குதவா வன்னந்
தாபத்தைத் தீராத் தண்ணீர் தரித்திர மறியாப் பெண்டீர்
கோபத்தை யடக்கா வேந்தன் குருமொழி கொள்ளா சீடன்
பாபத்தைத் தீராத் தீர்த்தம் பயனில்லை யேழுந் தானே

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் சொப்பியவண்ணமெனக் கிப்பொழுது பசியென்கிற அக்கினி சொரூந்துவிட்டெரியவதில் விறகு சேர்த்துக்கவேவ்வண்ணம் பஸ்மீகரமாய்ப்போகுமோ அவ்வண்ணம் மடியேன் தேகத்துள்ளிருக்குஞ் சத்தைப்பசியென்கிற நெருப்பெரிக்கின்றது. இஃதில்வண்ணமிருக்க இவ்வநுக்கானகவிருவிருக்கண் ணதுதுணையன்றி அமைச்சனை விட்டவதிப்பட்டிருக்கு மகாதியாகிய வடியேற்கு நின்றுணையன்றி வேறுதுணை காணேன் ஜகத்காரணா.

(புவ-வம்) ஆ ஆ இஃதென்ன ஆச்சரியமாக விருக்கின்றது இவ்விடத்திலெடிவிரூந்தன்மைபோற் சப்தங்கேட்கின்றது. இவ்விடத்தில் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள துஷ்டமிருகங்களினுடைய சப்தமோ தெரிந்திலேன் சென்றுபார்க்கின்றேன். இஃதென்ன! சப்தங்

கேட்கின்றதேயன்றி மிருகங்களைக்காணேம் வேடுரான்றுமில்லை இது புதுமையாகத்தானிருக்கின்றது, இதுவிஷயத்தை யோசித்துப்பார்க்குங்கால் அரண்டவன் கண்ணுக்கிருண்டதெல்லாம் பயமெனப்புகலுவதைப்போலிருக்கின்றது. ஆனபடியினாலிப் பொழுதிவ்விடமிருக்கும் விருக்ஷத்தினிடமேறி இச்சத்தத்தையும் மந்திரிவரவையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன், பக்தவத்சலா.

பொது விருத்தம்.

வேந்தனுமரத்திலேறி விரும்பியங்கமைச்சன்றன்னை
வேந்தனும்பசியாற்பார்த்து விரும்பியங்கிருக்கும்போது
வேந்தனுங்கேட்கச்சத்தம் விரைவுடனிட்டுச்சர்ப்பம்
வேந்தனைக்கிட்டிநீரை விலக்கிவந்துற்றதன்றே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் விருக்ஷத்திலேறிப் பசியின்கொடுமையாற் பரதவித்திருக்கக்கூடிய புவனேந்திரனென்னுமரசனிடந் திருக்குளத்தின்ஜலத்தைப் பிடித்துகொண்டார்பாட்டவட்டகாசத்தோடைந்துசிரசோடுங் கூடியிருக்கும்படியாயுள்ளதோர் சர்ப்பங்கிட்டிவந்ததென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திர-ராஜன்-சொல்-தரு
இ-ம்-கல்யாணி-அடதாள-சாப்பு.

பல்லவி

ஐந்துசிரசுடனே ஓர்சர்ப்ப
மார்பரித்து வருகுதே (ஐந்து)

அநுபல்லவி.

நைந்த வாலெயிற்பஞ்சு நாடி கொந்தளபோல
நடுக்கங் கொண்டென்மனந் திடுக்கென்றுகுதேசால (ஐந்து)

சரணங்கள்.

வார வேகத்தைப்பார்த்து யென்மனதுதவி
வாடியுதே மிகவேர்த்து
காரிருள் தான்றொடுத்து கண்ணொளிகூடக்
கதிதப்பி போச்சே பூத்து
ஆருந் துணைகாணே னமைச்சனையுங் கைவிட்டேன்
நேரு மகாதியைக்கார் நிர்மலா பணிந்தேன் (ஐந்து)

(புவ-வம்) ஆ ஆ என்ன ஆச்சரியம் இந்தக் கலர்வமயமாயிருக்கக்கூடிய திருக்குளத்தின் ஜலத்தைப் பிரசாந்துகொண்டு வெகு உத்கிருஷ்டமாக காவாடை வீசுகின்றது, காவாடை வீசுகின்றதென்னைத்தேடி வருகின்றதைப்போ[illegible]ணப்படுகின்றது. பாம்பின்றால் படையும் நடுங்குமென்ற மொழிப்படி எனக்குயிலைதப்பார்க்கும்பொழுதே என் சரீரத்திலிருக்குமாவி போய்ப்பிரேதம் போலிருக்கும்படி நேர்ந்திருக்கின்றது அவ்விதமிருக்கிறு மென்காத்திருந்துமிருக்கும் கட்கத்தை சர்வதாக்ரதையாய் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன், அதனன்னிடம் வந்தென்ன செய்கிறது பார்க்கின்றேன் இச்சமயமில்லாபத்தின்று நிவர்த்திசெய்யும் பொருட்டந்த வெம்பெருமானை ஸ்தோத்திரஞ் செய்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்.

அத்தியைக் காக்க வந்த வாதி நாரணனே போற்றி
சித்திக்கும் வார்த்தை யீயுந்திருலட்சுமி மார்பாபோற்றி
நத்திய யன்பர்தம்மை நாடியே காப்பாய் போற்றி
முத்திக்கும் வித்தாய் வந்தமுகுந்தனே நின்றாள் போற்றி

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு இ-ம் செஞ்சுருட்டி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி

இந்தவேளை வந்து	யெந்தனை ரட்சியும்
எங்கும் நிறைந்திடும்	யெம்பெரு மானேநீர் (இந்த)

அநுபல்லவி

சந்தத முன்னையான்	போற்றித் துதித்திடச்
சமய முனதருளை பெற	வகையைப் புரிவாய்ராமனே (இந்த)

சரணங்கள்

பாருலகி லுன்னைப்	போற்றிப் பணிந்திடப்
பட்சமுட னெனை	யாளும் பரந்தாமா
ஆருமற்றவன்	யானென் றறியாயோ

அரியே வுனை நெறியாய் சரண் குரியாய் மனதினி லுற்றனன் (இந்த)

தஞ்சமென் றுவந்தன்	றானைநம்பி வந்தேன்
றர்க்காத்தருள் செய்யச்	சமயம் ஸ்ரீராமா
பஞ்சையின்மேற் றயைப்	பார்த்திபனே வைத்துப்

பாரும் கவிதிரும் வினையாரும் பினி மனம்வைக்கனாள் (இந்த)

சத்தசைதன்ய	சாதிதமான
சுயம்புவாய் நின்றிடு	முலபிரம்மயாதா
இத்தரையில்வீர	ராகவதாஸனுக்

கிருள் நீங்கியுன் னருளிந்து நல் வரமருள முயல்கின்றனன் (இந்த)

இதுவும் புவநேந்திரன் தரு.

என்றேனியானைவிற்கிறே னென்ற அரிச்சந்திரநாடக வர்ணமெட்டு.

வந்தெனை ரட்சிப்பாயே இந்தவேளையில்
உந்தன்பாதத்தைப் பணிந்தேன் (வந்தே).

நந்தா யெந்தனைக்கார் முகுந்தா	துதித்தேனரவிந்தா
மகிழ்ந்து வந்	தெந்தனைக்காரும் (வந்தே)
பாரும் கிருபைவைத்துங் காரும்	கடைக்கண்ணாலே நீரும்

பார்த்திடப்பாவந்தீரும் பாவிவரக் கோரும் வீடேற்றவாரும் (வந்)

நாதசென்றவனே நீயோது	பாண்டவர்க்கு நீசாது

தஞ்சனென்றபோது வடியார்கள் செய்தீது வகன்றதென்றும் (வந்)

தாஸன்வி ராகவன்நேசன்	வருள்புரியமீசன்

பாடினோர்வேலன் வினையகற்றுமாசன் வைகுந்தவாசன் (வந்தே)

(சர்ப்பராஜன் வ-ம்) அடா நரனே! யான்வாசஞ்செய்யும்படியான இப்பூங்காவனத்தின்கண் நீலாப்பாத்திரவானு? அச்சதுர்முகபட்ட னென்னைவிட்டினான மெய்விடஞ் செல்லப் போகின்றனை, இதோபாருன்னைப் பட்சணஞ்செய்ய வருகிறேனடா துஷ்டா.

(புவ-வம்) ஆ ஆ அடா துஷ்டசர்ப்பராஜனே என்னவார்த்தை பகர்ந்தனைபார் இந்தபாதர் காத்திருக்கும் கட்கமென்கிற ஏமனுன்னுயிரைக் கவர்ந்துகொண்டுபோகச் சமீபத்தில் வந்திருப்பதையறிந்து மறியாதவனைப்போற் பிதற்றுகின்றனை, இட்சணத்திலுன்னுயிரைப் போக்கி துவம்ஸஞ்செய்திவ்விடமென்னை புவநேந்திரமஹாராஜனென் றிவ்வுலகிலுள்ள சமஸ்தமானவர்களுஞ் சொல்லும்படி ஜெயக்கொடிநாட்டி வைக்கின்றேன் பாரடா சர்ப்பராஜனே.

திருக்கண்ணபுராணம்.

பாந்தள திகோபத்துடனே பதறித்தீண்டநெருங்குதலு
நீந்தவரியாப் பயத்துடனே நெஞ்சம்நடுங்கிப்பதம்விழி
மாந்துமழகனேசாரு வாயாற்சவுரியெனவாற்ற
வேந்திபாவை பொருகலுழனெவந்துங் காணமறைந்தவால்

(புவ வ ம்) என்றநீ தியின் [illegible]ன் செப்பியவண்ணமந்தயகவானந்
திதித்தென்கரமிருக்கும் வா[illegible]ல் வெட்டச் சர்ப்பமிரண்டுதுண்
டாகப் பூமியின்கண் விழுந்துகிட[illegible]றது ஆனல் ஓர் அற்புதமுள்
டாகியிருக்கின்றது அஃதென்னவெனி[illegible]ண்டிருந்த வனம்பிரகாச
முண்டாகி யிருக்கின்றது இதைச்சென்றறிகின்றேன்.

(புவ வ ம்) சபாஷ்! யானறிந்தேன் அச்சர்ப்பர்த்தை வெட்டின
வுடனதனிடமிருக்கும் நாகரத்தினம் ஜீவரத்தினமென்கிற ரத்னக்க
ற்களாலிவ்வனமிவ்விதம் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றதென்றறி
ந்துகொண்டேன் இந்தக்கற்களைபுலெடுத்து வைத்துக்கொண்டேன்
ஆனலோர்காரியம் அச்சர்ப்பத்தை வெட்டினவுடன் கிஞ்சித் இரத்
தமென்கரத்தின்கண் பட்டபடியினலதை இந்தத்திருக்குளத்தின்
கண் சென்று சுத்தஞ்செய்துகொண் டிவ்விடம் விருக்ஷத்தினிடமாக
வந்தமர்ந்து மந்திரிவரனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றனன்.

புவநேந்திரன் சொல் நேரிசை வெண்பா.

இக்குளத்துமே லிருக்குமிப்படியில் வீற்றிருந்துத்
தக்கபடிக் கைகாற்முன்கழுவத்—துக்கமுடன்
யந்தேன் படிப்படியாய் வந்தவிடத்தற்புதமாய்ச்
சுந்தரமாளிகை கண்டேன்சொல்

ரதனுகடப்பேகம்லகு என்ற கீர்த்தனையின் வர்ணமெட்டு.

ரு இராகம் தோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லுவேன் யிந்தகாற்புதம்
சூர்யசந்திரனெளி மழுங்கிடுமிதுமிஜம் வெகு
(சொல்)

அநுபல்லவி.

நல்கும்பத்திரை மாற்றுதங்கந்தனைவார்த்து
நவமணிகளொளபதும் நன்மையுடனெபதித்து (சொல்)

சரணங்கள்.

விண் ணுலகமு மிதற்கீடல்ல மற்ற
மேதினியுலகுகள்பின்னிடு மித்தை
நண்ணியாள் பவன் மஹாபுண்ணியன் அத்தை
நாடித் தெரியேனே யானன்னியன்
துன்னிடு மிக்கதலைவ யென்காத்தினற் றெட்டுத்
திரக்கிறேன் ரிரந்தாலுட் சென்றிதிலிருக்கும்

எ[illegible]ரணியான் வந்தபடி யிதைச் சுற்[illegible] பார்க்காமல்
ஏ[illegible]கனிது சத்தியம் வாகாய் மொழி[illegible] தன் முக்கியம் (சொல்)

கம்ப[illegible]ாயணம்.

[illegible]லமகள் முகமோ திலகமோ கண்ணே நிறைநெடுமங்கள நாளே
[illegible]லகுபூண் முலைமேலாரமோ வுயிரினிருக்கையோ திருமகட்கினிய
மலர்கொலோ மாயோன் மார்பினன் மணிகள்வைத்த பொற்பெட
[டியோ வானோர்

உலகின்மேலுலகோவூழியினிருதி யுறையுளோ யாதெனவுரைப்பாம்
[என்றும்

தங்குமாபொருளுந் தருமமுந் துணையாத்தம் பகைப் புலன்களைத்
[தவிர்கும்

பொங்குமா தவமு ஞானமும் புணர்ந்தோர் யாவர்க்கும் புகலிடமான
செங்கண்மால்பிரந் தாண்டளப் பருங்காலந் திருவின் வீற்றிருந்ததை
[தெரிந்தால்

அங்கண்மாஞாலத் தரசுகொக்கும் பொன்னகரமரர்நாட்டியாதோ
[என்றும்

அரிச்சந்திரபுராணம்.

மாடமண்டப மேடைமாமதில் வாயின்ஞாயில் கபாடநீள்
கூடகோபுர நீடுமாளிகை கோலவேதிகை யாலயம்
நாடகம்பயில் சாலைசூளிகை நாவலங்கனிழுறல்பாய்
ஆடகங்கொடமைத்து மாமணியாணிறைத்த வனந்தமே என்றும்

அத்திவாரமிருத்து வெண்படிகத்தமைத்த தளத்ததாய்ச்
சித்திரக்கனக்கத் தகட்டினைசெய்துயாத்த குறட்டினில்
பத்தியாயிர வாயிரத்தபருத்த தூண்களிருத்திமேல்
வைத்தபோதிகையுத்திரம் பலவச்சிரத்தின் வகுத்ததே என்றும்

மகாபாரதம்.

கேசவனகரோவளகையோ வெமகிரண கற்பகத்தருவிருந்த
வாசவன்பதியோ நாகராலயமோ மண்மகள் மங்கலமானே
தேசுறப்புவிக்குப் பேரொளிவிளக்குஞ் செம்மணித்தீபமோ செகத்
[தின்

மாசறுநகரா முடிக்கண் முன்னிரவி வளரொளியெனத் திகழ்நகரம்
[என்றும்

பவளமும் வயிரமும் பதுமராகமுந்
நீலமெ வண்டூளமுஞ் சந்திரகாந்தமுந்
திவளு மரகதமுஞ் செறிந்த மேடைகள்
குவலயத்தாரு நவக்கோலங்களோ காணே

(புவ வம்) என்ற நீ திசைகளின்கண் செப்பியவண்ணம் திருக்குளிற்கைகால் சுத்தஞ் செய்யாவந்த என்னை இவ்வண்ணம் சிரேஷ்டம் பொருந்தியிருக்கும் படியாயுள்ள இந்நகரத்தின்கண் கொண்டுவந்து விட்ட விசித்திரத்தை யறியாதவனாக விருக்கின்றேன்.

(புவ வம்) ஆ-ஆ-என்ன ஆச்சரியமாகவிருக்கின்றது இந்நகரத்தைப்பார்க்கப்பார்க்க எனக்கேபிரமையாக விருக்கின்றது இந்நகரத்தைவர்ணிக்க முடியாதவனுமாக விருக்கின்றேன் மேலுமெனக்கேபுத்திசுவாதீனமில்லாமலோ அல்லது இது சொப்பனந்தானோ வென்று பார்க்குங்கால் அவ்விதசெய்கைக்குடன் படாதவனுமாக விருக்கின்றேன் இவ்விஷயங்களிவ்விதமிருந்தாலு மிருக்கட்டும் இந்நகரமானது தேவலோகமோ அல்லது பாதளலோகமோ தெரியவில்லை இவ்விடமிருக்கும் கிரகங்கள் சாத்தப்பட்டும் இதில்மனுஷ்யாள் வாசமாயிராதகாரியார்த்தந்தெரியாதவனுமாக விருக்கின்றேன் தவிர காசிக்குப்போயும் கருமந்தொலையவில்லை யென்றுசொல்லுகிற பழமொழிப்பிரகாரம் இந்நகரத்தைச் சுற்றிப்பார்க்காமலும் இதின்சவிஸ்தாரத்தை யறியாமலுமிதைவிட்டுச் செல்லுகிறதில்லை யானபடியினாலிப்பொழுதிந்நகரத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கசெல்லுகிறேன்.

பொது விருத்தம்.

ஓங்கியமாடகூட மொவ்வொரு சுதவிற்கையை
தாங்கியேவைக்கும்போது தானதுதிறக்கக்கண்டு
நீங்கிடாமகிழ்ச்சியோங்கி நிருபனுஞ்சென்றனங்குப்
பாங்கிமார்சூழச்சிம்மாதனத்திற் பைங்கிளியைக்கண்டான்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் றன்கரத்தை யவ்வாரனகளின்கதவுகடோறும்வைக்கவைக்க கதவுகடானே திறந்தவிடத்திற் பூரணச்சந்திரனை நாணத்தக்கதாய் ஓர் பொற்கொடியானவள் அம்மஞ்சத்தின்கண் சயனித்திருக்கும்படியானவளைக் கண்டு பிரமைகொண்டு வர்ணிக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு சாசமாக என்ற வர்ணமெட்டு.

இராகம் தோடி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

தங்கம்போலொருமங்கை சிம்மாதனத்தில் நித்திரைசெய்யுமிவள்
செங்கண்மாறதேவிலட்சுமியோயான் றெரிந்திலேனிந்நாள் (தங்க)

சரணங்கள்.

பரமனிடத்தமருமந்தப் பாவையிவள் பார்வதியோ
சிரமெழுதயன் நாவினிற்றங்குஞ் சேர்ந்திடுங்கலைவாணியோ (தங்க)
வேலவன்றேவி வள்ளிதெய்வயானை விரும்பும்பூங்குழலோ
கோலமாய்மாரன்பக்கமிருந்துக் கொஞ்சிடும்ரதிமாதோ (தங்க)
பூதலந்தன்னிற் பூங்காவனத்தைப்போற்றித்தேடியன்னவர்கள்
ஆதலினில் வரப்போகார்களெந்தனும் போறிபேத கூற்றின்செயல் (தங்க)

(புவ வம்) ஆ ஆ என்னஆச்சர்யமாகவிருக்கின்றது அநேகநட்சத்திரக்கூட்டத்திலோர் சந்திரன் பிரகாசித்தது லெவ்வண்ணமோ அவ்வண்ணமிந்த மஞ்சத்தின்கண் சயனித்திருக்கும் படியாயுள்ள ஸ்திரீயானவள் சித்திரப்பதுமையோ தங்கப்பதுமையோ தெரிந்திலேன் அவ்வண்ணமிருக்கும்பட்சத்திலும் மஞ்சத்தின்கண் சயனித்திருக்கவேண்டிய காரியார்த்தமியாது ஆதலால் அவைகளன்று பிறகு யாவரெனப்பகர்வோமெனில் இலட்சுமி மாதோஸ்திரீயைப் போற்றேனுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யம் இலட்சுமி மாதோஸ்திரீயானவள் வைகுண்டத்தின்கண் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள நாராயணன்றிருமார்பில்வீற்றிருக்கும் படியானவள் இவ்விடம்வரக்காரியார்த்தமியாது ஆதலால் இலட்சுமிமாதோஸ்திரீயுமல்ல பிறகுயாவரெனப்பகர்வோமெனில் பார்வதிதேவியைப் போற்றேனுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யம் பார்வதிதேவியானவள் கைலாயத்தின்கண் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள பரமசிவனிடத்தமர்ந்திருக்கக்கூடியவளிவ்விடம் வரக்காரியார்த்தமியாது ஆதலால் பார்வதிதேவியுமல்லப் பிறகுயாவரெனப்பகர்வோமெனில் சரஸ்வதி தேவியைப் போற்றேனுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யமாகவிருக்கின்றது சரஸ்வதிதேவியானவள் சத்தியலோகத்தின்கண் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள சதுர்முகக்கடவுளின் நாவின்கண் வசிக்கும்படியானவள்

விடம் வரக்கார் யார்த்தமியாது. ஆதலால் சரஸ்வதி தேவியுமல்ல பிறகு யாவரெனப் பகர்வோமெனில் வள்ளி தெய்வயானையைப் போற் றோறுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யமாக விருக்கின்றது அன்னவர்கள் பர்வதங்கடோறு மிருக்கக்கூடிய ஆறுமுகக் கட விடத் தமர்ந்திருக்கக் கூடியவர்க ளிவ்விடம் வரக்கார்யார்த் தமியாது ஆதலால் அவர்களுமன்று பிறகு யாவரெனப் பகர்வோமெனில் இரதி தேவியைப்போற் றோறுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யமாக விருக்கின்றது இரதிதேவியானவள் மன்மதனிடத் தமர்ந்திருக்கக் கூடியவ ளிவ்விடம் வரக்கார்யார்த் தமியாது ஆதலால் இரதி தேவியுமல்ல பிறகு யாவரெனப் பகர்வோமெனில் ரம்பை மேனகை திலோத்தமை ஊர்வசியைப்போற் றோறுகின்றது சபாஷ் என்ன ஆச்சர்யமாக விருக்கின்றது அன்னவர்கள் ஆயிரங் கண்ணனிடத் தமர்ந்திருக்கக் கூடியவர்க ளிவ்விடம் வரக்கார்யார்த் தமியாது ஆதலால் அவர்களுமன்று பிறகு யாவரெனப் பகர்வோமெனில் ரிஷிபத்தினியைப்போற் றோறுகின்றது இவ்விடம் பன்னசாலையில் யாதலாலவர்களுமன்று பிறகு யாவரெனப் பகர்வோமெனில் என்னைப்போலொத்த க்ஷத்திரியவம்சத்தி லுற்பவித்த அரசர் புத்திரியென்பதற்கையமில்லை யாதலால்.

விறலிவிடு தூது.

மண்டபத்திற்கண்டேன் மதனுபதேசக்கத்தை
விண்டலத்தை விட்டுவந்த மேனகையைக் கொண்டைச்
சொருக்கழகு முத்துத்தாயழகுஞ் செவ்வாய்ச்
சிருக்கழகுஞ் சேலுமுகப்பிற்—கருக்கழகும்
வேலழகுமென்ற விழியழகுந் தண்டையிட்டக்
காலழகும்பொற்கடகக்கையழகும் மேலிட்ட
காதழகும் வச்சிரமணிக்கச்சிருக்குமார்பழகும்
சோதிமுகத்தழகுந் தாங்காத மாதரதி
கட்டழகும் பொட்டழகு கச்சைகட்டிவந்தகட்டு
மட்டழகுங்கண்டுமயங்கினேன் இட்டவந்த
காட்டத்தைக்கண்டு கடத்தசிலகாமனும்பூந்
தோட்டத்தைக்கொள்ளைகொண்டுதோன்றினான் வாட்டமதன்
கையம்புபாய வருந்திக்கண்ணம்புபாய நின்று
நொய்யுமான்போலத்தவிக்குண்டேன் தெய்வகதி
காணுமிசைராகங்கைத் தாளமைத்தனங்கை

வீணைபல நித்திவேணுசாரம்—கோணாமல்
கூடுஞ்சுருதியுடன் கொம்பனையாள்சங்கீதம்
பாடுஞ்சுருதியின்பம்பாலிக்க ஆடவரை என்றும்

ஸ்ரீமஹாபாகவதம்.

கறைபிறைசிகராந்தோளின் கரந்தலை மிகாங்கையாள்
உண்மறிமானவிழியருந்தியோதிம நடையிறேள்சி
நிறைநிகரிடையளின் செம்மையின்னைநேரதரத்தாள்காள்
மறைமுனிசிகராமோதி வயிவிநேர்புருவமங்கை என்னும்

தனிப்பாடற்றிரட்டு

வடிவமைத்தாலொற்சொல்லும் வனப்பெலாமமைத்துவேதன்
கடிமலர்ச்செங்கைவண்ணங்காட்டிய மருங்குகோல்லோ
வடிகனைவேனிலானின் னமுதரேய்த்துத் தீட்டும்
படிவமோயுயிரைவாட்டும் பாவைதன் வடிவந்தானே

(புலவம்) என்ற நீதிகளின்கண் செப்பிய வண்ணமித்தஸ்திரீயானவள் இந்யாதிகிறப்போடுங்கூடி என்னாசுந்தரமாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றனள்.

இரத்தினச்சுருக்கம்.

பேசுங்குழைப் பிறங்குமுகிலென்று
மாசிலாநீலமணியென்றும்—வீசுமற
லென்றுதிருனென்று மெழிற்சவரிப்பாசிக்கொத்
தென்றுமுவமையியம்பு

(புலவம்) என்று சொல்லும் நீதியைப்போற் கூந்தலுடைத்தானவளாக விருக்கின்றனள்.

உவமானசங்கிரகம்.

செப்புமுகங் கமலந்திங்கள் காதிருவள்ளை
யொப்பமியகத்தரிகையூசலா—மப்புகில்
கண்ணாடி சாணைக் கபோலங் குமிழ்ச்சாதி
என்னு நிகைக்குவளமே

(புலவம்) என்று சொல்லும் நீதியைப்போல் வதனத்தையுடைத்தானவளாக விருக்கின்றனள்.

உவமானசங்கிரகம்.

நாட்டுங் கதலிகடுக் கரும்புமா வருக்கை
காட்டுங்குயிற் கிள்ளைகற் கன்றி வேட்டருந்துஞ்
சீனிசருக்கரை செந்தேனமுதம் பால்குழம்பியா
மூகையதினுண்டு மொழிக்காம்

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் சொல் [illegible] யதுபோற் மதுரமான வார்த்தையை யுடைத்தானவளாக [illegible] கின்றனள் இவ்வண் ணமெல்லாச்சிறப்புகளும் வாய்ந்திருக்குமிந்த [illegible] பெண்ணரசியைப் பார்ப்பதற்குப் பதினுயிரங் கண்கள் வேண்டுமெ [illegible] க்கோ இரண்டுகண்களிருக்கின்றது இவ்விதமிருக்குமிந்த மங்கையா [illegible] ய கடக்கடலில் என் புத்தியாகிய கப்பலானது சென்று தட்டுக் கெட்டுத் தடுமாறி கரைகாணாமல் தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது இச்சமயத்தில்

இரத்தினச்சுருக்கம்.

கிளைக்குமரவிந்தம் நீள்பசலைமாம்பூ
வளைத்துளவு நீக்குமசோகு வனத்திலுறு
முல்லைக் கிடைகாட்டுமாதே முழுநீலம்
சொல்லுமதனம் பின்குணம்

(புவ-வம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பிய வண்ணமச்சண்டாளமன்மதனைவன் தன்னிடமிருக்குங் கணையைக்கொண் டென்மீதுபிரயோகஞ் செய்துவிட்டபடியால் என்புத்திமயங்கி சோகமதிகரிக்கின்றது அடா மன்மதா யானே ஆதரவற்ற நிராதரவா யிருக்கின்றேன் என்மீது நீகொண்டிருக்கும் அக்கினியென்னும் கோபத்தைவிட்டு நீயென்கருணைக் [illegible] போகின்றேன் அப்பொழுது தாள்ளினமாடு பொதிசுமக்குமாவென்கிறமொழிப்படி வெட்கப்பட்டுஞ்சியோடப்போகிறாய் [illegible] அவடா சண்டாளா.

(புவ-வம்) ஆ ஆ என்னவிபரீதமாயிருக்கின்றது சாட்டையடி சவுக்கடிபட்டபோதிலும் மூட்டைக்கடியுமுறுமுறுப்பும் பொறுக்கபோகாதென்கிற பழமொழியின்வண்ணம் இவ்வித அவதிபுரிவதிலாயாவியை விடல் [illegible] ரதற்குக்காரண மிந்தபெண்ணரசியானபடியினால் இவளிடஞ்சென்றிவள் சவிஸ்தாரத்தை விசாரித்தறிகின்றேன்.

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

வருபவன்மாரன்றானோ வஞ்சகச்சர்ப்பந்தானும்
வருபவும் போலவேடம் வாருடனிட்டுமென்ன
வருபவன்போல வாராவாருடன் கூடமெல்லாம்
வருபவன்தீர்க்க வாரவன் [illegible]

(வசனம்) ஆ ஆ இ [illegible] என்ன ஆச்சரியமாகவிருக்கின்றபடியினால் [illegible] கூடியவன்மன்மதன்றானோ [illegible] புஷ்பபாணமிருக்கவில்லை [illegible] ளன் சர்ப்ப மென்மதனுமல்ல அவ [illegible] து என்னைவைத்திருக்கும்படி வருகின்றானோ ராஜன்றானிவ்விதமாக [illegible] த்துடனென்னை சோதிக்கும்படி வருகிறானோ வென்று யோசித்தா [illegible] ர்க்குங்கால் அன்னவனிவ்விதம்வாமாட்டான் ஆனபடியினால் அந்த [illegible] கவானவுடையவிருடையினால் எனக்குடங்களெல்லாமின்றோடு போ [illegible] தம்படிசெய்யக்கூடிய உத்தமபுருஷனென்றறிந்துகொண்டேன் இ [illegible] ன்றுபலாக்ஷ்ய சென்தார்யத்தைப் பார்க்கப்பதினுயிரங்கண்க [illegible] வேண்டும் இவ்வுண்மையுடைய புருஷனைப்பார்க்கின்றேன் ஏகன்கண் வசிக்கில் [illegible] று செவ்வையாய் [illegible] திலா.

தரு ஆசையாகி என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

இ-ம் காப்பி அடதாளசாப்பு.

இவ்வரசனிற்குவர [illegible] யான்செய்தவமே (இவ்வ)
ஒவ்வுமாரனுருக்கொண் [illegible] முறேக்கற்புவமே
ஆரோயிவ்ரழகைப்பார்த்தா லரசனைப்போலே (இவ்வ)
வாரானிதோ வழியறிந்துமென் வந்தவன்போலே
[illegible] ட்டிருக்கு மாவருசெய்தோ (இவ்வ)
ணன்பாயெர்தன் மனமறிய நடத்திடு நீதோ
விஞ்சையனோ கந்தர்வனோ விரும்பியென்னிடம்
அஞ்ஞானரு வெடுக்கும் ராட்சதனுறானோ அறியோம் (இவ்வ)
மலர்ந்த செந்தாமலரைப்போல மதிமுகத்தழகும்
இலகுமார்பும் கடையழகுக் கிணையில்லையாரும் (இவ்வ)
சித்தந்துணிந்துமெத்தமுழுகு சிந்தமுகத் திடன்
நத்திவருந் தரசனென்று காதலாகி [illegible] (இவ்வ)

கைடதம். வாய்ந்த
கடிகமழ்கமலச் செங்கண் கவானைப்பு [illegible] கொள்வே
வடிவுமுருவ்வுத்திரன்டோன் [illegible] மாறின் [illegible] சொல்லே
மிடல்கெழு வெள்ளிவெற்பின் விஞ்சையர் [illegible]

முடிவுடையமார் போற்று மொய்க் குழற்குமரன் சொல்லே

(பூலோ-வம்) என்றநீதியின் வண்ணறிவுகளில் [illegible] சந்திரனைப்போல் நம்முடைய கட்டத்தைத் தவிர்க்க வருபவனாரென்றறிந்து கொண்டேன் சமீபத்தில் வரட்டும் [illegible] கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளுகிறேன்.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்

தையலேதங்கள் தன்னுஞ்சாற்றிய நகர் [illegible]
றையலேதனிமையாகத் தானிருந்திடவி [illegible]
றையலேயின்பேரென்னச் சதிருடனுள் [illegible] ல்லாய்
தையலேயுந்தன்முன்னே சடிதியி [illegible] வாயே

(வசனம்) அடிமாதே தங்கத்திறைமைத் [illegible] க்கு [illegible] விமையாயிருக்கவேண்டிய காரியார்த்தமென் [illegible] தேயமியாது? யிவைகளெல்லாம்படி சீக்கிரம் [illegible] மாதே.

பொது விருத்தம்.

[illegible] மன்னன்கேட்கத் தவித்தாழுளம் [illegible]
ஐயனேயும்மையாலு மதித்திடக்கேட்கவில்லை
டையலேதமக்குத்துன்பம் பாவியேவருவதாலுந்
செய்யவேயார்வகையைக் கேட்டேன் சீக்கிரஞ்செல்லென்றுமே

(பொது வம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இவ்விதம் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் பொற்கிளி [illegible] லோகரம்பையின் பூர்வோத்திரத்தைக் கேட்க [illegible] ட்டுசோகமேலிட்டுடன்னே வைத்திருக்கும்படியாயுள்ள [illegible] ஐந்துசிரசையுடைத்தானசர்ப்பராஜன் அன்னவருக்கெதிரிற் [illegible] த்திகளும் [illegible] தமக்கபத்துவரும் இட்சணமே இவ்விடம்விட்டுச் சீக்கிரஞ்செல்லுமெனச் சொல்லாயினுமென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்.

சர்ப்பமுமுன்னைவைத்துத் தானிருந்திடவுமாந்தச்
சர்ப்பமும்வந்தென்னுவிதன்னையே யேகக்குமென்றுஞ்
சர்ப்பமும்வருகுமுன்னே தான்செலவுரைத்தாயத்தச்
சர்ப்பத்தைவெட்டிவிட்டு தான்வந்தேனறிவாய்மயே

(வசனம்) அடி மோகனாட்டியே [illegible] யானந்தனன் அவ்விதம் [illegible] கொண்ட பராக்கிரமமுடைத்தான சர்ப்ப மென்னைப் பூங்காவனப் பொற்குளத்தின் [illegible] செய்யும்படிவர என்கரமிருக்கும் வாளினால் [illegible] வந்திருக்கின்றேனென்றறி [illegible] யடி பெண்கிளியே.

தரு [illegible] இராமதாஸ் [illegible]

சஞ்சலமெய்பதைத்திரு [illegible] தெஞ்சாத்தேகவிழிட்டிரகு (சஞ்)

ஆர்பதித்துதன்னிடம்வந்த அந்த அரவத்தை [illegible] (சஞ்)

பேதமையென்பனைதீர்க்க இலி சாதகமானதை [illegible] (சஞ்)

(பூலோ-வம்) [illegible] தம்பிட [illegible] புவனத் யாவருக்கரும் [illegible] என்கண்ணுற்க [illegible] உண்மை [illegible] சுவாமி.

(புவ-வம்) அடி [illegible] தங்கமே அச்சர்ப்பத்தை வெட்டினவுடனதனிடமிருக்கும் [illegible] தினக்கற்கள்விரி [illegible] வந்திருக்கின்றேன் இவை யாவது பார்த்து [illegible] தேன் பெண்ணுக்கையுள் [illegible] மாதே.

(பூலோ-வம்) இ [illegible] த [illegible] பாக்யவாமி.

(புவ-வம்) அடியாளுளிருவருஞ் சென்று [illegible] வாயடி பெண்கொடியே

பொது-விருத்தம்.

வெட்டியே கிடக்குமந்த வெஞ்சின [illegible]
சட்டமாய்ப் பார்த்து மூர்ச்சைதான் [illegible]
மட்டிலே பெண்ணைச் சுரக்குமந்தவர் [illegible]
கட்டியேதழுவி வாயார் கணவனென் [illegible]

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே [illegible] சர்ப்பம் பூலோகத்திலிருக்கும் பூங்காவனத் [illegible] வெட்டிக் கிடக்கிறதைக் வந்துகண்ட பூலோகரம்பையானவள் [illegible] பூரித்துப் புவனேந்திர னென்னுமரசனைக்கண்டு [illegible] யிறுகென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு இந்துஸ்தாயி டோடீ
இ-ம் பியாரு ரூபகதாளம்.

பல்லவி

அரசனே வாரும் ... போ (அரச)

அநுபல்லவி.

சரசனேயான் செய்த பிழையைத் த... னைக்கோரும் (அரச)

சரணங்கள்

பூதலந்தன்னிற்றங்கள் பெருமை புகழ்ந்திடத் தெரியேன்
பாதவி படுந்துயரைத் தீர்க்கப் பற்றியா ... றிந்தேன் (அரச)
முன்செய்வினையை யனுபவித்து முடியும் ... வரோமீர்
என்றனுடைய தெய்வம் போலவந்து விடர்தனை தீர்த்தீர் (அரச)
என்தனையுமன் செய்து நாமு மிருவரும் ...
சுந்தரஞ்சில் செப்பயானுஞ் சொக்கனே ... தேடி (அரச)

(பூலோ-வம்) வாரும் ராஜவல்லபா ... செய்தபிழையை
ப்பொறுத் தென்னை மணஞ்செய்திருக்கரமி... கத் தங்கள் திருப்பாத
ங்கட்கிதோ நமஸ்காரஞ் செய்தேன் பிராண நாதா.

பூலோக ரம்பை சொல் சௌ... தயம்.

விடமுகட்டினந்தனு வீணவாதின்த...
செந்தம்பு பூத்தனு கமலநயனு
பகழ் பாடிம்பு பங்கு நீக்கிலேந்தனு
ப... அழுக்குனு பத்மவாதா
அந்தம் ருஸத்தனு வந்தப வனிந்தனு
முக்கனிக்கிலேந்தனு மோஹந்தயனு
கஸ்தூரி பூக்தனு வேந்த பொடி வேலைதனு
பாரம்புஸ் பாதனு பங்க ஜாஸ்ர
...நிக்கப்பு தேர்ஸ்திராசாமி நீது
இப்படி தயபுஞ்சி தனுகூடி யேதுனேரு
விபுலை நுண்நீக்ராங்க ஸ்ரீ விஜயரங்கா
சொக்கநாத தாபாலவெருவனேலா.

(பூலோ-வம்) இவ்விதஞ்சமஸ்தமுஞ்செய்யுஞ் சித்தமாயிருக்கி
றேனடா யென்னுசையுள்ள நாயகா.

(புவ-வம்) அடியென்னுசையுள்ள மயிலே நீசெப்பியதெல்லா
மிந்தனன் தெரிவிக்கின்றேன் கேள்.

(பூலோ-வம்) தெரிவிக்கவேண்டும் நாதா
புவனேந்திராங்கன் சொல் ஸத்ரீ வர்ணனை.

ஸத்ரீஸபத்யம்.

ஸ்ரீமின்சிடிவிலோனஸ்த்ரீ வலங்காரமுல
ஜேபுபூஷணமுனு செப்பதிவினு
பெனுக்கையனவுங்கரு பேஸரிபுலாக்கு
சூர்யசந்திரனுபொட்டு சொகுசுருல்கு
சூர்யபாயட பொட்டு சேனுவன்தாரக்கடி
முகிலரோகுலகுந்ய ஜிருஜலந்து
ஜடபில்லலனுபேட்டி ஸாமன்த்ரபில்லுபூ
ஜடகுச்சலனுஸம்ப ஸானுதேரு
புருடனு யாபக்கு புருடனு பல்லேரு
பூவுனு மூருகுனு புக்க மைபுன
கத்தரிப் பாவலி கம்மனு ஜிமிக்கினு
டாக்கார கொலுக்கனு தளுக்கு வீனு
அட்டிகல் நட்டுறுன டட்டிகலங்கவு
லட்டிகல் ஜர்யபு தட்டிகலனு
குகிக்கண்டேபட்டு கோதும பூஸனு
கண்ட ஸரம்புனு கடக பொட்டு
புனுபங்க ஜபமால் பூஸனு மொடநானு
மல்ய மொக்கனுதண்டபில்ல தாலி
சந்திக ஹாரம்புனு ஜக்கைனபுலிக்கோரு
பதக்கம்பு சன்னனு பன்ன ஸரமு
உத்தர ஸஜ்ஜியபு வொட்யான முனுபாசி
பந்தினு வங்கினு சந்தி நட்டல
னுனுதர் மித்தனு குச்சனுமுஞ்சுட்டுபுனு
காஜனு பாடமனு கங்கணனு
காமுனு முத்தபு காமுனு வேலங்குனு
பாடகலந்துனு பாதஸரானு
சிட்டிக்கின ஒபாந்தனு சாமபமில்லாளனு
பொப்பனிக்காயனு புக்கமென.

[illegible] ஜோதியெனு மெய்த்துயக வகையோமும் வெல்லா
கன்மநுக்குக் கோட்டி பெத்தநுக்ரமமு தோட்ட
பெண்ணிச் செத்தரு புதிவோரமமு மீர
[illegible] நீகவி [illegible] பொகட்ட

(புவ-வம்) வந்த திரிகன்னை செப்பியவண்ணம் மாதா பிதா குரு தெய்வ முதலானவர்களைப் பூசையார். வேதப்பிராமணர் முன்னி [illegible] சகலவித [illegible] வைத்தசானி சற்றி [illegible] திரிந்த காமயிநத்துக் கன்யாவ மங்களார்ச்சனை செய்ய வேண் டிய [illegible] முறை ஏற்பட்டிருக்க இப்பொழுது இவ்விட முன்குரு மெனக்கு [illegible] நமில்லாமலிருக்கிறபடியினாலும் நீயும் நானும் மனமொத்துச் செய்து சொன்னவிலகுப மிக்கமெய்யித மொக் கேட்டால்

புவனேந்திரராஜன்-சொல்-விருத்தம்.

அரிவையே சொல்லக்கேளாய் யாவரோர் மனங்களொப்பித்
தெரிவையீ யதிபகாந்தர்களு இறந்திமே கமலிப்போது
பரிவுடன் செய்தோமிந்தப் பாவையே சொன்ன வண்ணம்
குறித்திடும் நகரங்கடிக் கோதையே செல்வோம் வாராய்

(வசனம்) அடி பெண்ணுருவமையுள்ள மயிலே நீயும் நானும்மன மொத்துக் காந்தர்வமணஞ் செய்துகொண்டோம் நீசெப்பியவண்ணம் நம்முடைய நகரஞ்சென்று சகலசுகத்தையு மனுபவித்துக் கொண் டிருக்கலாம் வருவாயடி பென்னுசையுள்ள மடமயிலே.

(பூலோ-வம்) அப்படியானால் மெத்த சந்தோஷம் செல்லு வோம் வாரு மென்னாசையுள்ள நாயகா.

(புவ-வம்) அடி பென்னாசையுள்ள வற்புதக்கிளியே நம்முடை ய நகரம்வந்து சேர்ந்துவிட்டனம் இன்னிடமோர் காரியந் தெரிவித் கின்றேனதைக் கேட்கவேண்டுமடி பென்னன்புள்ள மயிலே.

(பூலோ-வம்) தெரிவிக்கவேண்டுமையா வென்சாமி.

புவனேந்திரன்-சொல்-தரு-பெண்ணோவந்தக்-மென்ற-இங்கிலீஷ்
நோட்டுமெட்டு

இந்தவேளை நீ இயம்பிடவேணுமடி
வந்தேன் குளத்தில் கொண்டேன் நின்றதில் (இந்த)
யெந்தவாரத்தில் விரதமுற்றதால் (இந்த)

ஆச்சரியமிது புனல்பிளந்துக் கடந்த
வாச்சல்யத்துடன் பேச்சிருந்துயென் (இந்த)
தாட்சண்யத்தாலுன் குட்சிகரின்

பூலோகரம்பை-சொல்-விருத்தம்.

மன்னவா சர்ப்பந்தன்னை வாருடன் வெட்டித்தள்
மன்னவா வதனைக்கொண்டு வாருடன் வந்தீர்போக
மன்னவா வரவும்மாட்டீர் மதித்துநீர் வைத்திருக்க
மன்னவா தெரிவித்தேனுன் மலரடி போற்றி போற்றி

(வசனம்) வாருங்க ளென்னை மாலையிட்டப் பிராணநாதா அடியாளை வைத்திருந்த சர்ப்பந்தங்களிடம்வர அதைத்தாங்களே வெ ட்டிஅதினிடமிருக்கும் நாகரத்தினம் ஜீவரத்னமென்ற இரத்தினக் கற்களைத் தாங்கள் வைத்தில்விடம் வந்துசேர்ந்தீர்கள் அது போய்விடும் பட்சத்தில் நாமிவ்விடமிருந்து பூலோகம் போகிறதும் வருகிறதும் போய்விடுமாதலாலதைப்பத்திரமாய் வைத்திருக்கும்படித் தெரிவி த்துத்தங்கள் பாதங்களைப் பணிந்தேன் யென்னையாளவந்த மன்னவா.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்.

அன்னமே தேனேநீயு மறைகளுமொழியைப்போல
அன்னமே தேனே ரத்னக்கற்களையப்படியாக
அன்னமே தேனே செய்தேன்வளைவிரலணிந்துகொண்டேன்
அன்னமே தேனே நீயுமஞ்சிடவேண்டாம் பெண்ணே

(வசனம்) அடியென் பிராணசகி நீ செப்பியதைப்படியே அந்த இரத்தினக்கற்களைக் கணையாழியாகச்செய்து [illegible] தரித்துக்கொண்டேன் இனிமேல் யாதொன் றுக்கு மஞ்சவேண்டா மடி யென் சரசமயிலே.

(பூலோ-வம்) அப்படியானால் மெத்தசந்தோஷம் யென்சரசு குந்திதமாரா.

பூலோகரம்பைசொல் தரு நாதனுக்கு [illegible]யமெட்டு.

இம் கமாஸ் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

மோகங்கொண்டேன் யென்னைக்கூடி முத்தந்தருவாய் (மோ)

அநுபல்லவி.

வேகமாகமாரன்கணை வீசானவ்வர்ராய் (மோ)

சரணங்கள்.

அங்கஜன் கணையாலே மெத்த வலதியாகுதே
தங்கம்போன்றமெய்தன்மேனி தாழ்ச்சொர்ந்த (மோ)
ஊணுறக்கமில்லாமலென் ஐயோம்மாநீதே
காணமன்றியென்விழிகள் நாடிப்பாருதே (மோ)
பாரினுன்னைத்தேடிக்கூடப் பரிவாய்வந்தேனே
வீரராகவதாஸன்கவியால் வேண்டிச்சொன்னியானே (மோ)

(பூலோ வ ம்) அடா என்னன் புள்ளையோக அங்கனோடிந்தேறுட்டி அறிவையக்கூடி [illegible] அமுதுவனபாரு.

புஷ்பேந்திரன்சொல் தரு [illegible]

இருணாமி ஆசியுன்னைக்கூட அதயலே (தரு)
சாமியேயுன்னைமருவியென்னைக் சக்திசொல்லியானே
நா ம ச மீ தேவியே பாரடி (தரு)
காமன்கணையால் கன்றத்தவாடக்காலமே
கலந்துபோறங்கைக்கரும்புபோலத் கன்றுபோனேடி
காதலே [illegible] ஜெகஜோதியே (தரு)

(புஷ் வ ம்) அடியே மோகனிக்கிளியே யென்காதலைத்தீர்த்துக் கட்டியொரு முத்தமேயாடி கற்புள்ளபெண்மயிலே.

(பூவ வ ம்) அடியேன் தென்னாட்டுநாதா இவ்விடம்வந்த சுகிஸ்தானத்தைத் தெரிவிக்கவேணுமடி யென் செந்தேனே.

(பூலோ வ ம்) அப்படியே தெரிவிக்கிறேன் கேட்கவேண்டுமென் காதா.

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தாந்த அகவல்.

மன்னவனேகேளுமகிழ் வுடனென்கதை
தன்னையேசெப்பும் சாதுர்சோபா
செல்வமிதுன்யானு [illegible]
நல்லிமெல்லிசமுசகர்தனிக்காம
ரசவள்ளிவயற்றில் ரம்பையாய்ஜனித்தேன்
[illegible]
பூலோகரம்பைப் புகன்றிடேரமம்

சாலவேவைத்தென்னைத் தான்வளர்த்திடவும்
வயது பதின்மூன்று வாகுடன் செல்ல
நயமுடன் மனதுசெய நாடினேனென்பிதா
சகியுடன் சுந்தவனத்தன்னிற் சென்று
மகிழ்வுடன் மலரை மதித்துயான் பறித்து
இருந்திடும்வேளை யேகுவோமென்று
பரிந்துமிருக்கப் பறந்துவந்தெங்கள்முன்
குதித்தது பாம்புக்கொப் பெனப்படத்தை
மதித்துமே விரித்துமகிழ் வொடுசீறி
ஆடியே நடிக்க வடியவள் சகிகள்
ஓடிப்பயந்துபோய் வொருத்தியான் நிற்க
எந்தனைக்கண்டவ் விராட்சதரூபம்
பந்தமா யெடுத்துப் பாவித்தென்னிடம்
மானேமயிலே மதன்ரதியானே
தேனேகுயிலே சித்திரக்கிளியே
காமன்கணையால் கலங்குமென்றன் முன்
சேமமாய்வந்த சேர்ந்தவையென்று
தோளின் மேல்வைத்துச் சுருக்காய்ப் பாதளம்
கோனுடனெடுத்துக் கொண்டுபோய் வைத்தபின்
மானமும் மகிழ்வுடன் மதித்துப்
பேணிப்புணர்ந்துப் பெட்புடனிருக்குமனா
தலைதனிலெழுதுஞ் சதுர்முகனெழுத்தை
நிலைபெறமதியால் நீக்கிடப்போகா
தென்றுயானென்னவி இருந்திடும்நாளில்
நன்றுடன்பிச்சை நாடியே கேட்க
வந்தவன் வதனையின் மதனனைப்போல
சந்தமென்முன்றுன் வரக்கனைவனுய
கருதிநீசதீர் கன்னியென்பாக்கியம்
மருகனே கேட்டு மகிழுமென்னுதா

(புஷ் வ ம்) அடியென்பிராணசகி நீ செப்பிய உன்பூர்வோத்திரத்தைக் கேட்டு மெத்தசந்தோஷமுற்றேனென் கண்மணி.

வெண்பா.

கன்னியுரைக்க மன்னவன் கேட்டுத்
திண்ணமாயிருக்கப் [illegible]

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் பாதாளலோகத்தின்கண் பூலோகரம்பையென்னும்பெண்ணரசியின் [illegible] புவனேந்திரனென்னுமரசனுடைய மனமகிழ்ந்திருக்கப்பின்னால் நடக்கிறகதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் சபையோர்களே,

பொது விருத்தம்.

தங்கமாபுரியினின் றுதயஞ்செய் மந்திரிதானும்
பொங்கியமர்ந்துவர்ணிக்கப் பொருந்திடத்திருவனையில்
மங்கிராகிருந் [illegible] மயில்வாகோணவன்னன்று
[illegible] கொண்டுதான்வந்து வனம்பார்த்தானே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகத் தங்கமாபுரியில் சயனித்திருந்த மந்திரியானவன் சூரியோதயங்கண்டதிமகிழ்வுடன் அன்னத்தையெடுத்துக்கொண்டு தவனத்தை வந்து பார்க்கலாயினு னென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரி சொல் ஒரு மன்னனைப்பிரிந்த [illegible] இந்திரசபா மெட்டு

[illegible] நாடிருந்தமன்னன்
[illegible] ஏகோனையோ (நந்த)
[illegible] மோகாந்தமாயன்னம்
[illegible] பெண்குற்றமோ வறியேன்
[illegible] சர்ப்பமிரண்டுதுண்டாய்
விழுந்துகிடப்பதின்னை தென்றறியேன் (நந்த)

(வசனம்) ஆ ஆ ஜெகநீசா இது வென்னவற்புதமாகவிருக்கின்றது [illegible] செப்பவெண்ணும் நானுவித விசித்திர அன்னத்தைக்கொண்டுவந்துவிட்டு பார்க்க அவரைக்காணும் மறுத்த [illegible] சர்ப்பமிரண்டு துண்டாய் வெட்டுப்பட்டுக்கிடக்கின்றதை யோசித்துப்பார்க்குங்கால்.

அரவமதைத் [illegible] தானென்றறிந்தேன்
அடவியில் மாதர்வர வகுமென்பேர்கத்தெரிந்தேன்
இரவிப்பா[illegible]னங்கிருக்க பெண்ணிலையைப்புரிந்தேன்
யானெயாரவசன்போகார் பிரிந்தேனே (நந்த)

(வசனம்) ஆ ஆ இவ்வன்னமுடைய சர்ப்பத்தை வெட்டினவரசனென்றறிந்து கொண்டேன் இவ்விடம் யாதொருவும் ஸ்திரிகள்வந்திருக்கவேணும் அவர்களின்பாற் வேந்தன் சென்றிருக்கவேண்டும் இதற்குக்காரணம் அன்னங்கொண்டுவரச்சென்றிரவு அவ்விடம் பிரிந்

திருந்து விட்டபடியினுலிப்போப் பட்டக் காரியார்த்தம்வந்து சேர்ந்ததென்றறிந்து கொண்டேன் அவ்விதமிருக்கினும்

ஏத்தவைப்போர்வரினும் மென்னாசன் பின்னிடார்
இறந்திடிற் சடமிங்கிட மிருக்கவேண்டும்
இத்தரையையாண்டிட விலை[illegible]னோம்பிற
கென்மனமறிய மனராசனும் (நந்த)

(வசனம்) ஆனாலென்ன [illegible] யசேயம்பெர்கள் வந்தெதிர்க்[illegible] யமதர்கெல்லாம் பின்னிடமாட்டார் [illegible] காரிய[illegible] ருமுண்டாயிருக்குமென்றுகோசித்துப்பார்த்தால் அதற்கிவ்விடமடையாளமொன்றுமிராமலிருக்கிறபடியினால் [illegible] ரோவென்று பார்த்தால் என்னைவிட்டொருக்ஷணம் பிரிந்திருக்கமாட்டார் ஆனால் என்மனமறிய இவ்விடமெங்கேயாவதுமறைந்திருக்கின்றாரோ என்னமோ தெரிந்திலேன்

தாரணியி லென்னைத் தனியே புலம்பவிட்டுச்
சதிர்பெருங் காரியமிதென் றறியேனையன்
பாரதி லெங்ஙகரிற் பரிதவிக்கவிட்டுப்
பரிந்திருப்பாரென்று யானறியேன் (நந்த)

(வசனம்) ஆ ஆ தேவா என்னரசனுமென்னைவிட்டுப் போயிருக்குமிட மின்னதென்றறியாத துர்ப்பாக்கியனாகவிருக்கின்றேன் ஸர்வேஸா

கற்றவித்தைக ளெல்லாம் கபடமாய்க் கற்றதினால்
கருதுஞ்சமயமதி லுதவா மலக்காலே
உற்ற பரசுராமன் கன்னனுக்குச் சாபம்
உரைத்தல்போ லென்வித்தை யுதவவில்லை (நந்த)

(வசனம்) இதுவிஷயமெவ்விதமிருக்குமென்று கேட்டால் பரசுராமனிடம் வித்தையைக்கற்றக் கன்னனுக்குச் சமயத்தி லுபயோகமில்லாமற் போகும்படி சாபமேற்பட்டது அதுபோலத் தெரிந்த யிவ்வடியேனுக்கு மவ்விதம் நேர்ந்ததென்றறிந்து கொண்டேன்

சதுர்முக னெழுத்தாலுஞ் சர்ப்ப விரஹத்தின்
சமயமாய்த்திட வெந்தன் சற்குணனைப்பிரிந்தேன்
பதுமைபோ லிவ்வனத்திற் பரிபுலம்பக்கோன் (நந்த).
பார்மன்னன் சென்றவிடம் பகர்வீர்களோ

(வசனம்) இது காலவித்தியாசமென்றறிந்து கொண்டேன் இனி ஆகவேண்டிய காரியத்தைக் கருதுகிறேன்

மந்திரி சொல் அகவல்

சிங்கமே யென்புலிச் சிங்கமுன் கண்ணில்
இங்குநீ பார்த்திடி லியம்பிட வேணும்
வேங்கையே யெங்கள் வேங்கையைத் தானும்
ஓங்கியே பார்த்திடி லுரைத்திட வேணும்
ஆனையே யென்பதி யானையைத் தானும்
சேனையே பார்த்திடிற் சூட்டிட வேணும்
மயிலே குயிலே மானே கிளியே
இயலுடன் சேர்ந்த வென்றிப்பட வமைப்பீர்
புரசே பலாவே புன்னை சண்பகமே
அரசே யென்னரசனை யறிந்தோ நீவிர்
புட்பவிருட்சமே பூங்காவனமே
நட்போடென் னுபகனை நீருரைப்பீர்
தேர்வேந்தேயென் செனாதிரவியமே
போர்தனிற் சிங்கம் புலிநிகரோனை
உனைப்பிரிந் தயிர்வாழ மாட்டாத
வென்னைப் பிரிந்துநீ யெவ்விடஞ் சென்றீர்
அடியேன் றந்தை யுயிரின் பிதாவும்
கூடியே யென்பிணை கருதியே யனுப்பி
கண்ணுக் கிமைபோற் காத்துவாவென்று
என்னை விடுத்தப் பிதாவிட மென்சொல்வேன்
பேசுமென்னுயிர் நீ பேணுறுன்னுடல்யான்
தேசமாயிருக்கும் நீயிந்தின்னம்
இருக்குதேயென்னுயிர் யின்னமன்னவனை
தரித்திலேன்யானுஞ் சடிதியில் வருவீர்
என்னயான் புலம்பியிவ்வனமெல்லாஞ்
சென்றுமே பார்த்தேன் சிறப்புறக் காணேன்
துட்டமிருகர் தயசது செய்திலும்
அட்டில் தகைடயாளமுங் காணேன்
அதனாலிருக்கப்பாய மொன்றில்லை
பூதலம்வாழும் புருஷர்மங்கையரோ
மைமயக்காலே வஞ்சனை செய்து
[illegible]மாருற்றனைக் கருதியகன்றதோ
அறிவொருசுழியுமறியாது பேசா

பெருந்தனையெழுந்தை யசனருமீக்கார
அநிவொருமன்னனெனை யரைகணப் பிரிந்தார்
சதிர்வெறுமையென் னுரு தன்னையேயீக்கிச்
தவவேடம்பூண்டு சந்யாசியாகிச்
சிவசிந்தையுந் தேயங்களெக்க
காவிவஸ்திரமுங் காஷாயந் தரித்தேன்
மேனிபெங்கா சிவிருப்பியான் போறேன்

மந்திரி சொல் விருத்தம்

செப்பியபடியென்றந்தைச் சிக்கிரங்கொண்டுவாடு
செப்பியபடியே பார்க்கச் சீர்மன்னனிங்கிராமல்
செப்பியபடியிங்கெல்லாந் தேடினேனிங்கேயன்னெசெய்வேன்
செப்பியபடிச்சன்யாசித் திருவேடந்தரித்துச்செல்வேன்

(வசனம்) ஆ ஆ என்னரசன் செப்பியவண்ணமன்னவனைத்தக் [illegible]ண்டு விவ்விடமவர்க்கும் பார்த்துந் தவளைக்காணேம் அதுவுந்தவிர இவ்விடமிருக்கும் பூங்காவனம் விருட்சநாதிகள் புட்பஜாதிகள் மிருகஜாதிமுதலான சமஸ்தத்தையும் விசாரித்தவிடத்தனவிருக்குமிடம் றஞ்சொன் றஞ்சொல்லவில்லை ஆனால் விட்டுசர்பாதகண்டிவவு வேந்த வெட்டிக்கிடக்கின்றது அக்கினி தஞ்செய்தவ[illegible] என்னுடைய வேந்தனென்றறிந்துகொண்டேன் இப்பொழுது [illegible] அப்படியே களிற்சொல்லியபிரகாரம் யான்சந்நியாசியே[illegible] ணிய தீர்த்தங்களையுந் திவ்யக்ஷேத்திரங்களையும் [illegible] ஆங்காங்கே [illegible] போதிலுங் காரியத்தின் [illegible] படிபவரையும் பார்க்கின்றேன் [illegible] கொண்டு நகரஞ்செல்லுகின்றேன் ஆனபடியினால் [illegible] ல்லுகின்றேன்.

மந்திரிசொல் தரு சாமிகாரரோ என்ற மெட்டு
இராகம் ஆதிதாளம்

பல்லவி
ஆனேன்பரதேசி போல — அரசனைவிட்டு (ஆ)

அநுபல்லவி
மானைப்பிரிந்தவன் போல — மயங்கித் திரிந்தவன்போல (ஆ)

சரணங்கள்
காவிவஸ்திரத்துடன் — காஷாயமுந் தரித்து
மேனிய ருத்திராட்சம் — மேனியெல்லாமணிந்து (ஆ)

ஒத்தி தவில்ச்சை ந்திரையுடனே பூசி
பத்தர்போற் றேகமெங்கும் பரிந்திடவே வீசி (ஆ)
சீர்பெறக் குண்டலஞ் செவியிரண்டிற் பிறக்க
நேர்பெறக் மண்டலம் நெறியாய் கரம்பிடிக்க (ஆ)

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் விருத்தம்.

ஆவியை விட்டால்யானு மறிந்துபின் விடவேவேணும்
பாவியாய்ப் போயினனென்று பதறியே புலம்பியேங்கிப்
பூவினிற் பழியைத் தாங்கப்பிறந்திட்டேனீசாவென்று
தாவியென் னரசன்றன்னைச் சதிருடன் றேடுகின்றேன்

(வசனம்) ஆ ஆ யானென்னசெய்வேன் ஜெகதீசா என்னுயிரை விட்டுவிடவோமென்று பார்த்தால் என் வேந்தனுக்கபாயம் நேர்ந்த செய்திப்படி கூடியவர்க ளிப்பூமியின்கண் இராமையினாலும் தங்களுயிரைத் தாங்களே மாய்த்துக்கொள்ளுதல் பாபத்திற் கிருப்பிடமா யிருப்பதினாலும் [illegible] செய்துகொள்ளுவது யுத்தமன்றென நினைத்தானிறந்தால் [illegible] இப்பொழுது என்னரசனைத் தேடிச்செல்லுகின்றேன் விதியே இக்கெதிக்கு ஆளாக்கி விட்டனை

மந்திரியாகிய-சந்நியாசி-சொல்-தரு-இந்துமுகி-என்ற
ஜாவளிமெட்டு இ-ம் பியாகு ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னரசன் றன்னைத் தேட யிங்குவந்தேனே
துயர் மங்கி நொந்தேனே

மன்னனுமெந் தன் றந்தைபுகழ்கூடி மகிழ்வுடன் விடுக்க
அன்னத்தைக் கொண்டு வந்தேன் பார்க்க
வறியேன் நீர் போன விடந்தருகுறேன்காண (என்ன)
ஆரியகன்று தேடிபிறக்கி [illegible]டியே னெழுப்பி
மேவியான் செய்வேன் பென்[illegible] விடில்
விரும்பிச் செய்வோர்கள் புவிதிரும்பி வாரார்கள் (என்ன)
உற்றவர்மற்றேர் நூரவின் முறையோர் வுலகிலேசவும்
பெற்றவரென்மேற் பிரியம் விடவும்
பேணிச் செப்பியான் விசையானி நம்பார்கரன் (என்ன)
பண்ணியபாவம் [illegible]யெல்லாம் பாங்யோடிடப்
புண்ணியதீர்த்த மதனிலாடப் போகுமென்பார்கள்
அத்தால் வாகாய்ச் செல்கிறேன் (என்ன)

பொது விருத்தம்.

இப்படி மந்திரிதானு மேற்றவன் றவவேடத்தைச்
செப்பமாய் போட்டுத்தேடிச் சீருடன் சென்றபின்னர்
ஒப்பிலே கன்னியின்பா லுகந்திடு மரசனின்றன்
கப்பிய கதையையாளுங் கருதியின் குரைக்கின்றேனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாசமாய் மந்திரியானவன் சந்நியாசிவேடந் தரித்துப்புவனேந்திரனென்னு மரசனைத்தேடிச் சென்றபின்னர் இவ்விடம் பாதாளலோகத்தின் கண் பூலோகரம்பையின் மையலிலாழ்ந்துகிடக்கும புவனேந்திரனென்னுமரசன் [illegible]தையைப் புகலுகிறேன் கேளுங்கள் சபையோர்களே,

(பூலோ[illegible]ம்) பிராணேசா சற்றுநேரம்போது போகும்படிச் சதுரங்க[illegible]யாடுவோம் வருவீர்.

(பு[illegible]னம்) அப்படியேவிளையாடுவோம் வருவாயடி யென்னுசை [illegible]லே.

பொது விருத்தம்.

சிங்காரமண்டபத்திற் சேர்ந்திருவருமேகூடிய
பெரங்கமாய்ச்சதுரங்கத்தை பூரித்தாங்காடும்போது
மங்கையின் மந்திரிதானும் மன்னவனமைச்சன்றனைத்
தங்காலாலுதைக்கிறுங் டாவென்றங்கிரா சாற்றினானே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக சிங்காரமண்டபத்தின்கண் புவனேந்திரனென்னுமரசனும் பூலோகரம்பையுடன் உல்லாசமாய்ச் சதுரங்கம் விளையாடிக்கொண்டிருக்குங்காலத்திற்றனதாட்டம் [illegible]யுடைய மந்திரிகாலின றமுடைய மந்திரி உதைப்பதனைப் பார்[illegible]லாகுமென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

[illegible] தரு.

செப்பிடக்கேட்டவ[illegible] மன்னனும்
கொப்பெனவாசகையப் பொருக்காமலுன்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் பூலோகரம்பையுடனும் பெண்ணாசையினால் சொல்லக்கேட்டுத்தானக்கு [illegible] ரஞ்சித்துக் கேழ்வி[illegible]முகலாமென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

இப்படிமூர்ச்சையாகி யிருந்திடுமன்னன்பின்னே
செப்பமாய்த்தோழன்கூடச் சேர்ந்தவனிருக்கவேணும்
கப்பியிங்கென்னைக்கண்டுக் கருத்தையுமறந்திருந்த
தப்பிலாவாசனுக்குத்தையைகள் சனிபோனானே

(வசனம்) ஐயோ தெய்வமே இவ்விதச் சென்மமெடுத்தேனோ [illegible] வேறேன் மந்திரி [illegible] வாதைபடுகிறானென்று சொல்லுமுன்னே மூர்ச்சித்துவிழுந்தவிந்தவை அடியாள் யோசித்துப்பார்க்கும்போது மந்திரி யையுறங்கினன் பெரிற்மையைவைத்திருந்து இம்மன்னனுக்கு யாக்கைகளை போலநேர்ந்துவிட்டதென்று நினைக்கிறேன் [illegible] கைபடவில்லை இவருக்கிப்பொழுது சைத்தியோபசாரஞ்செய்து [illegible] இவர் பூர்வோத்திரத்தையும் விசாரித்தறிகின்றேன்.

பூலோகரம்பை சொல் தரு செவியாட்சா இனே என்ற [illegible] மெட்டு.

இ-ம் ராகதாமக்கிரியை அடதாளசா[illegible]

பல்லவி.

தருணமீதாகும் (தருண)

அநுபல்லவி.

சாமியென்முகம்பார்த்துச் சந்தோஷபோவேணும் (தருண)

சரணங்கள்.

திருமுகத்தைத்திருத்திச் சீர்பெறவிசியான்
திவ்யபன்னீர்தெளித்துத் தேகக்களையாற்றினேன் (தருண)
பேதமையென்பது மாதர்க்கலிகமென்
ருதரையிலறிவி றியாமற்புரிந்தேன் (தருண)

பொது கவி.

விழுந்தவன்களைதெளிந் தெழுந்தவன்மந்திரியின்
செழும்பொறைச்சொலி யமுர்தவிற்றிருந்தனன்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மூர்ச்சித்துவிழுந்த புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் களைதீர்ந்தெழுந்திருந்து [illegible] மந்திரி மந்திரியெனச்சொல்லிக்கொண்டு வீற்றிருக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது கவி.

கன்னியுமுபசரித் தன்னவள் செய்திட
மன்னனு மொழிந்திட தன்கதை புகலயென்றாள்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் புவனேந்திரனென்னும் தன் [illegible] நாயகனெழுந்ததைச் சபை[illegible] பூலோகரம்பையென்னும் பொற்கொடியானவள் பூர்வோத்திர[illegible] [illegible]ளைக் கேட்கலாயினளென்றறிவீர்கள் [illegible]

(பூலோ-வம்) பிராணவல்லபா தங்களுடைய சரித்திரத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமே பிரபு.

(புவ-வம்) தெரிவிக்கின்றேன் கேட்பாயடி பெண் பிராணநாயகி.

[illegible]னேந்திரன் சொல் விர்த்தாந்த அகவல்.

[illegible]த்தாளியே நாரியர்க்கரசே
[illegible]யவுள விரிய தாமரை மனமே
மோகக்கடலே மோகினியனமே
ராகக்களிந்திட தன்னமல் கும்பமே
மாதருக் கரசே யொப்பில் ரம்பையே
காதற் கடலே நாரீ கேட்க
என்கதை தன்னை யியம்புகிறேன் கேளும்
பொன்னகரெனும் புரந்தரன் றனக்கு
ஐம்பது பேர்களடையு மந்திரி
நன்பணி வர்க்குமேல் நாட்டுந் தலைவனும்
இருப்பவன் மந்திரி யிமைபெறச் சுமந்திர
காதலுக் குதித்த கன்னியன் புத்தி
சிகாமணி யாருஞ் சொல்றனக்கு
வகையோடிருத்து [illegible] உடனே பெயர்
புவனேந்திரனெனப் பெயர் தந்து நாமம்
[illegible] இன்னோர் [illegible] வைத்தனர்
குட்டியா யிருந்து [illegible] குமிரியதாக
நாட்டியம் கல்வி [illegible] வதை யெல்லாம்
பனிரண்டு வயதிற் [illegible] படித்து
இணையிரியாம லிருக்கு மக்காளில்
மாண்டவர் பிழைக்கும் மந்திர [illegible]
பூண்டெழிற் குற்றனன் புத்திசிகாமணி

நேசமாய் காங்கள் யிலை தவறுமல்
பாசமா யிருக்கப் பற்பல தேசம்
பெண்ணையே பார்க்கப் பிதாவிடம் புகன்றனம்
சோணியே புனைக்கக் கோரிய மந்திரி
வார்த்தையைக் கேட்டு வாக்களித் தற்றனர்
ஏற்கவே திரவிய மிசைபெற வெடுத்து
பாங்குடன் பற்பல தேசமும் பார்த்து
[illegible]வனை முகர்ந்துமே வந்தோட
இருக்குமா மென்று இருடன் றங்கத்
தூருங்கியே வார்த்து வுன்னத மாக
ரத்தின கர்க்கா ரம்பிய மாக
சித்திரப் படிகளிற் சேர்த்துமே வைத்தின்
இருப்பதைப் பார்த்து மென்மேல மகிழ்ந்து
குறிப்பிட்டேன் பின் கூடியே வந்திடும்
மந்திரியைப் பார்த்து மகிழ்வுட னென்னம்
அங்கேதா கொண்டுவந் தன்புட னீந்திடுக்
இப்படி யிதி விருவரு மிருந்து
செப்பிய வண்ணஞ் சிறப்புறப் புவித்துப்
புண்ணிய மருந்திப் புரிந்திருக்க
கிளர்ந்தே வென்று நேசமுடன் சொல்லனன்
அம்மொழி யைக்கேட் டமைச்சனும் புகன்றனன்
செம்மலே கேளுஞ் செப்பிய படியே
எவ்விடமுன் னாயிருக்கி லுமியான்போய்
நவ்வியே கொண்டிங் கூக்கமாய் வரும்வரை
இப்பதியைவிட்டெ காதிருமென்
றெப்பியே செப்பிவோங்கியே நடந்தனன்
சென்றவன் வருவழி சிறுடன் பார்த்து
நன்றுடனிய மயர்வுறத் தூங்கு
புல்லியானிருக்கப் பூங்கொடி யுன்னிடந்
மிக்கவே பாம்புசிறியே வந்தேன்
பூர்பரிந்தநட்டி யாரடைவென்று
சீர்பெறக் கொத்தக் கிக்கெனவந்தது
வாசலை தப்பார்த் தயான் அஞ்சிப்பயந்து
இராஜகுமாரனால் கொடியபாம்பு வெட்டினேன்

வெட்டிடத் துண்டம் வீழ்ந்த திரண்டாய்
பட்டநிரத்தம்பரிந்து சத்திசெய
பொற்படியி தயான் புரிந்து போய்விட்ட
நற்புடன கரத்தின மங்கையோவ்
புனை[illegible]விய பூவையேயுன்னிடம்
மனமுடன் கொண்டு மங்கையேவிட்டது
கண்டே[illegible]வினைக் காமத்தடவில்
கொண்டுமே மந்திரியைக் கோரிக்கையோர்[illegible]
சென்றுமே மெச்ச வொவ்வித் தயலார
தன்னுடன் சேர்ந்து தானேபடவும்
மயிலே குயிலே மானே தேனே
அயிலோ அமே யரிவை பூங்கிளியே
உனையலால் யுன்னிடமிருக்கத்
தன்மையாய் பெரியோர் சாற்றியகதைபோல்
அக்கணமே[illegible]யாதாயிருந்து
சிக்கினேனென்றான் தெரிவையேகேளாய்
ஒருமைபேணமை[illegible]யிருப்பான்
இருவரும்பார்க்க வெருவெரும் வாராய்

பொது விருத்தம்.

சட்டமாய்மைசல் நன்னைத் தையலுமன்னலுறுதும்
இட்டமாய்த்தேடிப்பார்க்கயில்வனத்தில்லையென்று
பொட்டெனப்பதியைத்தேடிப் புரிந்துபோயிருக்கவேணும்
விட்டையோர்யிசாவென்று யெந்தனுமாமுமின்றுனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப்புவனேந்திரனென்னுமராஜகுமாரன் பத்தினியாகியபூலோகரம்பையுமிருவரும் பூங்காவனத்திலிருந்தனர் அங்கு பார்க்கமந்திரியைக்காணும் காணபுலம்பலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு இ-ம் காதரமக்கிரியை மிஸ்ரஜாதி.

என்னசெய்வேன்தெய்வமே இவ்விதிக்கினான் (என்ன)
ஏதுசெய்வேன்தெய்வமே நான்
அன்னத்தைக்கொண்டுவந்தன்புடனிதிட மடமயிற்றேடினேனே
கன்னமாய்வந்ததில் காடுவென்னைக்காணமல் [illegible] னே (என்ன)

தேசமெல்லாம் சுற்றிச் சீர்பெறவிலங்கு தன்னுயிரை விட்டாளே
பாரத்தைப் போக்கிப் பரதேசியாகி வெம்பிடம் பறக்கின்றேனே
(என்ன)

இந்த பூமிதன்னிலிம் மனமறியாமலேயிங்கு காலம் வீணே
வாளிபவனின் தம்பிக்கண்ணை பிரிந்தவன்றன் கதையைப்போல
வேனே (என்ன)

போது விருத்தம்.

மன்னவனைப் புலம்பக்கேட்டு மங்கையுமோடி வந்து
இன்னமும் மடவிதன்னிலிருந்திட மாட்டாமல்
முன்செய்த விதியும் வந்து மூண்டதினாலே மந்திரி
தன்னையும் பிரிந்தேன் என்று தையலுந் தேற்றி நின்றாள்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் புவனேந்திரனென்னு மரசன் புலம்புவதைக் கேட்டுப் பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையானவள் கலவித்பாரத்தினாலே மந்திரியைப் பிரிந்ததைப்பற்றி விசாரப்படவேண்டாமென்று தன்னுடையனைத் தேற்றினாளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு இ-ம் எதுகுலகாம்போதி அடதாளசாப்பு

பல்லவி

மந்திரிதனைப் பிரிந்து மயங்கி ராஜகவேன்
மனம்பதறுதையோ மன்னவனே (மந்தி)

அநுபல்லவி.

இந்தவனத்தில் வந்து திருப்பாரென்றதேடி
எங்கெங்கும் பார்த்தோமே இருவருஞ் சென்றேறும் (மந்தி)

சரணங்கள்.

ஆங்காலம் வந்திடில் வரும்பொருள் வந்தேறும்
அக்கதை போலவும் வயனெழுந்தாலும்
போங்காலம் வந்திடில் பொட்டெனவே போகும்
புத்தியுமாகும் போதிந்தேவி சித்தேறும் (மந்தி)
[illegible] யொருவரை யெருக்காதாம் விடாதிருந்து
வெயிற்சொரும் மொழியை வோதினீர் தறிக்கும்
பாழ்வினையை நினைத்துப் பாதகர் இதரிக்கனம்
பார்த்திடவே இதைப் பழிகாரி மொழிகேட்டு (மந்தி)

ஆனபடியாலெந்த அருமைத் துரையே யந்த
ஆண்டவன் விதிவந்து மூண்டதினாலே யாரும்
போனகதை நினைந்துப் புலம்பித் தவிக்குதுயிர்
பொங்கி [illegible] மனாங் தங்களைப்பார்த்துக்கலங்கவும் (மந்தி)

பொது கவி.

படந்தனில் வந்தும் கடவியைப் பார்க்கத்
திடமுடன் காரேறும் கடிநகர் செல்வோம்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் பூலோகத்தின்கண் இருக்கும் பூங்காவனத்தில் புவனேந்திரனென்னுமரசனும் பூலோகரம்பையுமென்கிற மாதோஸ்திரீயும் மந்திரியையாங்காப் பார்த்து மந்திரியை மனவிசனப்படுகின்றதனது நாயகனைத் தேற்றமாயினமாதுமாசன் மங்கையின்மையலிலாழ்ந்து மனங்களித்தவர்கள் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள பாதாளலோகம் போய்சேர்ந்தார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்.

மடமயிலனமே சொன்னவார்த்தையை யறிந்தேனெந்தன்
மடமயிலனமே சென்றுமண்டபந் திருக்குளத்தில்
மடமயிலனமே காமும்மகிழ்வொடு சதுரங்கத்தை
மடமயிலனமே வாடவாருடன் வருகுவாயே

(புவ-வ-ம்) வாரும்பெண்ணே யென்னுடைசக்குகந்த பூலோகரம்பையென்னும் பொற்கிளியே நாமிருவரும் பூலோகத்திலிருக்கும் பூங்காவனம் பொற்குளமண்டபத்திற்குச்சென்று சகலத்தையுமனுபவித்துச் சதுரங்கம்விளையாடுவோம் ஆகையினால் சீக்கிரம்வருவாயடி யென்னுடையுள்ள மடமயிலே

புவனேந்திரனுக்கும் பூலோகரம்பைக்கும்

தர்க்கம்.

இ-ம் கமாஸ் ஆதிதாளம்.

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு

பூலோகரம்பையே பூவையேயுகல்வேன் நீ (பூலோ)
புரிந்தாரைத்திடம்புத்தி யறிந்தேனுகரையில்
காலந்தனிலே காமன் கணையால்கலைந்துவாடி (பூலோ)
கலங்குமெந்தனைக்கண்டு காதல்தீர்ப்பாய்நாடி

பூலோகரம்பை சொல் தரு

நாடிநாம் விளையாடவே — பகல் நீர் [illegible]
நற்றவம்போலவென் — சொற்[illegible] நீர் (நாடி)
[illegible] — சொற்[illegible]த்தம்கொ[illegible]
கோதையுமைசேர்ந்திடக் — [illegible] (நாடி)

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு

மாதுவே திமெயன — [illegible]
மறுபிலேக் குமுத்தக் — தருவுநாய் [illegible] (மாது)
சரதகமாயிருவர் — சகசந்தெய்[illegible]
தருணந்தருணமீ — [illegible] (மாது)

பூலோகரம்பை சொல் தரு

அறிந்திடுவேதன்ன — மாதைக்குக்க[illegible] முன்
அரவநூல்செய்தசதியைத் — திரமுடன்[illegible] (அறி)
பரிவுடன்மாளிகையிற் — பற்பலவீதிசெய்து
பரிந்திடவிருக்கவுந்தவ் — பதம்பணிந்தேன்புரிந்து (அறி)

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு

புரிந்துமொழி யறிந்தேனடி பொற்கொடியே அந்த
பூங்காவனக்குளத்திற் — போயிருப்போம் [illegible] (புரி)
பரிந்திருக்கதேக — சென்னியமு[illegible]
பாவைமேமருமுகம் — பாராமரைச்சுது (புரி)

பூலோகரம்பை சொல் தரு

ஆச்சதேயரவந்தனக் — தொடுத்த அந்த
அட்டமச்சனியன் நம்மை — விட்டுமுடனேபுடிக்க (ஆச்)
மாட்சிமையாக நீரும் — மடியசெய்தவர்யாரும்
மன்னனேயங்குபோக — வருமோசமதாறும் (ஆச்)

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு

மோசமதுவொருக் — [illegible]
முனைந்துபூங்காவனத்துக் — குளத்தருகேசென்றிட (மோச)
நேசமுடன்சோலையின் — [illegible]
நேர்மையாய்ச்சதுரங்க — மாடுவோமனமொத்து (மோச)

பூலோகரம்பை வருகுற பொது விருத்தம்

மதிக்கர்வதனமென்ன மடமயிலன்னமென்ன
அதிவிநாதியுமென்ன வருந்திகர்ப்பிலென்ன
மதிதனில்வனத்தித்தேடிப் பாங்குடன்பதியைக்கூட்டிச்
சதிருடன் பூலோகரம்பைசகியும் வருகின்றாளே

பூலோகரம்பை வருகுற [illegible] தாடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வந்தாளே பூலோகரம்பை [illegible] பர்புதமாக (வந்தா)

அநுபல்லவி.

சொந்தமறை[illegible] — சிலம்புகலகலென
கொந்தளி[illegible]வென்னக் கோதையற்காசியென்ன (வந்தா)

சரணங்கள்.

கண்டத்திற்சரப்பளியுங் — காதில் ஜிமிக்கித்தொங்கலும்
சென்னடையீர்க்கி மைபிட்டுக் — கிளம்பியுல்லாசமாக (வந்தா)
கொத்துச்சரமுத்துமாலைக் — கொப்புமயிர்மாட்டிமின்ன
முத்துபுலாக்குமூக்குத்தி — முனைந்து பளபளென்ன (வந்தா)
கச்சிரிக்கொர்ப்பிற்சில — கனைவன்னப்பட்டிடையில்
மெச்சிடுந்தண்டைகொலுசு — விரும்பிக்காலிலசைய (வந்தா)

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

ஐயனே யரசே யெந்தனன்புள்ள பிராணநாதா
ஐயனே யரசே நீருமறைந்தை யறிந்தேனெந்தன்
ஐயனே யரசே யிங்குவன்புடன் சதுரங்கத்தை
ஐயனேயரசே யாடவன்புடன் வருவீர்போற்றி

(வசனம்) வாருங்களையா சுவாமி தேவரீர்செப்பியவண்ணம் இப் பூலோகத்திலிருக்கும் பூங்காவனம் பொற்குளத்தோடுங்கூடிய சிங் காரமண்டபத்தின்கண் வந்திருக்கின்றோமிப்பொழுது சதுரங்கமென் னாடும்படித் தங்கள்பாதங்களைப்பணிகிறேனையா சுவாமி.

(பு-வ-ம்) அப்படியேவிளையாடுவோம் வருவாயடி மாதரசே.

பொது விருத்தம்.

கன்னியுமன்னனுங் கருதியேசதுரங்கத்தை
எண்ணியேயாடவந்து விசைந்திடும் விளையதேசர்
தன்னில்வாழ்ரசனின்றன்சதிர் பெருஞ்சனிதானுங்
அன்னியேயருகிலங்கு கூட்டியான்சொல்லின்[illegible]

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக பூலோகத்திலிருக்கும்பொற்குளத்துமண்டபத்தின்கண் புவனேந்திரனென்னுமரசன் பூலோகரம்பையுடன் சல்லாபமாய்ச் சதுரங்கம்விளையாடிக்கொண்டிருக்க இவ்விடத்தில் விஜயதேசத்திறைவனுடைய சரிதையை விரித்துரைக்கின்றோம் கேளுங்கள் சபையோர்களே.

குடிகள் ... பாது விருத்தம்.

நேசமாய்த்தாங்க ... டநெறம ... ஞ்சைதானும்
காசமாய்ப்போ ... தென்று நாடி ... ருதுகொண்டு
வாசமாய்நமக்கும் வரசன்விஜய ... திரன்பக்கல்
பாசமாய்குடிகள்கூடிப் பறைத்தவர் ... கின்றாரே.

குடிகள் வருகிற த...

பல்லவி.

குடிகள்நாங்களோ பயிர்இல்
குடிகள்நாங்களே (குடிக)

அநுபல்லவி.

படிமீதிற்சம்பா விளையைக்கொண்டு
பரிவித்திறைத்திடப் பலித்திடக் கண்டு (குடிக)

சரணங்கள்.

காருவிளையுடனே சன்னச்சம்பா
கைவிளையுப்பிடித்து
பாரிற்பலநெற்களும் விளைத்திடப்
பரிவுடனெடுத்து
சாரும்நிலத்திற் சமயத்திற்றெளிக்க
சந்தோஷமாய்ப்பலன் வுண்டிடக்கொடுக்க (குடிக)

(குடிகள்-வ-ம்) அடடா அண்ணமார்களே தம்பிமார்களே நாமிட்டிருக்கும்படியான பயிர்களைப் பார்த்துவருவோம் வருவீர்கள், சுணைசீக்கிரம்போவோம் வாருமண்ணே.

ஆ ஆ பார்த்தீர்களா அண்ணமார்களே காட்டிலிருக்கும்படியான மிருகங்கள் நமது நாட்டில்வந்துநாமிட்டிருக்கும்படியான பயிர்களை நாசமாக்கிவிட்டதே நாமென்னசெய்வோம் ஐயை யோ நாம்பிழைப்பதெப்படி பாழும்வரியை நாமெங்கிருந்துகட்டப் போகிறோம் அண்ணமார்களே நாம்விசாரப்படுவதிலென்னபிரயோ

சனம் நம்முடையஅரசனுக்காவது ஓடித்தெரிவிப்போம் சீக்கிரம் வாருங்களண்ணமார்களே.

(குடிகள்-வம்) அப்படியே போவோம் வாருங்கள்.

(கட்டியன்-வம்) சுவாமியாருக்கு குடிகள் எல்லோரும் முகத்தோடு வந்திருக்கிறார்களையா சுவாமி.

(விஜயதரன்-வம்) மந்திரி நமது நாட்டின்கண் மாதமும்மாரி பெய்துகொண்டு வருங்காலத்தில் நமது குடிகளுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தைத் தெரியப்படுத்துவாய் மந்திரி.

(மந்-வம்) அரசே நமது நாட்டின்கண் இருக்கும்படியாயுள்ள குடிகள் வருத்தமடைந்து வந்தவர்களன்று அவர்களுக்கு முதற்பிரயோசனத்தைத் தருகின்ற பயிர்களுக் கென்னமோவொரு நேரிட்டதாகத் தோனுகிறது மகாராஜனே.

(விஜயதரன்-வம்) அப்படியா மெத்தசந்தோஷமவர்களை யதிசீக்கிரமழைத்து வருவாயடா.

(கட்டியன்-வம்) புத்தி புத்தி மகாராஜனே.

குடிகள் அழுதுகொண்டு வருகிற தரு

வீராய் வர்ணமெட்டு.

இட்ட பயிரதைத் துட்ட மிருகங்கள்
கோபமே வந்திங் கழித்ததினால்
முட்டவே கட்ட வரிக்குப் பணமில்லை
மூலேற்கு கஞ்சிக் கரிசியுமே
கஞ்சிக் கழுகிறோம் காரும் பாக்கிறோம்
காலகதியில் வாராதென்றையா
பஞ்சைகள் மேற்றயைப் பார்த்திப்பனே யைதா
பாழு மிருகத்தைப் போக்குமையா

(குடிகள்-வம்) போற்றி போற்றி மகாராஜபூபனே நாங்களிட்ட பயிரையெல்லாம் காட்டு மிருகங்களழித்து அழிக்கின்றன அதுவே நக்கென்ன செய்வோம் நாங்களிவ்வருஷவரசனுக்குச் செலுத்த ஜீவிய மதெப்படி பாழும்வரியை யெங்கிருந்து கட்டுவோம் ஐயையோ எங்களை இரட்சித்தருள்புரியவேணும் மகாராஜனே.

(விஜயதரன்-வம்) மந்திரி வேட்டைக்குப்போகவேணும் இப்பொழுதே சணமே வேடர்களை வரவழைப்பாய்.

(மந்-வ ம்) அப்படியே வரவழைக்கிறேன் மகாராஜனே

(விஜயதரன்-வ ம்) குடிகளே என்விசனப்படுகிறீர்கள் நீங்கள் அரண்மனையாருக்குக் கட்டும்படியாயுள்ள மூன்றுவருஷத்திய வாய்தாவைக் கொடுக்கவேண்டாம்.

(விஜயதரன்-வம்) சமுகத்தின்கண்வந்து முறையிட்ட நமது குடிகளுக்குத் தக்கவெகுமதி யீந்தனுப்புவாய் மந்திரி

(மந்-வ ம்) அப்படியே கொடுத்தனுப்புகிறேன் மகாராஜனே

(விஜயதரன்-வ ம்) மந்திரி உன் புத்திக்கு மெச்சினேன் மெச்சினேன் மந்திரி கானகத்திற்குச்சென்று வேட்டைக்காகவேண்டிய உடுப்புகளை உடுத்திக்கொண்டு வருகிறேன் நீருமதைப்போலச் சித்தஞ்செய்துகொண்டென்பிறகே வரவேண்டும் மந்திரி

(மந்-வ ம்) அப்படியே வருகிறேன் பிரபு

பொது விருத்தம்.

மாளிகை தன்னைவிட்டு மண்டபந்தன்னில்வந்து
வேளிரதியைப்போற்கூடி விரும்பியேசதுரங்கத்தை
மீளவேயெடுத்துவைத்து விளையாடினார்களந்த
வேளையில்விஜயதேசத்தரசன் வேட்டைக்குவந்தானே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மண்டபத்தின்கண் புவனேந்திரனென்னுமரசன் பூலோகரம்பையுடன் சதுரங்கம்விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்வேளையில் அவ்வனத்தினுக்கே விஜயதேசத்தரசன் வேட்டைக்குவரவானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

விஜயதரன் வேட்டைத்தரு.

இ-ம் தர்பார் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வேட்டையாடுவோம் வாரீர் (வே)

அநுபல்லவி.

வெகுவிதஆயுதங்களைச்செய் திடுமிருகம்மடியப்பாரீர் (வே)

சரணங்கள்.

நாட்டிகமுள்ளகுரூரவீரரே தடியும்வலை தடியுமெடுத்து
மாட்டிபிடிக்கவலையைக் கைக்கொண்டு

மற்பொருதவில்லம்புடனே கட்கமெடுத்துதன்னுடனே (வே)
வந்தயாரும் சிங்கம்புலி
வதைத்தேதனக்கு சுதனைத்திறந்தேரும்
தந்துகம்பாவி கரடியும்பன்றியும்
தத்தேவர சுதனத்திலக்கணை விடுத்தேயுயிர்முடித்தேனிதோ (வே)

(விஜயதரன்-வ-ம்) அடாசேவகர்களே நமது நாட்டின்கண் வந்தமிருகங்களையெல்லாம் வதைத்தோட்டினோம் இன்னம்காட்டுக்குள் நுழைந்து அங்கிருக்கும்மிருகங்களை யெல்லாம்வதைத்தோட்டிவிடுவோம்வருவீர்களடா.

விஜயதரன் சொல் விருத்தம்.

செப்பிடுங்குடிகள் வார்த்தைசீர்பெறக்கேட்டு நாமும்
இப்பெரும்வனத்தில் வந்தோம்சிங்கங்கரடிவேங்கை
ஒப்பிடும்யானையாளியுகப்பன்றி புலிமிருகத்தை
கொப்பெனக்குதித்துப் போருங்கோலத்தைப்பாரும் மந்திரி.

(வசனம்) ஆரும்அப்பா மந்திரி நம்முடையகுடிகள் தெரிவித்தப்பிரகாரம் இக்காட்டினிடமே தேஷ்டமாகப்பலவிதமிருகங்களிருக்கின்றது இதையொழித்துவிடவேண்டுமந்திரி.

(மந்-வ-ம்) அப்படியேசெய்யலாம் ஆண்டவா.

விஜயதரன் வேட்டைத் தரு.

பொன்னேவந்தன மென்ற இங்கிலீஷ் நோட்டு வர்ணமெட்டு.

வேட்டையாடுவோம் வீரரேவனத்தில்நாம் (வேட்டை)
காட்டிலவரவும் காட்டைத்தேடவும்
ஓட்டிவிடவும் வாட்டவாடவும் (வேட்டை)
துஷ்டமிருகத்தை தூரத்திவிடுவீரத்தை
கஷ்டந்தந்திட கலங்கச்சாடிட
நஷ்டமன்றிட நாமுங்கொன்றிட (வேட்டை)
கரடிபுலிசிங்கம் கண்டபோண்டத்தை
மிருத்தையோடிட சுணம்பெய்திட
மரணமெய்திட மந்திரிபுகழ்ந்திட (வேட்டை)

அரிச்சந்திரபுராணம்.

குடல்பிளந்தனகுரங்குகள் பிளந்தனகொடுங்கை
மடல்பிளந்தன வாய்பிளந்தன விருவகிராய்
உடல்பிளந்தன சிரம்பிளந்தன சிரமுருண்ட
கடல்கிளர்ந்தெனக்குருதி நீர்வனமெலாங்கலந்த

(விஜயதரன்-வ ம்) என்ற நீதியின்கண் புகன்ற வண்ணம் மந்திரி பாரும் இவ்வனமெலாம் பிரத்தமோடும் படிக்கவே கேமிட் [illegible] கோ வகுத்த ஸ்ரமத்தினால்.

விஜயதரன் சொல் அகவல்

நேயனேகேளும் நிரைதவறாமல்
பாசமாய்க்குமிகள் பகர்ந்திடுமொழியைக்
கேட்டுயிக்கரட்டில் கிட்டியேவந்து
மாட்டிநேனிருக்கும் மாண்டதுபாரும்
தேகமயர்ந்திரு செவியுமடைந்தத்
தாகமேவிட்டுத் தயங்கியேயெந்தன்
நாவுதுவறண்டு நத்திடப்புனலை
மேவியேயுநம் விரும்பியே வுட்கொண்
டருந்தயென் னுயிராகுதே கண்கள்
இருண்டதுபாரு மெவ்விடமிருக்கினும்
ஜலமதுகொண்டு சடுதியில்வந்தால்
கலந்தெனக்கருத நீ காணுவாய் மந்திரி

(விஜயதரன்-வ ம்) ஜலமெவ்விடமிருக்கினுஞ் சென்று சீக்கிரங்கொண்டு வருவாயப்பா மந்திரி.

(மந்-வ ம்) அப்படியே கொண்டுவருகிறேன் புத்தி புத்தி மகாராஜனே

மந்திரி சொல் விருத்தம்

அரசனிங்குரைத்தவண்ண மடவியில்ஜலத்தைத்தேடி
அரசனிங்குரைத்தவண்ண மியான்சென்று ஜலத்தைக்கொண்டு
அரசனிங்குரைத்தவண்ணமவர் ஜலமருந்தயானும்
அரசனிங்குரைத்தவண்ணமவன் புடன் செல்கின்றேனே

மந்திரி சொல் தரு அயலோனமத்தோரே என்ற இத்தாஸ்தானி வர்ணமெட்டு.

இ-ம் கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எவ்விடமிருக்கினு மியான்சென்று ஜலத்தை

அநுபல்லவி.

இவ்விடங்கொண்டுவாரேனிருந்தருந்துவீரத்தை (எவ்வி)

சரணங்கள்.

தேடியலைந்தேன் புனல் [illegible] மிக்கவிலையாரும்
நாடிமெய்யோடி [illegible] காண்பார்க்கப்புனல்தோன்றாத (எவ்வி)
[illegible] புனலும் [illegible]
வாஞ்சையுடன்கண்டேன் வருந்திவெள்ளந் [illegible] (எவ்வி)
சந்திரனொளிபோலத் [illegible] வளம்
விரைந்துடன்பார்த்தேன் விளங்குவதுகண்டேன் (எவ்வி)

(மந்-வ ம்) ஆ ஆ ஜெகதீஸா இத்யாதி [illegible] மிருக்கும்படியாயுள்ள மிக்சிங்காரவனத் தங்கத்திருக்குளத்தின்கண் நல மெதேஷ்டமாயிருக்கின்றது ஜலத்தைக்கொண்டு [illegible] செல்லுகின்றேன்.

பொது விருத்தம்

சென்றவன்குளத்திற்கேகி சிறுடன்ஜலத்தைமொண்டு
நன்றுடன்வருகும்போது நாடியமண்டபத்துள்
அன்றவராடும்போதங்கிருவையைப் பார்த்துமந்திரி
நின்றவனங்கன்றேவி நிரைகண்டுவுருகலானான்

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக விஜயதரனா லனுப்பப்பட்ட மந்திரியானவன் ஜலத்தைமொண்டு [illegible] பொழுது தம்மண்டபத்திலிடமாகப் புவனேந்திரராஜனுமவன் [illegible] பூலோகரம்பையுங்கூடிச் சதுரங்கம் [illegible] யாடும்போதவளு டைய அழகைக்கண்டு [illegible] மந்திரியையழைக்க அன்னவனப்பார்த்து விஜயதரன்மந்திரிபிரலைமகொண்டு வர்ணிக்கலாயினா னென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரி சொல் தரு லாவணி

மாதாரதிபோலிவள் மண்ணுலகிற்கானமங்கைக்கு [illegible]
ஆதலையிருப்போ ரிவையினழகுக்கிங்காயிரத்தொருபங்கில (மா)
இப்படிச்சதுர்முகனேந்திழையைப் படைத்துயில்வாசன் [illegible]
[illegible] மலெந்தன்மனமுருகியுனல்மொழுகாமேசத்தேசிந்து (மா)
ஆருமறியாமலரிவைதனை யெடுத்திங்கடவியிலே [illegible]
சீரடன்றேனுதிதோ னித்தமறிந்து கொண்டேன் [illegible]
[illegible] (மா)
மங்கையையெந்தன்பின்னேவந்திடு மன்னனுக்குவாய்த்தியானுஞ் செய்ய

பொங்குமுடன்றந்திரம்புரிந்திலேனிதற்கு யான் [..]பாற்புடனறிந்தே
வாவிக்குளேயிருக்கும்மங்கையைக்கொண்டுபோக[..]ய்ய (மா)
வருந்தியசேனை
டு [(மூ)
காவலனுடன்வந்தக்கைப்பற்றவேண்டுமெனக் கருதினேனுவலொடு

(மந்-வம்) சரணஞ்சரணமையா சுவாமி ஜலங்கொண்டுவந்திருக்கின்றேன் தாகசாந்திசெய்வீர்களெனவேண்டுகிறேனையா சுவாமி.

(விஜயதரன்-வம்) மந்திரி தாகசாந்தி செய்துகொண்டேன் என்மனங்குதூகலமடைந்திருக்கின்றது அன்பனே.

பொது விருத்தம்.

தாகத்தைத்தீர்த்துமன்னன் றனித்தவனிருக்கும்போது
மோகத்தைமூட்டமந்திரி முனைந்தவன்றெழுதுசொல்வான்
மேகத்தைப்பழித்தகூந்தல் மெல்லியுமதிபோலங்கு
வாருடன்கண்டேனென்று வர்ணித்தானம்பினானே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக விஜயதரனென்னும் வேந்தனானவன் தாகசாந்திசெய்திருக்குங்காலத்தில் மண்டபத்திற்கண்டபெண்ணை மந்திரியானவன் வர்ணித்துக் கூறலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரி சொல் தரு கோவமெந்துக்கே என்ற ஜாவளி மெட்டு.

இ-ம் பியாகு ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கறைபுதேயெந்தனுளங் கண்டவுடன்காதைத்தில் (கறை)
பிறையென்னுசொல்லப்பட்ட்ப் பூர்ணச்சந்திரன்போல்நெற்றி
வரைபோன்றஸ்தனத்தின்றன் வதனத்தழகைப்பார்க்க (கறை)
கண்ணாடிபோன்றகபோலக் கர்ணக்குமிழும் போல்நாசி
எண்ணுதற்கதரம்பவளம் வெனவரும்புமனதாந்தமென (கறை)
வளஞ்சுழியோர்ளெருப்புளும் வாழைத்தண்டுபோற்றுடையும்
இளந்தாழம்பூப்போறகணைக்கா லெற்கவிரல்களுக்கானை (கறை)

விஜயதரன் சொல் விருத்தம்.

மந்திரிசொல்லக்கேளாய் மடந்தையினழகைச்சொல்ல
மந்திரிசொல்லக்கேளாய் வாகுடனெந்தனாவி
மந்திரிசொல்லக்கேளாய் மங்கைபாற்செல்லமின்று
மந்திரிசொல்லக்கேளாய் வரும்படிவர்ணிப்பாயே

(வசனம்) அப்பாமந்திரி நீ செப்பியசெந்தேனிடமென்ஜீவன் சென்றுவிட்டபடியினால் திரும்பிவரும்படி இனியொருதரம் செவ்வையாய் வர்ணித்துச்சொல்லவேண்டுமடாயென் கண்மணி.

விவேகசிந்தாமணி.

வண்டுமொய்த்தனைய கூந்தன்மதனபண்டாரவல்லி
கெண்டையோடொத்தகண்ணாள் கிளிமொழிவாயினால்
கண்டுசர்க்கரையோதேனோ கனியொடுகலந்தபாகோ
அண்டமாமுனிவர்க்கெல்லா மமுர்தமென்றளிக்கலாமே என்றும்
அன்னம்பழித்தநடையாளைப்பழித்த விழியமிர்தம்பழித்தமொழிகள்
பொன்னம்பருத்த முலைகன்னங்கறுத்த குழல்சின்னஞ்சிறுத்தவிடைபெண்
என்னெஞ்சுருக்கவுடன்னெஞ்சுக்கற்றகலை யென்னென்றுரைப்பதினிதன்
சின்னஞ்சிறுக்கியவள் விலங்கமிட்டபடி தெய்வங்களுக்குபயமே

(விஜயதரன்-வம்) அப்பா மந்திரி இத்யாதிசிரப்புற்றிருக்கும்படியாயுள்ள பெண்ணரசியைக்கொண்டுவாராமலிவ்வளவு மெடுத்தேதினை யென்சிந்தை மயங்கித்தியங்கித்தவிக்கின்றதே அந்தமாதசிரோன்மணியை எவ்விதம்பார்க்கப்போகின்றேனப்பா மந்திரி.

(மந்-வம்) வேந்தே என்விசாரப்படுகின்றீர்கள் காவனுக்கும்பட்சத்திலோடிப்போய் விவ்வர்களெள்ள உத்தேசஞ்செய்து நமது சைனியத்தோடுசென்றம்மங்கையையெடுத்துதேவரீருக்குத் திருக்கல்யாணஞ்செய்துவைக்கலாமெனத்திரும்பிவந்து சமுகந்தெரிவித்தனன் இப்பொழுதடியேன் செப்பியவண்ணஞ்செல்லும்பட்சத்தில் இடைப்பதற்குத்தடையிராது மகாராஜனே.

(விஜயதரன்-வம்) ஆ ஆ அப்படியா வெத்தசந்தோஷம் மந்திரி சீக்கிரம் சைனியத்தோடு அம்மண்டபத்தினிடஞ் செல்லுவாயப்பா மந்திரி.

(மந்-வம்) உத்திபுத்தி மகாராஜனே.

பொது விருத்தம்.

அடவியின்வழியைக்காட்டியதி விரைவினிலேசென்று
திடமுடன்மண்டபத்தைத்தேடியே காட்டமந்திரி
மடமயில்ரதியைப்போல மாதவள்வதனம்பார்த்துச்
சதியில்மூர்ச்சையாகித் தார்மன்னன்மயங்கினானே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே. இந்தப்பிரகாரமாக விஜயதரனுடைய மந்திரியானவன் சைனியத்தோடு விஜயதரமகாராஜனையழைத்துக்கொண்டு சென்றம்மண்டபத்தின்கண் சதுரங்கம்விளையாடிக்கொண்டிருக்கிற பூலோகரம்பையென்னும் பெண்கொடியைக்காண்பிக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(மந்-வ ம்) மகாராஜனே.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகி யிளகிமணிமார்பிடமெலாங்கவர்ந்து
வட்டமிட்டடியிட்டு காளுக்குநாள் மேல்வளர்ந்து
பூரித்தமுத்துமாலை யிட்டிருமாந்துபட்டவர்த்தனயானை
மத்தகத்தோடெதிர்ந்து வாதிட்டுமல்லிகைப் பூச்செண்டினைந்தி
ணம்வாட்டப்படுத்திவரையைப்
போரிட்டுமைந்தர்கண் மனஞ்சூறையிட்டுமேற்புளகித்துவச்சிரத்னப்
புதுச்செப்பினைத்தோமுமைக்கொண்டுபொன்னிலைப்பொடியா
யாகிமீதிற்
பொட்டிட்டதென்னவே தேமற்படர்ந்துசெம்பொற்சரிகைவேலையி
ட்டுப்
புனைதருரவிக்கையை யிறுக்கிக்கிழித்துப்புறப்பட்டு வாசனைப்
பூந்
தாரிட்டுவிராவாபளபளப்பாகி யுயர் தங்கக்கிண்ணத்தையொத்துச்
சந்தனம்புனுகுகஸ்தூரி கற்பூரஞ்சவாது குங்குமமணிந்து
சந்தரகாவிச்சேலை வல்லவாட்டுக்குட் டம்பியன்னநடையிற்
றாங்கரதெனக்கனத்தோங்கி மன்மதனுஞ்சலாமிட் டுநிற்கவுந்
தான்
சிரிட்டுநின்றுதர்தலை வணங்காமற்றிரண்டபூண்முலைகளுண்டன்
திருமார்பினையவேவாருமேலே தவஞ்செய்கின்றதென்றுமெ
ன்றுஞ்
சிறுரோமரேகையார் வந்தான்பார்க்கென்றசேவித்தவிற்கின்றபார்
திகழ்வடகோதநுரைமெச்சுப்பிரதானி கிங்சப்பிரமணியராஜனே
(மந்-வ ம்) என்றநீதியின்கண் செப்பியவண்ணம்பிரகாசித்து
க்கொண்டிருக்கின்றதைப்பார்த்தீர்களா மண்டலேஸ்வரா.

விஜயதரன் சொல் தரு இ-ம் கல்யாணி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இவனைக்கவர்ந்துபோகத் தந்திரமதின்
இசைந்துசெப்புறேன்கேள் மந்திரி (இவ)

அநுபல்லவி.

குவலயந்தனிலிந்தக் கோதைக்கொருவர்நிகர்
கூறிடப்போகுமோ சாஸ்திரத்தைப்பாரும்மந்திரி (இவ)

சரணங்கள்.

உற்றவன்போலொருவன் கன்னிமுன்னே
உட்கார்ந்திருக்கயிவளை
கொற்றவன்கண்ணுறப்பார்த்து விடுவேனோ
கூறுவேன்கேட்கவேணும்
சட்டமுடனிந்தத் தையலைச்சூழ்ந்திடும்
பொட்டெனவிங்கிரும் பூவையைக்கொடுவாறேன் (இவ)

(விஜயதரன்-வ ம்) அப்பா மந்திரி நம்முடையசைனியங்களை யவரவர்களுடையவாயுதங்களுடனிம்மண்டபத்தைச் சுற்றிலவர்வஜாக்ரதையுடன் காவலிருக்கும்படிக்கட்டளையிட்டருளும்பின்னாய் மந்திரி.

(மந்-வ ம்) அப்படியேசெய்தேன் ஆண்டவா.

(மந்-வ ம்) வேந்தே இம்மாதுசிரோன்மணியை அடியேன்சென்றெடுத்துக்கொண்டு வருகிறேன் மகாராஜனே.

(விஜயதரன்-வ ம்) அப்படியேசென்றுவருவாய் மந்திரி.

பொது விருத்தம்.

மண்டபந்தன்னைச்சூழ்ந்து மதித்தவரிருக்கும்போது
கண்டறியார்களந்தகாவலன் கன்னியோடு
விண்டிடச்சதுரங்கத்தை விரும்பியங்காடும்போது
அண்டையிற் சத்தம்போட்டுவமைச்சனுஞ்சென்றிட்டானே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம்மண்டபத்தின்கண் புவனேந்திரராஜனும் பூலோகரம்பையென்கிற ஸ்திரீயுமாய்ச்சதுரங்கம்விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் விஜயதரனுடைய மந்திரியானவனிடிவிழுந்ததுபோற் சத்தமிட்டேகலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்

இடியிடித்ததுபோற் சத்தமிவ்விடங் கேட்டிதன்று
துடிதுடித்திடவே மன்னன் றுரிதமாய்ப் பார்த்தானங்கு
படிமிசைக் கன்னிதன்னைப் பார்மன்னன் கவர்ந்துபோக
முடிகியேவந்தாவென்று மொழிந்தனன்றேவிபக்கல்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரி வருகிறது மவன்சத்தத்தையுங்கேட்டுக் கூட்டத்தையும் அரசன் வந்திருப்பதையுமறிந்து இன்றுப்லாவண்ய சௌந்தரியத்தைக்கண்டெடுத்துப்போக வந்திருக்கிறானெனத் தன்பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையினிடஞ் சொல்லாயினானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு அரவாபரணனே என்ற மெட்டு.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

பாரதைத்தியாண்டிடும் — பார்மன்னனிங்குவாய்
பார்டிபிராணசகி

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

காலமந்தானபிரம்ம — [illegible]
கடப்பதிலியட்டுகோர்சாமி.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

என்னைப்போற்பாவி — யிவ்வுலகந்தனிலுண்டோ
யேந்திழையைபண்டே

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

பிராணநாதனிடமிரு — பிரழுலோபடிசிக்கி
பிரியமுமிட்டுத்தையா

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

சத்தியந்தன்னைக் காத்தரத்தினமிவையாருமன்றி
கத்தியாலுரைத்தேனப்போ நாடுநீரிக்கிதிலே
மெத்தவேயிருவர்தம்மை வினைத்துயாதனைச்செய்ய
இத்தரைமீதில்வேதனெழுதினானென்செய்வேனே

(வசனம்) வாருங்கோயா சுவாமி இப்பேர்ப்பட்டகஷ்டத்தை நம்மிருவருமனுபவிக்கும்படி யென்ன நாமுதனொருதியிருக்கு மிவ்வினைக்கடியனென்னசெய்யப்போகிறேன் பிராணநாதா.

பூலோகரம்பை சொல் தரு ஜீயாக்குமை என்ற இந்துஸ்தானி மெட்டு.

மாதுசெர்லிலக்கேளும் — மன்னுமயங்காமல் (மாது)
நாதனிபஜிம்ப — காடயிக்காலம்
கருலமனக்குவச்சேனு — சம்ருமாமாட்டினிநாக்ஜமுக (மாது)

பொது விருத்தம்.

மண்டபந்தனிலிருக்கும் மங்கையைக்கொண்டுபோக
அண்டையிற்செல்லமந்திரி யதையறிந்தவர்கடானுங்
கண்டுபொற்குளங்குதித்துக் கருதித்தன்பதியிற்புக்க
விண்டிதையறியவிஜையதரான் வந்துகேட்கின்றானே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மண்டபத்திலிருக்கும் பூலோகரம்பையென்கிற மங்கையை மந்திரியானவன் சமீபமிட்டெடுக்கக் கொருகூடன்வருவதை யவர்களறிந்தட்சணமந்தப் பொற்குளத்திற் குதித்தமிழ்ந்தித் தாங்கள் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள பாதாளலோகம் போய்ச்சேர்ந்துவிட்டனர்களதை யறிந்து விஜையதரனென்னுமரசன் தன்மந்திரியை வந்துவினவிக்கேட்கலாயினானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(மந் வ-ம்) ஆ ஆ ஜெகதீசா இவ்வினைக்கென்ன செய்யப்போகின்றேன்.

(விஜையதரன் வ-ம்) அப்பா மந்திரி யந்தமாதுசிரோன்மணியைக்கவர்ந்தனையா யென்ன?

(மந்-வ-ம்) மகாராஜனே அடியேனெடுக்கவருவதையறிந்தவர்களிருவருமிப்பொற்குளத்தின்கண் குதித்துவிட்டனர்கள் மகாராஜனே.

விஜையதரன் சொல் விருத்தம்.

செஞ்சிலைமாரன்கெஞ்ச சேயிழைதன்னையிந்தக்
கொஞ்சமண்டபத்திற்காணக் கோரியிங்கில்லையென்றால்
வஞ்சமோ சூதோ பொய்யோ மாயமோ வறியேனிந்த
நெஞ்சமுங்கலங்கிச்சிவன் கில்லாதென்செய்வேன்மந்திரி

(வசனம்) வாரும்பிள்ளாய்மந்திரி இந்தமண்டபத்தின்கண்மாதிருக்கனுங் கெஞ்சம்படியாயுள்ள மடமயிலாளைக்கண்ணாற்பார்த்திருக்க யோசித்தப், இப்பொழுது நீயிவ்விடமில்லையென்று சொல்லுவதை யோசித்துப் பார்க்குங்கால் வஞ்சமா சூதா பொய்யா மாயமா மந்திரமா தந்திரமா இவைகளெல்லாமொன்றுமில்லையே மேலும் நம்மைப்

போலொத்தக்ஷத்திரியவம்சத்திலுற்பவித்த அரசபுத்திரியென்பதற் கையமில்லை யவள்போனபோதே என்ஜீவனும்போய்விடும்போ லிருக்கின்றதே இதற்கென்னசெய்வேனப்பா மந்திரி.

மந்திரி சொல் விருத்தம்.

தரணியையாளுமன்னா னதயலும்புனலொளித்தத்
தரணியையாளுமன்னா சநிருடனிருக்கவிங்கு
தரணியையாளுமன்னா தாள்வலையாட்களைவிட்டுத்
தரணியையாளுமன்னா தானெடுத்தளிப்பேன்போற்றி

(வசனம்) அகோ வாருங்களையா சுவாமிகள் தண்ணிக்குளொளித்த மாதோஸ்திரியை அரிக்காரன் வலைக்காரன் குளிக்காரனிவர்களை விட்டிட்சணஞ் சோதித்தெடுத்தளிக்க இவ்வடியேன் கர்த்திருக்கின்றேன் போற்றி போற்றி மகாராஜனே.

(விஜயதரன் வ-ம்) ஆ. ஆ. அப்படியா மந்திரி மெத்தசந்தோஷம் ஆனால் மந்திரி எவ்வளவுநேரம்வரை ஜலத்தின்கண் மூழ்கியிருப்பார்களப்பா மந்திரி

(மந்-வ-ம்) அவர்களுக்கு மூச்சடக்கிற மந்திரந் தெரியும் மகாராஜனே

(விஜயதரன் வ-ம்) அப்படியா சீக்கிரம் நான் பார்க்கும்படி செய்வாய் மந்திரி.

(மந்-வ-ம்) செய்கிறேன் ஆண்டவா.

(மந்-வ-ம்) அடா தூதர்களே நீங்களிட்சணஞ் சென்று நம்முடைய அரிக்காரன் வலைக்காரன் குளிக்காரனிவர்களை யழைத்துவருவீர்களடா

(தூதர்கள் வ-ம்) புத்தி புத்தி ஐயனே

பொது விருத்தம்.

வரும்படிசொல்லக்கேட்டு வலைக்காரனரியற்காரன்
வருகிடுங் குளியற்காரன் கனத்திடுந் தோணிவள்ளம்
பெருகவே யெடுத்துக்கொண்டு புனல்விழுந்திடும் பொருளைத்
திரமுடனெடுப்போமென்று செப்பியே வருகின்றாரே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாகத் தூதுவர்களோடி சொன்னவுடனே விஜயதாராகரத்திலிருந் தரிக்காரன் வலைக்காரன் குளிக்காரனிவர்கள் வருகிறார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

வலைக்காரர்கள் வருகிற தரு இராகம் மோகனம் அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

அரிக்காரன் வலைக்காரன் குளிக்காரனுடன் சேர்ந்தின் (அ)
வசரமாகவந்தார் சபைதனில்

அநுபல்லவி.

கருதிப்புனலிற்போட்டக் கனத்தபொருளை யெல்லாம்
பெருகியெடுத்துவரப் பெட்புடன் சேர்ந்தெல்லாம் (அரி)

சரணங்கள்.

கோணக்கொண்டைமுடித்து நெத்தியிற்பொட்டு
கூசாமலே விளித்து
நாணமன்றியிளித்து பல்லைக்காட்டி
நாடிவலைதிரந்தொடுத்து
காணவெங்களைப்போலக் கர்த்தசமர்த்தர்பூவில்
தோணியில்லையென்று சொல்லிச் சொல்லிக் கொண்டு (அரி)

வலைக்காரர்கள் சொல் கவி

தீராபராக்கு வீராபராக்கு
சூராபராக்கு மகாபராக்கு

(வலையர்கள் வ-ம்) ராஜாதிராஜ ராஜமார்த்தாண்ட ராஜகெம்பீர ராஜகோலாகல பூலோகமஹாராஜனே பராக்கு எச்சரிக்கை அடியேங்களை சமுகத்திலழைப்பித்த காரியமிருவுளம் பற்றவேண்டுமையா போற்றி போற்றி மகாராஜனே.

(விஜயதரன் வ-ம்) சபாஷ் மந்திரி மெச்சினேன் மெச்சினேன் சீக்கிரமிவர்களுக் காக்ஞாபித்தருளுவாய் மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அப்படியே செய்கிறேன் ஆண்டவா.

(மந் வ-ம்) அடா வலையர்காள் இந்தத்தடாகத்திருக் குளத்தின்கண் விழுந்திருக்கும் பொருளை யதிசீக்கிரமெடுத்துக் கொடுப்பீர்களடா.

(வலையர்கள் வ-ம்) அப்படியே எடுத்துக்கொடுக்கிறோமையனே

வலையர்கள் சொல் தரு.

சிந்து இ-ம் நாதநாமக்கிரியை அடதாளசாப்பு

பல்லவி.

பசித்ததுபாரும் சுமக்குவேட்டையும்
பரிவுடன் நாளும் (பசி)

அநுபல்லவி.

கெலித்தோம் கெலித்தோமென்று கெக்கலிகொட்டியே
ளெம்பிப்படியிருந்து கீர்த்தியை நாட்டியே (பசி)

சரணங்கள்.

வலையைக்கொண்டுவீசி வாருடனேயிழுத்தேன்
வரும்பொருளில்லாமல் வாடியென்மனம் நொந்தேன்
கிலைகாணாநீந்தியே கெரிவுடன் பார்த்திட்டேன்
சேர்ந்திடும்பொருளது தெரியாமல் மலைத்திட்டேன்
தோணிமேலேறிச் சுற்றினேனெங்கும்
சுழலகப்பட்டும்
இருப்பதை நினைந்தின் இதைவிரும்பிப் பார்க்க
வியனுடனிக்காரன் சென்றிறங்கினேன்நோக்க
பெருகியபாதாளம்வரைப்புனல் போய்மீக்க
பெட்டிபோடிருக்கவிது லொன்றுமிலாமற்போக (பசி)

(வலையர்கள் வ-ம்) போற்றி போற்றி மகாராஜனே இத்திருக்குளத்தில் விழுந்தபொருளை யெடுத்தச் சாமர்த்தியம் எங்களால் முடிந்தவரை வெட்டிக்குட்டிக்கரணம் போட்டுப்பார்த்தோம் இதிலொன்றும் அகப்படவில்லை ஆண்டவன் காரியத்தில் அடியேங்கள் வஞ்சனைசெய்யவில்லை ஆனால் இந்தப் பொற்குளத்தில் பாதாளம்வரை நிலைபோகின்றது இதற்கென்ன செய்யப்போகிறோம் மகாராஜனே.

விஜையதரன் சொல் விருத்தம்.

கிட்டாததேனை நக்கக்கிளம்பியே மூடவன்றானுங்
கொட்டாவியிட்டுப் பார்த்தங்கடியே வாருதல்போல்
வட்டிலிற் சோற்றையள்ளி வாயில்வைத்திட வொருவன்
தட்டியகதைபோலிங் குதவித்திடலானேன் மந்திரி.

(வசனம்) மந்திரி மூடவன் கொம்புத்தேனுக் காசைப்பட்டதைப்போலும் சாப்பிடுமன்னத்தையாங் கொருவன் பிறப்பட்டுத் தட்டிவிட்டதைப்போலும் நாம்பார்த்தப் பெண்ணரசி மாயமாய்ப்போன திவ்விதகதையை யொத்திருக்கின்றது இதற்கென்ன செய்யப்போகிறேனப்பா.

விஜையதரன் சொல் தரு இ-ம் நாதநாமக்கிரியை மிஸ்ரதாளம்.

சோதனையேனறியேன் தெய்வத்தின்
சூட்சமோதானறியேன் (சோத)
பூதலந்தனில்வாழும் மானுக்களைக் காக்கப்போற்றியிக்கானில் வர
ஆவதென்றறியேனொந்த னெதிரோவின் றிடுமிந்தத் தோகையைக்காணேன்சோ (சோ)
ஆவியுஞ்சேருதேவன்புடன்றென்பட்ட வரசியைக்காணேனோ
மேனியாவுமறியேன்யார்செய்தமாயமோ விரும்பியிங்கறியேன்யானே (சோ)

பொது விருத்தம்.

கன்னியின்விரகத்தாலே கலங்கிடவேந்தன்றன்னை
பின்னமேசெய்தோமென்று புத்தியிற்பலவாராக
எண்ணியேமந்திரிதானும் புலம்பலகளித்தமங்கை
தன்னையுமறிவேனென்று தவித்தவனுழுகின்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக விஜையதரனென்னுமரசன் அந்தமங்கையால் வாடிவிசனப்படுகிறதைக் கண்டங்கமைச்சன் ஐயோ தாமேயந்தனைநயல் மோகத்தினால் தன்னுயிரை விட்டாலும் விடுவானே இதற்குக்காரணம் நாமேயன்றி வேறொருவருமில்லையே எவ்விதத்திலாவது பெண்ணரசியை இவ்வரசனுக்குக் கிடைக்கும்படிச் செய்விக்கலாமெனப் பலவாறு யோசித்துத்தனித்திருந்து மந்திரியானவன் புலம்புவதைக் கேளுங்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரி சொல் தரு என்னக்குறைபடலி என்ற ஜாவழி மெட்டு.

இ-ம் காமாஸ் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் யோசனைசெய்வேன்
இவ்விதிக்கு நான் (என்ன)

அநுபல்லவி.

மன்னனிடம் பொய்யைச்சொல்லி மனதுயரடைந்தேன் (என்ன)

சரணங்கள்.

மீறித்தயிரைக்கடைந்து வெண்ணெயெடுக்குங்கால்
தாழியுடைந்த கதையைப்போலத் தவிக்கிறேனிக்காள் (என்ன)
வடிவழகி தன்னைக்கண்ட வரசனுந்தானே
படியிலுயிர் விடுக்கவவன் பார்க்க மாட்டானே (என்ன)
கவுரவர் குலசகுனியைப்போல் கருதினேன் யானே
புவிமிசை யிந்தக்காரியத்தைப் புரிகுவேன் யானே (என்ன)

மூதுரை.

அடுத்து முயன்றாலு மாகுநாளன்றி
யெடுத்த கருமங்களாகா - தொடுத்த
வுருவத்தானீண்டு யுயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தாலன்றிப் பழா

(மந் வ-ம்) என்ற நீதியின்கண் செப்பியவண்ணம் பாருங்கள் மண்டலேஸ்வரா ஆகிறகாலம் வந்தாற்றானாகு மாதலால் இதைப்பற்றி துக்கப்படவேண்டாம் இம்மந்திரியாகிய வடியேனவ்வித்தினு மந்தமா தாசிரூன் பெணியைச் சிலதினத்திற் றங்களிட மெய்வித் தந்திரஞ் செய்தாவது சமுகத்திற் சேர்ப்பித்துவைக்கச் சித்தமுடையவனாக விருக்கின்றேன் ஆதலா லிப்பொழுது நம்முடைய சைனியத்தோடு நகரம்போய்ச்சேருவோம் வாருங்கள் மகாராஜனே

(விஜயதரன் வ-ம்) அப்படியானால் சரி செல்லலாம் வாருமப்பா மந்திரி

பொது விருத்தம்.

மன்னனு மந்திரிதானு மாணகர் தன்னைநோக்கித்
திண்ணமாய் சேனையோடு சிக்கிரஞ் செல்லும்போது
கன்னியை நினைத்துமன்னன் காதல்கொண் டுருகிவாடித்
துன்னிடும் நகரஞ்சேர்ந்தத் துயர்மிக வடைகின்றானே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாக வேட்டையாடவந்த விஜயதரனென்னு மரசனானவன் தன்னுடைய சைனியத்தோடு நகரத்தை நோக்கிச் செல்லுங்கால் பொற்குளந்தோடுங்கூடிய பூஞ்சோலை மண்டபத்தின் கண் மார்க்கத்தில் வருவதைப்போற் கண்டு கண்ட மங்கையை கண்ணுற்று மயங்கி தியங்கி மதி

கெட்டு மாநகரம்போய்ச் சேர்ந்து மையலிற்சொக்கி மனவேதை கொண்டு மாமயிலை நினைந்து மனந்தளரலாயினானென் றறியீர்கள் சபையோர்களே

விஜயதரன் சொல் தரு இந்துஸ்தானி டோடி

இ-ம் சாப்பு ஆதிதாளம்.

ஏதேதினி சகிக்கொணாது (ஏதே)
ஏதென் றறியேன் யின்றைக் குறியேன்
யென்ன செய்வே னிந்த வேளைநான் (ஏதே)
காமமு மீறுதே கலைந்தென்னுடல் சோருதே
தாமசஞ் செய்தால் நான் சகிக்கேன் (ஏதே)
உள்ளபடியே யென் னுயிருசலாடுதே தா
மெள்ளச்சேர நீ வாடி மாதே (ஏதே)

பொது அகவல்.

இப்படி மன்னவ னிருந்திடும் வேளை
யொப்பியே நாரதரெங்கிடக் கனையை
மூட்டவே யம்புவி முடுகியே வருக
நாட்டமாய்க் குயிலது நல்லிசை காட்டத்
தென்றலும் வீசிச் சிதறி யடிக்க
அன்றவ் வரசன் னறிவைக் கலக்க
மூண்டது காமம் முடுகியே நிற்கப்
பூண்டிடு மெத்தைப் பொசிங்கிடத் தியால்
தரித்திடு முத்துச் சாம்பலா யுதிரப்
புரிந்திடு மூடைகள் பொருந்தியே மசகப்
பாலுங் கசக்க பழமுங் துவர்க்க
மேனுங் கருக மெலிந்திடத் தேகமுங்
கன்னியுங் கொடுத்தக் காதலால் வலைக்குள்
றுன்னியே சிக்கிச் சுழன்றிடுங் கப்பல்போல்
புத்திமயங்கி புலம்பித் தவித்துச்
சித்தங் கலங்கித் தியங்கிடும் வேளை
இருளது நீங்கி யிவன் குறைதீரப்
பெருகியே வெய்யோன் பேணியே வருகப்
பஞ்சணை விட்டுப் பதறி யெழுந்துக்
கொஞ்சமாய்க் காமங் குறைந்திட வந்தனன்

விஜையதரன் சொல் விருத்தம்.

மந்திரி சொல்லக்கேளாய் மாயிருள் நீங்குமட்டும்
பொந்தியி லுயிருமில்லைப் பூவையை நினைத்துயானும்
நொந்திட்டே னதைநீக்க நோக்கினேன் வெய்யோன்றானும்
வந்திட்டேன் சொற்போல்நீயும் வாகுடன் நடத்துவாயே

(வசனம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி அந்தப் பெண்ணரசியை நினைத்திரா முழுவதும் நித்திரையில்லை என் றேகத்துள்ளிருக்கும் ஆவியுந் தத்தளித்துக்கொண் டிருக்கின்றது ஆதலால் நீ செப்பிய பிரகார மந்தப்பைங்கிளியை யென் ஜீவனிருக்கும் பொழுதே சேர்பித்து வைக்கப்போகிறதுமில்லை நான்சுகத்தை யடையப்போகிறது மில்லை யாதலால் அந்தமாமயிலைக் கொண்டுவந்து விடுத்தவர்கட்குப் பாதிராஜ்ஜியமும் சன்மானமு மீவதாய்த் தண்டோரு மூலமாய் நம்முடைய நகரத்தின்கண் பிரசித்தப்படுத்தி வைத்திரானால் கழுக்கு மாங்காய் தோக்கா தென்கிற வண்ணம் யாராவது சென்றப்பெண்ணை சீக்கிறங்கொண்டுவந் தென்னிடம் சேர்ப்பார்கள் எப்பொழுதெனக்கிருக்கும் வியாதியும் கூடியோடே [illegible] குளிருங்காச்சலு மென்ற மொழியின் பிரகாரம் சொல்தமாகு மாதலால் இட்சணமே இவ்வண்ணஞ் செய்விப்பாய் அப்பா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அப்படியேயதிசீக்கிரஞ் செய்விக்கின்றேன் போற்றி போற்றி மகாராஜனே

(மந் வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடைய தண்டோரு பிரசித்தப் படுத்தக்கூடிய வள்ளுவனை யதிசீக்கிர மழைத்து வாருவாய்.

(கட்டியன் வ-ம்) அப்படியே சென்றழைத்துக் கொண்டு வருகிறேன் பிரபு.

வள்ளுவன் வருகிற போது விருத்தம்

தலைதனி லுருமால்கட்டித் தம்பட்டங்கோலுங் கொண்டு
நிலைபெற நெற்றிதன்னில் நீறது பூசிமிக்க
கலையதைத் திடையிற்கட்டிக் காசியில் முதல்வனென்று
நலமாய்ச் சாம்புவனும்பேசி நட்புடன் கொலுவந்தானே

சாம்புவன்வருகிற தரு கண்ணிகள்.

சாம்புவன் வந்தானே சபைதனில்
சாம்புவனும் வந்து தோணினனே
வீம்புகளு மிகப்பேசி விஜையதரன்
விரும்பும் கொலுமுகத்தை விளக்கான (சா

நெத்தியில் நீறணிந்து திதையிட்டு
நிலையுடன் கடுக்கன் முருகுக் [illegible]
அத்தனைத் துதித்துக்கொண்டு [illegible] தரித்தின
களைசந்து வளைசந்து மெள்ள [illegible] நடந்து
ஏவலித காரியமு மெனக்கொண்டு
யேற்கச் செய்குவா ரிந்தப் பூமியில்
செவ்வையாய்ச் செய்வேனென்று [illegible] குடித்துச்
சிரித்து சிரித்துவந்தா ரிச்சபையில் (சா)

(சாம்புவன் வ-ம்) சாமி தெண்டம் பறை [illegible] த காரியந் திருவுளம்பற்ற வேண்டுமையா சாமி

(மந் வ-ம்) அடா சாம்புவா நமது நகரத்தரசன் வேட்டைக்குச் சென்றவிடத்தில் உன்னதப்புஷ்ப சோலைத் தங்கத்திருகுளத்தினருகே யோர் மண்டபமிருக்கின்றது அம்மண்டபத்தின் கண் பத்தரைமாற்றுத் தங்கத்தையொத்த ஓர் பெண்ணரசியும் புருஷனும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தனர்கள் அதையறிந்த ரூபலாவண்ய முள்ள ஸ்திரீயை யெடுக்கச் செல்லுங்கால் அம்மண்டபத்தி னருகே யிருக்கக் கூடிய பொற்குளத்தில் குதித்து விட்டனர்கள் அவர்களைக்காண வத்திருக்குளத்தைச் சோதித்துப் பார்த்தும் அப்பெண்மணி யகப்படவில்லை யாதலால் நம்முடைய வேந்தன் அதுவே மனவேதை கொண்டுருகி வாட்டமாயிருக்கின்ற படியினால் நீ இட்சணமே சென்று நம்முடைய தேயத்தின்கண் வசிக்கக்கூடிய யாவராயினுஞ்சரி அன்னவர்கள் சென்றம்மாது சிரோன்மணியைக் கொண்டுவந் திவ்விடம் விடுத்தவர்கட்குப் பாதிராஜ்ஜியமும் சன்மானமு மீவதாய்த் தார்மன்னன் சாற்றியருளினா ரெனத் தண்டோரு மூலமாய்ப் பிரசித்தப் படுத்திக்கொண்டு வருவாயடா.

(சாம்புவன் வ-ம்) அப்படியே அடிமைசெய்து கொண்டுவருகிறேன் போற்றி போற்றி மகாராஜனே போற்றி

வள்ளுவன் தரு.

கண்ணிகள்.

திடுதிண்டம் திடுதிண்டம் வாருங்கள் நல்ல திட்டமுடனே யிதைக்கேளுங்கள்
படிமிசை படிமிசை வேந்தனும் பறை யடிக்கச்சொன்னாரிதைப்பாருங்கள் (திடு)

காட்டினில் வேட்டைக்குச் சென்றாரும் அங்கு கருதும்மண்டபங்கு
ளத்தைக்கண்டாரும்.
சாற்றியமண்டபம்விளங்கு மந்தத் தையல்லைப்போய்ப்பிடிக்கச்சென்
றாரும் (திதி)
தொப்பெனக்குளத்திற்குதித்தாள மந்தத் தோகையைக்கொடுவந்
தபேருக்கு
பதிபாதியுஞ்சன்மானமீவே னென்றியம்பச்சொன்னார்புவியோர்
க்கு (திடு)

(சாம்புவன் வ-ம்) சாமி சாமி இப்பூமியிலிருக்கும் ஆண்டையமா ர்களா இந்தப்பறைப்பயல் சொல்றதைக்கேளுங்கோள் கேளுங்கோ ள்சாமி நம்மதேந்சசந்த ராச்சா காட்டுக்கு வேட்டைக்குப்போனா ரும் அங்கே பூச்சோலையும் பொன்னுதெப்பக்குளமும் இக்குதாம் அதுக்கு அடுத்தசப்லே ஒரு மண்டபமொண்டு இக்குதாம் அம்மண் டபத்துலே எக்குத்தியாரே சாமி ஆண்டைமாரே தேயுங்க சிமு சிமு சிமு வென்னு மின்னிவிட்டு ஒருஅம்மா பீத்தாங்களா அந்தஅம்மா ளை ராச்சாபாத்தாரும் பாத்ததும் யெங்குத்தியாரே தாவிப்பிடிக்க ப்போனாரும் அந்த அம்மா அங்கேயிருக்கும்பொன்னுதெப்பக்குள த்திலே தொப்பென்னு குதிச்சவிட்டாங்களாம் சோதிச்சப்பார்த்தும் அம்புடலியா அதினாலே ராச்சாச்சா போவுறாரும் அந்தஅம்மாளை கொண்டுவந்து ராச்சாச்சாகிட்டத்தில் விட்டவங்களுக்குப்பாதிசீமை யும் நகைவேட்டி யணிங்களா தருவதாய் இந்தப்பறப்பயலைத் தெரிய படுத்தி விட்டுவாச்சொன்னாங்கள் ஆண்டைமார்களே.

பிராமணஸ்த்ரீ வருகிற பொது விருத்தம்.

அந்தணர்குலத்துதித்து யாவர்க்குமடக்கும்சால்லெ
தந்திரம்பொய்யுஞ்சூதுந் தருமருந்ததனைக்கற்று
மூந்தலெபிரித்துச்சேர்க்கும் மூதேவிமாண்டைதானுஞ்
சந்தஞ்சபையைப்பார்த்துச் சண்டாளிவருகின்றாளே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகச்சி ரேஷ்டம்பெருந்திய பிராமணவர்ணத்திலுற்பவித்துத் தந்திரம் பொய்சூது கபடம் வஞ்சனை தில்லுமுல்லு மருந்தீந்துச் சேர்த்துக்க லக்கல்முதலான சகலமுங்கற்றிதற்கிருப்பிடமாயிருக்கக்கூடியச் சண் ணொன்றறிவீர்கள் சபையோர்களே பிராமணஸ்த்ரீ சபையைநாடி வருகிறா

ராமணஸ்த்ரீ வருகிற தரு இ-ம் கல்யாணி ஆடிதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பார்ப்பனிவந்தாளே சபைதனில் (பார்)

அநுபல்லவி.

பார்ப்பனிவந்தாளே பார்ப்பவர்க்குநல்ல
நேர்த்தியாய்வெண்டுயில் நிறையாய்க்கட்டிமெள்ள (பார்)

சரணங்கள்.

பத்தினிபோல்நடித்து கோலவுங்கிம்
பதரிப்பதரிநடந்து
நத்திடும்பேரைப்பார்த்து பொருள்பறிக்க
நாடிமிகச்சிரித்து
உற்றவளிவளென்று யுறுதியுடனடுத்து
சித்தத்தில்நினைப்போர்க்குச் செய்திடுவளாபத்து (பார்)
சுமெருந்தைதச்சேர்ப்பவள் பிரித்துச்சேர்க்க
யிணக்கமெல்லாமறிந்தவள்
நாடிக்குடிகெடுப்பவள் ஜாலவித்தைகள்
நம்பும்படிமுடிப்பவள்
ஆடுந்திருவையரைச்சுற்று வருமுன்னே
ஓடும்புத்திகளொரு கோடிநினைப்பவள் (பார்)
தன்னையேதான்புகழ்ந்து மற்றவரை
தாவிமிகயிகழ்ந்து
மன்னர்சபையடுத்து சென்றுவரும்
மார்க்கமெல்லாம்நினைத்து
சொன்னபடியெல்லாஞ் சரிக்கில்முடிப்பேனென்று
இன்னிலம்படுபாவி யென்றேசிடவுமின்று (பார்)

(பிராமணப்பிள்ளை வ-ம்) அடிமாதே உன்னுடைய வதனவெ ன்குநமஸ்காரஞ்செய்கிறேனடி மாதேஸ்த்ரீ.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் விருத்தம்.

யாசகமேசெய்துவுன்னை யனுதினமும்வளர்த்திட்டேனேயோயிந்தப்
பாசமென்பதைமறந்தப்பாலகா புவிதனக்குப்பாரமாக
நேசமுடனன்னமதையுண்டு நீயும்நேர்த்தனையே யென்னிடத்திற்சனி
போலிந்த
மோசமறியேன்வயற்றில் நீபிறந்தபூதேவிப்பயலே யென்முன்னில்லா
தே

(வசனம்) அடா சர்வசம்பா சோற்றிற்குக்கேடும் பூமிக்குப்பாரமாகப்பிறந்த வெரும்பயலுனக்குவிசேஷமான வார்த்தைபேதுக்கடா பரமதடியா,

பிராமணஸத்ரீ சொல் தரு அகிலப்பிரபஞ்ச மென்ற டிராமாமெட்டு

ராவணி.

பூதலந்தனில் வெகுடம்பத்தையடைந்திடப் புரிந்தனையே மூடா
சாதகமுடன் வெகுசாமர்த்தியத்தோடு தந்திரம்வேணும்பாரடா (பூத)
திரவியமதை வெகுசிருடன் றேடாதிங்கிருப்பதி லென்னபோடா
தரணியிலுயிர் வைத்திருப்பதைப் பார்க்கிலுஞ் சாவதுநலமாமடா (பூத)
அன்னமதையுண்டுப் பூமிக்குப்பாரமாய் யாழ்ந்துகிடக்குறாடா
இன்னமு மெந்தனிடமிருந்து குடிகெடுக்க லேற்காமலோடிப்போடா (பூத)
படிமிசைதனிலித்தப் பார்ப்பனியைவயற்றிற்கே பாவிநீபிறந்தாயடா
குடியைக்கெடுத்தாகிலும் பெருலர்கைப்பொருளைக் கூசாமற்கொண்டுவாடா (பூத)
ஆனவயற்றில்வந்து பூனைபோலப்பிறந்தனையதிந்து பார்த்திடக்கேடா
தோணிடப்புத்தியது சயஜாதியிற்பிறந்துஞ் சொல்லிக்கொடுப்பதென்னடா (பூத)

தரண்டலையார் சதகம்.

நன்றிதரும் பிள்ளையென்று பெற்றுனுங்குலமுழுதும் நன்மையுண்டாம்
அன்றியறிவில்லாதபிள்ளை யொருநாறுபெற்று பாவதுண்டோ
மன்றிநடம்புரிவாரே தண்டலையாரே சொன்னேன் வருஷந்தோரும்
பன்றிபலவீன்றுமென்ன குஞ்சரமொன்றீன்றதனாற் பலனுண்டாமே

(பிராமணஸ்த்ரீ வ-ம்) என்று நீதியின்கண் சொன்னவண்ணம் ஒன்றும்பிரயோஜனத்திற்கிடமில்லாத வெரும் பயலிவ்விடமிருந்தென்ன காரியமாதலால்இதோ யென்கரமிருக்குஞ் சட்டுவத்தாலுன்றலையிற்புடைத்தேன் என்முகத்திற் முழிக்காமலெ யெவ்விடமாவதுஓடிப்போடா பாமதுஷ்டா.

பிராமணப்பிள்ளை சொல் விருத்தம்

வேதியர்குலத்தில்வந்து வித்தையைப்படித்தகள்ளி
யாதகிபொய்யுஞ்சூதும் பற்பலமருந்தையிந்துப்
பேதமுண்டாக்கிமற்றோர் பொருளபகரிக்கும் நீலி
ஆதலாலெனை விரும்பா தடியனும் வேம்பானேனடி.

(வசனம்) அடி மாதே இவ்வித சிரேஷ்ட்டம் பொருந்திய பிரம்மகுலத்திலுற்பவித்தவளாயிருந்தும் பாபபுண்ணியத்தைப் பகுத்தறியாமல் நீ செய்யும்படியாயுள்ள இந்திரமந்திரஜாலவித்தைகளை நான் செய்யவில்லையெனக்கருதி யென்னை யடித்துத் துரத்திவிட்டனையாதலால் நீதாயன்று நானுனக்குப் பிள்ளையன்று உனக்கிப்பொழுதிருக்கும் சந்தோஷமெல்லாம் நாளை சனியைப் போலாகப்போகிறது ஆனதால் நானுனக்கு வேம்பைபோலானேனடீ பாமசண்டாளி.

பிராமணப்பிள்ளை சொல் தரு செலிமனஎன்ற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் காபி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பெற்றபிள்ளையையிப்படிப் பேசியடிக்கலாகுமா (பெ)

அநுபல்லவி.

பேசியடிக்கலாகுமா மனம் நேசியாமற்போகுமா (பெ)

சரணங்கள்.

பட்டிமுண்டை யுன்வயற்றில் பாவிநானும் பிறந்தேனே
பாவிநானும் பிறந்தேனே மேவிநொந்து வாடுறேனே (பெ)
கையாலாகாமற்போனாலுங் கண்டபடிபேசலாமா
கண்டபடிப்பேசலாமா விண்டுரைத்திங் கேசப்போமா (பெ)
அன்னையல்லயெந்தனுக்கு வட்டமிச்சனியனடி
அட்டமச்சனியனடி கட்டமீயுங் கன்னியடி (பெ)
பொருளைநம்பிப் பாவத்தைப் புரிந்துசெய்யுஞ்சண்டாளி
புரிந்து செய்வாய்சண்டாளி அறிந்திடுவாய் சொல்வேன் நீலி (பெ)

தந்திரவித்தையுனக்குச் சனிபோல் வந்துசேரும்
சனிபோல் வந்துசேரும் பிணிச்செல்வேனிதோபாரும் (பெ)

பொது விருத்தம்.

அந்தணர்பாலன்றானும் மன்னனுக்குப்புத்திசொல்லிச்
சந்தம்போகவங்கு சத்தமுங்கேட்டுவோடி
வந்தவன்பார்ப்பனத்தி வதிசயமென்றிலாது
விந்தையைக்கண்டேனென்று விருப்புடன்கேட்கின்றாளே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணமாதோஸ்திரியானவள் புத்திரன்சிரத்தில்சட்டுவத்தைக் கொண்டடித்துத்துரத்தியபிறகுப் பையன்காசிப்பைகாடிச் சென்றனன் இவ்விடம்விஜயநகராசன் சாம்புவனால் பறையறைவித்துக்கொண்டுவருவதைத்தன்செவியின் கண்கேட்டுமனமகிழ்ந்துபிராம்மணச்சமுத்திரச்செல்வையாய் அர்த்தத்தையறிவோமெனக் கருதிசமீபத்தில் வந்துபிராமணஸ்திரியானவள்கேட்கலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்.

சரிசரிபுத்திரன்றானுஞ் சந்தம்போனதென்னச்
சரிசரியரசன்சொன்ன சங்கதிசென்றறிந்துச்
சரிசரிபெண்ணையிந்தத்தார்மன்னவன்பெருமோபெற்றுச்
சரிசரிமைந்தனுக்குச் சடிதியில்மணஞ்செய்வேனே

(வசனம்) சரிசரிசமாசாரத்தை நன்றாயறிந்துகொண்டேன் இப்பொழுதென்வத்சலனோனதகீதேயிவ்விடமிருந்து விசாரப்பட்டுக்கொண்டிவ்விடமிருக்கும்பட்டத்தில் அடுப்பில்பூனைதூங்குமாகரியமொன்றும்பலியாது ஆனபடியினால் இப்பொழுதேசென்று அரசனைக்கண்டு அவன்செப்பியதவாஸ்தவ்யமாகவிருக்கில் வெவ்விதந்திரஞ்செய்தாவது அந்தப்பெண்ணைக்கொண்டுவந்து நமதுவேந்தனிடமீந்து அவன்சொன்னவண்ணம்பூமியும் பொருளும்பெற்று நமது தனயனெவ்விடமிருக்கினு மவனைவரவழைத்து அவர்களிடத்திற் பெண்ணெடுத்துச்செல்வக்கல்யாணஞ் செய்துகண்ணால் பார்த்துக்களிக்கவும் நமது தாரித்ரமின்றோடே அதமாய்போகக்கடவுள் அநுக்கிரஹம் செய்திருக்கின்றனர் ஆனபடியினால் நமதுதேசத் திறைவனிடஞ் சென்றிதையறிந்து வரச்செல்லுகின்றேன்.

பிராமணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்.

ஐயனேயரசேதராங்க ளடவியிற் கண்டபெண்ணைத்
தையலாள் கொண்டுவந்தால் தண்டோரு மூலமாகப்
பையவே சொன்னசேர்ப்போர் பரிவுட னிவதண்டோ
வையத்தை யீருமன்று வழியாயுரைத்திடுவே

(வசனம்) வாருங்களையா சுவாமி நாங்கள் வேட்டைக்குப் போனவிடத்திற் பார்த்தபெண்ணைக் கொண்டுவந்து விடுத்தவர்கட்குப் பாதிராஜ்யமும் சன்மானமு மீவோமென்றபடிப் பெண்மயிலை கொண்டுவந்து சமுகத்தில் விடுக்கக் கொடுக்கும்படியானதைக் கொடுப்பீர்களாவெனத் தெரிந்துகொண்டுபோக இந்தப் பிராம்மணஸ்திரீ வந்திருக்கிறேனையா மகாராஜனே.

பொதுவிருத்தம்.

சாற்றியமொழியைக்கேட்டுச் சடிதியில் மன்னன்றானும்
கூற்றுவனுயிரைக்கொண்டு கூட்டினில்விட்டாற்போல
மாற்றினானுயரத்தன்னை மங்கையைக்கொண்டுவந்தால்
ஏற்றியசொற்படியே யீவேனென்றுரைக்கின்றானே

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாக விஜயதாமென்னும் வேந்தனிடம் பிராமணஸ்திரீயானவள்வந்து இம்மொழியைக் கேட்டவுடனே எம்மிடம் போனவுயிர் கூட்டில் வந்ததுபோல் மகிழ்ந்தம்மா துதிரோன்மணியைக் கொண்டுவந்து விடுத்தவர்கட் கிவ்வரசன் வாக்கிற் சொன்னதெல்லாம் பொய்யாகா தவ்வண்ணமீவேனென்றுரைக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

விஜயதரன் சொல் தரு

சஜல்

சொன்னசொற்படிசெய்வேன் ரேகையே யிதுசத்யம்
இங்கிலம்யான்பார்த்தமங்கை யென்னிடமிருக்கநித்யம் (சொ)
பாதிகார்திராஜியம் பாராமல் யானுமீவேன்
நீதியுடன் நீயும்கேட்க நேரிபடன் யானுரைத்திட்டேன்
அந்தணர் குலத்துதித்த வனிதையேயாவரேனும்
விந்தையுடன் கொண்டுவரில் வெகுதனமும் சித்திக்கும் (சொ)

பிராம்மணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்

அரசனேசொல்லக்கேளுமக்குளம் விழுந்தபெண்ணைத்
திரமுடன்சென்றுயானுஞ் சேயிழையாளைக்கண்டு
சாக்கொண்டுவந்து சமுகத்தில்வைத்தயானும்
கருதியேசெல்லுகின்றேன் களமுடன் றெரிவித்தேனே

(வசனம்) கேளுங்களையா மகாராஜனே தங்கத்திருக்குளத்தில் விழுந்தபெண்ணை எவ்விதந்திரஞ்செய்தாவது கொண்டுவந்து சமுகத்தில்வைக்க இந்தபிராமணஸ்திரீயானவள் சென்றுவருகிறேனையா மகாராஜனே.

விஜையதரன் சொல்-கலி

அப்படியானால் விப்பிரஸ்த்ரீக்கு
ஒப்பிசன்மானம் யிப்பயீயிவாய்

(வசனம்) அப்பா மந்திரி பிராமணஸ்த்ரீயானவள் வந்துசொன்ன சமாச்சாரத்தைக்கேட்க யென்மனம் பூரித்துப் புளிதமுண்டாயிற்றனபடியினால் அன்னவள் மனக்குதுகல மடையும்படியாயும் இவ்விஷயத்தை முயற்சித்துப் பார்க்கும்படியாயும் நல்ல சன்மானஞ்செய்தனுப்புவாய் மந்திரி

(மந் வ-ம்) அப்படியே செய்தனுப்புகிறேன் ஆண்டவா

பொது விருத்தம்.

இப்படிவிதலைதானுமேற்றிடுஞ் சன்மானத்தைச்
செப்பமாய்வாங்கியுள்ளஞ் சீர்பெற மகிழ்ந்தாயிந்தக்
கப்பிடுங்காரியத்தைநீ கருதிநாமுடித்தோமானால்,
தப்பிடாச்செல்வமோங்கித் தழைக்குமென்றறிகின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாகச் சன்மானமீயப்பெற்ற பிராமணஸத்ரீயானவள் நம்மாலொருகாரியமும் பெற்றிராமலிருக்கும் பொழுதிவ்விதமளித்தவேந்தன் அப்பெண்ணைக்கொண்டுவந்து சமூகத்தில் விடும்பட்சத்தில் அவர் செப்பியபடிப் பாதிராஜ்ஜியமும் சான்மானமீயத்தாடுங்கூட தேகமிருக்கும்வரை விஸ்வாசமுமிருக்கும் நமக்கிருக்கும் தாரித்ர இம்சையும் நிவர்த்தியாகி ஐஸ்வரியமும் உண்டாகும் ஆதலால் எவ்விதத்திலுஞ்செய்தப்பெண்ணைக் கொண்டுவரலாமெனப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் யோசிக்கலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

மன்னனுக்குரைத்தமங்கை மனதினில் மகிழ்ச்சியோங்கித்
தன்னில்லமதனிற்சென்று தானுமோர்விரதம்பூண்டு
எண்ணினள்கோடியுத்தி யிதயத்திலறிந்துதானுந்
தன்னிடும்மருந்தைத்தேடித் தோகையும்முடிக்கின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அரசனிடம் புகன்றவண்ணம் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் பலவாறு யோசித்து ஒருவாறுதேர்ந்து தனக்குத்தெரிந்திருக்கும்படியாயுள்ள ஜாலவித்தையினால் அப்பெண்ணைக் கொண்டுவரலாமெனக்கருதி யிடுமருந்தைத் தேடிச்செய்யலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல். தரு இ-ம் கமாஸ் ரூபகதாளம்

இடுமருந்தைச்செய்கிறேன்யானே கன்னியைநாடி
யேற்குஞ்சரக்கைச் சேர்த்தரைக்கிறேன்
பாடும்பாஷாணம் நாவியுங்கூட்டி கஞ்சாவைச்சேர்த்து
காட்டிக்குழியம்மியிலாட்டி
ஆட்டிடபதஞ்சரியாய் வந்தது இறுபயறுபோலக்
கூட்டிமாத்திரை செய்யவாய்த்தது
தாட்டியாய்ச் செப்புட்ப்பியில்வைத்து மடிதனிற்கட்டித்
தடத்தைநோக்கிச் செல்கிறேனடுத்து

பொது நேரிசை வெண்பா.

நாடுநகர் சோலைவனம் நாடியே தாணடந்துக்
காடுமலையுங்கடந்துக் கன்னியவள் நீடுடைய
வண்டார் குழலிருந்த மண்டபமும் பொற்குளமுங்
கண்டறிந்து தானிருந்தாள் காண்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தபிரகாரமாகப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் காடு மலை வனம் வனாந்திரங்களைக்கடந்து வண்டுகள் மொய்க்கக்கூடிய கூந்தலையுடைய மாதுயிரோன் மணியிருக்கக்கூடியமண்டபமும் பொற்குளத்தையுங் கண்டவ்விடமிருந்து யோசிக்கலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பொது விருத்தம்.

மண்டபந்திருக்குளத்தை மதித்திங்குபார்த்துசும்மா
கண்டுநாமிருந்தோமானால் காரியம்பலியாதென்று
அண்டையிலிருக்கு பாலகனையே போனளென்று
முண்டையுஞ்சூதையெண்ணி மூதேவியமுகின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்களசபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மண்டபபொற்குளமாகிய இவ்விடம்வந்து நாம்வெறுமனே இருந்தால் காரியமாகாதெனக் கருதிமனதில் கபடத்தைநினைத்துப் புத்திரன் போய்விட்டதாய்ப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் வீற்றிருந்தொப்பனை சொல்லி யழுகலானளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு அய்யோ நானொரு என்ற இராம்நாடக வர்ணமெட்டு இ-ம் நீலாம்புரி ஆதிதாளம்

கண்ணிகள்

அய்யோநானுன்னைப் பெற்றுவளர்க்கவுமிங்
கரும்பாவியானேனே யென்மகனே
தெய்வஞ்செய்தசதியோ தேடியுன்னைக்கொடுத்து
திக்கில்லாமலானேனே யென்மகனே (அய்யோ)
பற்றுதென்வயர்மிகப் பாரினுன்னைவிட்டுநான்
பாதகிக்கின்றேனையோ யென்மகனே
இத்தனையும்பிரமன் னெழுதினகோலமிதை
யிதற்குமுன்னறியேன்டா யென்மகனே (அய்யோ)
பாரினில்மணஞ்செய்துப் பரிவுடன் கண்ணால்பார்த்துப்
பண்புடனிருந்தேன்டா யென்மகனே
கோரியோனுன்றன்னைத் தெய்வமொன்றென்னுமிந்தக்
குறிப்பறியாமற்போனேனன் யென்மகனே (அய்யோ)

பிராமணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்

சதிருடன்யானுனைப்பெற்றுப் பாலூட்டித் தாலாட்டித்தடவியாளும்
அதியருமையுடன் கொஞ்சிமுத்தமிட்டுங் குனைபான்வளர்த்துக்
கதியளிக்குந்தெய்வமெனக் களித்திருக்கக்கடவுளர்க்குக் கன்னெஞ்
பதியதனிலுனைக் கொடுக்கவிதியையெண்ணித் தழுகின்றேன்பாவியானே

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு னொய்புதே என்ற இந்திரசபா மெட்டு
இ-ம் தேசிகதோடி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

ஐயோ நானென்ன செய்வேன் ஆவிபதருதடா (ஐயோ)

அநுபல்லவி.

ஆவிபதருதடா மேல்நெஞ்சடிக்குதடா (ஐயோ)

சரணங்கள்.

கையிற்கிளிவளர்த்துப் பூனைக்கிரையாய்ப்பிடித்துக்
காட்டிக்கொடுத்தக் கதையைப்போலாச்சுதடா (ஐயோ)
பத்துமாதஞ்சுமந்துபெற்றப் பாவியெரியுதடா
சித்தங்கனிந்தென்னைவிட்டுச் சென்றவிடமறியேனடா (ஐயோ)

கல்லோயிரும்போவுன்மனங் கரையாதென்விதியடா
தொல்லுலகிலென்முன்வந்து தோணிடவுமாகாதடா (ஐயோ)
புவுலகிலயன்விதித்துப் பூணுமெழுத்திதுவடா
வாவிக்குமிராகவன் வரத்தாலிங்குவருவாயடா (ஐயோ)

பிராமண ஸ்திரீ சொல் விருத்தம்.

கண்மணிமாதம்பத்துக்கருதியென் வயற்றில்வைத்துக்
கண்மணியுன்னைப்பெற்றுக்களித்து யானிருக்கும்போது
கண்மணியேமன் கையில்கனமுடனுனைக் கொடுத்துக்
கண்மணிவகமும்பற்றிக்கலங்குறே னென்செய்வேனே.

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு செலியாட்சாலுனே என்ற மெட்டு.
இ-ம் நாதநாமக்கிரியை அட்தாளசாப்பு.

பல்லவி.

பாலகாவென்செய்வேன் (பால)

அநுபல்லவி.

பாவியென்வயர்மிகப் பற்றியெறியுதையோ (பால)

சரணங்கள்.

ஞாலத்திலுன்னைவிட்டு நான்றனித்திருப்பேனோ
நான்முகனுன்றலையில் லெழுதினதறியேனே (பால)
பெற்றவளெனக்குப் பத்தியெறியுதடா
இத்தரையிலென்னுயிர் யேகிவிடப்பேண்டா (பால)
ஆருந்துணையிலாத வரும்பாவியானேனே
பாருக்குனைவிட்டுப் பதரியழுகின்றேனே (பால)

பிராமணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்.

மைந்தனேசொல்லக்கேளாய் வயர்பற்றியெறியுதென்தன்
மைந்தனேசொல்லக்கேளாய் வனாட்சனமுன்னைவிட்டு
மைந்தனேசொல்லக்கேளாய் வாகுடனிருக்கவென்தன்
மைந்தனேசொல்லக்கேளாய் வாடியின்கழுகின்றேனே

பிராமண ஸ்திரீ சொல் தரு ரம்மனவே என்ற ஜாவளி மெட்டு.

இ-ம் காப்பி ஆதிதாளம்.

கண்மணியேயென்செய்வேன் வுனைக் (கண்)
கருதிநினைத்தென்மனம் பதரியுருகுதடா

இந்நிலத்தன்னைவிட்டிவ் விவ்வனத்தில்பாவிபாய்
விருந்தழுவதைநினைந் தென்முன்வருநுவாய் (கண்)
தந்தையிருப்பிடந்தனைத் தான்பார்க்கவேணுமென்று
சிந்தைகனிந்து தேகத்தைவிட்டுச்சென்றாயோ (கண்)

பொது அகவல்.

பார்ப்பனமாதுபதரியேயிங்ஙன
தேற்கவேயிவ்வனமிருந்திடும்வேளை
மன்னெனுமாமுமாபுலிக்கல்லும்
மின்றினைசோடும்விலங்கினமுறுக
சோலைக்கிளியுங் குட்டியேயிவ்வனம்
கோலக்குயிலுங் கூடவென்றழ
கலைமான்பன்றி காடியும்புலியும்
நிலைபெருஞ்சிம்மம் நெருங்கியேவந்தழ
சிந்தையாசொப்பனை விரும்பியேசொல்லி
வந்திடும்பிராமணமாதவளழுது
மூட்டிவிழுந்து முகத்திலறைந்து
பட்டிமுன்னைப்பதரியிங்கிருந்தனள்

பொது விருத்தம்.

இப்படிப்பார்ப்பனத்தி யெங்கியிங்கழுதும்போது
செப்புவான்மன்னன்றனுஞ் சேயிழையாளைப்பார்த்து
ஒப்பியேபூவிற்சென்று வோங்கிராம்வருவேனென்று
தப்பிலாவாசன்றனுந் தையல்முன்விளம்பினனே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப்பிராமணஸ்திரியானவள் இவ்விடமழுதுகொண்டிருக்க பாதாளலோகத்தில்வசிக்கும் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் பூலோகத்திலிருக்கும் பொற்குளமண்டபத்திற்போய் சல்லாபமாய்விளையாடி இவ்விடம்வந்துசேரலாமெனப்பூலோகரம்பையைப் பார்த்துப்புகலலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரனுக்கும் பூலோகரம்பைக்கும் தர்க்கம்.

பூலோகதிலன்ற இந்தும்தானி வர்ண மெட்டு.

இ-ம் கமாஸ் ஏகதாளம்.

போவோமே பூங்காவனம் போவோமே யிருவரும்
போவோமே புரிந்துரைக்கும் மொழியைக்கேட்பையே (போ)

ஆவலுடன்பூவிருக்கு மக்குளத்துமண்டபத்தில்
அரிவையே விளையாட வருவாயே தெரிவையே
அரிவையே புரிந்துரைக்கும் மொழியைக்கேட்பையே (போ)

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

தெரிந்தேன்யான் மன்னவனே தெரிந்தேன்யான் வுரைத்திடத்
தெரிந்தேன்யான் தேகங்களைத்தவாடுதென்செய்வேன் (தெரி)
அறிந்திருந்தும்பூலோக மவ்விடத்திற்போகத்துன்பம்
ஆகுமே துயர்வரப் போகுமே யேகிடாமாகுமே
தேகங்களைத்தவாடு தென்செய்வேன் (தெரி)

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

ஆகுமோயன்னமே சொல் லாகுமே சென்றிடார்
மாகுமொன்றஞ்சியுரைத்துக் கெஞ்சிடலாமோ (ஆகு)
வாகுடனெவர்வரினும் வாயிற்குள்ளேகுதித்து
வருவோமே யிவ்விடத்தி லிருவோரும் கருதிராம்
வருவோமே வஞ்சியுரைத்துக் கெஞ்சிடலாமோ (ஆகு)

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

வருவோமென் றென்னிடத்தில் வருவோமென் றிப்படிநீர்
வருவோமென்றின்னமும் வர்தாடுவன் றீரே (வரு)
புரிந்தமொழியைக்கேட்டும் பூங்காவனந்தன்னிற்போக
புவிராஜன் கவர்ந்திட வுவந்தனை செவிகேட்டும்
புவிராஜன் யின்னமும் வாதாடுகின்றீரே (வரு)

பொது கவி.

பாதளமிருந்துச் சாதகமாகப்
பூதலம்வந்துவி நோதமாயிருந்தனர்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிராகாரமாகப் பாதாளலோகமிருந்துப் பூலோகத்திலிருக்கக் கூடிய பொற்குளமண்டபத்தின்கண் புவனேந்திரனென்னுமரசனும் பூலோகரம்பையுமிருவரும் வந்து சந்தோஷமாய் வீற்றிருக்கலானார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பொது விருத்தம்.

அரசனுமரசிதானுமப்புவிக் கிருந்த வைகறை
திரமுடன் பார்ப்பனத்திசே பிரமாரத்துப்பக்த்துத்
தரணியிலவனைக்கடிட்டு தனையனை ...
பாரிப்புடையமுன்னுட பாவியும் ...

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் அவர்களிருவருமண்டபத்தில் கண்டு அந்த ... ப்புதைக்கண்டு தன்புத்திரனினைக்காலிடகாய் பொய்ப்பிரலாபி யாழுகலாயினுள் என்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் தரு.

இ-ம் காம்போதி அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேனா நான் எதுசெய்குவேன் [மகனே
எப்படியிருப்பேன் உனைமறப்பேன் தினம்பொறுப்பேன்
எந்தனை யெந்தனை பெற்ற உனைவிட்டுசென்றாயோ மகனே (நான்)
உன்னைப்பார்த்திருக்குமிவை கைத்துயரம் அந்தியமிருக்க
யென்னைமறக்க பிரிந்திருக்க மகனே ...வாய் ...
... செய் விதியோ மகனே (நான்)
அய்யனே உன்னையெமனுக்குக் கொடுக்கவறியேனே பாவி
மனக்கவலை தீர்க்க ... பொன்மகனே
ஆறுமோ ஆறுமோ ஆறுமோ மனந்தேறுமோ மகனே (நான்)

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் விருத்தம்.

அப்பனே மகனே யெந்தனன்புள்ள கண்மணியே கேளாய்
இப்புவிதன்னில்யானும் யெமனுக்குனை கொடுத்து
ஒப்பிலே யிவ்வனத்தில் ... இருக்க ...
எப்படியிருப்பேனையோ யென்னாவி விடுகின்றேனே

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் தரு ... ராகம் ... ஆதிதாளம்.

என்னசெய்வேனடா கண் ... வந்தா
யெப்படி மனந்துணிவேன் ...
உன்னைக்கொடுத்தபாவியிவளோ ... (அய்யன்)
அன்னையை நீ மறந்தாயோ ... தனியேனாய் விதிகொன்றதே
(நான்)

பாருலகிலிருப்பாயென்று பட்சமுடனே வளர்த்தேன்
சீருடனே யென்னைவிட்டுச் சென்றதால்மனந்தளர்ந்தேன் (என்)
நேசிக்குமென்னாயகனை ஈனிலத்தில்மறந்தவுன்னை
ஆசையுடன்பார்த்திருந்தேனையோ வாயில்மண்போட்டனை (என்)

பொது விருத்தம்.

மங்கையின் மனந்தைத்தேற்றி மன்னவன்வருகைகண்டு
தங்கியபார்ப்பனத்திச் சண்டாளிபார்த்திருந்து
பொங்கிடிமிடிபோற் சத்தம்போட்டவள்பிரண்டுருண்டு
செங்கைசால்வைறந்து வீழ்ந்தாசிக்கென்னவருகின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அம் மண்டபத்தின்கண்வந்திருந்த மன்னனையும் மாதுசிரோன்மணியா கியபூலோகரம்பையையும் பார்த்து மதிமயங்கும்படிப்பிராமணஸ் த்ரீயானவள் பிரலாபிக்கலாயினுளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் தரு இ-ம் நாதநாமக்கிரியை மிஸ்ரதாளம்.

எப்படியிருந்திருப்பேன் உனைவிட்டு
எவ்விதமறந்திருப்பேன் (எப்)
செப்பிடுங்கன்னலைப்போற் றித்திக்குஞ்செங்கரும்பே
தேனேயென்றிரவியமே
ஒப்பிடுங்கல்லினைப்போலு கந்திடுமந்திரமே
யொளிர்கொளுமாணிக்கமே (எப்)
கட்டித்திரவியமே கற்பகமேமுக்கனி
கண்மணியென்மகனே
பொட்டியிலிருந்திடும் பொக்கிஷமேகிளியே
புலம்பித்தவிக்கின்றேனே (எப்)
அய்யோயென்னப்பனே யமுதமேசெல்வமே
யரும்பாலியானேனே
பொய்யோநீதானிறந்தாய் போனவிடங்காணேனே
புலம்பித்தவிக்கின்றேனே (எப்)
உன்னைக்கொடுத்தநானு முயிர்வைத்திருக்கயிவ்
வுலகத்தோரேசுவரோ
மண்ணாசையைமறந்து விண்ணுலகம்புகுந்து
மகிழ்ந்திருந்திடச்சிரே (எப்)

ஆருமறியத்திருமணஞ்செய்து கன்னிலே
வடிவவள் பார்த்திருக்க
கோரியிருந்தேன் யஜமானுங் கொன்னைக்கொடுத்திங்குனைக்
கூவியழைக்கின்றேனே

பொது. விருத்தம்.

அழுவதைப்பார்த்து மன்னனறிந்து யான்வரவேவென்னப்
பழுதுகள்வருமென்று பாவையுஞ்சொல்லத்தேற்றி
எழுந்தனன் வருவனென்றிவ் விரக்கமில்லாத முண்டை
விழுந்திடிபோலச்சத்தம் விதவையிட்டழுகின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயழுவதை மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தப் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் கேட்டுத் தன்பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையைப்பார்த்துச் சென்றறிந்து வருகிறேனென்று விடைகேட்கப் போகவேண்டாமென்றடுக்க அவளுக்குத்தமான புத்திமைச்சொல்லி எழுந்துவருவதை யறிந்தெப்படியாவ திவனைநம்முடைய வலையிற்சிக்கும்படிச் செய்விக்கவேண்டுமெனப் பிராமணஸ்திரீயானவள் புத்திசனிக்கினைத்துப் புலம்பலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரராஜன் சொல் விருத்தம்.

அம்மணிதாயே நீரழுதென்ன யிவ்வனத்தில்
விம்மியொரந்தழுதழுந்தன் விளங்கியாக்கியாது
இம்மையிலுன்பேரென்ன யென்தனக்குள்ளவதல்லாந்
செம்மையாயுரைக்கவேணுஞ் செப்புவேனறிவாய் நீயே

(வசனம்) அம்மணி இவ்வனத்திற்றனிமையாக விருந்தழுதென்ன வேண்டிய காரியார்த்தமென்ன உன்னுடைய காரியாதுவுன்பே ரென்ன இவைகளை விளக்கும்படி சீக்கிரம் என்னிடம் தெரிவிக்க வேண்டுமம்மணி.

புவனேந்திரராஜனுக்கும் பிராமணஸ்திரீக்கும் தர்க்கம்.

சாசசல்லாப என்ற இந்திரசபாவின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் தோடி ஆதிதாளம்.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

இவ்வனத்திலிருந்து யிங்கழுவதேனம்மா
ஒவ்வும்படிக்கென்முனே யுரைத்திடுவாய் சம்மா (இவ்வ)

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு

சும்மாவுரையுமெனச் சூட்டுகிறீரையா
என்மனம் சொந்தயா னழுகிறேனையா (சும்மா)

புவனேந்திரன் சொல் தரு

மெய்யன்போடுன்மனதில் விரும்பிடுங்காரியம்
பொய்யுரையாமலே புரிந்திடவேணும் (மெய்)

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு.

வேணுமென்றென்னிடம் விரும்பியே கேட்குறீர்
பேணியுரைக்கப்பலன் பெருகுமோ பாரீர் (வேணு)

பிராமணஸ்திரீ சொல் விர்த்தார்த்த அகவல்.

அய்யனே கேளு மடியவள் கதையை
மெய்யன்போடு வினவியே கேட்டீர்
செப்புரேனென்தன் சேர்கணவர்க்கு
ஒப்பியவயது வோங்கிட வறுபது
நடந்ததைப்பார்த்து நாங்களிருவரும்
விடந்தனையுண்டு விமலனைத்துதித்து
இருந்திடும்வேளை யென்னிடவயற்றில்
பொருந்தும்படியோர் புத்திரன்பிறக்க
அகமதுமகிழ்ந்து அவனுக்குறிய
ஜெகமதிற்செய்யுஞ் சிறக்கும்படியுப
நயனமும் வேதமும் நன்போடவனுக்
கியலுடன்செய்து யிருந்திடும்வேளை
உளமதுமகிழ்ந்து வோங்கும்படியாய்
நலமுடன்வளர்த்து நான்பார்த்திருக்க
என்னிடநாயக ரேகிடவின்நகர்
தன்னந்தனியே தனையனைவைத்துப்
பார்த்துமகிழ்ந்துப் பரிவோடிருக்க
நேர்த்தியாயடியவள் நினைத்திருந்தேன்யான்
அவ்வருடத்திலவனுக்கு விவாகம்
ஒவ்வியேசெய்ய வுறுதியாயிருந்தேன்
பாவிநினைப்புப் பலியாமற்போக
மேவியான்நினைத்து மெலிந்திடும்வேளை
அந்நகர்தன்னில் நேகரிருக்க

என்னிடமந்தனை யேயழைத்தினைத்து
உயிரைத்தவர்த்து போக்கியேநடக்க
வயிறுதாற்றி வாடித்தளைத்து
என்னுயிர்போக்க யிக்குளம் வந்தேன்
சொன்னதுகேட்டுச் சுருக்கிலேகுவாய்

பொது விருத்தம்.

பஞ்சமாபாவி யிந்தப்பார்ப்பனி மூண்டநெஞ்சில்
வஞ்சத்தைத்தான் சொன்னவார்த்தையை நிசமென்றெண்ணி
அஞ்சியேயழுகவேண்டா மன்னனே காணேபிள்ளாய்
தஞ்சமென்றெந்தன்பின்னே தாவி நீவாவென்றானே

(வசனம்). கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாக சகலதபாவங்கட்கு இடமாயிருக்கக்கூடிய பிராமணஸ்திரீயானவள் மனதில் வஞ்சத்தைத்தான் சொன்னவார்த்தையை நிஜமென்றெண்ணிப் புவனேந்திரனென்னும் ராசனானவன் அழவேண்டாம் அம்மணி நீயே தாய் நானே பிள்ளை அச்சமன்றி யென்பிறகே வாருமெனப் புவனேந்திரனென்னும் ராசன் பிராமணஸ்திரீயை அழைக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

என்கண்களுக்கேதடுத்தே என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

வந்திடுவாயே யென்றாயே	யென்பின்	
வன்மம் நினையாமல்நீ	யே	(வந்தி)
இந்தவனத்தனி	லென்தனைக்கண்டு	
யென்பிள்ளைபோல்நீ	யிருக்கிறாயென்று	
சந்ததமென்முன்னே	சாற்றிடவும் நன்று	(வந்தி)
மாண்டவருடன்கூடி	மடிந்திடுவாரில்லை	
மண்ணில் [illegible]	வுயிர்விடப்போவதில்லை	
பூண்டழிவாய் தாயே	புரிந்தேனுன்தன்பிள்ளை	(வந்தி)
கூடியழுதிடல்	குறைதனைச்சொல்லி	
கூடவதில் வந்து	சாவமென்றதள்ளி	
தாவிவருவாயே	தாயே நீயுமெனை	(வந்தி)

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்.

பதியிலுள்ள மாந்தர்களின் சிரமொழிந்து சந்திரமுகன்றன்
பான்மைதனை

பதியிலுறைந்திவர்கள் மாற்றிவிடவென்றுமெனை
மருந்தைத்தேடி
...தியதனிலுண்டு விடக்கிருமோ விதிமதிபுரு
சார்த்தசேகம்
இதின்படியே நடக்கு மலாளுமதி ஞலைவதுண்டோ
விளியென்றுயே

(வசனம்) பொன்னம்மணி அச்சந்திரமுகனொழுதும் பொழுதை தடுக்க நம்மாற்றமா ஆனபடியினால் நாமோ பார்தலோகத்தி லிறைவன் தம்மைப்போலொத்த விசாரிப்புடைய மாதேநாளத் தனக்கும் யென்பட்டதிரிக்கு பிராமணிக்கென்றபடியினால் வீரில் உன்னைப்பெற்றதாகப்போல் வைத்துக்கொள்ளுகிறோம் சீக்கிரம் என்பிறகே வருவா யென்றழைக்கின்.

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு.

ஏறேடா யிந்தமோடி என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

என்னிடமிந்தவா	தாயினி	
யேனோசெய்கிறீரையா	ஐயா	(என்னி)
மன்னவனே	உந்தன்பிராண	
மங்கையந்த	யிங்கேயென்னில்	
மாறுயென்னைப்போகச்	சொல்வீர்	(என்னி)
பார்ப்பனிமுண்டை	யிவளை	
பற்றி வத்தி	விட்டேன் வந்தீர்	
பாவியைத்தீர்த்து	மென்பாள்	(என்னி)
சொன்னசொல்லைக்	கேட்டிரும்	
சோம்பி தேம்பி	வீம்புசெய்து	
தோகையென்னைப்	போகச்சொல்வீர்	(என்னி)

பொது விருத்தம்.

செப்பிடக்கேட்டுமன்னன் தேசிரம் நன்மையாக
ஒப்பிவைத்திருப்பாள் ரம்பியுரிதியாய் வாருமென்ன
அப்படியானால் வாரேனையனே காருமென்று
கப்பிய யிந்திரஜாலக் கலவியும் வருகின்றனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் என்னுடைய பத்தினிசுமையாக வைத்திருப்பாளென்று மதித்தென்னைக் காருமென்று கூட வர பிராமணஸ்திரீயை யழைத்து

க்கொண்டுப் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் றன்பத்தினியிடம் போகிறானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது தரு போபோமீன பொம்மனே என்ற ஜாவளிமெட்டு.

இ-ம் கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போறான் புவனேந்திரன் பூவையின்பக்கல். (போறா)

அநுபல்லவி.

சீருடன் பார்ப்பணியைச் சேர்த்துக்கூட்டியே பூவில்(போறா)

சரணங்கள்.

தேவியின் பக்கலவன் சென்றசங்கதிதனை
ஞாவியுரைப்போமென்று சந்தோஷங் கொண்டுடனே (போறா)
அந்தோ சுடுநெருப்பை யள்ளிச் சீலையிற் கட்டி
முந்தானியி லொளித்து முடிந்தகதைபோற்கூட்டி (போறா)
சண்டாள முண்டையிவளைத் தாயென்று தானினைத்து
கொண்டாடி யேயழைத்துக் கோலும் விதிவரவொத்து (போறா)

பொது கவி

ஆரிவளென்னக் கோரியேயுரைக்க
பாரியாள் பார்த்து பீரியங் குரைத்தனள்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்த்ரீயை யழைத்துக் கொண்டுபோனவுடனே பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையானவள் தனது நாயகனைப்பார்த்து இவளாரென்றுகேட்க பையனிறக்கவே தன்னுயிரைபொற்குளத்தில் மாய்க்கும்படிவந்த பிராமணஸ்த்ரீயை நீ தெற்பத்தேடிருக்கின்ற படியினாலும் யில்லத்துவேலைக்காகவு மழைத்துக்கொண்டுவந்தேனெனத்தெரிவிக்க அதையறிந்து பூலோகரம்பையானவள் தன்பர்த்தாவாகிய புவனேந்திரனென்னும் அரசனிடம் புகலலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பூலோகரம்பை சொல் நேரிசை வெண்பா

வானகலநீளம் வளஞ்சேர்கடலாழம்
தானறிந்து கொள்ளுஞ் சமர்த்தனே-ராஜனும்
வஞ்சனையின்மிஞ்சும் மடவா னகிலையக்
கொஞ்சமறிந் திலர்காண்கோ.

(வசனம்) வாருமென்பிராணநாதா ஆகாயத்தினுடைய அகலிகளத்தையும் சமுத்திரத்தினுடைய ஆழத்தையுமறியக் கூடியசுத்தபுருஷர்களாயிருந்தபோதிலும் ஸ்த்ரீகளின் மனநிலைமையைக் கண்டறிவது மஹாதுர்லபம் அப்படியிருக்கத்தாங்கள் பிராமணஸ்த்ரீயைத் தேடியழைத்துக்கொண்டு வந்தபடியினாலிவளால் ஆபத்துநேருமென்பதற்கையமில்லை மகாராஜனே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு இந்துஸ்தானி தில்லானா.

இ-ம்-கமாஸ் ஆதிதாளம்.

விந்தையொன்றுகண்டேன் பென்
னெரந்தமன்னனே நீருஞ்சொன்னதை யறிந்தாரன் (விந்தை)
அந்தரத்தின்நீளமு மருங்கடலின் னாழமும்
அறியச்சமத்தனோரு மறியார் வஞ்சிமனமும்
பந்தமுடனிவளும் பார்ப்பணி யானையாலும்
பாரில் நம்பிடப்பாரும் பரிந்து மோசம் வந்திடும் (விந்தை)

நீதிவெண்பா.

அத்திமலரு மருங்காக்கை வெண்ணிறமும்
கத்துபுனல்மீன் பதமுங்கண்டாலும்—பித்தரே
மாதர் பெரியக்கடவுளாருங்காண்பரோ
மங்கூர் விழியார் மனம் என்றும்
பெண்ணொருத்தி பேசில்பெரும் பூமிதானதிரும்
பெண்ணிருவர்பேசில் விழும்வான்மீன்கள்—பெண்மூவர்
பேசிவிலே ஏவறும் பேதையே பெண்பலர்தாம்
பேசினலெனனமோ பின் என்றும்
என்னே கிரேதத்தி ரேணுகையே கூற்றுவனர்
தன்னேர் திரேதத்திற் சாங்கியே—பின்யுகத்திற்
கூடுந்துரோபதையே கூற்றுங்கலியுகத்தில்
விடுதொறுங் கூற்றுவனுமே என்றும்

விவேகசிந்தாமணி.

அத்திபின்மலரும் வெள்ளையாக்கைகொள் காக்கைதானும்
பித்தர்தம்மனமும் நீரிற்பிறந்தமீன் பதந்தானும்
அத்தன்மால் பிரமதேவனாலளவிடப் பட்டாலுஞ்
சித்திரவிழியார் நெஞ்சந்தெரிந்த வரில்லைகண்டீர் என்றும்

வெற்றிவேற்கை.

எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்
இயலாதன கொடுமுயல் வாராதே — என்றும்

ஆத்திசூடி.

இணக்கமறிந்திணங்கு சேரிடமறிந்து சேர் — என்றும்

உலகநீதி.

கல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்கவேண்டாம்

(பூலோகரம்பை வ-ம்) வாருங்களையா சுவாமி இத்யாதி சிரேஷ்டம் பொருந்திய நீதிவாக்கியங்களைத் தாங்களறிந்து மிவளுக்கு பகாரஞ்செய்விப்ப தெவ்விதமாகுமெனக்கேட்டாற்

மூதுரை.

வெள்ளைவரிப்புலிக்குத் தீர்த்தவிட்டகாரி
யாங்கதனுக்காகார மானாற்போல்—பாங்கறியாம்
புல்லறிவாளர்க்குச் செய்தவுபகாரங்
கல்லின்மேலிட்டகலம் — என்றும்

இரங்கேசவெண்பா.

சொன்ன நிறத்தன் சுதனையருக் பகையாய்
இன்னுயிரைக் கொன்றனிரங்கேசா—மன்னும்
இக்காரணுக்கம் வருங்காலதனை
மிகல்காணுங் கேடதற்கு — என்றும்
நட்டாசு செய்யாமல் ராமனைக்காண்பேர்க்கினுள்
சுடிலாக்கனி இரங்கேசா—நீடுலகில்
எட்டபகமன்ன சிறுமைத்தேயாயினும்
உட்பகை யுள்ளதாங்கேடு

(பூலோகரம்பை வ-ம்) என்ற நீதிகளின்கண் சொல்லியவண்ணம் இவளுக்கு நன்மைசெய்ய தீமைவந்து சேருமாதலால்

கொன்றைவேந்தன்

நன்னியகரும மெண்ணித்துணி — என்றிருப்பதாலும்

பூலோகரம்பை சொல் அகவல்.

ஆனதாலிவளை யழைத்து நீர்வந்ததில்
பேணியுளாபம் பெகிடமுண்டோ

இவளைநாமறியோ மிந்நகர்யாவரும்
புவியுள்ளோரறியார் புரிந்திடிலங்குபோய்
உரைத்திடுவாள்காண் மயிருக்கபாயம்
வருத்திடியே யைப்பவள் வந்தனள் கூறுவன
போலவே வந்துப் புகுந்தனள் நம்மிடஞ்
சாலவுமறியச் சாற்றினேன் சுவாமி

புவனேந்திரன் சொல் விருத்தம்

அரிவையே சொல்லக்கேளாய் யந்தணர் குலத்தில்வந்த
தெரிவையை யழைத்துவந்தேன் றீவினை நமக்கெப்போதும்
புரிந்திடமாட்டாளென்றப் ஃபொந்தியில் நினைத்து நீயும்
இருந்திடத்தெய்வந்தானு மிதமுடன் காக்குந்தானே

(வசனம்) வாரும் பெண்ணே பூலோகரம்பையெனும் மாதரசே நீ சொன்னதெல்லாம் கேட்டறிந்தனன் மேலும் இந்தப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் கெட்டயெண்ணத்தோடு நம்மிடம்வந்து சேர்ந்திருக்கின்றபடியினால் கெடுத்துவிடுவாளென்று நீ நினைக்காமல் அதை நன்மையாகநினைத்து ஒத்துசேர்ந்திருக்கும் பட்சத்தில் அவளுடைய கெட்டயெண்ணங்களியாவும் உன்னுடைய நல்ல குண தபோபலத்தினால் நமக்கொன்றுமாபத்து வாராமலுன்னுடைய இஷ்டதெய்வங் காப்பாற்றியிரட்சிக்கும் இவளால் நமக்குயாதொரு யிடையூறும்வாராது ஆதலால் இவளை சந்தோஷத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளுவாயடியென் சரசமயிலே

புவனேந்திரன் சொல் தருவாவணி.

மார்கழிமாதம் திருவாதிரை என்ற சுந்தரர்சரித்திரத்தின்

வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

மாதரசே யிந்தமன்னனுரைப்பதை மனமகிழ்ந்துகேட்கவேணும்
சாதகமுடனிந்தத் தையலைக்கூட்டிவரச் சந்தேகமில்லையாரும் (மாத)
ஆர்க்குமின்பதுன்பங்களனு பவித்திடவேணுமவரவரடைவதல்லால்
பார்க்குள் விதித்திருந்தப் படியிசெய் விப்போர்களிப் பாரினிலில்லையாதலால் (மாத)
தங்கடங்கள் வினைக்குத்தக்கபடி யுலகில் சதிருடன் பிறந்திருக்க
பொங்கமுடன்றெய்வத்தை நிந்திப்பதிற்கு வீணேபோகுமோ யினிதமறக்க (மாத)

எய்தவன்றனிருக்க வம்பைநோவதுபோல் நாமிவளையேன்நோகவே
உய்புந்தவத்திற் கேயுலகிலெந்தக்காரியமும் வருதியொடுபலித்தி
டும் (மாத)

ஆனபடியாலிந்தவரிவையின்குணம் வெகுவன்னிதத்தோடிருக்கினும்
பேண்டியத்தையும் நீக்கி நீ நடப்பையேயாகில் புரிந்துண்மை கார்த்
துவிடும் (மாத)

இப்படியிருப்பதால் யெத்திறமையையுமைத்து யெருவோம் நாமும்
வுசராய்
செப்பமுடன் செப்பமாய் நீயிருக்க நம்பில்லஞ்சிர் வேலைசெய்வாள்
பாராய் (மாத)

பொது விருத்தம்.

இப்படி தேவிபிக்கு விசைந்திடப் பொற்குளத்திற்
செப்பமாய்க் குதிக்கவேந்தன் சிர்விரலாழிகாட்டக்
கப்பிடும்புனல் விலகிக்கனிவுடன் வழிவிடுக்க
விப்பிரஸ்த்ரீயும்பார்த்து வினயம்வைத்துட்சென்றனே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே, இந்தப்பிரகாரமாகத் தன்னுடையபத்தினி சம்மதித்தவுடன் பொற்குளத்திற்றிவருங் குதிக்கப் புவனேந்திரனென்னுமரசன் விரலிலணிந்த கணையாழியைக் காட்ட ஜலம் விலகிப்பாதாளலோகத்திற்கு வழிகாட்ட அவ்விந்தையைச்செல்லுகிற பிராமணஸ்த்ரீயானவள் பார்த்து இவ்வரசன்கரமிருக்குங் கணையாழியை நாம் பறித்துக்கொண்டோமானால் இந்தப் பெண்ணரசியுங் கிடைப்பாள் சகலசம்பத்துகளும் நமக்குண்டாகுமென மனதிற்கண்ணினைத்து சன்மார்க்கமுள்ளஸ்த்ரீயைப்போற் ஜாடைகாட்டியபிநயித்தவர்களோடுந் தாங்கள் வசிக்கும்படியாயுள்ள பாதாளலோகம் போய்ச்சேரலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

புவனேந்திரன் பிராமணஸ்த்ரீயின்டம் சொல் விருத்தம்.

அம்மணிதாயே யாங்களிருக்கிய நகரம்கந்தேதாம்
அம்மணிதாயேநீயு மன்புடன் சமையல்செய்து
அம்மணிதாயே கண்ணேயன்புடனிமை காத்தல்போல்
அம்மணிதாயே யில்லமதிலிருந்தருள் செய்வாயே

(வசனம்) அம்மணி நாங்களிருவரும் வாசஞ்செய்யும்படியாயுள்ள பாதாளலோகமாகிய இந்நகரம்வந்து சேர்ந்தோமிவ்விடமிருந்து சமையல் செய்து யெங்களிருவரையும் காப்பாற்றிவருவாயென்னம்மணி,

(பிராமணஸ்த்ரீ வ-ம்) அப்படியேசெய்து வருகிறேனடா புத்திரசிகாமணி.

பூலோகரம்பை புவனேந்திரனுக்குச் சொல் விருத்தம்.

ஐயனேயரசே யெந்தனன்புள்ள பிராணநாதா
ஐயனேயரசே சொன்னபடியவளிருந்தே வென்றன்
ஐயனேயரசே மாதிங்கருமையாய்ச் சமைத்திட்டாலும்
ஐயனேயரசே யன்னமவளிடமுண்ணாதீர் போற்றி

(வசனம்) பிராணநாதா பிராமணஸ்த்ரீயினிடம் சொன்னசமாசாரங்களியாவும்படியாள பிந்தேன் அன்னவள் நளபாகமாய்ச்சமையல்செய்தபோதிலும் அவளிடமுண்ணப்போகாது இன்னவியத்தைச் சோற்பனத்திலும் மறக்கக்கூடாது அவ்ச்சமையல் செய்ததைவைக்க என்கரமிட்டேதவரீர் புசிக்கவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்கிறேன் பிரபு.

(புவனேந்திரன் வ-ம்) அப்படியேசெய்துவருகிறேனடி யென்னாசையுள்ளமயிலே

பொது விருத்தம்.

மாளிகைச் சென்றபின்னே மங்கையுஞ் சமையல்செய்து
வேலையும் வருமென்றெண்ணி விதமையும் பார்த்திருந்தாள்
மீளவே சமைத்திட்டாலும் மெல்லிகைச் சாதந்தன்னைக்
கோளதிந் தரசனுண்ணக் கோரியின் கிருந்திட்டாளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் நளபாகமாய்ச் சமைத்து வேலைவருமெனக் காத்திருக்கப் புவனேந்திரனென்னுமரசன் றன்பத்தினி பூலோகரம்பையென்பவள் சொன்னதை மனதிற்றனினைத்துச் சாப்பிடமற் பாரியாள் அகத்திடவுண்டிருக்கலானானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

சதிருடன் றைலமாட்ச சதுர்மறையாளே யெவ
அதிவிறை விளிற்கொண்டிங்கு வளித்திட மன்னன்மூழ்கி
விதிப்படி பூசைசெய்து விப்பிரஸ்திரீயைப் பார்த்துக்
கதிக்குயென் றேனிதன்னைக் காணசெய்யென்றானே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் புவனேந்திர னென்னுமரசன் பிராமணஸ்திரீயினுற் சமஸ்தமும் வரவழைத்து அப்பியங்கஸ் நானஞ்செய்து பூசைமுடித்து அன்னமிட்டுத் தன்பத்தினியைப்பார்த்து வாருமெனப் பிராமணஸ்திரீயை யிதிக்க அவள் அப்பியங்கஸ்நானஞ் செய்வதையறிந்து ஜெகநீலா! யான் வந்து வெகுநாளாகிறது இன்றென் காரியமாகும்படி செய்விக்க வேண்டுமெனத் துதித்து வேந்தனிடம்வந்து அப்பா புத்திரசிகாமணி உன்னுடைய பாரியாள் அந்தப்புரத்தில் சில காரியார்த்தமா யிருப்பதினால் வர்த்தமானமாகும் நானுனக்குத் தாயல்லவா நீ அப்பியங்கஸ் நானஞ்செய்து வெகுநேர மிருக்கப்போகாது உஷ்ணமதிகரிக்குமாதலால் நான் சாதங்கொண்டு வருகிறேன் கலிலேஷமன்றி சாப்பிடுவாயடா கண்மணி யென்றுரைக்கலாயினள் என்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு.

[illegible] இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்

அன்னம் படைக்கிறேன் ஐயா நான் (அன்ன)
அரிவைபுசிக்கவா தெரிகுவாய் நேரமா (அன்ன)
இந்நேரமிங்கிருக்க பிறைநுதலியேன் யோக
யுனக்குத் தாயலவோ பூணும் மொழியல்லவே (அன்ன)
நீ வரும் வரைக்கும் வயிறு புசித்திடாதோ
சாதம் புசிப்பீரே வாதையேன் மைந்தனே (அன்ன)
மங்கை வரட்டுமென்று மனதில் நீரும் நினைத்து
தங்கியே நீயிருக்க யிருக்கிறேன் பார்க்க (அன்ன)
வாய்புகொள்ளாமலிருந்தே வைத்த ரசமாறுதிங்
தாபு பிந்திடலாகு சேயுஞ் சாப்பிடலாம் (அன்ன)

விருத்தம்.

செப்பியபடி யென்றுமே சீக்கிரம் ரசத்தைக் கொண்டு
கப்பிசீ வந்தாயினுற் கருதியான் புசிப்பேனென்னக்
கொப்பென ரசமெடுத்துக் கொன்றிடும் மருந்தைப் போட்டுத்
தப்பிலிச் சிரிக்கிக்கொண்டு சண்டாளி வருகின்றளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயானவள் மனதின்கண் வஞ்சகத்தை வைத்துச்சொ

ல்லிய வார்த்தையை நிஜமெனக் கருதிப் புவனேந்திரனென்னு மரசன் கொண்டுவாரும் அம்மணியென்று சொன்னவுடனே அதிவிரைவிற் சென்று ஓர் பாத்திரத்தில் ரசத்தைக்கொண்டு தான் மடியில் வைத்திருந்த நஞ்சு மருந்தையும் போட்டுக் கலக்கிப் பரியாவங்களாக் கிருசிற்றுவந்து கிளைக்கார மிருக்கக்கூடிய பிராமணஸ்திரீயாகிய சண்டாளி முன்னிட்டானவள் புவனேந்திரனென்னு மரசனிடம் கொண்டுவந்து கொடுக்கலாயினள் என்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது தரு

சிந்து இ-ம் நாதநாமக்கிரியை அடதாள சாபு

பல்லவி.

பலித்தது காரியம் பார்த்தையா மெனப்
பகர்ந்தனள் வீரியம் (பலி)

அநுபல்லவி.

கெலித்தேன் கெலித்தேனென்று கெலித்து களித்துக் கொண்டு
மலைத்தேன் மலைத்தேனென்று நிலைத்த நிலைத்ததின்று (பலி)

சரணங்கள்.

ஆத்திரத் தொடு பாத்திரத்தில் ரசத்தைமொண்டு
அஞ்சாமற் படுமுனை யுவசா முனைக்கண்டு
போத்திய சீலைக்குள் வொளித்த டப்பியைவிண்டு
புரிந்து மருந்தெடுத்துப் போட்டுக் கலக்கிக் கொண்டு
ஓடியேவந்து சாப்பிடுமென்று
வுரைத்தனள் நின்று
பழிகாரியாமிந்தப் பார்ப்பாத்தி தன்னையும்
பார்மன்னன் ருயென்றும் பரிவுடனே நினைத்தும்
ஒழியாமல் ரசம்வாங்கி யுருதியாய் புசுட்டவும்
ஓங்கியே தலைசுற்றி வயிற்றடித் திருக்கவும் (பலி)

(பிராமணஸ்திரீ வ-ம்) ரெக்கு சிரிப்பு சிரிப்பு சிரிப்பு
சிறிக்கிக்கி எறிப்பு எறிப்பு எறிப்பு
ரெக்கு ஆச்சர்யம் ஆச்சர்யம் ஆச்சர்யம்
சிறிக்கிக்கி மாச்சர்யம் மாச்சர்யம் மாச்சர்யம்
ரெக்கு விந்தை விந்தை விந்தை
சிரிக்கிக்கி நிந்தை நிந்தை நிந்தை

நான் நாடிய நாட்டமும் தேடிய தேட்டமும் ஓடிய ஓட்டமும் வாடிய வாட்டமும் கூடிய கூட்டமும் ஜெகதீசனெனவர் கன்ன பிஷ்டமுபோற்கலைத்து இன்றுதான் ஜெருக்புசெய்தனர் இனிப் பையனெழுந்திருக்கப் போகிறதில்லை ஜரிக்கி யென் சுவாதினமாயினு மென்பதிற் கையமில்லை யிப்பொழுது பையன் கையிற் றறித்திருக்கக் கூடிய சலையாழியை நானெடுத்தேன் விரலிற் போட்டுக் கொண்டேன் அந்தப்புரஞ்சென்று இவ்விடத்தில் நடக்கக்கூடியவிந்தையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்.

ஸ்லோகம்:

ஹரிர்நாபி ஹரநாபிபிரம நாபிஸாரோபி
லலாடலிகிதாமே ஹர தஸ்மின் ஜாக்ரத ஜாக்ரதஃ

நல்வழி.

விதியினால் வருவதல்லால் வேதத்தோர் தங்கள்
மதியினால் வாழ்வதொன்றில்லைப் - பதிதோறுஞ்
சங்கரனு மையமெடுத்துண்டான் றடங்கடல்சூழ்
மங்கையுடன் காடுறைந்தான் மால்

என்று சொல்லு மேற்கோள்சாஸ்திரங்க ளாலும் நண்பர்க ளறிந்து கொள்ளுவார்களாக

பொது விருத்தம்.

சங்கரனையுந்தன்னைச் சதிருடனெடுக்கத்தானும்
மங்கையைக் கூட்டிமாலும் வனத்தினில் வந்தாம் போலுந்
தங்கிடாவிதிவசத்தைத் தடுத்திடார் போனேயிந்த
இங்கிதமறிந்தமன்னனி தமுடன் சம்மதித்தான்

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பரமசிவன்றலையோட்டைக் கையிற்கொண்டிரந் துண்ணதும் திருமாலானவர் பத்தினியைக்கூட்டிக் காடுறைந்ததுந் திரிமூர்த்திகளாயுள்ளவர்களே விதியைத் தடுக்காமலிருக்கின்றபடியினால் புவனேந்திரனென்னுமரசன் றன்பத்தினி தெரிவித்திருந்து மதைமறந்து பிராமணஸ்திரீயானவளீந்த ரசத்தைவாங்கியுண்டு மறணமாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்

தாயெனமனதிலெண்ணித் தந்திடும் ரசத்தைமன்னன்
நேயமாய்க்குடிக்கநெஞ்சங் கிலையாதவறிக்கண்கள்

மாயிருள்சூழ்ந்ததுகப்பி மயங்கிடும்போதுபிராண
நாயகியென்றழைத்து நாடித்தன்னுயிரைவிட்டான்
வஞ்சகக்கள்ளியீந்த வற்புதரசத்தையுண்டு
பஞ்சயோற்கண்சுழன்றுப் பசையற்றுநாவறண்டு
நெஞ்சமுமடைத்துச்சத்தம் நெறியொடுங்கியுமற்று
வஞ்சியேயென்றழைத்து மன்னனிங்குயிரைவிட்டான்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகக் கூற்றுவனைப்போற் கொண்டுவந்திந்தச் சண்டாள மூண்டையாகிய பிராமணஸ்திரீ கொடுத்த ரசத்தையுண்டு கண்பஞ்சடைந்து நாவறட்சிகொண்டு நெஞ்சமடைத்து வேர்த்து விருவிருத்து கலைத்து தன்னை மறந்து பிராணசகி பிராணசகி யெனச் சத்தமிட்டுப் பொய்வாழ்வை நீக்கி மெய்வாழ்வைப்பார்க்கப் போனவனைப்போற் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் றன்னுடைய ஜீவனைவிட்டுவிருட்சம்போற் பூமியின்கண்சயனித்திருக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

மன்னனுமழைக்கவென்னை வகைமோசமாகுதென்று
தன்னையுமறியவேண்டிச் சடிதியிற்வந்துபார்க்க
அன்னத்தைப்புசியாமற் றூனசைந்திங்கு நித்திரைசெய்ய
என்னமோசூதாகத் தானிருக்குதென் றழுகின்றாளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாகப் புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் உயிர்விடும்பொழுதுப் பிராணசகி பிராணசகி யென்றழைத்த சத்தமந்தப்புரத்திற் றுயிலமாடிக்கொண்டிருந்த பூலோகரம்பையானவள் கேட்டுமனங்கலங்கி சடிதியிலோடிவந்து சமுகத்திற்பார்த்துப் பதைபதைத்துப் புலம்பலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

மானபிமானமு என்ற நாவளியின் வர்ண மெட்டு

இ-ம் கமாஸ் அடதாள சாபு.

ஆவியைக் காணேனே ஓ அரசே அரசே அரசே (ஆ)
கூவியென்னை நீருங் கொப்பெனவே பகருக்க
தாவியே ஓடிவந்தேன் வந்தேன் வந்தேன் (ஆ)

பக்கத்தில் வீற்றிருந்துப் பாவிமூக்கினிற் கையை
சிக்கென வைத்துப்பார்த்தேன் பார்த்தேன் பார்த்தேன் (ஆ)
போனது ஜீவனென்றுப் புத்தியி லறிந்தேன்
நானினி யென்னசெய்வேன் செய்வேன் செய்வேன் (ஆ)

பூலோகரம்பை பிராமணஸ்த்ரீயினிடம் சொல் விருத்தம்.

என்னடி யம்மாவெந்த னிதமுள்ள நாயகர்க்குச்
சொன்னது போலாபத்து சுறுக்கினில் வந்ததேது
மன்னவன் பக்கற்சென்று மகிழ்வுடன் பார்த்தேனையோ
துன்னிடு முயிர்காணமற் றேகையான் றுடிக்கின்றேனே

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இ-ம் காம்போதி அடதாள சாப்பு.

கண்ணிகள்.

ஐயோநானென்ன செய்குவேன் யெனக்காருமோ மனது
தணலாகுது வுடல்வேகுது யென்றுயே
ஆருமோ ஆருமோ ஆருமோ மன்தேருமோ என்றுயே (ஐயோ)
வையத்திலிந்தக் கோலங்களை யென் வுயர்மிகப்பற்றுதே
கனே முற்றுதே நினைவற்றுதே யென்றுயே
வாடுறேன்வாடுறேன்வாடுறேன் சூதையறியேனென்றுயே (ஐயோ)
அந்தப்புறத்திற் றைலத்தேய்த் திங்குயான் வந்துபார்க்க
மனம்நோக்க பிணமாக்க யென்றுயே
ஆளனே ஆளனே ஆளனே விட்டுப்பிரிந்தேனென்றுயே (ஐயோ)
இந்தவினையை யெழுதப்பிரமன் யெங்கியர் னறியேன்
இதைக்குறியேன்றெரிந்தறியேன் யென்றுயே
யென்னுளம் யென்னுளம் யென்னுளம் பற்றுதென் செய்வேனென்
றுயே (ஐயோ)

பொது விருத்தம்.

முட்டியே விழுந்துகையை முகத்தினி லறைந்துகொண்டு
கட்டியே யணைந்துமன்னன் கன்னத்தைக் கடித்தாள் பின்னும்
பொட்டெனத் தைலந்தேய்த்துப் பொக்கென வருகுமுன்னே
விட்டோ வுயிரிங்கென்று விழுந்தவள் புலம்புறுளே

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இ-ம் நாதநாமக்கிரியை மிஸ்ரதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேன் மன்னவா யிவ்விதிக்கிரான்
யேதுசெய்வேன் மன்னவா (என்ன)
தன்னந்தனியேயானுந் தைலந்தேய்த்துமுழுகித்
தம்மிடம் வருகுமுன்னே
கண்ணைவிழியாமல் நீர் கைலாசஞ் சென்றீரிதைக்
கருதியா னறியேனே (என்ன)
மனம்வெருத்திவ்விடம் வாழ்ந்தது போதுமென்று
மறந்தென்னைச் சென்றீரோ
தினமு மென்னைக்கலந்த சிந்தனையை யொழித்துத்
தெரிவையைப் பிரிந்தீரோ (என்ன)
பூலோக ரம்பையிவள் பூவைதனைவிடுத்துப்
பொன்னுலகத்திற்சென்று
மேலோக ரம்பைதனை மேவி யணைவோமென்று
விரும்பியே போனீரின்று (என்ன)
ஐந்துதலைநாகத்தா லவதிஞன் பட்டதெல்லா
மன்புடனே தீர்த்தீர்
பைந்தொடியை மறந்துப் பரலோகஞ் சென்றிங்கெனைப்
பாவிபோற் றவிக்கவைத்தீர் (என்ன)

பொது விருத்தம்.

மங்கையும் புலம்பக்கேட்டு வந்தங்கு பார்ப்பனத்திக்
கொங்கையிற் றுயில்மறைத்துக் குழலள்ளி சொருகின்று
செங்கையால் நீர்துடைத்து செத்தவன் போனாலென்ன
இங்கொரு கணவன்றன்னை யிசைப்பேனென் றுரைத்திட்டாளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாக பூலோகரம்பை யென்கிற பெண்ணானவள் புருஷனையிழந்துப் பாதவிக்கும்பொழுது பிராமணஸ்த்ரீ யானவள் சமீபத்தில்வந்து அவளுடைய சோர்ந்துகிடக்கின்ற ஆடைகளையெடுத்து மேற்போட்டு அடியம்மே யென்ன விசாரப்படுகின்றனை உன்னுடைய யௌவனபருவம் வீண் போகாமலிந்த பிராமணஸ்த்ரீயானவ ளொருகணவனை யிசைக்கிறேனென் றுரைக்கலாயினளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் தரு.

இந்திரசபா வர்ணமெட்டு இ-ம் கமாஸ் அடதாள சாப்பு

கண்ணிகள்.

அன்னமே யிவனேநீனந் — தழுதிருக்க லாகுமா
இன்ன மொருவனைத்தேடி — யிசைக்க வெனக்குப்பாரமா (அன்ன)
வேறு துணையில்லாத — வெரும்பயலிவன் பேரும்
ஊரில்லை பற்றோர்களில்லை — வுருதியொடு கம்பியும் (அன்ன)
சிந்தை நொந்து நீகலங்கித் — தேம்பிபு மழுகாதே
வந்திடுவா யென்பிறகே வகையாய்ப்பார்பேன்மயங்காதே (அன்ன)
விஜயாகர் வேந்தனவன் — விரும்பி யிப்பதியெலாம்
அசையாமணி கட்டியாரு — மற்புத வல்லாசனும் (அன்ன)
மாரனைப் பழித்ததிறன் — மாதர்கள் சிலாக்கியன்
கோரியுன்மேல்விருப்பங்கொண்டு கொற்றவன்மெலிகிறான் (அன்ன)
நாடிய கணவனவன் — நாயகி நீயேசரி
தேடியங்குபோகவேணுங் — சீக்கிர மிதையறி (அன்ன)

பூலோகரம்பை பிராமணஸ்த்ரீயினிடம் சொல் விருத்தம்.

வீட்டுபற்றும் போது விரைவிற்றீ கேட்டாற் போலும்
பாட்டு விட்டேடுயும் பாவிவா வென்றுற்போலும்
காடியே யில்லம்பற்றி [illegible]
தேடிப்பேன சொன்ன சீர்மொழி யிருக்குதம்மா

பூலோகரம்பை சொல் தரு

எந்துக்கு வாடவிரு டென்ற ஜாவளி வர்ணமெட்டு
இ-ம கமாஸ் ரூபக தாளம்.

பல்லவி.

இப்படி மொழிவதுமக் — சேற்குமோ தாயே (இப்ப)

அநுபல்லவி.

தப்பிதமென் றெண்ணாமல் — லென்மூன் றுவுறுய் நீயே (இப்ப)

சரணங்கள்.

வந்தியின் மனக்கலங்கி — வாடுறே னம்மா
சஞ்சலத்தைத் தீர்க்காமற்றீயுர் — தாவுதே சும்மா (இப்ப)
இந்தப்புருஷன் வந்தவர்க்கு — யிவ்விதி யாச்சே
சிந்தனைக்குப் பெண்பிறந்தேன் — கீட்டேப் பேச்சே (இப்ப)

[illegible]ரணியில் மறந்தாலு — சாஸ்திர மறிந்தும்
வீரராகவ தாஸனுமன்றய் — [illegible]மபிட்ட புரிந்தும் (இப்ப)

பிராமணஸ்த்ரீ பூலோகரம்பையினிடம் சொல் விருத்தம்.

பழிமொழி யேந்தன்முன்னே படித்திடும் கொடியநீலி
வழிதப்பிப் பித்தர்போல வழங்கிட வேண்டாம்வார்த்தை
இழிவுடன் சமையல்செய்ய விசைந்திலேன் வேலைபார்த்துன்
கேள்முன்னைக் கொன்றேனுன்னைக்கொண்டுபோ விருக்கிறேனடி

(வசனம்) அடிபயித்தியக்காரி பெற்றதாயினிடம் கற்றகல்வியைக் காண்பிப்பதுபோ லென்முன்னே பழிமொழிபேசத் தலைப்படுங் கொடியநீலி இவ்விடத்தில் யான் சமையல்செய்ய வந்தவளன்று சமையல் பார்த்துன்னுடைய ஆம்புடையானை நஞ்சுமருந்திட்டுக் கொன்றவள் இந்தப் பிராமணஸ்த்ரீயென்றறி இப்பொழுது எவ்விதமாவது யிவ்விடமிருந்து உன்னைக் கொண்டுபோகாம விடுவிட்டுப் போகமாட்டேனென் றறிவாயடி பசப்புக்கள்ளி.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் தரு.

ஆசையாகி வந்தேனின்று என்ற இந்திரசபா மெட்டு
இ-ம் காப்பி அடதாளம்.

சேதி தெரியாதோ வெந்தன் — சித்தம் போலாக
பூதலத்தி லுன்னைக்கொண்டு — போகேன் றனியாக (சேதி)
மாட்டேனென்பா யாகிலுந்தன் — மண்டையிற் கல்லை
போட்டுவந்த னுயிரைவாங்கிப் — போறேன் வீணல்லை (சேதி)
பட்டிச்சிறுக்கி பசப்புக்கள்ளிப் — பகட்டை யானறிவேன்
இட்டமுடன் சேதிவரா — வேற்காதே னறியேன் (சேதி)

(பிராமணஸ்த்ரீ வ-ம்) ஆகுடும்பாகாரணமே சேவைப்பையன் கோவணமே டோசிவியார் பில்லாக்கை விட்டா தேவடியாள் வீதியிலே என்றுலேபத்தினி கொள்ளிலே பத்தினி காரமணியிலே கலந்தபத்தினி மொச்சைக் கொட்டையிலே முதிர்தபத்தினி வித்தாரக்கள்ளி விரகொடிக்கப்போனதும் கத்தாளமுள்ளு கொத்தோடே போனதும் இரகெல்லாம் பியர்ப்போச்சுதாம் எல்லாம் புதுமை பேசுது ரெட்டைகுண்டு அட்டிகை கட்டி எட்டிப்பார்க்குது என்று பேசுகிறாயடி பசப்புக்கள்ளி

அடி சிறுக்கி அதிசயமானவூரிலே கொநிக்கிறமினு சிரிக்குதாம், பறக்கிறகாக்காய் ஆத்திலே பூ மூணு தொங்குதாம், மகிமை கொக்கமல்லி, சீமைத்தட்டுவாணி, குப்பையிலே கிடந்தாலுந்தங்கம் குத்திவடிச்சாலுஞ் சம்பா, வித்தையடிக்கிற கோழிக்கு விலாவிலே இருக்குதாம் பிச்சு

தாயே பத்தினியே
தாரம் சத்தினியே
அதாசிரிச்சதும் கில்லுன்னதும்
சின்னதுரைகிட்டே சொல்லுவ்னதும்

ஜாலவித்தைகாட்டி நீவேஷம்போட்டு பகட்டின போதிலும் நான் உன்னைக்கொண்டு போகாமல் போகமாட்டேனென் றீவா யடி பகட்டுக்காரி

பொது விருத்தம்.

பாரடி யென்றுஞ்சொல்லிப் பல்லையும் நெறநெறன் றுச்
சீறிவாயடித்துச் செம்மையாய் மிரட்டும்போது
தாரணி மங்கைதானுந் தயங்கியே தவக்குலர்தக்
காரணந் தன்னையெண்ணிக் கடவுளைத் துதிக்கின்றாளே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயானவள் மிரட்டித் துன்பப் படுத்தும்போது பூலோகரம்பையென்கிற ஸ்திரீயானவள் அதிக விசனமுற்றுக் கடவுளைத் துதிக்கலாயினாளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பூலோகரம்பைசொல் விருத்தம்.

பாலனைக்காக்கவே தூணில்நரசிங்கமாய் பாங்குடன் வந்தவனும் நீ
பரிவுடன்மடுவினி லகப்பட்டயானையைப் பண்புடன்காத்தவனும்நீ
கோலமுடனன் றழுந் துரோபதை தனைக்காக்கக் கோரிதுயி லீந்த வனும் நீ
குணமுடன் யாதவர்களைக் காக்க மலைதனைக் குடையாய் பிடித்தவனும் நீ
சீலமுடன் பாண்டவர்க் கிடம்மையமறவாமல் மிக சீர்பெறக் காத்தவனும்
செவ்வையுடன் வேணடியாரைக்காத்திடவிந் தையுலுக்குன்னரு ...க்

கர்ணன்கைதனிருமற் கழலடிபோற்றினேன் கருதியென்னையாளநீருங்
காசினியிற் கல்லங் குரிச்சியெனும் பதியில்வளர் கலியபெருமாள் சுவாமியே

அன்னைநீ தந்தைநீ குருவும்நீ தெய்வம்நீ யனுகுமென துறவோர்களநீ
அறிவிக்கும் வேதம்நீ வேள்விநீ மண்ணும்நீ யங்கி புனலுடன் காற்றும்நீ
பின்னைநீ முன்னும்நீ யிரவிநீ மதியும்நீ பேசும் நவக்கிரஹமும்நீ
ஆசைநீ ...பந்நீ பாசம்நீமோசம்நீ பொருள்பெண்டுபிள்ளைகளும்நீ
என்னையாட் கொண்டவனும்நீ யுலகம்நிறைவுநீ யென்னுள மிருப்பவனும்நீ
யிப்படியிருக்கவுனை யெப்படியறிந்தியான் யேற்றுவேன் நின்செயலைக்
கன்னிமகிழ் கண்ணனே நின்னையான் வந்துதொழக் கருதியெனை யாளநீருங்
காசினியிற்கல்லங் குரிச்சியெனும் பதியில்வளர் கலியபெருமாள் சுவாமியே.

(வசனம்) அநாதரட்சகா ஆபத்பாந்தவா தீனதயாபரா அடியாளுக்கு நின்றுணையன்றி வேறு துணைகாணேன் ஸர்வேஸ்வரா,

பூலோகரம்பை செல் அகவல்

பாதகி சொன்னப் பழமொழி யெல்லாஞ்
சாதகமாகச் சதிருடன் கேட்டேன்
இவளே செய்தவ ளென்றுயா னறிந்தேன்
கவலையாய் நாயகன் கன்னியைக் கொண்டு
வந்தன ரென்று வருந்தி வேண்டாமென
அந்தோ சொன்னே னறிந்திடவில்லை
நேசமாய்வந்து நெருங்கிடுமென் கணவனை
மோசமாய்க் கொன்றனள் முடிந்தபின்னென் செய்வேன்
அரசனை முடித்தெனக் கானதைத் தேடினள்
சரசமாய்நானுஞ் சரிப்பட்டு விட்டால்
என்னையு மவ்விதமேற்கவே செய்குவள்
உண்மையைநீக்கி யுருதிப்பூய்ப் பகைத்து
இருந்திடப்போகா திவள் சொற்படியே

பொருந்தியான் சென்றுப் புருடனுஞ் சொன்ன
மந்திரிமறிக்கும் மாபெரும் வித்தையை
விந்தையாய்க் கற்றவன் விற்பன னென்று
என்னிடஞ்செப்பி யிருப்பதால் பார்ப்பனி
தன்னுடன் கூடச் சார்ந்து பூலோகம்
சென்றுயானிருக்க ஜெகதீஸ னருளால்
நன்றுடன் மந்திரி நாடிட வவனைக்
கூட்டியேவந்து கொற்றவன் றன்னை
நாட்டியான் யெழுப்ப நங்கையின் மூலமாய்க்
காலமும்வந்துக் கருதிய படியாற்
கோலமாயானுங் கோரியே செல்கிறேன்

(வசனம்) ஆ ஆ பகவானுடைய கிருபையினுல் இந்த பிராமண ஸ்த்ரீ யென்பர்த்தாவைக் கொன்றது இவள் மூலமாய்ச்சென்று மந்திரியைக் கொண்டிவ்விடம் நான் வந்தெழுப்பும்படி நல்லகால மேற்பட்டிருக்கின்ற படியினுல் இப்பொழுது என்னுயகனுக்குத் தைலமிட்டு வாசனை திரவியங்களைத்தடவிப் பெட்டிக்குள் பதனம்பண்ணி பத்திரப் படுத்தி வைத்துப் விட்டேன் இந்தச் சண்டாள முண்டையோடு சந்தோஷமாய்ச்சென்று என்காரியத்தைநான் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன் இப்பொழுது பிராமணஸ்த்ரீயோடு பூலோகஞ் செல்லுகிறேன். ஜெகதீஸா! இக்கதிக்கு ஆளாக்கி விட்டனே!

பூலோகரம்பை சொல் கவி.

அற்புதத்தாயே சொற்படி கேட்பேன்
பொற்புட னன்பின் நட்புடன் வாரேன்

(வசனம்) அடி யென்னம்மணி நீ செப்பியபிரகாரம் உன்னோடு நான் வருகிறேன் நீகோரிய மாப்பிளை யினிடம் வைத்து என்னை க்ஷேமப்படுத்தி வைக்கும்படிப் பிரார்த்திக்கிறேனடி யென்னம்மணி.

பூலோகரம்பை சொல் தரு என்தவேடிக என்ற
தியாகராஜ கிர்த்தனையின் வர்ண மெட்டு

பல்லவி.

இந்தநாள் வரையி — லிவனுடன் கூடி
இருக்கயென் மனம் — பொறுக்காமல் வாடி ... (இந்த

அநுபல்லவி.

நொந்தேனு பலநாள் — நீவந்த தால்
சந்தோஷங் கொண்டதாற் — சங்கடந்தீர்ந்ததால் (இந்த)

சரணங்கள்.

உற்றுறவுமில்லாம — லொருதுணை யன்றி
பெற்றிடுமென்னிடம் — பேணிவந்து மாற்றி
சற்றுகிலு மஞ்சேன் — றங்கள் பின்னே சுத்தி
தாரில் நாளும்வாச — சகலமும் வெற்றி (இந்த)

பொது விருத்தம்.

சரசியும் வாரேனென்றுச் சாற்றியமொழியைக் கேட்டுப்
பரபரத் துடையமுண்டை பார்ப்பனி மகிழ்ந்து வங்கு
திரவிய மதையெடுத்துச் சீர்புனை லேகியிதைய
தரன்நகர் தன்னிலந்தத் தையலைக் கொடுவந்தாளே

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாக பூலோகரம்பை யானவள் வருகிறேனென்று சொன்னவுடனே பிராமணஸ்த்ரீயானவள் மகிழ்ந்து அவ்விடத்தி லிருக்கும் பெட்டியாபுள்ள திரவியங்களை யெதேஷ்டமா யெடுத்துக்கொண்டு கதவுகளைத்தாளிட்டு இப்பெண்ணரசியை யழைத்துக்கொண்டு பொற்குளத்தி லிருவருமூழ்கப் பூலோகத்திலிருக்கும் விஜையநகராசனிடம் பூலோகரம்பை யென்கிற மாதுசிரோன் மணியைப் பிராமணஸ்த்ரீயானவ ளழைத்துக்கொண்டு வரலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பிராமணஸ்த்ரீ பூலோகரம்பை யினிடம் சொல் தரு.

கும்மி.

மானேமயிலே மரகதமேதேனே
வஞ்சியே நீயென் மொழிப்படியே
தானேநீயும்வர யென்பிள்ளை யோதுவேனச்
சட்டமாய்ப் பார்ப்பேன் பயங்காதே
தேசமதில்வெகு கீர்த்திபெற்ற திவ்ய
தேசம் விஜைய மெனும் பதியை
போஜனைப் போலரசாட்சி செய்யவலன்
பூமியைப் புகழ்ந்து செப்புறேன் கேள்
முப்போகம் விளையு மிந்நாடாம் நெற்கள்
முத்தைப் பழித்திடும் நன்னாடாம்
செப்பமா யோடைகள் யேரிகள் சூழ்ந்த

சில்லையா மீதென் றறியடீ
புன்னைவிருட்சை பலாவேம்பு நாவல்
புளியன் பூவரசு செல்லி வாழை
கொன்னை வுன்னியாத்தி மாவுங்கொய்யாவோடு
கும்பல் நிறைந்தனதப் பாரடீ
மல்லிகை முல்லை யிருவாட்சி மயிர்
மாணிக்கம் வெட்டிவேர் கதிர்பச்சை
வில்வமரளி செவந்தி ரோஜாமனோ
ரஞ்சிதம் பூத்ததைப் பாரடீ
இவ்வலகபுத்தில் இருக்கும் வனத்திலே
யென்னேரமும் வண்டு சங்கீதந்
செவ்வையாய்ப் பாடும் மன்ன மயில் குயில்
சிறந் தாடுவனதப் பாரடீ
சுந்தரமாய்க் கிராமத்தி லந்தணர்
சூழ்ந்தான் கானு சாமத்தில் செழுந்தா
விந்தையதாஸ்தானஞ் செய்யு மந்தணர்கள்
விஜயநகர் வந்து சேர்ந்தோமடி

பொது விருத்தம்.

வானமாயநகரமேக வாருடன் பிராமணத்திக்
கண்ணிலே சிலயோர்தம்மைக் கண்டவனுரைத்தார் சொல்வார்
தின்னிடும் புனலொளித்தத் தோகையைக் கொண்டுவந்தேன்
மன்னனுக் குறைக்கலாமே வருமென்றங் கோதினரே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக பிராமணஸ்திரீயானவள் பூலோகரம்பையை யழைத்துக் கொண்டு விஜயநகரத்தின்கண் செல்லுங்கால் தனக்குத்தெரிந்த சிலர் யெதிர்வர அவர்களைக்கண்டு யொரு குளத்தில் விழுந்தப் பெண்ணரசியை யான் கொண்டுவந்திருப்பதாய் இந்நகரத்தரசனிடம் நீங்கள்சென்று தெரிவித்தீர்களானால் உங்களுக்குச் சன்மானங் கிடைக்குமெனச் சொல்ல அப்படியே நாங்கள் சென்றரசனிடம் தெரிவிக்குறோமென்றோதி விஜயநகராளும்படியாயுள்ள விஜயதரனிடம் வரலாயினரென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(தூதுவர்கள் வ-ம்) ஆனையனே போற்றி போற்றி மகாராஜனே.

(விஜயதரன் வ-ம்) வந்த சமாச்சாரமென்ன? சீக்கிரம் தெரிவிப்பீர்கள்

தூதுவர்கள் சொல் தரு.

இங்கிலீஷ் நோட்டு வர்ணமெட்டு

தேவரீர் குளத்திற்கண்ட தெரிவையு மின்று
ஆவளுடன் வந்தவளை யறைகுவோம் கண்டு (தேவ)
தூதுசென்ற பார்ப்பனத்தி தோகை தன்னையே
சாதகமாய்க் கொண்டுவரச் சமூகம் நாடியே (தேவ)
சீர்பெற வுரைக்கவவள் செப்பின் படியே
பார்பெருகும் மன்னவனே பரவு மடிமையே (தேவ)

பொது விருத்தம்.

மிஞ்சின பசியாளர்க்கு விரும்பியே யுணவிட்டாற்போல்
துஞ்சின வுயிர்பிழைக்கச் சூட்டியே மருந்தீந்தாற்போல்
பஞ்சையும் பலவாணகிப் பரிவுடன் வந்தாற்போல
அஞ்சின மன்னன்றானு மகமகிழ்ந் துரைக்கின்றானே

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரமாகத் தூதுவர்கள்வந்து தெரிவித்தவுடனே மனமகிழ்ந் தவர்கட்குச் சன்மான மீயும்படித் தெரிவித்து மந்திரியைப் பார்த்து விஜயதரனென்னு மரசனுரைக்கலாயினனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(விஜயதரன் வ-ம்) மந்திரி

(மந்திரி வ-ம்) மஹாராஜ்

விஜயதரன் சொல் கவி.

விருதுகளுடனே பொருதியே சென்றுநீர்
கருதியமங்கையைப் பருகியே வருவீர்

(வசனம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி சேனை சைனியங்களோடு மேளவாத்திய முழக்கும்படிச் சென்று பிராமணஸ்திரீ கொண்டு வந்திருக்கும்படியாயுள்ள பொற்கொடியைச் சிவிகையிலேற்றிக்கொண்டு வந்தென்னிடம் தெரிவிப்பாயப்பா மந்திரி.

(மந்-வ-ம்) அப்படியே செய்கிறேன் அத்தி பத்தி பிரபு.

மந்திரி வருகிற பொது விருத்தம்.

நேசமாய் மன்னன்சொன்ன நிறைப்படி யாடைபூண்டு
வாசமாய் மேளதாளம் வகையுடனடிக்கப் பெண்கள்

பாசமாய்ச் சூழக்கோடிப் பல்லக்கு விருதுஞ்சூழ
வாசமாய் மந்திரிதானும் வகையுடன் வருகின்றானே.

மந்திரி வருகிற பொழுது தரு இ-ம் கல்யாணி அடதாள சாப்பு

பல்லவி

மந்திரி வந்தானே மன மகிழ்ந்து (மந்)

அநுபல்லவி

தந்திரமாயன்று தங்கக்குளத்தில்விழுந்த
சுந்தர மங்கையைச் சொகுசுடனே பார்த்த (மந்)

சரணங்கள்.

கொடிகள் சுருட்டிக் குடைகள் பல நெருங்க
கோலவாத்திய முழங்க
பிடியானைபரி பெண்பரிகள் மிக நெருங்கி
பெண்சேனை சூழ்ந்துவர
நெடிதாய் ஊழியமாதர் நெருங்கிக் கோடிபேர் வர
படியில் வந்தமங்கையைப் பார்த்திந்து தான் சேர (மந்)

மந்திரி பிராமணஸ்த்ரீயினிடம் சொல் விருத்தம்.

வேதியர்குலத்துதித்த மெல்லியே சொல்லக் கேளாய்
பூதலமதனிற் பெண்ணைப் பொருந்திநீ கொண்டுவந்து
சாதகமாகத்தூது சதிருடன் விடுக்க வேந்தன்
ஆதலாலழைத்து வாவென்றனுப்பினா ரனுப்புவாயே

(மந் வ-ம்) வாரும் பிராமணஸ்த்ரீயே நீ செய்தியனுப்பினவண்ணம் பெண்ணையழைத்துக்கொண்டு வரும்படி விஜையதர மகாராஜா ஆக்ஞாபித்தருளினார் ஆதலால் சீக்கிரமனுப்பவேண்டும்.

பிராமணஸ்த்ரீ மந்திரிக்குச் சொல் கவி.

அய்யனேகேளும் மெய்யுடன் பெண்ணை
உய்யவே கொண்டு நீர் ஐயனே செல்வீர்

(வசனம்) கேளுங்களையனே பொற்குளத்தில் விழுந்தபெண்ணை வெகுசிரமப்பட்டுக் கொண்டுவந்திருக்கின்றேன் அழைத்துக்கொண்டுகுவிர்களையா மந்திரி

(மந் வ-ம்) அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் பிராமணஸ்த்ரீயே

பிராமணஸ்த்ரீ பூலோகரம்பைக்குச் சொல் விருத்தம்.

மாதர்கட்கரசியான மங்கையே சொல்லக் கேளாய்
சாதகமாகநீயுஞ் சதிருடன் செல்லயானும்

பாதகமின்றிபக்கம் பார்த்துவா் தரசன்பக்கல்
நீதன்றியுன்னைக் காக்கச்செய்யவேண்டுமென்றுரைத்தாளே

(வசனம்) வாரும்பெண்ணே பூலோகரம்பா இப்பொழுது நீ அரசனிடஞ் சென்றவிடமிருந்து நாலைந்துநாளுடைய இடைவெளியில் போய் வேந்தனிடம்வந்து உன்னைசந்தோஷமாய்வைத்திருக்கும்படி தெரிவிக்கிறேன் சென்றுவருவாயடி பெண் அம்புலன் மயிலே

பூலோகரம்பை பிராமணஸ்த்ரீயினிடம்

சொல் விருத்தம்.

அம்மணிதாயே நீயு மடியவள் விபரமெல்லாம்
அம்மணிதாயேநீயு மறிந்தவளானதாலிக்
கம்மணிதாயேயென்னை யவ்விடமனுப்ப நீயும்
அம்மணிதாயேவந்தங் கடிக்கடி யென்னைப்பார்ப்பாயே

(வசனம்) யென்னம்மணி நீ தெரிவித்த பிரகாரம் நான் செல்லுகிறேன் என்னைவந்தடிக்கடி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் இமன்னமம்மணி.

(பிராமணஸ்த்ரீ வ-ம்) அப்படியே நடந்து கொள்ளுகிறேன் சென்று வருவாயடி பூலோகரம்பா.

பொது விருத்தம்.

தங்கத்தினிலமைத்த தண்டிகை தனிலிருக்கும்
மங்கையைக் கொண்டுவந்து மாநகர்வைத்து வங்கு
பொங்கமாய் மந்திரிசென்று புகன்றிட வரசன்கேட்டு
இங்குவோ ரரணந்தன்னி லிருத்துமென் றுரைத்திட்டானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியானவன் சென்றம்மாது சிரோன்மணியைக் கொண்டுவந்து மன்னனுக்குத்தெரிவிக்க விஜையதரனென்னு மரசன் ஓராணத்திற் சர்வஜாக்ரதையாய் வைக்கும்படித் திட்டப்படுத்தினா னென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

பொது நேரிசை வெண்பா.

வஞ்சிதனைக் கொண்டுவந்த வல்லபிராமணத்தி
சஞ்சலத்தைத்தீரச் சமயமென நெஞ்சமதில்
எண்ணியவள் மகிழ்ந்து யிவ்விஷயம் மன்னனுக்குத்
தன்னை யுரைத்திடவந்தா டான்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயானவள் மனமகிழ்ந்து தன்வறுமை நிவர்த்தியாகும் பொருட்டு விஜையதரனென்னும் வேந்தனிடம் வரலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

விஜையதரன் பிராமணஸ்திரீயினிடம் சொல் விருத்தம்.

விரைவுடன் வேட்டையாடித் திரும்பியான் வருகும்போது
வினவுபடி பெண்ணைக்கண்டு வெகுவாயான் காதல்கொண்டு
விரைவுபடி விளம்பார்த்தை விளம்பியானுரைக்க நீயும்
விரைவுடனது போற்செய்ய வெகுமான மளிக்கின்றேனே.

விஜையதரன் சொல் தரு.

மாயகடவே மோசப்போத்தி ஹேமந்தட்செவி யேறு

ஜாவளியின் வர்ண மெட்டு.

வேதியர்குலத்தில்வந்த வேதசிரோன் மணி (வேதி)
ஓதிய மொழிப்படியே யுகந்துபெண்ணைக்கொண்டுவந்தாய்
ஆதலால் மாவேண்டிய மரும்பொருள்வாங்கி யேகுவாய் (வேத)

விஜையதரன் மந்திரிக்குச் சொல் விருத்தம்.

நாட்டிய பெண்ணைக்கொண்டு நங்கையும் வரவிட்டுச்
பாட்டிலுந் தங்கக்காப்புப் பவுன்மாலை ஜிமிக்கித் தொங்கல்
தாட்டியாய்ப் பதக்கமுத்துச் சதங்கையுங் கொலுசுதண்டை
வாட்டமில்லாமற் பட்டு வஸ்திரமீந் தனுப்புவாயே.

(வசனம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி நாம் நாடியபெண்ணை இந்த பிராமணஸ்திரீ கொண்டுவந்தீந்தபடியினால் இவளுக் கநேகவிதமான ஆபரணங்களும் பட்டுவஸ்திரங்களும் மீந்து திரவியத்தையெடுத்து இவள் சிரசிற்கொட்டிக் கனகாபிஷேகஞ்செய்து எடுத்துக் கொண்டு போகும்படிச் சொல்லுவ தோடுமட்டுமல்ல பாதிராஜ்ஜியமளந்து பங்கிட்டுக்கொடுத்து மனமகிழும்படி சன்மானஞ்செய்தனுப்புவாயப்பா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அப்படியே செய்தனுப்புகிறேன் புத்தி புத்தி பிரபு.

பிராமணஸ்திரீ சொல் அகவல்.

மன்னவனே நீரும் மகிழ்ந்தெனக்கீந்த
உன்னதப் பொருளை உகந்துயான் கொண்டேன்
புவிதனிற்பாதி புரிந்துயான் கொள்ள
நவிலுவே னென்ன தன் நாட்டினிலிலை

ஆனதாலுவந்து மனுகியே வந்திடில்
பேணியபடியே பெட்புடன் றருவீர்
வந்தனமேற்றதை வாளுரையாய் வைக்க
இச்சையாயுரைத்தே னிறைவனே செல்கிறேன்.

பொது விருத்தம்.

சென்றனள் முன்னடையாக்கு சீக்கிரங்கதிரோன் றானும்
அன்றுமேற் கடலிற்புக்க வாதனை மன்னன்றானும்
இன்றநாம் கன்னியின்பா லேகுவோமென்று தூது
நன்றுடன் குறிப்பைச்சொல்லி நடித்தவன் விடுகின்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரம் பிராமண ஸ்திரீயானவள் சென்றபிறகு விஜையதரனென்னு மரசனானவன் மையல்கொண்டு மோகமீறி பூலோகரம்பையென்கிற பொற்கொடியினிடம் தூதுவிடுக்கலானானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(விஜை வ-ம்) அடி தாதிகளே புதிதாய் வந்திருக்கக் கூடிய பாய் சாயினிடம் யான்வருகிறேனெனத் தெரிவித்து சீக்கிரம் வாருங்களடி.

(தாதிகள் வ-ம்) அப்படியே தெரிவித்து வருகிறோம் போற்றி போற்றி ஆண்டவா.

(தாதிகள் வ-ம்) அம்மணி வந்தன மளிக்கின்றோம்.

(பூலோ வ-ம்) வந்த சமாச்சார மென்ன?

(தாதிகள் வ-ம்) அம்மணி அரசன்வருவதாய் ஆக்ஞாபித்தருளினர்.

(பூலோ வ-ம்) அப்படியா அடிதாதிகாள் தெரிவிக்கிறேன் கேளுங்கள்.

(தாதிகள் வ-ம்) தெரிவிப்பீர்களம்மணி.

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இதற்கோர்நீயு மெனை யன்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

அரசனுக் கோராசன	மன்புடனே போடுவீர்
சாசிக்கத் திறையிட்டுச்	சதிருடனே செய்குவீர்
சாற்றினேன் சாற்றினேன்	சாற்றினேன் சாற்றினேன் (அரச)
மன்னவனை நீங்கள்சென்று	வரவழைத் தாசனத்தில்
துன்னியே யிருக்கும்படிச்	சொல்லுவீரிஷ்சணத்தில்
கூட்டினேன் கூட்டினேன்	கூட்டினேன் கூட்டினேன் (அரச.)

தாதியர் நீங்கள்சென்று தாலியமைத் திட்டேனென்று
ஓதியமைத் திட்டேனென்று வுரைக்க வருவாரின்று
ஓதினேன் ஓதினேன் ஓதினேன் ஓதினேன் (அரச)

(தாதிகள் வ-ம்) மண்டலேஸ்வரா தாதிகள் நமஸ்கரிக்கின்றோம் பாயசாப் தேவரை வரும்படி ஆக்ஞாபித்தருளினர்கள் மகாராஜனே

(விஜயதரன் வ-ம்) ஆனால் சென்று வருவோம் வாருங்களடி தாதிகளா.

(தாதிகள் வ-ம்) அப்படியே வருகிறோம் புத்தி புத்தி பிரபு.

விஜயதரன் சொல் வெண்பா.

தேசமதிலேசிறந்த திவ்யமுள விஜயநகர்
செமுடிமேல் பாருங் கேர்விஜய - ஞோரயுடன்
வந்தே இதிக்கான வஞ்சியே பாங்குமயிந்து
சொந்தேமென் அன்னமதில் நகர்.

(வசனம்) அடி பெண்ணே தேயங்களுக்குட் சிறந்தது விஜய நகர் இதைப் பரிபாலனஞ் செய்யக்கூடிய வாசனுடைய வென்பெயர் விஜயதரன் வேட்டைக்கு வந்தவனைக்கண்டு நீ பொற்குளத்திற் றோழியுடன் இருக்கும் நின்னிடம் சென்றிருந்தது இன்று நீயும் வந்தனை என்னுயிரும் பெண்ணே தேகத்துள் வந்திருக்கின்ற காதலால்.

விஜயதரன் சொல் தரு.

புல்புல்போலே என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

ஏதேதினி சகிக் கொணாது (ஏதே)
ஏதென் றறியே னின்றெனக்குறியேன்
என்ன செய்வே னிந்தவேளை நான் (ஏதே)
காமனுமென்னுயிரைக் கைப்பற்றிப்போகுமுன்னே
தாமதஞ்செய்யாமற் சேர்ந்திடயினி (ஏதே)
உள்ளபடியேயென் னுயிர்ச்சலாகுது
மெள்ளத்திரை நீக்க மெனினெனக் கினி (ஏதே)

(விஜயதரன் வ-ம்) அடிபெண்ணே தெரிவிக்கிறேன் கேள்ஞாயிறு என்னும் சூரியனும் அஸ்தமித்தான் திங்கள் என்ற சந்திரனும் உதயமானான் உனது செவ்வாயும் உலர்ந்துபோயினது புதன் என்னும் மன்மதனும் கணைகளால் ஊர்கின்றான் வியாழமென்ற பிரகஸ்பதி திசை எனக்கு நடக்கிறது வெள்ளியைப்போல் உன்தேகம் வெளுத்துப்போய் விட்டது தாமதஞ்செய்தால் சனியைப்போல்யாகாகிலும்

வந்துவிடுவார்கள் ஆகையால் என்னைக் கூடிமுத்தந் தருவாயென் றெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேனடி பெண் இன்பமுள்ள மயிலே.

பொது விருத்தம்.

வேந்தனு முரைக்கவங்கு மெல்லியும் விரும்பிக்கேட்டு
காந்துதன் மனமடக்கிக் கனிவுடன் வாய்திறந்து
பாந்தமாய்ச் சமுகம்நாடிப் பக்ஷமாய் நடவாமல் யான்
சந்தொரு வரையுங்கூட விசையேனென் றுரைத்திட்டாளே

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இ-ம் கமாஸ் ரூபக தாளம்.

கண்ணிகள்.

செப்புறே னிப்பதியையாளுஞ் சீர்பெருகு மன்னரே
தப்பிதமில்லாமலித்த னந்தயல்மொழியைக்கேட்பீரே (செப்)
வலையிலகப்பட்டு விட்ட மான்கடந்து போருமோ
நிலைகிணற்று நீறைவெள்ளம் நேரேகொண் டோடிடுமோ (செப்)
அழகுமணவாள னும்மையல்லாமல் வேறுமுண்டோ
பழகினேனம்மையன்றிப் பாரிலெனக்கு யாருண்டோ (செப்)
தமக்குநான் பாரியென்றிடக் காளிதற் கையமில்லை
உமைக்கலந்து மருவுஞ்சேதி யுரைக்கிறேன் யானென்னிலே (செப்)
மனதுக்கிசைந்தமாப்பிள்ளை மகிழ்ந்தெனக்குக் கிடைத்தக்கால்
விணவிகொளரி விரதமந்நாள் விருப்பமிருந்தே னானால் (செப்)
செய்தபடி யானுமின்று சேர்விரதத்தைப் புண்
ணியமுநாள்நாற்பத்தியைந்து லோங்கிப்பின் பெனைக்காண (செப்)

விஜயதரன் மந்திரியினிடம் சொல் வெண்பா.

மாநகருக் கோர்புறத்தில் மண்டபமொன்று கட்டித்
தானிருக்க வேணுமந்தத் தையலவள் — பேணியே
வந்தவர்க்கெலாம் புரிமாறுமலேயளித்துச்
சிந்தைமகிழ்ந்திடச் செய்வீர்சீர்

(வசனம்) வாரும் பிள்ளாய்மந்திரி நமதுநகரத்திற்கு மேற்கு திசையைக்கொண்டோர் உன்னத அன்னசத்திரமியற்றி அதில் பிராமணஸ்திரீயானவள் கொண்டு வந்து வைத்தப்பெண்ணரசியை இருக்கும்படிச்செய்து அவனைச்சுற்றி அநேகஸ்திரீகள் ஸர்வஜாக்ரதையோடு காவலிருக்கும் படியாயும் அவ்விடத்தில் மணியக்காரன் க்ஞ

க்கன் சம்புருதி இவர்களிருக்கும்படிக்கும் இவ்விதம் 45 நாளுந்திர்ந்தபிறகு அம்மங்கையை நான் பார்க்கும்படி செய்யவேண்டுமப்பா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அப்படியேசெய்கிறேன் ஆண்டவர்.

(மந் வ-ம்) அடா கட்டியக்காரா சிற்பியை அதிசீக்கிரமழைத்து வருவாயடா.

(கட்டி வ-ம்) அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா சுவாமி.

சிற்பி வருகிற பொது விருத்தம்.

அரசனுமுரைத்தவண்ண மமைச்சனுஞ் சிற்பி தன்னைச்
சரசமாயழைக்கவோடித் தானுமேபுட்டபஞ் சூட்டிப்
பரப்புடன் பொட்டுமிட்டுப் பட்டுவத்திரமணிந்துத்
திரமுடன் சாத்திரங்கொண்டு சிற்பியும் வருகின்றானே.

சிற்பிவருகிற பொது தரு இ-ம் கல்யாணி அடதாளம்.

பல்லவி.

சிற்பியும் வந்தானே — சபைதனில் — (சிற்பி)

அநுபல்லவி.

சிற்பியும் வந்தானே — சிறுடனே நல்ல
பொற்புடன் நீர்பூசி — பூணுலணிசய மெள்ள — (சிற்பி)

சரணங்கள்.

வேதமந்திரம் படித்து அட்சதைபொட்டு
விரும்பியே தான்றரித்து
பாதம்வரைவிடுத்து பட்டுவஸ்திரம்
பாங்குடன்றான்றொடுத்து
சாதகமாகவே தானன்றி — புவிபோர்கள்
நீதமோவோர்காரியம் — கினியாரெனச்சொல்லி (சிற்பி)

(சிற்பி வ-ம்) சிறபாசாஸ்திரியை யழைப்பித்த காரியந்தெரிவிக்கவேண்டுமையா.

(மந் வ-ம்) சிற்பாசாஸ்திரியாரே நம்முடைய நகரத்திற்கு மேற்கு உன்னதமான ஓர் அன்னச்சத்திரமியற்றி யதிசீக்கிரம் தெரிவிக்கவேணுமையா.

(சிற்பி வ-ம்) அப்படியே செய்து தெரிவிக்கிறேனையா பிரபு.

பொது விருத்தம்.

மந்திரிசொற்போற்சென்று மாளிகைமுடிக்க சிற்பி
விந்தையாய்மந்திரியார்க்கு மெய்ம்மையைமார்தரோடு
சுந்தரமாகக்கொண்டு கூட்டியேயன்னதானம்
வந்தவர்க்களித்துநீரும் வாருடனிருமென்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக சிற்பி யியற்றிய அன்னச்சத்திரத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து அவனுக்குச் சன்மான மீந்தனுப்பியபிறகு அச்சத்திரத்தில் பூலோகரம்பையென்கிற மாதேசாஸ்திரியைக்கொண்டு வைத்தவளுக்குப் பரிசாரத்திற்கும் காவலுக்கும் அநேகமான்பெண்களும் மற்றசாமக்கிரிகைகளும் அவ்விடங்கொண்டு தயாராக சித்தஞ்செய்துவைத்து இவ்விடமிருந்து அன்னதானம் பூரிமுதலானதுகளுஞ் செய்துகொண்டிருங்களென்று உரைக்கலானனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(பூலோ வ-ம்) அடா சம்புருதி நாம் இவ்விடம் அன்னச்சத்திரம் வைத்திருப்பதைக் கேட்டநேகர்வந்து உண்டுபூரிமுதலானதும் பெற்றுப்போகும்போது இருவரிலொருவர் பிரிந்துவுண்டாவென க்கேட்கவேண்டும் அவ்வண்ணம் கேட்குங்கால் யாரொருவர் முக சாஞ்சல்யத்துடனிருக்கின்றார்களோ அவர்களைக்கொண்டு என்னிடம் விடவேண்டும் இதையொருவரிடஞ் சொல்லாமலும் கனவிலும் மறக்காமலுமிருக்கவேண்டுமப்பா சம்புருதி.

(சம்புருதி வ-ம்) அப்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேன் புத்தி புத்தி அம்மணி.

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

ஆலவாய்க்கரும்புபோலு மாவின்வாய்த்தேனைபோலுங்
காலன்வையுயிரைப்போலுங் கரியின்வாய்க்கரும்புபோலுங்
கோளமாய்ப்பூனைவாயிற்கொண்ட கிளியைப்போலும்
ஞாலத்திலிவைகள்நீங்க நானெண்ணித் தவிக்கின்றேனே.

பூலோகரம்பை சொல் ஆசிரிய விருத்தம்.

பெற்றதாய்தந்தையும்பெண்டிருடன்பின்னோர்களையுமோதார்முதற்
பெற்றிருக்கும்பாந்தவர்கள் பிரியுறாதெயர்கள் புவிதனிலிருந்து மெ
[ன்னை.
உற்றோர்களுற்றோர்களுசைமனது யானின்று மேலுங்கியபாசனின்
[றன்

வள்ளன்பிருந்தென்ன கரிபரிசெல்வமுழுகந்திருந்தாலதென்ன
சற்றகிலும் விடாதேமன் வரும்வேளை யிற்றடை செய்யுமோவிதே
[லாங்
தார்மீதிலிருந்தென்னுயிர்க்குபகாரந் தானில்லையென்றுநின்னைக்
கற்றவர்சொற்படி யிங்குன்னையான் வந்துதொழக்கருதியேனையாள
[நீருங்
காசினிபிற்கல்லங்குறிச்சி யெனும்பதியில் வளர்கலியபெருமாள்
[சுவாமியே

(பூலோ வ-ம்) ஜெகதீசா இக்கெதிக்கு ஆளாக்கிவிட்டனை இவ்விடத்திற் சகலயேற்பாடும் செய்துவைத்திருக்கின்றேன் இப்பொழுது என் நாயகனைவிட்டுப் பிரிந்தமந்திரி விரும்பட்சத்தில் அவனையழைத்துக்கொண்டு சென்று என்னுளனை யெழுப்பியான்பார்க்கும்படிக் கிருபை செய்தருளவேண்டும் தீனரக்ஷகா.

விஜையதரன் சொல் விருத்தம்.

மந்திரி சொல்லக்கேளாய் மாபுவி தன்னையாளுந்
தந்திரி யன்பத்தாறு தனியரசர்க்கு மோலை
விந்தைசேர் விஜையராஜன் விவாகத்தை நாடிநீங்கள்
சீக்கிரம் வருவீரென்று சடுதியி லெழுதுமையா

(வசனம்) மந்திரி அன்னசத்திரத்தி லிருக்கும்படியாயுள்ள பெண்ணரசிசொன்ன வாய்தாநாள் சமீபித்த படியினால் நம்முடைய நகரத்தை சிங்காரமாகப் புதுக்கி கல்யாணத்திற் கைம்பத்தாறு தேயத்தரசர்களும் வரும்படி ஓலையெழுதி சீக்கிர மனுப்புவாய் மந்திரி.

விஜையதரன் சொல் தரு

செலியாடசாலுனே என்ற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் நாதநாமக்கிரியை அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

வேந்தர்கள் வருக வேந்தர்கள் வருக (வேந்)

அநுபல்லவி

விரைந்து நிருபமதை வரித்தெழுதுவீர் மந்திரி (வேந்)

சரணங்கள்.

சேர்ந்த குந்தளஞ்சீனஞ் சோனஞ்சோழங் கர்னாடம் (வேந்)
கூர்ந்த வயோத்தி டில்லி குடகுமச்ச கூர்ச்சரம்
அங்கவங்க கலிங்க வவந்தி இந்தநேபாளம் (வேந்)
மங்களம் நிடதம் மாளம் கொச்சிமலையாளம்
கன்னோசி காஸ்மீர காம்போஜி துலுக்காணம்
வின்னூர் தனுவம்சொட்டியம் வீரபாண்டி வடுகம் (வேந்)

(வசனம்) மந்திரி எழுதின நிருபத்தைத் தூதுவர்களிடமிந்தனுப்புவாயப்பா மந்திரி.

(மந்-வ-ம்) அப்படியே செய்கிறேன் பிரபு.

பொது விருத்தம்.

இப்படி மந்திரிதானு மேற்றங்கு நிருபந்தன்னைச்
செப்பமாய் விடுக்கவிந்த சேயிழை பிராமணத்தி
ஒப்பியில் லரசனிந்த வலகினிற்பாதி புத்திரன்
கப்பியின் காளவின்னங் காணேனென் றழுகின்றாளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியானவன் தேயத்தரசர்கள் வரும்படி நிருபத்தை விடுத்தபிறகு அந்நகரமிருக்கும் பிராமணஸ்திரீயானவள் அரசனளித்தபாதி இராஜ்ஜியத்தை யாள யென்செல்வக்குழந்தை இன்னும் வரவில்லையேயென விசனப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலானாளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

வேதையாற் றவவேடத்தை விரும்பிய மந்திரிதானும்
நீதியாய்ப் பலதேயத்தை நெருங்கியே பார்த்ததன்பின்
சோதிடமதனையாய்ந்து துயரது நீங்குமென்று
மாதவனன்ன வசிக்கும் மாநகர் வருகின்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாக சந்நியாசிவேட மமைந்திருக்கக் கூடிய மந்திரியானவன் ஜோதிட சாஸ்திரத்தை யாய்ந்து நல்லகாலம் பிறந்திருக்கிறதெனக் கருதி பூலோகரம்பை அன்ன மளிக்கும்படியாயுள்ள விஜையநகர் மார்க்கத்தைநாடிவாலானானென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் வெண்பா.

இவ்வழியேவந்தாரிருவரில்நான்பிரிந்தேன்
அவ்வழியைப்பற்றி யடைந்தாக்காலுடன்சென்னையுடன்
காரியங்களைக்கூடுங் கருதியிக்குவந்தபடிக்
கோரியான்போனேன் கூறு.

(வசனம்) ஆ ஆ ஜெகதீசா இவ்வழியிலென்னரசனைப் பிரிந்து போற இதைப்பற்றிசென்றால் சேர்ப்பித்து வைக்குமென்பதற் கையமில்லை இந்தப்பிரக்கத்திற் கூட்டங்களோதேஷ்டமாய்ச் செல்லு கின்றபடியினால் விசாரித்தறிகின்றேன்.

(மந் வ-ம்) ஐயா ஓரெகூட்டமாகச் செல்லுகிறபடியினாலேதா வது விசேஷமுண்டோ என்ன ?

(பாட்டைசாரிகள் வ-ம்) ஐயா சந்நியாசி தெரிவிக்கிறோம்கே ளும்.

(மந் வ-ம்) தெரிவியுங்களையா.

பாட்டைசாரி சொல் தரு.

காம்போதி என்ற ஜாவளி வர்ணமெட்டு.

இ-ம் கம்மால் ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லுகிறேன் கேட்கவேணும்
தோணியசந்யாசியே கேளும் (சொ)

அநுபல்லவி.

மெல்லியபூலோக ரம்பையெனும்
விஜையதர் விட்டுதமர்க்கதும் (சொ)

சரணங்கள்.

கன்னிமாடமணஞ்செய்யும்படிக் கருங்கியரசன் வைத்திருக்க
பின்னாளோர்விரதமென்று பிரியவனாயிருக்க (சொ)
வந்தவரெல்லாருக்குமன்னம் வழங்கும்படியாகவொரு
விந்தையுள்ளசத்திரங்கட்டி விருமபியங்கு நடக்கயின்று (சொ)
மித்தம்பூரியின் தாதிதியை நீதியுடன் நல்லுவராம் (சொ)
அந்தயமிக்கவிருந்தவ் கரும்பொருளை வாங்கப்போறோம்
ஆனதால்கூட்டமுடனே யன்பரைப்போல்வாருமையா
சென்மபோகவாபோகின்றனர் விளர்விலகடாதுக்கைவோர்மையா (சொ)

பொது விருத்தம்.

அங்கவருரைக்கமந்திரி யதையறிந்தாலோசித்து
வங்கணமுள்ளவார்த்தை வழங்கினாறிவோமென்று
பொங்கமாய்க்கூட்டப்போகப் பெருங்கூட்டங்கண்டமைச்சன்
சங்கையையறியக்கேட்கத் தானவருரைக்கின்றாரே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகச் சொன்னதை மந்திரியாகிய சந்நியாசிகேட்டு அந்தக்கூட்டத்தோடு சேர்ந்துசெல்ல அவ்விடத்தில் பெருங்கூட்டம் வருவதைக்கண்டு அவர்களைக்கேட்க அவர்கள் சொல்லலாயினார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பாட்டைசாரி மந்திரியாகிய சந்நியாசியினிடம் கூறும் அகவல்.

இருடியேகேளும் யிப்பதிவிஜைய
புரியாசன்றான் பூவையைக்கொண்டு
வந்தவன்சிறையில் வாருடன்வைத்துச்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீருடனிருந்தனன்
மின்னாளிருப்பிடம் மிகுபுனல்மண்டபம்
அன்னாளவளுக் கரசனுமுண்டாம்
மன்னனைக்கொன்று மங்கையையிங்கு
அண்ணியபார்ப்பணி அணிந்திருந்தாளாம்
அந்தப்பார்ப்பணி யவளுக்கோர்மகவாம்
சந்ததஞ் சேய்தாய் சதிசெய் வருமையால்
சண்டை செய்தங்கு சட்டுவந் தன்னால்
மண்டையிலடிக்க மகன்கோபித்து
நேசம்போக்கி நெஞ்சம வெறுத்துக்
காசியைநாடிக் காளைசென்றானும்
அவ்விதங்காசி யடைந்தாள் மூதன்
இவ்வருடம்வரை யெட்டெனப்புகல்வர்
செங்கோலேந்துஞ் சீர்விஜையேந்திரன்
இங்கவள் முன்பு மியம்பினபடியே
பாதிராச்சியம் பகர்ந்திருந்தனனாம்
சோதிபோற்றிலங்கி ஜொலித்திடும் நவமணி
வத்திராபரணமும் வகையுளப் பணிதியும்
மெத்தவே மகிழ்ந்து மேன்மையதாக

வெற்றியரசன் விரும்பி யங்கிய
முற்றும் வாங்கி முண்டையும் மகனை
எப்பொழு திவ்விடம் யேகிவருவானென்
றெப்பொழுதும் வழிபார்த் திருக்கின்றாளாம்
சத்திரமதனிற் றங்கி வந்தோர்க்கு
நித்தியே யன்னம் நன்றே யளித்து
நித்தமும் பூரி நிதிகொடுப்பாரும்
அத்தனையுமறிய யாங்களும் பேர்கிறோம்
சேதலர்மந்திர மேகிட்டுத் தெரியும்
ஆதலால் விரும்பியிங் கிறைந்தேனையா

பொது விருத்தம்.

சென்றவர் சொல்லக்கேட்டுத் திருக்குளமதனில் வேந்தன்
அன்றவன் பெண்மேல்மோக மனதுடைப் பிராமணத்தி
யன்றுட நெருங்கிக்கொன்றிக் காட்டரசன்பால் விட்ட
நின்றிதை யறிந்தேனென்று யேங்கியே செல்கின்றானே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மார்க்கத்தில் செல்லும் படியானவர்களை மந்திரியாகிய சந்நியாசி கேட்க அவர்கள் விளம்பும் விர்த்தாந்தத்தைச்சொல்ல அதனால் மனங்கலங்கி, மயங்கி, நகரஞ்சென்றால் செவ்வையாய்த் தெரியுமென க்கருதி யவர்களோடு விஜயநகரம்போய் மந்திரியாகிய சந்நியாசி சேர்ந்தாயினனென றறிவீர்கள் சபையோர்களே

(மந்-வ-ம்) ஆ ஆ யானோ இந்த விஜையநகர் வந்திருக்கின்றேன் இவ்விடத்தில் கூட்டமெதேஷ்டமாக விருக்கின்றது இங்கு என்ச மாச்சார மேதாவதிருக்கின்றதா வென விசாரித்தறிகின்றேன்.

(மந்-வ-ம்) ஐயா நண்பரே தம்முடைய நகரம்யாது?

(பாட்டைசாரி வ-ம்) ஐயாசந்நியாசி யானிந்நகரந்தான.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி பாட்டைசாரியினிடம்

சொல் விருத்தம்.

இப்பதி யென்றுசொன்னீ ரிங்குள புதுமையெல்லாந்
தப்பியே யறிந்தீருங் களிவுடனிருப்பதாலும்
செப்புமர் யிவ்வூரல்லென் றெறிந்திலே னிதனைவேண்டித்
தீப்பித மில்லாமற்றான் சாற்றுவீ ரென்முன்னையா.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு.

இந்துஸ்தானி ரூபகதாளம்.

இந்நகரத் தருகில் ராசனுக்கு (இந்த)
பெண்ணையழைத்துக்கொண்டுவந்த பிராமணத்தியும்
விண்ணமன்றி யெவ்விலந்தன்னில் விளங்குவாளுமையும் (இந்த)
அன்னவளுக்குப் பிள்ளையெத்தனை யாரும்பெயரென்ன
அன்னிடுங்காசிபோனவன்போக சுதனுண்டோவென்ன (இந்த)
சொன்னேனிதை நெருங்கியென்னிடம் நீருமுரைக்க
பாசமுடனிவ் வூரலையாளும் பண்புடன்பார்க்க (இந்த)

பாட்டைசாரி மந்திரியாகிய சந்நியாசியினிடம்

கூறும் விருத்தம்

செப்புமென்றென்னைக்கேட்ட சீர்பெரும்முனியேகேளும்
இப்பதிக்குள்ளே மீண்டு யிருந்திடும் மேற்புறத்தில்
விப்பிராள்வீதியுண்டு விளங்குவள் வெங்கடம்மாள்
அப்படியழைப்பதுண்டு வுரைகிறேன் கேளுமையா

(வசனம்) ஐயா தவசிரேஷ்டரே இவ்வூருக்கு மேற்கு அக்கிராரமுண்டு அதில்வசிக்கும்படியாயுள்ள விதவைபிராமணஸ்திரீக்கு

கவி

முண்டையின்றனக்குச் சென்றவனன்றி
மண்டலந் தனிலினி விண்டோரில்லை

(வசனம்) வறுமைபின்றற்றன் னுடைய புத்திரனாகிய வெங்குவெ ன்பவனைத் தாயாகிய பிராமணஸ்திரீயானவள் சண்டையிட்டுச் சட்டு வத்தாற்றலையிற்புடைக்க அவன் காசிபோய்விட்டுவருடமாகின்றது அவனைத்தவிர வேறு பையன்முண்டைக்கில்லை யென்பதாய் இப்பு விபின்கண்ணுள்ள சமஸ்தமானவர்களுமறிந்த விஷயமையா தவசிரேஷ்டரே.

(மந் வ-ம்) அப்படியா வெகுசிரமம் சென்று வருவீரையா,

பொது விருத்தம்.

மேவியமந்திரிதானும் வீதியிற்செல்லும்போது
காவடியோடிவனைக் கண்டவரோதுசொல்வார்
போவது நீரரையா புகன்றிடவேண்டுமென்ன
தாவியே வெங்கடம்மா டுனையென்னே தேகிறேனே,

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப்பா
ட்டைசாரிகளால் விசாரித்திருந்த மந்திரியாகிய சந்நியாசியானவன்
சகலமுஞ்செய்கிற அந்தர்சவுடான பிராமணாற்றன்னையாய் இருக்
கின்றபடியினால் அவன் வத்சனோபோத் சென்று கூவவழியபோதண்டு
மெனக்கருதி காவடியோடு அக்ஷேரா வீதியிற் செல்லுங்கால் அந்தவீ
தியிருக்கும்படியான பிராமணோத்தமர்கள் பார்வையிட்டுப் புதிதா
யிருக்கின்றதே பெரிய சந்நியாசியென்றுகேட்க அடா என் காணும்
வெங்கட்டம்மாள் புத்திரன் வேங்குவென்று நோக்குத்தெரியாதோ.
வென்று சொல்ல அடா வெங்கு வா நீயும் காணும் வா நீயும் காணும்
இப்பொழுதுதான் உம்முடையசமாச்சாரம் தெரியவந்தது எவ்வளவில்
பிதுரார்ஜிதமாய் ... உம்முடைய பூர்வோத்திரத்தைச்சொ
ல்லென்றுகேட்க அப்பொழுது மந்திரியாகிய சந்நியாசி அவர்கள்மு
ன்னிலையில் தன் வரலாற்றைச் சாற்றுகிறானென்றறிவீர்கள்
சபையோர்களே.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு.

விலக்சித்தேனென்ற ஜாவளி மெட்டு.

பல்லவி.

காசிக்கியான் சென்ற கதையறியீர் நேசரே (காசி)

அநுபல்லவி.

பேசிலென்பேர் வெங்குவென்றும் பின்னும்நீரறியீரோ (காசி)

சரணங்கள்

வருடமெட்டானதால் மறந்தீரோ யென்தனையும்
இருவருமென்மேற்பட்சம் யிப்படிசெய்ததாலும்
பெருகும் வெங்கடம்மாளென் பெற்றதாயென்பார்களானும் (காசி)
அம்மாள் சுகமோ வென் னம்மாஞ்சியுஞ் சுகமோ
எம்மோடு சேயபுன்னர் நண்பரெல்லாஞ் சுகமோ
செம்மையாயெந்தனிடஞ் செப்பிடாமற்றெறியுமோ (காசி)

பொது விருத்தம்.

வினாவினி விபர்கமோடி விதவையின் றன்பாற்சென்று
ஊரையெலாந் திரவுந்தன் குழந்தையும் காசிவிட்டுத்
தனையிழ காவடியுங்கொண்டு சந்யாசிவேடம் பூண்டு
... நேர்ந்ததென்ன ... நீட்டரே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக
இவ்விடந் நடந்ததைக்கேட்டுக்கொண்டிருந்த நேயர்களோடி உன்
புத்திரன் சந்நியாசி வேஷத்தோடு காசியைவிட்டு உன்னிடம் வரு
கிறானென பிராமணஸ்திரியினிடஞ்சென்று புகன்றார்களென்றறிவீர்
கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

அந்தணன் மகனென்று மைந்தர்கள் சொல்லக்கேட்டுச்
சிந்தையுந்தெளிந்தாளாங் இடுக்கென வெழுந்தோடி
விந்தைசேர் சுதனைக்கண்டு வியனாய்ந் துற்றவர்கள்
அந்தோபார் வாராவென்ன வழியைப்பார்த் திருக்கின்றளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக
நேயர்கள் சென்று சொன்னவுடனே பிராமணஸ்திரியானவள் மன
மகிழ்ந்து ஓடோடியும்வந்து முகத்தைக் கண்டு சரியாகப்பார்த்
ததேயென்று பார்த்து நிற்கச்சே அந்தநேயர்கள் அம்மணி உன்
புத்திரன் அதோ வருகிறான் என்று சொல்ல அதைப்பார்த்து நிற்
கலாயினாளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(நேயர்கள் வ-ம்) அடா வெங்கு உன்னுடைய தாயானவள்
ஓடிவருகிறதைப் பார்த்தையா என்ன.

(மந்-வ-ம்) ஆ ஆ அப்படியா சமாச்சாரம் அப்படியா சமாச்
சாரம் நன்றாயிருக்கிறது நன்றாயிருக்கிறது ஓய் நேசரே.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி நேயரிடம் கூறும்

விருத்தம்.

நேசரே சொல்லக்கேளீர் நேர்த்தியாய் ... ந்தன்
நேசரே பெற்றதாயும் நெருங்கியே வருவதாலும்
நேசரே யென்பாலுற்ற நெருங்காவடியை நீக்கி
நேசரே வாங்கிக்கொள்ளும் நேர்த்தியாய் வணங்குவேனே.

(வசனம்) கேளுங்களையா நேசரே என்னைப்பெற்ற தாயானவள்
வருகிறபடியினால் இந்தக்காவடியை வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் நான் நமஸ்
காரஞ்செய்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(ராயர்-வ-ம்) அடாவெங்கு அப்படியேயாகட்டும்.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி பிராமணஸ்திரீக்குச்

சொல் விருத்தம்.

பெற்றவென் றாயேகேளும் பிரியமா யென்னைத்தேடிப்
பெற்றவென் றாயேகேளும் பேணியிங் கோடிவந்தப்
பெற்றவென் றாயேகேளும் பெலத்திடுஞ் சட்டுவத்தாரப்
பெற்றவென் றாயேமாட்டப் பெருகியான் மறந்திலேன்டி.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு

இராமகிரியை ராகம் ஏகதாளம் மெட்டு

அன்னையேயுன் னடியிணைக்கு
வடியேன் சரணம் சரணம் சரணம் (அன்னை)
என்னைப்பெற்றிவ் வுலகில்மிக்க
இன்பமுடனே காப்பாற்ற
வெளியேன் சரணம் சரணம் சரணம் (அன்னை)
பெற்றபிள்ளை செய் குற்றத்தைப்
பொறுத்தருளி யென்னைக்காக்கப்
பேணிச் சரணம் சரணம் சரணம் (அன்னை)
உற்ற தெய்வம் நீயேயன்றி
யோதிமறையதனிற்சொல்ல
வுரைத்தேன் சரணம் சரணம் சரணம் (அன்னை)

பிராமணஸ்திரீ சொல் விருத்தம்.

கண்மணி மாதம்பத்துக் கருதியென் வயற்றில்வைத்துக்
கண்மணி யுன்னைப்பெற்றுக் களித்துயா னிருக்கும்போது
கண்மணி நீயுஞ்செல்லக் கலங்கியானழுக வின்றுக்
கண்மணி வரக்களித்தேன் கனமுடன் வருகுவாயே.

(வசனம்) அடாகண்மணி நீ இன்றுவரச் சந்தோஷமுற்றேன் நம்முடையகிரகத்திற்குச்செல்லுவோம் வருவாயடா கண்மணி.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு.

கேபுலாகீகே என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் கமாஸ் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்மனமகிழ்ந்தேனடி தாயே (என்)

அநுபல்லவி.

கண்மனங்கொண்டு காரமோதிகண்டு (என்)

சரணங்கள்.

உன்னுடைய வுள்ளம்சோர்ந்தால்
உடனேபற்று மென்றிருந்ததால்
நன்னயமாய்வந்தேன் நாடித்தெரியாதலால் (என்)

போது வெண்பா.

தாயும்மகனைத்தழுவித்தன் மேனைச்சேயழைத்துப்
போயினார்வீட்டிற்புகுந்தார்கள் — தேயமொடு
பெற்றோர்க்கு மற்றோர்க்கும் பிரியமுடன் தீர்த்தமுதை
உற்றளித் தவ்விருந்தா ரொன்றுமை.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியாகிய சந்நியாசியை பிராமணஸ்திரீயானவள் புத்திரனென்று தன் கிரகத்திற்கு அழைத்துச்செல்ல அவ்விடத்தில் வந்திருக்கப்பட்ட சமஸ்தமானபேர்களுக்கும் தீர்த்தப்பிரசாதம் வழங்கிச் சுகமாக விருக்கலானார்களென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

போது விருத்தம்.

தாயுடன்பிள்ளை சேர்ந்துத் தனித்தவிருக்கும்போது
நேயமாய்மைந்தன் றானும் நிகழ்த்துவானன்னை பார்த்து
மாயமோகம்மகத்தில் வருமைதானமிகவுமுண்டே
தூயநற்செல்வம் வந்ததற்கிந்நிலை யுரையென்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக தாயும்பிள்ளையும்சேர்ந்து சந்தோஷமாயிருக்கிறகாலத்தில் மந்திரியாகிய சந்நியாசிபென்னும் புத்திரனானவன் தாயாகிய பிராமணஸ்திரீயைப்பார்த்து அம்மா ஆத்தில் தரித்ர இம்சையாயிருக்க இப்போது செல்வமோங்கிச்சிறப்பாயிருக்கும் விந்தையைத்தெரிந்திலேன் அம்மணி இதனையறியும்படித் தெரிவிக்கவேண்டுமெனக் கேட்கலானானென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்திரீ மந்திரியாகிய சந்நியாசியென்னும்

புத்திரனிடம் கூறும் அகவல்.

செல்வனே மகனே சேதிகேட்டிலையோ
நல்கிடுமிந்த நாட்டரசன்றன்
வேட்டையாடி மீண்டிடும்போது

காட்டிலோர் வானிற் சன்னல் வைக்கண்டு
மேற்குழக் கொண்டு மொழிந்திட வடபரன்
வேகமாய்ச் சென்று விரும்பிய படிக்க
வாதனை யுறிந்த வளசியம் மன்னனும்
சாதர்க் குளித்திற் றெப்பெனக் குதிக்க
வாடிலேவர் சன் வருந்தியே நிற்க
சொல மந்திரி சிறமொழி யதனால்
ஓடுந் தோணியும் முகந்திடும் வள்ளமும்
நாடிடும் வலையர்கள் நயந்திடு குளியர்கள்
சொன்னயாய் வந்திட கோமானழைத்து
மெள்ள யிக்குளத்தில்நீர் விரும்பியே சோதித்
திருந்திடும் பொருளா பிணைக்கிறதிலெடுத்துப்
பொருந்தவேயானும் புரிகுவீ ரென்ன
அவ்வுரைகேட்டு வக்குளந்தன்னிற்
செவ்வையாய்க் குளியர் சேர்ந்திடும் வலையர்கள்
சோதனை செய்தசிற் றேகைபிராமல்
வாதனையாகி வருத்தவர் வந்ததை
மன்னனும் பார்த்து மனமுங்கலங்கி
என்செய்வேனென் றெட்டுணா நிந்து
அங்கவடன்னை யவ்விட மெல்லாந்
தங்கியேபார்த்து தான்காணாமல்
நினைத்தவ னிங்கோர் நிகழ்ச்சமயமந்து
அனைத்துலகோர்க ளியாவர்களேனும்
வஞ்சினையக்கொண்டு வந்திடு லென்னிடம்
அஞ்சலின்றரமளவை டுவர் பரதி
ராச்சிய மென்று சம்பிரமாக
தாட்சண்ய மன்றி சாற்றினன் பறை
அம்மொழி கேட்டு [illegible] வைத்தியனான
செம்மையாய்ச் செய்த சிற்பெறுஞ்சுனை
மருந்து தனக்கொண்டு மண்டபம் பொற்குளம்
பொருந்திய வழிபோயப் புகுந்தேனவ்விடம்
அப்படி சொல்லி வேதியர் வருக
அப்போதவன் நாயகனுமே வந்து
ஆடியும்மா பழுதையை கிருத்தித்
தேடியென்பின் திருடனார்வெனக்
கூட்டியே சென்றிடக் கோன்றனைப் பார்த்தேன்
நாட்டியே மூவரும் நற்குளம் மூழ்கிப்
படியைக்கடந்துப் பாதலஞ் சேன்றோம்
வடிவுடனடுக்குமேழு மாளிகைவாழிடம்
சுந்தரம்போலத் தொல்லுலகில்லை

சாந்தனைச்சமயத்துக் கிருத்தியே வைத்தனர்
நஞ்சை யீந்து நண்பனைக் கொன்று
வஞ்சினைக்கூட்டி வந்தேன் மகனே
கன்னி மாடத்திற் கன்னியுமிருக்க
மன்னனைச் சேர்முன் வைத்தனம் விரதம்
நற்பக்கிலையாக [illegible]
ஏற்கவே நீர்தனை யின்னதென் றறியேன்
அப்பனே யுமதமே யறிந்திட நீயும்
ஒப்பியிருக்குன்னிட மோதினேன் சுதனே

பொது விருத்தம்.

தாயுரை வார்த்தையெல்லாந் தனயனுந் தானுங்கேட்டு
நேயமாய் மனமனைத்தாற்போல் நெருங்கியாச் செய்யாரம்மா
மாயமோ பாவியும் மண்டப குளத்திற்சென்ற
சாயல் பறிவனதனைச் சாற்றுமென் றுரைத்திட்டானே.

(வசனம்) சேனுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயானவள் சொன்ன சங்கதிகளையுங்கேட்டு பொறுத்து [illegible]ஜனத்தில் போனவிந்தையை விசித்தனைக்கவேண்டுமென்மனியெனக் கேட்கலாயினனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு.

ஐயாமே பதகயோசென்று இந்துஸ்தானியின் வர்ண மெட்டு.

கேளடா யென்மகனே இவ்வாச்சர்யம் (கேள)
கோளுரையேன் சாகரத்தின் மகிமையைக் (கேள)
தார்மன்னனிதைத் தன்னிசல்மோதிரமரப்ச்
சார்ந்தனனதைப்பேசத் தரித்தோர்க்குரீரிலகும்
சீர்பெறவக்கனையாழி யென்சேழுய்ய
ஜெயித்தேனென்றறிவாயே செப்பினேன்நீயும்மையா (கேள)

பொது விருத்தம்

மாதவளுரைத்தசொல்லை மதித்தழிந்தவனுங்கேட்டு
சாதகமாகவாழி தன்னை நீதருவாயென்ன
நீதுகன்வந்துசேருஞ்செல்வனே யிவேண்டின்றால்
மோதிரமெனுஞ்சொல்லைமுடுகியேமொழிகின்றனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரந் தெரிவித்த பிராமணஸ்திரீயானவள் நிற்கும்படியாயுள்ள கனபாரியைக் கேட்க அன்னவள் நின்னையன்றி யாருக்கேப்போகிறேன் நீ தருகிறேனென்று கூறக் அதையறிந்த ... புத்திரனும்பாரிய பகிய சந்நியாசியானவன் முகத்தைச்சுளித்துக் கோபக்குறிப்பை போற் ஜாடைக்காட்டியுரைக்க லாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் விருத்தம்.

பச்சைகொண்டந்நாள் நாழிப்பாலக்கறக்காதஆவு
கொச்சைநாள்வந்தாலன்று குறுணிப்பாலேகொடுக்கும்
இச்சையாய்கேட்கயானும் யீந்திடமனமில்லை நீ
வச்சிருந்தாயிப் பதிங்கே வஞ்சகமுள்ளதாயே

(வசனம்) என்னம்மணி நல்லநாளையிலே நாழிப்பால் கறக்காத ஆவு யீனுக்கிடும்போது குறுணியாகொடுக்கப்போகின்றது அந்தமொழியைப்போல நீ பிட்டாகக்காட்டாதவள் நீ இறந்த பின் நான் அடைகிறேனென்பதென்ன நிச்சயம் ஆனபடியினாற் முன்போனகாசி வெகுதூரமன்று இதோ காவடியைத்தூக்கிச் செல்லுகிறேனென்னைப் பாராயே.

பொது நேரிசைவெண்பா.

பாலன்மொழி நாட்சைப்பாச்சியதுபோற் கேட்டு
சீலமுடன் காலமெனச்சிந்தித்துக் — கோலமுடன்
மைந்தனுக்குமோதிரத்தை மாப்பாவிதானீய
அந்தோகின்னத்தாளென்றறி.

பிராமணஸ்திரீ சொல் தரு.

சமிரேம்மனவே என்ற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

சந்ததைவாங்கலாமோ யென்மகனே மகனே மகனே (சந்)
பாக்கியமுட்டுவனைப் பற்றிதேடப்படியே
சாய்ந்திடமனஞ்சரியா சரியா சரியா (சந்)
சிறுபிள்ளைபுத்தியின்னாந் தீரவில்லைமகனே
மருபிள்ளைக்கோகொடுக்க வைத்தேண்டா வைத்தேண்டா வைத் [தேண்டா (சந்)
உன்றிமணம்போலிந்தங் குன்னையேநம்பினேன்
இனிமேற்சரியாய்ப்பிழைத்து யிங்கிருடா யிருடா யிருடா (சந்)

... பொது விருத்தம். ...

வாங்கினமோதிரத்தை வகையுடன் விற்றறிந்து
இங்கியதாயே நீயுமுவந்திங்கு சமையச்செய்து
தாங்கியேபோடா வாகாச்சத்திரத்துண்டியானும்
பாங்குடன்வருவேனென்று பரிந்துரைத்தவன் சென்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகப் பிராமணஸ்திரீயினிடம் கணையாழியைப்பெற்றுக் கொண்டமந்திரியானவன்தாயே நீ விர்தாப்பியமுடையவளாக விருக்கின்றபடியினாற் உன்னால்சமையற்செய்து போடசாத்தியப்படாமலிருக்கின்றது அதுடன் சத்திரத்தின்கண் அன்னமளிக்கின்றனர் கவ்விட பூண்டு தன்னிடம் வந்துசேருகிறேனெனத் தெரிவித்துச் செல்லலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது தரு செவிசேனைட்ல என்ற ஜாவளி மெட்டு.

சத்திரத்திற்குச்சென்றானே ...
சந்நியாசியழியத்தானே (சத்தி)
சத்திடுந் தாயைவிட்டு நகர்வீதிதனைக்கடந்து
மெத்தவாடி மனந்துடித்து (சத்தி)
அன்னமளிக்கின்றதை யறிந்தகவன் சென்றிருந்து
தன்னிடந் தோகைசொல்லிருந்து (சத்தி)
மன்னனு மங்கையுமே மண்டபத்தில் கண்டேனென்று
சொன்னதறிந்தேதவ் வேந்தனென்று (சத்தி)
தந்திரஞ்செய்தங்கிருந்து சண்டாளிவேந்தனைக்கொன்று
வந்தவளென்றறிந்தேனின்று (சத்தி)
மானார்மயக்கிற்பட்டு மன்னனன்மகிழ்ந்திருக்கக்கேட்டு
தானேயறிந்தேனிதையுற்று (சத்தி)

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் கலி.

அன்னமுண்போர்வெகு நன்னடமாய்வர
மன்னவன் சேதிகண் டின்னமியானறியேன்

(வசனம்) ஆ ஆ என்னவிந்தையாக விருக்கின்றது இவ்விடமேற்பட்டிருக்கும் அன்னசத்திரத்தின்கண் அன்னமுண்டு நூறு மூதலான தம்பிரானு வேண்டியபேர்போகின்றனர்கள் அநேகப்போர்கள் வருகின்றனர்கள் இவ்வன்னமருந்த இங்குபால்வந்து 4-5 நாளாகின்றது என்னுடைய அரசன்சேதியொன்று மறியாததுர்ப்பாக்கியனாக விருக்கிறேன் தெகபிளை இத்தலம்நின்செயல.

(சத்திரத்துச்சம்புருதி வசனம்) பூரிவாங்கும்படியாயுள்ளவர்கள் தாராளமாக யேராளமாய் வரலாம் வரலாம் வரலாம்.

(சம்புருதி வசனம்) ஐயா சந்நியாசி நீவீர் பூரியை வாங்கிக் கொண்டது என்ன?

(மந் வ-ம்) ஆம்.

(சம்புருதி வ-ம்) ஓய் சந்நியாசி இருவரிலொருவர் பிரிந்ததுண்டா என்ன?

பொது விருத்தம்.

கேட்டவன்முகத்தைப் பார்த்துக்கிட்டியே மந்திரிதானும்
வாட்டமாயிற்கக்கண்டு வஞ்சியினிடமேகொண்டு
சாட்டியிங்குரைக்க வந்ததைய னும்பாரு தன்னிற்
போட்டுசேர்வையுமென்னப் பெட்புடன்செய்திட்டாரே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக சம்புருதிகேட்க மந்திரியாகிய சந்நியாசியானவன் வதனம்வாட்டமுற்றிருக்க வதைக்கண்டு அவனைப்பிடித்துக்கொண்டந்தப்புரமிருக்கும் தங்களெஜமானிச்சியாகிய பூலோகரம்பையென்கிற மாதோஸ்திரியினிடம் கொண்டுவிடுத்து இவ்விடம்நடந்த விர்த்தாந்தத்தைச்சொல்ல அவளிதையறிந்திந்த சந்நியாசியை சாவுதானத்தையுடன் சிறைச்சாலையில்வைக்கும்படி ஆக்ஞாபித்தருள யவ்விதமவர்கள் செய்வித்தருளினார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

இப்படிமந்திரிதன்னை யிசைந்தங்குசிறையில்வைக்க
அப்போதுபுத்திமையென்றிவ் வனறிந்துள்ளிருக்கத்
தப்பிதமன்றிவீந்து சந்யாசியர்லேயோங்கிச்
செப்பமாய்வாழ்வோமென்று செழித்தவளிருக்கின்றளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக சிறையிலிருக்கும்படியாயுள்ள மந்திரியாகிய சந்நியாசியானவன் இவ்விடத்திராப்பகலையிருக்கும் தன்னைத்து உடனேயிருக்க அன்னசத்திரம் வைத்தியற்றும்படியாயுள்ள பூலோகரம்பையென்கிற ஸ்திரீயானவள் சிறையிலடைத்திருக்கும்படியானவனுல் சுகமாகவாழ்வோமென்கிறதுகிசெழித்திருக்கின்றளென்றறிவீர்களே சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் விருத்தம்.

பாங்கியேசத்திரந்தேடிப் பரதேசிவர்திங்கன்னர்
தாங்கியேயுண்மேயோன்றன்னைச் சமூசயமிருக்குதென்று
ஓங்கியேபிடித்துவைத்தோ ருள்ளறிந்தவனைக் கேட்க
பாங்கிநீ சென்றழைத்து நிமிஷத்தில் வருகுவாயே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இதற்கோரீயுமென்ற இந்திரசபாவின் வர்ணமெட்டு

பாங்கியே நீயுஞ்சென்று பாருவில் வைத்தவனை
ஓங்கியே யழைத்துக்கொண்டு வுண்மையுடன் வாரிணை
ஓதினேன் ஓதினேன் ஓதினேன் ஓதினேன். (பா)

(தாதி-வ-ம்) அம்மணி இதோபரதேசியை யழைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றேன் தாயே.

(பூலோ-வ-ம்) அப்படியானல் சரி நீ செல்லுவாயடி.

பொது விருத்தம்.

நின்றவன் முகத்தைப்பார்த்து நேரிழையரசன்சொன்ன
நன்றுடன் மந்திரியென்று நங்கையுமறிந்து கொண்டாள்
சென்றவன் கன்னிதன்னை சீருடன் பார்த்துநோக்கி
இன்றுநாம் வந்தகாரிய மீடேருமென் றிருந்திட்டானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியாகிய சந்நியாசியினுடைய வதனத்தை யுற்றுநோக்கி நம்முடைய நாயகனிடம் பிரிந்த மந்திரி இவனென மதித்துக் கொண்டாள் அவ்விடமிருக்கு மமைச்சனுகிய சந்நியாசியானவன் நம்முடைய அரசன் மையலில் வீழ்ந்து மதிமயங்கி நம்மைமறக்கும்படிச் செய்வித்த மாதோஸ்திரீ யிவளாகத் தோணுகிறது, ஆனபடியினல் இன்று நம்முடைய காரிய மீடேறுமென மகிழ்ந்திருக்கலானனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(பூலோ-வ-ம்) ஐயா பரதேசி இவ்வேஷம் யெப்பொழுது மேற்பட்டது தானு?

(மந்-வ-ம்) அம்மணி

மந்திரியாகிய சந்யாசி சொல் தரு

வலர்சித்தே என்ற தாவளி வர்ணமெட்டு.

நானே பரதேசி யென்று நாடி யறிவீரின்று (நா)

பூணுமொழி கேட்டுவிட்டும் புரிந்தவர் தன்னமுன்டேன் (நா)
கிதிகொடுத் தோரென்னை நெருங்கிக் கைப்பிடித்து
நதிரினிற் கொண்டுவந்து முகமதில் விடுத்து
அதிவிதை விற்பாருவி வைத்தவைத்ததை யறிந்து (நா)

(பூலோ-வ-ம்) ஐயா தம்மைப் பார்த்தால் பரதேசியாகத் தோணவில்லையே!

(மந்-வ-ம்) அம்மணி பரதேசியென்பதற் கையமில்லை.

(பூலோ-வ-ம்) அவ்வண்ணமெனில் எங்கள் சத்திரத்தி லிருவரி லொருவர் பிரிந்ததுண்டாவெனக் கேட்கவதனம் வாட்டத்தோ டிருக்கவேண்டிய காரியமென்ன?

(மந்-வ-ம்) அம்மணி தங்கள் சத்திரத்திங்கண் தர்மஞ்செய்வ தைச்செய்து இருவரிலொருவர் பிரிந்ததுண்டா வெனக்கேட்கும் விசித்திரவசனத்தைப் பார்வையிட்டடியேன் முகத்தைச்சுளித்துக் கொண்டிருந்தேனேயன்றி வேறுவித்தையொன்றுமில்லை அம்மணி.

(பூலோ-வ-ம்) ஓய் சந்நியாசி தாம்சாற்றுகிற சாதுர்யமானவார்த்தையைக்கேட்க கபடமாய்ப் பேசுகிறீரென்றறிகின்றேன் பரதேசி.

(மந்-வ-ம்) அம்மணி பிரயோஜனமில்லாத வார்த்தையேது க்கு தங்களுடைய சவிஸ்தாரத்தை முன்னே தெரிவியுங்கள் பிறகு அடியேன்றெரிவிக்கிறேன் தெய்வச்செயலாலிரண்டு பொருந்திருக்கும் பட்சத்தில் அதின் சாரம்சத்தையறிந்தாகவேண்டிய காரியங்களை யோசிக்கலாமென்றுத்தேசிக்கின்றேன் அம்மணி.

(பூலோ-வ-ம்) ஆ ஆ ஜெகஜீரா இவ்விஷயத்தை யோசித்துப் பார்க்குங்கால் எனக்கேமெத்த ஆச்சரியமாகவிருக்கின்றது ஏனெனில் இவ்வண்ணம் வாக்கிருப்பது நீர்செய்வென் றடியாளறிந் தனன் இவ்விதசாட்டியாய்ப் பேசக்கூடியவன் என்னாயகனோடு சேர்ந்த மந்திரியேயன்றி வேறொருவனல்லவென் றெண்ணுகிறேன் இவ்விடத்தி லென்னாண்மையைத் தெரிவிப்பதி லென்ன தடையிருக்கின்றது ஆனபடியினால் இப்பொழுது இவ்விடத்தி லென்னுடைய உண்மையைத் தெரிவிக்கின்றேன் என் காரியமுற்றும் நிறைவேறும் படிக் கிருபை செய்தருளவேண்டும் பக்தவத்சலா.

(பூலோ-வ-ம்) ஐயா சந்நியாசி தெரிவிக்கிறேன் கேளும்.

(மந்-வ-ம்) தெரிவிப்பீர்கள் அம்மணி.

பூலோகரம்பை மந்திரியாகிய சந்நியாசியினிடம் கூறும் விர்த்தாந்த அகவல்.

செப்புறேன் கேளுஞ் சீர்பெற யானும்
அப்பதி பொன்னக ரதுறுமவர்கள்
மன்னவன் சுதனும் மந்திரியின் மகன்
அன்னவ ரிருவரு மருமையாய்த் தேசஞ்
சுற்றியே பார்க்கத் தோணியே வந்தனர்
நத்திடும் பூங்கா வனமதைக்கண்டு
அவ்விடம் வருக வற்புத பொற்குளஞ்
செவ்வையாய்க் கரை சேருடன் வேந்தனுஞ்
சந்தோஷமாகிச் சகிருடன் களிவதை
அந்தோ வன்னமு மருந்திடயிருந்து
வேண்டுமே யென்னை விரும்பியே யந்திரி
பூண்டியாரன் கொண்டு பொருந்தியே வரும்வரை
இவ்விடம்விட்டு யேகா திருமென்
றெவ்வியே செப்பி யோங்கி நடந்தனன்
சென்றவன் வீரவைச் சிருடன் பார்த்து
அன்றங்கிருந்த வரான் முன்பாகச்
சீறியே பாம்பு சிக்கெனக் கடிக்க
மீறியே வருவதை வேந்தனு மறிந்து
வாளினால் வெட்ட வற்புதக் கத்தன்
மீளவே வீழ்ந்ததை விரும்பியங் கெடுத்துப்
பத்திரப் படுத்திப் படியுள குளத்தில்
நத்தியே நின்றிய நங்கையா மென்னிடம்
வந்த சங்கதியை வாதாடினதற்கு
அந்தோ வவர்க்குயா னசை நாயகியாய்
நேசமா யிருந்து நீங்கிடேோம்
ஆசையா யிருவரு மாடினோ மாட்டம்
காணுஞ் செய்க்க நாயகன் புகன்றேன்
கோனே தம்முடன் கூடவந்த வர்க்கு
ஆபத்து வருமென் றறிந்தியான் சொன்னேன்
தாப மேலிட்டுத் தயங்கியே சாய்ந்தனர்
சைத்தியஞ் செய்து சையமா னெழுப்பி
வைத்திடும் பணத்தின் வாஞ்சையை யறிந்து
மந்திரி யங்கு வந்திடு வானென்
றந்தோ விருவரு மப்சணம் வந்துத்
தேடியே பார்த்துத் தைத்தங்கு நின்று
வாடிக் கலங்கி வந்தோம் பாதளம்
கூடிக் குலாவிக்கொஞ்சியங் கிருக்கும் நாள்

நாடிய மண்டபம் நற்குளத் தருகே
சென்றுநா மங்கு இலதா யிருந்து
நன்றுடன் வருவோம் நாயகி வாவெனச்
சொன்னதைக் கேட்டுத் தோகையா ளுடித்து
மன்னனே போக வந்திடு மோசம்
என்று யான்சொல்லி யிசைபெறத் தடுத்தேன்
ஒன்றும் வாராதுகந்து நீளாவென
மண்டபம் வந்து மகிழ்ந்தன ரிருவரும்
விண்டேயாடி விளையாடும் வேளை
வேட்டைக்கரசன் விரும்பியே வந்தவன்
நாட்டமாய்க் கண்டு கல்விட யென்னை
தூதனை விட்டுத் தாக்கியே வாவென
ஓதிடக் கோடியே ரோங்கியே சூழ்ந்து
இருப்பதைப் பார்த்தவ ரிருவருங் குளத்திற்
பொருப்புடன் குதித்துப் புகுந்தோம் பாதளம்
அப்படியிருக்க வங்கொரு நாளில்
ஒப்பியே பூதல் முகந்துமே வந்து
சதுரங்க மதனைச் சதிருட னுடி
இதமுட னிருக்க யிடிபோற் சத்தம்
அழுதிட கேட்டவ் வரசனும் போகப்
பழுது வந்திடுமென்ப் பாவியான் செப்பத்
தடுத்தவர் சென்றுத் தாவியந் தனார்குலத்
தடுத்துக் கெடுத்து மனியாய மூண்டையைத்
தாமெனக் கூட்டிச் சமையதுக் காக
நேயமாய் வைத்தனர் நீயங் கிருந்து
மனதையறிந்து மன்னவன் றனக்கு
இன்முடன் சந்தை யீந்தவன் கொன்றயின்

(மந் வ-ம்) ஆ ஆ தெகதீஸா இனிமேல் என்னசெய்யபோகி றேன்.

(பூலோ வ-ம்) ஐயா சந்நியாசி என்ன விசாரப்படுகின்றீர்.

(மந் வ-ம்) அம்மணி மேல்நடந்த சமாச்சாரத்தைத் தெரி வியுங்கள்.

எந்தனைக் கூட்டிவந் திவ்விடம வைத்துச்
சுந்தரமாகத் தோதகி சென்றனள்

பொது விருத்தம்.

சொன்னதைக்கேட்டுமந்திரி துரையிறந்தானேயென் று
கண்ணிலே நீர்கள் சோரக் கலங்கியேமெய்மறந்துத்
துணிந்தேகமங்கு தோணுமோ தோணுதோ தான்
என்னிடம்புகலுமென்றந்திசைந்தவன் தேட்டன்கிறனே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப் பிரகாரமாகச் சொல்லியதைக் கேட்டறிந்து அரசனுடையதேக மிருக்கிறதா அல்லது இல்லையாவென மந்திரியாகிய சந்நியாசி யானவன் பூலோகரம்பையென்கிற மாதேஸ்த்ரீயைப் பார்த்துக் கேட்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(பூலோ வ-ம்) ஐயா சந்நியாசி அரசனுடைய தேகத்தைத் தைலத்தோணியிலிட்டு வாசனை திரவியங்களை யேற்றிப் பெட்டிக்குள் பதனம்பண்ணி வைத்துவிட்டு வந்திருக்கின்றேன் றவசியே.

(பூலோ வ-ம்) தம்முடைய விர்த்தாந்தத்தை தெரிவிக்க வேண்டுமையா.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு.

எந்துக்கு வாடென்ற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் கமாஸ் ரூபகதாளம்

பல்லவி.

செப்பியதைக் கேட்டியானுந் தெரிந்தேனன்றுமே (செ)

அநுபல்லவி

இப்போதென்முன் சொன்னதெல்லா மிருக்குஞ் சரியே (செ)

சரணங்கள்.

சாதுங் கரிகொண்டுவரத் தங்கமாபுரியில்
போதுபோகமாநினம் புரிந்தங்கிராமல் (செ)
வாவிக்கரைமண்டபமும் வன்னப்பூஞ்சோலை
கூவியழைத்துத் தேடிப்பார்த்தேன் கொற்றவனிக்லை (செ)
தவசியைப்போல் வேடம்பூண்டு சதிருடன்காசி
குலையமெங்குஞ் சுற்றிபிக்கு கோரினேன்வாசி (செ)
வந்தவழி தன்னிலுங்கள் வாலாநூறைச் சிலர்
விந்தை விந்தை யாயுரைக்க விதமறிந்தேன் சீர் (செ)

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் கவி.

அன்னையேயானுஞ் சொன்னசொற்படியே
இன்னிடமுரைப்பேன் நன்மையாய்க்கேளும்

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் தரு.

பொறுக்கபினிப்போகா என்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

விப்பிரான் குலத்தில்வந்த விதனைபினால் (விப்பி)

தப்பிதமன்றுன்னிடன்று நடைத்திற்சொல்லுங்கேட்டு
அப்போதவள்பிள்ளையைப்போ லந்தவிசனந்தேன்னாட்டியே (விப்பி)
என்றனைக்கண்டவுடன் யெங்கியேமனம்நொந்து
உந்தனையாளுந்தேடி வுகந்தேன்றெய்வக்கோடி
வந்துசேரப்போதுமென்று வைத்தாள்பட்டசம்நாடி (விப்பி)
தம்பினையோலிருந்து சங்கதியையறிந்து
நண்பனைப்போல்நதகையை நாடிவாங்கிபுகந்து
அன்பனைப்போலிங்கறிய யான்வந்தேன்றேர்ந்து (விப்பி)

பொது விருத்தம்.

தன்னையேயறிந்திடாமற் றுகியேபுன்சிரிப்பு
என்னமோவந்தாற்போல் விக்கனையேர்ழிபார்த்து
துன்னிழிழந்ரிழைக்கத் தோணுறுசஞ்சிகியோல
என்னிடம்வரவேயீண்டோ ரிருவரென் றுரைத்திட்டாளே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக பூலோகரம்பையென்கிற மாதோஸ்த்ரீயினிடம் மந்திரியாகியசந்நியாசியானவன் பிராமணஸ்த்ரீயினிடம் புத்திரனைப்போற்சென்று அவ்விடத்தில்நடந்த விர்த்தாந்தத்தைச்சொல்லி அவளிடம் தான்பெற்றுவந்த கணையாழியைக்காண்பிக்க அதைக்கண்டுமகிழ்ந்து நீ எங்களிருவரையுங்காப்பாற்ற சஞ்சீவியைப்போற வந்துதோணினையடா கண்மணியென சாற்றலாயினளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

தேமதேதிவ்யமதி என்ற இந்துஸ்தானியின் வரண மெட்டு.
இ-ம் காப்பி ஆதிதாளம்.

வேந்தனை நோக்கி நீரும் மனம் வாடி
விரும்பியிங் கலைந்து வந்தீர் (வேந்)
ஆந்தனையன்றியா னவதிப்பட்டுனை நம்பி
போக்குயிர்வைத்திருந்தேன் றெரிவாய் நீ (வேந்)
இவ்வரசனுக்குயா னிங்குரைத்திட்டாலுஞ்
செவ்வையாய்த்தீர்ந்ததையா யிப்பதிவிட்டு (வேந்)
நத்தியவனைநா நயந்தழைக்கவருவான்
இத்தினஞ்செல்வோமையா யிக்கிராமலந்ரம் (வேந்)
தாமதஞ்செய்திடிற் சதிவந்துநேருமையா
சேமமாயுரைக்கவேணும் பிரசமயம்நீர் (வேந்)

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் விருத்தம்.

அம்மாயென்னரசன்றன்னை யாறுமேகாண்பதன்றிச்
சும்மாநான்வரவேயில்லை சொற்படிகேட்பேனிங்கு
எம்முடன்சண்டைசெய்ய யிசைந்திடிலரசன்றன்னைச்
செம்மையாய் ஜெயிப்பேன்காலம் செல்வதால் விடுத்தேன்றாயே

(வசனம்) கேளுங்கள் யென்னம்மணி யென்னரசனைப் பார்க்கும்படி யிவ்வடியேன் இவ்வளவு பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு வந்ததேயன்றி அம்மாவந்தவ னன்றெனச் செவ்வையாய்ச் சித்தமறியத் தெரிந்தவிஷயம் ஆனால் இவ்வேந்தன் வெகு கூட்டத்தோ டிருக்கின்றனே நாம் தனிமையா யிருக்கின்றோமே யென்று யோசிக்க வேண்டியதில்லை இவனை க்ஷணநேரத்தில் தம்பம்செய்து விடுவேன் காலதாமத மாகுதேயென்றும் இவனிடத்திற் நம்முடைய திரவமைக் காண்பித்துச் சன்மானம் பெறப்போகிறோமா வென்றும் யோசித்துப் பொறுத்திருக்கின்றேன் அதன்பின் தங்களுடைய சித்தம் என்பாக்கியம் அம்மணி.

(பூலோ வ-ம்) ஐயாமந்திரி நாம் செப்பியபடி இங்குள்ள சகலரும் நித்திரை செய்கின்றனர்கள் சுமார் இப்பொழுது நாழிகை 15 இருக்கும் நானும் இவ்விடத்திலுள்ளவர்கள் பிரமிக்கும்படி என் போர்வையைப்போர்த்தி வைத்திருக்கின்றேன் ஆனபடியினால் இட்சணமே நமது நகரத்தை நாடிச்செல்லுவோம் வாருமப்பா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அம்மணி அப்படியே செல்லலாம் வாருங்கள்.

பொது விருத்தம்.

விஜைய தேசத்தைவிட்டு விடியுமுன் வழிநடந்து
இசையுள நகர்வனங்க ளேகியே யிருவர்தாமும்
திசையெனச் சோலைவாவி சீர்புனல் கண்டுமூழ்கி
அசைவறப் பாதலம்போய் யங்கவ ரிருக்கின்றாரே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அன்னசத்திரத்திலிருந்த பூலோகரம்பை யென்கிற பெண்ணரசியும் மந்திரியாகிய சந்நியாசியு மிருவருமாக விஜையதேயத்தை விட்டுக் காடு மலை வனம் வனாந்திரங்களைக் கடந்து சென்று பூஞ்சோலையோடுகூடிய மண்டப பொற்குளத்தில் மூழ்கிப் பாதலலோகம் போய்ச் சேரலாயினார்களென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

தங்கத்தி னொளிமைத்த சதிற்பெரு மரணந்தனனிற
பொங்கமாய் மாதிருக்கப் பூமன்ன னிங்குவந்து
மங்களமா யிருந்தான் மந்திரி தனை மறந்தான்
சங்கதி யறிந்தேனென்று சார்ந்தவன் நினைக்கின்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியானவன் அந்தப்புரத்தி னுடைய சிறப்பையும் மாது சிரோன்மணியி னுடைய ரூபலாவண்யத்தையும் பார்த்து பிரமித்து என்ன மந்திருக்க லானாரசனென்ன நினைத்தங் கிருக்கலாயினனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(மந் வ-ம்) அம்மணி என்னரசனைக் காணவேண்டுமெடுத்து வருவீர்கள் அம்மணி.

(பூலோக வ-ம்) அப்பா மந்திரி இதோ எடுத்துக்கொண்டுவந்திருக்கின்றேன் பார்க்கவேண்டுமடா கண்மணி.

பொது கலிவிருத்தம்.

கட்டமந்திரி கண்களில் நீர்விழ
வாட்டமாயவன் வாடித்தயங்கியே
கட்டிருந்தவுயிர்க் குற்றவன் கொண்டு
போட்டபடியே போல வீழ்ந்து புலம்புவான்

மந்திரி புலம்பல் தரு.

இ-ம் காம்போதி ஆதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

என்னசெய்வேன் யானேது செய்குவேன்
எப்படிபிரிவேன் வினைமேற்பேன் றிணம்பொறுப்பேன் மன்னவா
எந்தனை யெந்தனை யெந்தனைவிட்டுச் சென்றீரே தனியே (என்ன)
உன்னைப்பிரிந்திங் குயிரைவைத்துயான்
வருந்தியாயிருக்க வென்னைமறக்க பிரிந்திருக்க மன்னவா
ஓதுவீர் ஓதுவீர் ஓதுவீரென் முன் பேசுவீரையனே (என்ன)
அட்டமாசித்தியாவுமறிந்த வண்டுள்ளதுரையே
யெந்தனுயிரே பொன்னகரையே யரசே
ஆண்டிட்ட ஆண்டிட்ட ஆண்டிட்ட மனமில்லாமற் சென்றீரே (என்ன)

சுத்தியந்தனைக் கத்திகார்த்திங்க தரணி யாளுவாய்
மனம்பூணுவாய் வுயிர்மீளுவாய் துரையே
தர்மமோ தர்மமோ தர்மமோ யிதென்கர்மமோவறியேன் (என்ன)
அய்யனே நீரும் மெய்யாயிறக்க தறியேனே பாவி
புணங்கூவி வுனைத்தாவி யழுக
ஆருமோ ஆருமோ ஆருமேக் மனந்தேருமோ தெரியேன் (என்ன)
வாவியிலன்றங் கும்மம்பரிந்த வடியன் வந்திருக்க
எழுந்திருக்க விழித்திருக்க பேசாமல்
வாடுறேன் வாடுறேன் வாடுறேன் வன்மமென்மீதேனறியேன் (என்)

பொது விருத்தம்.

மந்திரி புலம்பக்கேட்டு மங்கையுமோடிவந்து
சிந்தை நொந்துருகிநீருஞ் சிதறியிங்கழுகலாமோ
வந்ததிப்பொல்லாக்காலம் வரசனுமிறந்தாரையோ
விந்தையாயெழுப்புமென்று விரித்தவளுரைக்கின்றாளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அரசனைப் பார்த்து மந்திரி யழுது புலம்புவதைக் கேட்டு பூலோகரம்பையானவள் வந்துதேற்றி அப்பா மந்திரி வேந்தனைச் சீக்கிரமெழுப்பி விளங்கும்படி செய்விக்க வேண்டுமென விரித்துரைக்கலாயினளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் தரு.

இ-ம் கல்யாணி இ-ம் தேசிகதோடி ஆதிதாளம்.

கருணைபுரிகுவீர் (கருணை)
கருணைசெய்துநீரும் கருதியமன்னவனை
இருவருமிப்பிழைக்க வெழுப்புவீர் (கருணை)
ஆகாரியுமிதை யறிந்திங்கு நீரும்
போனதைப்பற்றி புலம்பித்தவிக்கிறீர் (கருணை)
சித்தமறியத் தெரிவித்தேனையா
இத்தரையில் நீ ரறிவீர் மெய்யது (கருணை)

பொது கலி.

மங்கையுஞ் சொன்ன சங்கதியறிந்து
பங்கமில்லாம லெழுப்புவனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகார மாக பூலோகரம்பையென்கிற மாதேர்ஸ்த்ரீயானவள் வந்துசொன்ன தைக்கேட்டு மந்திரியானவன் அம்மணி தாங்கள் அந்தப்புரமிருங்க ளென்று சொல்லியனுப்பி விட்டுத்தான் ஸ்தான கன்மாதிகளைமுடி த்துவிற்றிருந்து மந்திரியானவன் அரசனையெழுப்ப முயற்சிசெய்விக் கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் அகவல்.

அரிபரந்தாமா வச்சுதா வாமனா
கரிராஜவரதா கமலக்கண்ணா
ஸ்ரீ தாமுகுந்தா ஸ்ரீயப் பதியே
மாதவா பௌத்த மதுசூதனனே
கேசவா ராமா கிருஷ்ணமுராரி
வாசுதேவா வாமனமச்ச
நரசிம்மா ஸ்ரீஹரிகூர்ம
நாராயணகற்கி நாராயணனே
அடியனுன்னருள் னரசனையெழுப்பிப்
புவிதனிற்பார்க்கப் பரிந்தருள் சுவாமி

மந்திரியாகிய சந்நியாசி சொல் ஆசிரிய விருத்தம்.

தந்தைதாயிருவருஞ் சந்தோஷமாய்ச்சேர்ந்து சடலமெடுக்க வி தனில், ஜலமலமிந்திரிய மிரத்தமொடுசீழ் குருதிசனிவேர்வை துர் நாற்றமும், விந்தையொடு கபவாத மீளையிருமல்மேகம் வெட்டை யொடு ஜன்னி காச்சல், வேணநோய் வருகின்ற பொய்யான தேக மிதை விரும்பி மெய்யாக நம்பி, சொந்தமெனப் பத்தினிப்பிள்ளை பொருள் மேலாசை, தொல்லுலகில் வைத்து நாளுஞ், சுகமுட னிருக்க க்ஷணமதில் வருகின்றதைத் தோணியறியாமல் நித்தம், கந்தமலர்த் தாள்போற்றி யிதெல்லாம் வருகுமோ கருதியெனை யாளி ருங், காசினியிற்கல்லங் குறிச்சியெனும் பதியில்வளர் கலிய பெரு மாள் சுவாமியே.

(வசனம்)

செப்புமென் மன்முழுமனத் ததியாமற் றினங்கொடிய தீயவழியிற் செலவுந், தினமுமிதற் குபதேச மதுசெய்து யான்பார்க்க தீபத்தில் வீட்டில் பேயலுக், கொப்பெனப் பெண்டுபொருள் மனைவிசுதன் மேலாசை தோரியே வைத்துநாளுங், கோபுரந் தாங்குமொரு பது

மைபோல் மாயைதனிற் சோரிவீழ்ந்திதனைநம்பி, இப்படியிருக்கப் பொய்வாழ்விதென் றெண்ணும் வெந்நாளு முனைமறந்து, யானிருந் திட்விந்த தேகஞ்சால் விதமான சிற்றடியேன் கருணைகூர்ந்துக், கடி யடியேனைக் கடைக்கண்ணால் பார்த்தாள் கருதியெனையாள வீருங், காசினியிற்கல்லங் குறிச்சியெனும் பதியில் வளர்கலிய பெருமாள் சுவாமியே.

பொது விருத்தம்.

பஞ்சபூதத்தைத்தன்னுள் பற்றியே நிறுத்திக் கொண்டு
தஞ்சமாய்ப் பெரியோர் சொன்ன சதிருள்ள மந்திரத்தை
மிஞ்சியே ஜெபிக்க மந்திரி மேதினிமன்னன் றேகத்
துஞ்சினவுயிரும் வந்துத்துடித் தெழுந்திடக் கண்டானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரியானவன் மூலாதாரம் ஸ்வாதிஷ்டானம் மணிபூரகம் அனாக தம் விசுத்தி ஆக்ஞை என்னும் ஆறுதாரத்திற்கப்பால் விளங்கும் அனாதியான்வஸ்துவை தன் இதயத்திலிருத்தி யந்தபகவானை ஸ்த் தோத்திரஞ் செய்தவுடனே புவனேந்திரனென்னுமரசனானவன் றாங் கியெழுந்தவனைப்போ லெழுந்திருக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபை யோர்களே.

பொது கருதேவர் முனிவர் சித்தர் போற்றிடுமென்ற
மார்க்கண்ட நாடகத்தின் வர்ணமெட்டு.

தூங்கியெழுந்தவனைப் போலெழுந்தான் புவலுலகரன்
முடிக்குப்பதரி சேர்வை நீக்கினான் (தூங்கி)
பாங்கிலிருந்த வமைச்சன் முகத்தை யங்கரன் பார்த்துப்
பரிவாய் மகிழ்ந்து வுரைக்கலாயினான் (தூங்கி)
மன்னனெழுந்து மந்திரி தனைக் கட்டித்தழுவி
மறந்திங்கிருந்தே னென்று சொல்லுவான்
உன்னைப்பிரிய யெழுதினையன் றெரியாமற் போவென்
றுரைத்தேனே யென்று முத்தமீகுவான் (தூங்கி)

புவனேந்திராஜன் சொல் விருத்தம்.

பாதளவழியைத்தேடிப் பரிவுடன் மந்திரி நீயும்
நீதகலாமனிங்கு சேர்ந்ததை யறியேனப்பா
போதவேசாபசக்கல்லால் புனல் பிளந்திடவும் வந்தேன்
ஓதினேன் கன்னி தன்னுடனை மறந்திருந்திட்டேனே.

(புவ-வ-ம்) அப்பா மந்திரி நீ இவ்விடம் வந்து சேர்ந்ததையே சித்தப்பார்க்குங்கால் எனக்குமெத்த அதிசயமாக விருக்கின்றது நானோ இரத்தினக்கற்களைக்கொண்டிவ்விடம் வந்துசேர்ந்தேன் அவ்விதமா என்னுடைய பத்தினியினுடைய ஆசையினால் உன்னைமறந்திருந்தேனடா கண்மணி.

புவனேந்திரராஜன் சொல் தரு.

இ-ம் ஆனந்தபைரவி ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

அப்பனே மந்திரி யனுகிட்டப்பா தாளம்
அரிவையினால் மறந்தேன் வந்தனையானும் (அப்ப)

அநுபல்லவி.

செப்பமுடனிங்கு நான்றுகாட் சென்றபின்பு
சீருடன்னினைத்தங்கு வந்தேன் யிலகம்பு (அப்ப)

சரணங்கள்.

தேடியலைந்து நான் திரும்பியிங்கேவந்து
தேட்டமாய் யுனைநினைந்து
காடுச் சோலையில் வந்து சுற்றித்தேடுவா யென்று
நான்மெலிந் திருந்தேனன்று
வாடிய பயிருக்கு வருஷம் பொழிந்தாற்போல்
விந்தையே நல்லகாலம் அரசன் செய்ததினாலே (அப்ப)

பொது விருத்தம்.

என்றுமே பலவாராக விரங்கிய மன்னன் முன்னே
நன்றுடன் மந்திரிதேற்ற நங்கையுமோடிவந்து
கன்றுதன் பசுவைத்தேடிக் கருதியே வந்தாற்போல
அன்றுவவ்வரசன் பாதமரிவையும் வணங்கினாளே.

பூலோகரம்பைசொல் தரு யெருக்கு வாடென்ற ஜாவளிமெட்டு.

அரசனேயுன் னடியிணைக் கடியாள் வந்தனம் (அரச)
சரசனேயானுன்னைத்தேடி சாயித்தினம்
யீசன் செயலாலெனக் கிசைந்தநாதனே (அரச)
வாசமலர் மங்கையானும் வணங்கும்பாதனே
தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரை சாருஞ் சத்யனே (அரச)
நன்னயத்துடன் நன்னிலையை நாட்டும் நித்யனே.

பூமியையோர் குடைநிழலாளும் புண்ய மாரனே
சாமி விராகவன்பதஞ் சாற்றிப் பணிந்தேனே (அரச)

(பூலோ-வ-ம்) பிராணநாதா வந்தன மளிக்கின்றேன்.

(புவ-வ-ம்) கல்யாண் பிராணசகி.

(புவ-வ-ம்) அடியென் னாசையுள்ளமயிலே நம்முடைய மந்திரி வந்திருக்கும் விஸ்தையைப் பார்த்தனையா என்ன?

(பூலோ-வ-ம்) பிராணநாதா தங்களால் இந்தச்சண்டாளியான வளனுபவித்த கஷ்டமிவ்வளவென் றெடுத்துரைப்பதற்கு சாத்தியப் படாமலிருக்கின்றது பூமானே.

(புவ-வ-ம்) ஆ ஆ இதுஎன்ன ஆச்சர்யமாக விருக்கின்றது அப்படியானால் தெரிவிப்பாயடி கண்மணி.

(பூலோ-வ-ம்) பிராணநாதா அடியாளுக் கென்னதெரியும் மந்திரியைக் கேட்கவேண்டும் மகாராஜனே.

(புவ-வ-ம்) ஆ ஆ அப்படியா சமாசாரம் அப்படியானால் சீக்கிரம் தெரிவிக்க வேண்டுமப்பா மந்திரி

(மந்-வ-ம்) மாநிலமாளு மரசே மந்திரியாகிய அடியேனுக் கென்ன தெரியும் எல்லாம் மதோஸ்திரீயவர்களைக் கேட்கவேண்டும் மகாராஜனே.

(புவ-வ-ம்) அடி யென்னாசையுள்ளமயிலே அமைச்சனறிவித்ததை யறிந்தனையா யென்ன ஆனதின்கண் இவ்வரச னறியும்படி யதிசீக்கிர மறிவிக்க வேண்டுமடி யென் அன்னமே.

(பூலோ-வ-ம்) அப்படியானால் தெரிவிக்கிறேன் கேட்கவேண்டுமையா சுவாமி.

(புவ-வ-ம்) தெரிவிப்பாயடி கண்மணி.

பூலோகரம்பை புவனேந்திர மகாராஜனிடம்

கூறும் விர்த்தாந்த அகவல்

அரசனே கேளு மறைத்து நீர்வந்த
சரசியாம் பிராமணச் சண்டாளிசெய்த
சதியினையறியா சார்ந்து நாமிருவரும்
பதிவோ டிருந்தல்போற் பாவித்திருக்கிறீர்

(புவ-வ-ம்) அடியென் பிராணசகி, அவ்விதமாகத்தான் நினைத் திருக்கின்றேன்.

(மர் வ-ம்) வேந்தே இன்னமும் விளங்கும்படிக் கேட்டருள வேண்டும்.

(புவ-வ-ம்) ஆ ஆ அப்படியா ஆனால் தெரிவிப்பாயடி, கண்மணி.

தயிலம் நீர்தேய்த்து ஸ்நானமும் செய்து
ஒயிலுடன் பூசை யுகந்துநீர் முடித்து
இருந்திடும் போது யிவ்விட மிருந்த
பொருந்திய பிராமண பூவையென் செய்தனள்

(புவ-வ-ம்) அடியென் பிராணசகி நீ தெரிவித்தபிறகுதான் என க்கு ஞாபகசக்தி யுண்டாயிற் றெவ்வண்ணமெனக் கேட்கில் நான் அப்யங்கஸ்நானஞ்செய்து பூசையைமுடித்துன் வரவை எதிர்பார்த் திருந்தேன் நீ வரவில்லை அதையறிந்திவ்விட மிருந்த பிராமணஸ்த் ரீயைவிடுத்து நீஎன்னசெய்குறாய் பார்த்துவாவென் றனுப்பினேன் அவள்வந்து சிலகார்யார்த்தமாக நீ இருப்பதினால் வரத்தாமதமாகு மெனத் தெரிவித்தனள் சரியென்றிருந்தேன் அதன்பிறகு பிராமண ஸ்த்ரீயானவள் என்னிடம்வந்து சீதலந்தேய்த்து வெருமனே யிருந் தால் உஷ்ணமதிகரிக்கும் நேக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டதுநான் உனக்குத்தாயல்லவா வஞ்சமன்றி என்னிடஞ் சாப்பிடென் றுரைத் தனள் அடிசகி நீ வரட்டுமெனத் தெரிவித்தேன் அதையறிந்து கிஞ் சித் இரசமாவது கொண்டுவருகிறேன் புசியடா கண்மணி யென போதித்தனள் கொண்டுவரவென் றுரைத்தனன் அவ்விதங்கொண்டு வந்தஇரசத்தைவாங்கிப் புசிக்கும்பொழுது வெகு உத்க்ருஷ்டமாக விருந்தது அதன்பிறகு சற்றுநேரத்திற்கெலாம் ஸ்வாதீனந்தவறி கண்பஞ்சடைந்து மயக்கமும் கிறுகிறுப்பும் வெறுவெறுப்பும் அறு வறுப்பும் சுறுசுறுப்பும் பறபறப்புமாக என்நேத்திரம் சென்று பாதாளஞ்சுழலவும் மீதலந்திசை நலையவும் தாவாட்டி யுண்டாகவும் தாகமதிகரிக்கவும் குடலைப்பிரட்டவும் இத்யாதி யேற்பாட்டுடன் கோட்பாட்டைவிட்டு நேர்ப்பாட்டுடன் சார்ப்பாட்டைவிட்டு அடி யென் பிராணசகி பிராணசகியென பூமியின்கண் மூர்ச்சித்து வீழ்ந் தேன் அதன்பிறகெனக் கொன்றுந்தெரியாதடி யென் அன்புள்ள மயிலே.

(மர் வ-ம்) அவளியையாதுமரசே இன்னமுங்கேட்டருளவே ண்டுமையனே.

(புவ-வ-ம்) அப்படியானால் தெரிவிப்பாயடி பிராணசகி.

முன்னையுஞ் செய்து மொழிந்தனள் சாட்சியைக்
கண்டேன் விஷத்தைக் கருதியிந்நீர்
அழைத்ததைக் கேட்டயா னருகினில்வந்து
வழுத்தியேபார்க்க மன்னனே மடிந்து
தேகமுங்கிடக்க வென்சிந்தையுங் கலங்கி
வாகுடனழுது வடியவள்புலம்ப

(புவ வ-ம்) அடியென்பொற்கொடியே அந்தபிராமணஸ்த்ரீயா னவளிவ்வண்ணஞ் செய்ததுவாஸ்த்தவந்தானு வென்ன?

(மர் வ-ம்) அரசே இன்னமுங் கேட்டருள்வேண்டு மையனே

(புவ வ-ம்) தெரிவிப்பாயடி கண்மணி.

அப்போதவளு மருகினில்வந்து
செப்பமாய்ப் பிரட்டிச் சிரிச்சினந்தனள்
பார்த்துயான் பயந்துப் பாவி யென்விதியென
சித்தியாய் நினைத்துத்தியங்கிடும்வேளை

(புவ வ-ம்) மந்திரி இவ்விதத்துயரைக் கேட்டெவ்வண்ணம் பொறுத்திருக்கப் போகிறேனடா நேசனே.

(மர் வ-ம்) பூதளமாளுமரசே இன்னமும் பொறுத்துக் கேட் டருள வேண்டும் பூமானே.

(புவ வ-ம்) அப்படியானால் தெரிவிப்பாயடி செல்வமே.

என்மனத்துள்ளே யேற்கவோர் பெண்ணைத்
தன்மையாய்நினைத்துத் தானிடும் மந்திரியை
மாண்டவர் பிழைக்கும் மந்திரமதனைப்
பூண்டறிந்தவனைப் பரிந்துநீர் சொன்னதை
எண்ணியானறிந்து யிசைந்திடுமமைச்சனை
கண்ணிலேபார்க்கிற் காலமுமக்குயிர்
உண்டாகவேண்டி யிங்குடலழியாமல்
கொண்டொரு பெட்டியிற் கோரியதைநீ
தேய்த்துயான் வைத்துச் செழிவாளபின்
வாய்த்திடுந் தாயென வடியவள் கூடிச்
சென்றேன் பூவில் சிவிகையேந்திரன்

அன்னையிற் கொடுபோய்க் கணமர்ந்து
விடுத்துமே சென்றனன் வேந்தனுமென்னை
கடித்தவன் றிருமணம் நாடிச் செய்யென
சொன்னதைக் கேட்டு தோகையாள் முடித்துப்
பின்னியகாலப் பிசகெனப் பொறுத்து
மனதிற்கிசைந்த மாப்பிளைகிடைத்திடி
லினமுடன் விரதமிருப்பதாய் நினைத்தங்
கிருந்தேன் நீருமிசைந்திர் கணவனும்
பொருந்தியே வந்தீர் பூவையென் சொற்படி
நாற்பத்தியைந்து நாளது செல்லும்
வற்கவேசத்திர மிசைப்பிர்தனியாய்
புருஷர்களவ்விடம் பொருந்தக்கூடா
சரசியுஞ்சென்று சமஸ்ததானமுஞ்
செய்தங்கிருக்கச் செய்குவீரென்றேன்
மெய்யென்றரசன் விரும்பியே செய்தனன்
அன்னசத்திரமதிலடியவள் சென்று
பின்னியயிருவரில் பிரிந்ததுண்டா வென
கேட்டுமேயானுங் களித்தியே செய்திடச்
சூட்டியசொற்படி சுகமுடன் நடாத்தினர்
அப்போதுமந்திரி யங்கவன் வந்து
செப்பமாயுண்டு சீர்பெறு தானம்
வாங்கியே நிற்க வழக்கப்படியவர்
பாங்குடனிருவரில் பரிவுடன் பிரிந்தவர்
உண்டோவெங்கள் முன்னுதவீரென்ன
கண்டோர்முகத்தைக் கடிந்தவன் நிற்க
பாருமில்லைத்துப் பரிவுடனெந்தன் முன்
நேருக்செப்ப நேரிழைபறிந்து
என்மனமகிழ்ந்தங் கிருந்திடுமந்திரியை
துன்னியயிரவினிற் றோகையைத்தூது
விடுத்தடைத்திருக்கும் பெரும்பரதேசியை
பிடித்துவாவென்று பெட்புடனனுப்பினேன்
வந்தவன்முகத்தை வனிதையாள்பார்த்து
மந்திரியென்று மதித்தங்கு மகிழ்ந்து
பரதேசிமொழியைப் பாங்குடனறிந்து
திடமுடனிதைச் செப்புவீரென்றேன்
என்கதையாவு மறிந்தபினமைச்சன்
தன்கதையறிந்து தாவியாளிங்கு
அழைத்துமே வந்திங் கரசனேயும்மை
எழுப்பியகதை முதலுரைத்தேன் சுவாமி

பொது விருத்தம்.

பட்டதன் றுயரமெல்லாம் பாவையுஞ் சொல்லக்கேட்டுக்
கட்டங்களிந்நாளோடு கழிந்ததென் றுரைக்க மன்னன்
சட்டமாயமைச்சன் சொன்ன சதிர்பெருங்கதையைக்கண்டு
பெட்டெனத்துடித்துவேந்தன் புலம்பியகழுகின்றானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகத்தன்னுடைய பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையென்கிற பெண்ணரசியும் புத்திசிகாமணியென்கிற மந்திரியுமுரைத்ததைக் கேட்டுப்புவனேந்திரனென்னுமரசன் மந்திரியைப்பார்த்து அடாநேசனே நம்முடைய கஷ்டமெல்லாமின்றோடே நிவர்த்தியாயிற்றென்று மனங்கலங்கியுரைக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

போவோம்வாராய் என்ற அரிச்சந்திரவிலாசத்தின் வர்ண மெட்டு

இ-ம் சங்கராபரணம் ரூபகதாளம்.

தருணமீது கருணைசெய்தாய்
சமயம் நீயும் (தருண)
அரும்பொன்னே மணியேயெந்த னுருயிரேயிங்கு வந்தென்னை
பெருகும்படிக்குயிரையீந்துப் பிழைக்கச்செய்தாயே முன்னை (த)
மண்ணுலகில் மந்திரிகுலத்தில் மாணிக்கம் போல்வந்துதிக்க
விண்ணுலகெங்கினும்கீர்த்தி விளங்கும்படிச்செய்தாய்மதிக்க (த)
தாயருக்குந்தந்தையர்க்கும் நீ தவறுமலுயிரைத்தந்தாய்
நீயிருக்கும் போதுகுறை நேரிடுமோ வறிந்துரைப்பாய் (தரு)

பொது விருத்தம்.

இப்படியாகமூவ ரேங்கியே யுரைக்கும்போது
செப்பமாய் மன்னன்றானுந் தேறியே தனக்கு வந்த
கப்பிய காலந்தன்னைக் கருதியே மந்திரிபக்கல்
ஒப்பியே யுரைத்துதானு முருகுவான் கருகுவானே.

ஸ்ரீபாத்மோத்தரப்புராணம் பரகுராமப் படலம்.

அலையென் படுமாறென் படுமாகாயமதற்ற
கலையென் படுங்கதிரென் படுமுடுவென் படுங்கிரிகள்
தலையென் படுமலையென் படுந்தரணிப் படுமுயிர்காள்
நிலையென் படுமெனவே புவிநெளியச் சினமுற்றான்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக மேற் சொன்ன நீதியின்வண்ணம் புவனேந்திர னென்னு மரசனானவன் அதிகோபமுற் றருகிருக்கு மமைச்சனைப்பார்த் தறையலானனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

புவனேந்திரன் சொல் தரு.

சாமிகாகாதோமாட்லாட என்ற ஜாவளியின் வர்ண மெட்டு

இ-ம் கமாஸ் ஆதிதாளம்

செப்புரேன்கேட்கவேணும் மந்திரியே நான் (செப்)
இப்புவி தன்னில்நீதி யிசைந்தறியாமல் நெஞ்சில்
ஒப்பியே யவன்வந்ததால் மந்திரியே நான் (செப்)
என்னைமோசடி செய்தென் னுயிர்க்குயிரா யிருந்த
கன்னியைக் கொண்டுகந்த மந்திரியே நான் (செப்)
விஜய நகர்வேந்தன் விரும்பிப்பார்த்திடுங்கண்ணை
இசையுடன் பிடுங்கவேணும் மந்திரியே நான் (செப்)
மையல்கொண்ட மார்பினை மதித்துக்கத்தியைக்கொண்டு
ஐயையோ பிளக்கவேணும் மந்திரியே நான் (செப்)
வெட்டியே துண்டுதுண்டாய் விருந்துகள் பட்சிகட்குச்
சட்டமா யளிக்கவேணும் மந்திரியே நான் (செப்)
பாறையுஞ் சூறையிட்டுப் பார்ப்பாத்தியைப்பிடித்துக்
கோரிக்கழுகிட வேண்டும் மந்திரியே நான் (செப்)
இத்தனைக்குமேதுவாய் யிருந்த மந்திரிதனைச்
சித்திரவதை செய்யவேணும் மந்திரியே நான் (செப்)

(புவ-வ-ம்) வாருமப்பா மந்திரி.

கொன்றை வேந்தன்

மிதனமனை புகாமை யறமெனத்தகும். என்றும்,

திருவிளையாடற் புராணம்.

சூரத்தியை நினைந்தநெஞ்சைக் குறித்துமா நாவைத்தொட்ட
காத்தினைப் பார்த்தகண்ணைக் காத்தனைக் கோடியென்றன்
துரைத்துரைத் தவற்றிர்க்கெல்லாம் முறைமுறைத் தண்டஞ் செய்து
சிரத்தினைத் தடிந்துவீட்டித் திருவுரு மணந்துகின்றான் என்றும்

கம்பராமாயணம்.

அந்தாமுற்றானகலிகை பொறபா லழிவுற்றான்
இந்திரனெப்பா ரெத்தனையோர் தாம்அழிவுற்றார்
செந்திருவொப்பா ரெத்தனைபேர் நின்றிருவுண்டார்
மந்திரமற்றாருற்ற துரைத்தாய் மதியன்றாய் என்றும்

நீதி நூல்

பண்டோரான் பெண்ணமைத்தவ் விருவருக்குமணமியற்றிப் பா
ணிரக்கங், கொண்டளித்த முறைகடந்து கள்ளவழிப்புணர்ச்சி செபு
ங்கொடியோர் தம்மை, மண்டலமே வாய்பிளந்து விழுங்காயோ
வவர்தலைமேல் வானுலரவுங், கொண்டலேயேரிடியைவீழ்த்தாயோ
விதுசெய்யிற் குற்றமுண்டோ.

(புவ-வ-ம்) என்ற நீதிகளின்கண் செப்பியவண்ணம் இப்பொ
ழுதே விஜயதரனென்ற அரசனிடம் நாம்சென்றவனைச் சமர்செய்
தொழிக்கவேண்டு மாதலால் சீக்கிரம் வருவாயப்பா மந்திரி.

புத்திசிகாமணியாகிய மந்திரிசொல் விருத்தம்.

வரையுள புயத்தரசே மன்னர்கள் போற்றுந்தேவே
உரைதனை யடியேன்கேட்க வுரைத்ததிற் குண்மையாகுந்
தரையிலென் னைப்பக்கல் சார்ந்தவன் வேந்தன்றன்னை
விரைவினில் முடிப்பேன்றம்மை விரும்பியாள் வந்தேன்சுவாமி.

புத்தி சிகாமணியாகிய மந்திரி சொல் தரு.

இங்கிலீஷ்நோட்டு வர்ணமெட்டு

வேந்தனே நீரும் விரும்பிங் குரைக்க
பாந்தமுடனறிந்தேனிதைப் பாவிநீர் கேட்க (வேந்த)
ஆணையைக் கொண்டு வடைந்ததைலாம்
வின்னமன்றி கேட்கவந்து வெறுத்தேன் மனமெலாம் (வேந்த)
வஞ்சகன் றலையைவென் வாளுக் கிரையாக
நெஞ்சங்கொதித்திரு கண்புருவம் நிமிர்ந்து துடிப்புக (வேந்த)
முற்றுமடியேன் நினைந்து முனைந்து போர்செய்ய
உற்றேன் பிறகோங்கினைப்பு வூட்ட வரப்பைய (வேந்த)
மன்னனே பாதளமிங்கு மடிந்து கிடக்கவும்
எண்ணியுயிரேவோரில்லையென் றேகிநான் வரவும் (வேந்த)
அவ்வண்ணம் நினைத் தவனுயிரையுமின்னாள்
செவ்வையாய் விடுத்திங்குற்றேன் நெறிவீரொருக்கால் (வேந்த)
சிங்கம் மெதிர்க்கில் சிறுநரிநேர் நின்றிடுமோ
எங்களரசே தமக்கிங் கெவர் நேராமோ (வேந்த)
தேவரீ ரவர் தேவியென்றே யறிந்தால்
தாவியரசன் கொண்டுபோகான் சாரும் மனத்தில் (வேந்த)

மண்டலத்திலோர் மநுநீதி தவறிடில்
தண்டிப்பது நீதியென்று சார்ந்து நீருரைக்கில் (வேந்த)
அடியே னன்னையை யவன்காவல் கடந்து
விடியுமுன் கொண்டுவந்தேன்யான் விரும்புவீ ரறிந்து (வேந்த)

புத்திசிகாமணி மந்திரி சொல் வெண்பா.

சாமபேத தானதண்டச் சதுர்வித வுபாயமதை
க்ஷேமமுடனேயறிந்து செயவேண்டும்—நேமமுடன்
இப்போதவ் வேந்தனிட மேகிநாஞ் சமர்செய்ய
ஒப்புதில்லை யேந்தனுளம்.

(மந் வ-ம்) மண்டலமாளுமரசே தாங்கள் செப்பிய வண்ணம் அவ்வேந்தனிடம் நாமிப்பொழுது யுத்தத்திற்குப் போகுறதாயிருந்தால் தன்பலம் எதிரிபலம் மாற்றான்பல மிவைகளையறிந்து செய்ய வேண்டிய திருக்கின்றபடியினால் அவ்வண்ணம் நாம்சென்று நானாவித தந்திரங்கள் செய்து அவ்வரசனைச் சிதரவடித்து மடிக்கினும்

சிவ வாக்கியர்

கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்தவெண்ணெய் மோர்புகா
உடைந்தசங்கினோசையு முயிர்களு முடல்புகா
ஒடிந்தவேரடியி லுதிர்ந்த பூமரம்புகா
இறந்துபோன மானிடரினிப்பிறப்ப தில்லையே என்றும்

பாச்சூரார் பதிகம்.

வித்தது மரத்துதயினும் மரமது வித்துதயினும்
பெற்றதாய் பிள்ளையினும் பிள்ளையு மதுவேயினும்
மற்றொரு பிறப்புண்டென்று மானிடப்பசுக்க ளொல்லாம்
பற்றிநின் றலைவதேனோ பாச்சூரார் கிராமத்தாரே.

(மந் வ-ம்) என்றநீதிகளின்கண் ஏதுகளுறவண்ணம் தார்தலமாளுநதயாபரா அவ்வரசன் செய்தது செய்தகாரியத்தானே யதற்காக அவ்வேந்தனுக்குத் தெரியாமல் விடியுமுன் யெனதன்னையை இவ்விடம் கொண்டுவந்து விட்டேன் அவனங்கு பார்வையிட்டு இவ் வயிர்த்தியின் பொருட்டின்னோர்க் தண்டுபிலா விட்டிருப்பான் மேலும் பாருங்கள் தேவரீருடைய யுக்தியெனத் தெரிந்திருக்கும் பட்சத்தில் இவ்விதகாரியஞ் செய்யமாட்டான் ஆகலால் அவ்விஷயத்தில் நாம் காலதாமதஞ்செய்து பிரயாசைக் கொடுக்கக் கொண்டு வதுசிஷ்டியேயுதனை மனதில் நினைக்கின்றேன் பாருங்கள் நமதன்னை தந்தையர்கட்குச் சொல்லிவந்தவாய்தாநாள் அதிகமாக வானபடியினால்,

வைராக்கிய சதகம்.

விடையது ரிறையேதாதை மற்றவன்பால்
மின்னெழு தன்னையென்றும் என்றும்

கொன்றைவேந்தன்

அன்னையும் பிதாவு முன்னறி தெய்வம். என்றும்
தந்தை தாய்ப்பேண்
தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லை

(மந் வ-ம்) இத்யாதி சிரேஷ்டம் பொருந்திய நீதிவாக்கியங்களிற் செப்பியவண்ணம் நம்முடைய நகரஞ்செல்லுகின்றதுசிதமாகவிருக்கின்றது பூமானே.

(புவ வ-ம்) அப்படியானால் சரி மெத்தசந்தோஷம் மந்திரி.

பொது விருத்தம்.

மன்னவன் நீயைப்போல வழங்கிய வுரையைமந்திரி
துண்ணியு மழைபெய்ந்தாற்போல் சொல்லுரை யாலவிக்க
எண்ணிய கோபம்நீங்கு வேந்தலே நாமுமிங்கு
உன்னிபிப் பதியைவிட்டு வோங்குவோ மென்கின்றனே

மந்திரியாகிய புத்திசிகாமணி சொல் தரு

காமுனிவினவேயிப்புடு என்ற ஜாவளியின் வர்ணமெட்டு.

இ-ம் பியாகு ஆதிதாளம்.

பல்லவி

இன்னமும் பராமுகமாமோ இனி
யிங்கிருக்கத் தர்மமாமோ (இன்ன)

அநுபல்லவி

அன்னை தந்தைகுரு தெய்வமென் றறிந்துநாம்
அம்மொழியைக்கேட்டங் கடையாமல் நகர்நாமும் (இன்ன)

சரணங்கள்.

எப்போதும் போல விருப்பதி ஞலிங்கு
செப்பிய பிதா சீறிக் கோபிப்பாரங்கு (இன்ன)
தாமதஞ் செய்திடத் தாய்தந்தையர் சகியார்
நேமமா யென்பிதா நெருங்கியா பசிப்பார் (இன்ன)
அன்னையுங் கெற்ப மடைந்திருப் பதினாலே
சொன்னபடி நாமுஞ் சுருக்கிலேகுவோம் சேனை (இன்ன)

பொது விருத்தம்.

பயணமென் றுரைக்கக்கேட்டுப் பரவு பூலோகரம்பை
வயணமாய் ஸ்தானஞ்செய்து வகையுள நகையைப்பூண்டு
நயமுடன் றுதிலுடுத்து நாடியே சமையல் செய்து
இபனுட னன்னமுண்ண யிருவரை யழைக்கின்றுளே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே, இந்தப்பிரகாரமாக புவனேந்திரனென் னு மரசனும் புத்திசிகாமணியென்கிற மந்திரியுந் தங்கள் நகரத்தைநாடிச் செல்லுவோமெனப் பேசிக்கொண்டிருந் ததை அந்தப்புரத்திலிருந்த பூலோகரம்பையென்கிற பெண்மணி யானவள் கேட்டு ஸ்நானஞ்செய்து திவ்யமான வஸ்திரங்களை யெடுத் துடுத்தி நானுவித விசித்திர இரத்னுபரணங்களையணிந்து அறு சுவையுடனே அன்னஞ் சமையல்செய்து சித்தப்படுத்தித் தனது நாயகனுகிய புவனேந்திரனென் னு மரசனையும் புத்திசிகாமணியென் கிற மந்திரியையும் பூலோகரம்பையென்கிற மாதேஸ்திரீயானவள் அழைக்கலாயினுளென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பூலோகரம்பை சொல் கவி.

ஏதோ மனம் நாடுதுபாங்கியென்ற இந்திரசபா வர்ணமெட்டு.

அன்னம்படைக்கிறேன் சாமி நான் [(அன்ன)
அடியவளன்புடனே முடிகியேவேண்டுகிறேன்நான்.
[(அன்ன)

புவனேந்திரமகாராஜன் சொல் கவி.

தரையுள திருநகர் விரையுடன்விட்டுக்
[illegible] ரக்கொண்டிகனி விரைவினில் வருவாய்
எனக்கு

(புவ வ-ம்) அடி யென்னுசையுள்ளாமயிலே நம்முடையநகரத்தை நாடிச் செல்லும்படியாக இருப்பதினுல் நீ சந்தோஷமாய் யென்பின் வருவாயடி தங்கமே.

(பூலோ வ-ம்) அப்படியே வருகிறேன் போற்றி போற்றி மகாராஜனே.

(புவ வ-ம்) மந்திரி நம்முடைய நகரத்தைநாடிச்செல்லுவோம் வருவாயடா கண்மணி.

(மந் வ-ம்) புத்தி புத்தி ஆண்டவா.

(மந் வ-ம்) இப்பொழுதுயான் இவ்விடத்திலிருக்கும்படியாயுள்ள நானுவித உன்னத இரத்னுபரணங்களையும் நவரத்தினங்களையுமெதேஷ்டமாகயெடுத்துக்கொண்டு வாயல்கடோருஞ் சாத்தித்தாளிட்டு அரசனுடைப்பசினும் மந்திரியாகிய இவ்வமைச்சனுடையசினும் வைத்திங்கரத்தைப் பதனம்பண்ணி வைத்துவிட்டேன் இட்சணம் என தன்பனுகிய புவனேந்திரனென் னுமரசனையும் பூலோகரம்பையென்கிற மாதேஸ்திரீயையுமழைத்துக்கொண்டெங்கள் நகரமாகிய பொன்னகரைநாடிச் செல்லுகிறேன்.

பொது விருத்தம்.

அரசனுமாது மந்திரியப்புனல் மூழ்கவாங்கு
சரசமாய்ப் பூதலத்திற்றுன் வரவமைச்சன் பார்த்துத்
திரமுடன் மண்டபத்திற் கணமிருந்தேரைச்செய்திங்
குரமுடன் செல்வோமென்றங் குகந்தவனேதினுனே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக புவனேந்திரனென் னுமரசனுமவன் பத்தினியாகிய பூலோகரம்பையென்கிறபெண்ணரசியும் அவ்வமைச்சனென்கிற புத்திசிகாமணியு மூவரும் ஜலத்தில்மூழ்கிப்பூவுலகிலிருக்கும்படியாயுள்ள பொற்குளம்பூங் காவனத்தின்கண் வந்தபிறகு மந்திரியானவன் மன்னனையும் மாதுரான் மணியையும்மண்டபத்திலிருக்கும்படியாகச்சொல்லித் தங் கள் நகரஞ்செல்லுவதற்கிரதமொன்றியற்றலாயினுனென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(மந் வ-ம்) சரணஞ் சரணமையாசுவாமி அதியற்புதமாக இரத மொன்றுசெய்து குதிரைகளைக்கட்டித்தயார் செய்திருக்கின்றேன் தாங்களும் மாதேஸ்திரீயுமாகவீற்றிருங்கள் அடியேன் நமதுநகரத் தைநாடி இரதத்தைச்செலுத்துகிறேனையாசுவாமி.

(புவ வ-ம்) அப்படியானுல்மெத்தசந்தோஷம் நீ செய்திருக்கும் இரதத்தைப்பார்த்து மெச்சினேன் அன்பனே.

(புவ வ-ம்) அடியென்பிராணசகி நம்முடைய [illegible] வன் செய்திருக்கும் அற்புதமாகிய இரதத்தைப்பார்த்தனை [illegible] திருக்கட்டும் சீக்கிரமிரதத்திலேறு நம்முடையநகரத் [illegible] லுவோமடி யென்கண்மணி.

(பூலோ வ-ம்) சரணஞ் சரணமையாசுவாமி தேவரீர்செப்பியபி ரகாரம் இரதத்திலேறி வீற்றிருக்கின்றேனையாசுவாமி.

(புவ வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி நீ தெரிவித்தவண்ணமிரதத்திலேறியருளினேன் சீக்கிரம்நம்முடையநகரத்தைநாடி இரதத்தை நடாத்துவாயடா கண்மணி.

(மந் வ-ம்) புத்தி புத்தி ஆண்டவா.

பொது விருத்தம்.

பரிசெவிதன்னில் மந்திரியாங்குடன் மந்திரத்தை
நிரையுடனேதத்தாலும் நேர்பெறபூமிசார்கம்
வரைகடந்தந்தத்தேரைவாயுபோற்கொண்டுவாங்கு
தரையில்மேற்றிசையை நாடிச்சார்ந்ததென்றுரைக்கின்றே [னே

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகக் குதிரையின்காதில் புத்திசிகாமணியென்கிற மந்திரியானவன் விஞ்சைய மந்திரத்தையோதினவுடனே அந்தஇரதத்தைக்கனமார்க்கத்தின் கண்செல்லுவதுபோல் வாயுவேகமனோவேகமாய் மேற்றிசையைநாடிச்சென்றதென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே

(புவ வ-ம்) அடி யென்பிராணசகி மந்திரியானவன் இரதத்தை நடாத்துகிறவிந்தையைப்பார்த்தனையா என்ன.

(பூலோ வ-ம்) பார்த்தேன் அதியற்புதமாகவிருக்கின்றதையா சுவாமி.

(புவ வ-ம்) அப்பா மந்திரி நீ நடாத்துகிற இரதத்தினதிர்ச்சியானது எனக்குமிதகம் ஸ்ரமமாகவிருக்கின்றது இத்துடன் இவ்விடத்தில் உன்னதமானபூஞ்சோலையுடன் கூடிய ஆலவிருட்சமிருக்கின்றபடியினாலிவ்விடத்தில் நீ இரதத்தை நிறுத்தினால் இவ்விடமிருந்து நாம் சிற்றுண்டியருந்தித்தாக சாந்திசெய்துகொண்டு நம்முடையநகருக்குச்செல்லுவோமடா கண்மணி.

(மந் வ-ம்) அப்படியேசெய்கிறேன் ஆண்டவா.

(புவ வ-ம்) அப்பா மந்திரி இவ்விடத்தில்நாம் வீற்றிருந்து சிற்றுண்டியைப் புசித்து தாகசாந்திசெய்து தாம்பூலந்தரித்துக்கொண்டோம் எனக்கிப்பொழுது சோகமதிகமாகவிருக்கின்றபடியினால் என் தேவியின் மடிமீது சற்றுசயனித்துக்கொள்ளுகிறேன் நீ சர்வஜாக்கிரதையாய் நாடிச் சேனைகட்கத்தைக் கரத்திற்றாங்கிப்பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேணுமடா கண்மணி.

(மந் வ-ம்) அப்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேன் போற்றி போற்றி மகாராஜனே.

(புவ வ-ம்) அடி யென் கற்பிலுயர்ந்த கண்மணி யெனக்கிப்பொழுதுகளையாகவிருப்பதினால் நின் மடியின்மீது சற்று சயனித்துக் கொள்ளுகிறேன் பெண்மயிலே.

(பூலோ வ-ம்) புத்தி புத்தி பூலோகசக்ரேஸ்வரா.

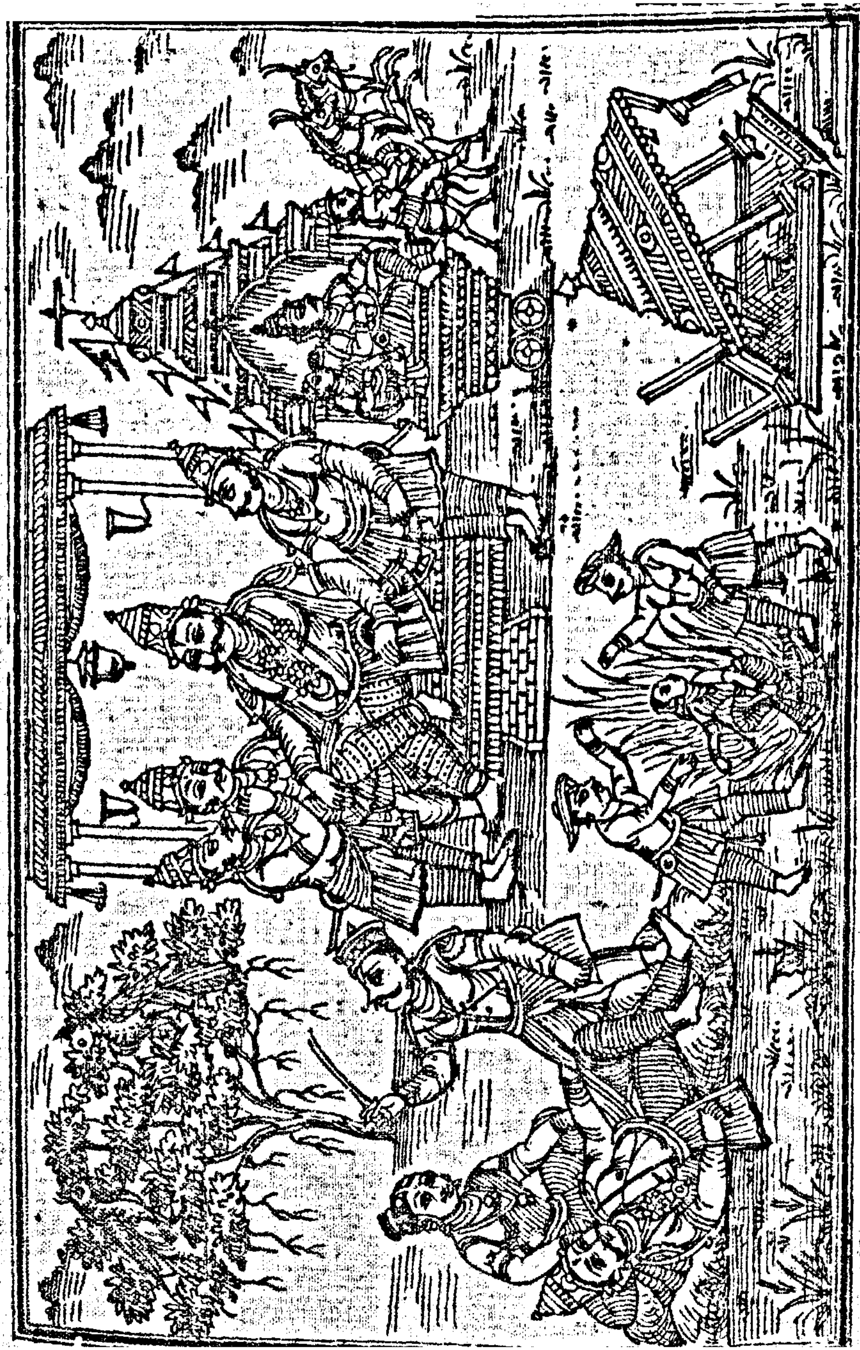

பொது விருத்தம்.

இவ்விதமன்னன்றனு மேற்றிறைமடியின்மீது
செவ்வையாய் நித்திரைசெய்யச் சிறந்தமந்திரிகாத்து
ஒவ்வியேயிருக்கவாங்கு வோங்கியவிஜயதேச
திவ்வியகதையையாவருஞ் சீர்பெறவுரைக்கின்றேனே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமிவ்விடம் பூலோகரம்பையென்கிற பொற்கொடியின் மடியின்மீது புவனேந்திரனென்னு மரசனானவன் சயனித்துக் கொண்டிருக்க அவ்விடம் விஜயதேசத்திறைவனுடைய சரிதையை வெகு சிரேஷ்டமாய் விரித்துரைக் கின்றேன் வேண்டிக் களித்து விரும்பிக் கேட்பீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

சத்திரத்திருந்தபெண்ணுஞ் சதிருடன் றன்போர்ஜாடை
யத்தியிங்குவளுஞ்செய்து மயர்ந்திட விடிந்தபின்னர்
சத்தியேகாவல்காரருந் தோகையெழுந்துகதைய
பற்றியிவ்விடத்திற்றேடிப் பார்த்திவ ரழுகின்றாரே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகச் சத்திரத்திலிருந்த பூலோகரம்பையென்கிற மாதோஸ்திரீயானவள் தான்செல்லுகிறதைக் கருதித்தன்னைப்போலிவ்விடம் பார்ப்பவர்களுக்கிருக்கவேண்டுமென்றெண்ணித்தான்றரித்திருந்தசால்வையைச்சிம்மாதனத்தின்மேற்றான் சயனித்திருப்பதுபோலத் தந்திரஞ்செய்து மூடிவைத்துவிட்டுக் கண்ணுவனாபோதே காட்சியென்கிறமொழியின்வண்ணம் பரதேசியெனச்சத்திரத்தின் கண்வந்த தன்பதியினுடைய மந்திரியின்பின்னன்றிரவு பூங்காவனத்தை நாடிச்செல்ல இவ்விடமுதயமானதையன்னச் சத்திரத்திற் காவல்காரர்க்குந்தாதியர்கள் கண்டாரன்றெழுந்திருந்து சற்றுமின்றயோசித்தாரன்றவன் கண்ணுக்கிருண்டதெல்லாம் பயமென்பதைப்போலஞ்சி வெகுநேரமாகின்றதே பாய்சாய் அவர்களிவ்வள் வசந்தரூபமாய் நித்திரை செய்யுங்கால் கண்டறிவோமென றருகிற் சென்றஞ்சிப் பார்க்குங்கால் பிள்ளையாரத்திற்குப்போய்ப் புருஷனைப்பறிகொடுத்ததுபோலும் கிணறுவெட்டப்பூதம் பிறப்பட்டக்கதையைப்போலும் பிள்ளையாரைப்பிடிக்கக் குரங்காய்முடிந்த தென்கிறகதையைப்போலாச்சே ஐயோ கண்ணுக்குட்டியைக்கொண்டுகளமடித்தால் வைக்கோலுமாகாது நெல்லுமாகாதென்பதைப்போலும் நாழறைக்கேடுத்தது சூறாணிசோறாக்கெடுத்த தம்பியென்பதைப்போல நாமிவ்விடமிருந்து காவல்காத்ததிவ்வண்ணமாயிற்றேயென நினைந்திதனை வெளியேசொன்னால் வெட்கமூதாற்றுக்கமென்றாய்ந்தறிந்தங்குள்ளோரைக் கேட்டுப்புலம்பலாயினார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

தாதியர்கள் புலம்பல் தரு.

அய்யோநானொரு யென்ற இராமநாடக வர்ண மெட்டு.

இராகம் நீலாம்புரி ஆதிதாளம்.

கண்ணிகள்.

என்னநாம் செய்குவோம்	எப்படியாறுவோம்
இவ்விதிவரலாச்சே	தெய்வமே
மன்னவனுமங்கையை	வைத்துக் காத்திடச் சொல்லி
அவனுமனுப்பினனே	தெய்வமே (என்ன)
சொற்படிக்காத்திருந்	தோகையவள் சொல்லாமற்
சூதுசெய்து சென்றனே	தெய்வமே
அற்புதமாகவந்தப்	பரதேசியைக்காணேமே
அவனழைத்துச் சென்றனே	தெய்வமே (என்ன)
வேந்தனுமணஞ்செய்ய	விரும்பிப்பட்டணந்தன்னில்
வேண்டிச்சிங்காரித்தானே	தெய்வமே
போந்திங்கரசர்க்கோலப்	புதுக்கவவர்பார்த்துப்
புரிந்தவந்திங்குற்றாரே	தெய்வமே (என்ன)
இப்போதரசன்பெண்ணை	யேற்றழைத்துவாருமென்
றெங்களுக்குரைப்பானே	தெய்வமே
கொப்பெணயாங்கள் பெண்ணை	யெப்படிக் கொண்டுபோவோம்
கோலத்திற்கென்னசெய்வோம்	தெய்வமே (என்ன)

(தாதிகள் வ-ம்) ஐயா சத்திரத்து மணியக்காரரே தார்மன்னன் சர்வசாக்ரதையோடு பார்க்கும்படிச்சொன்ன சரசயிலே யிவ்விடங் காணேம் தாங்கள் பார்த்தீர்களா யென்ன?

(மணியகாரன் வ-ம்) அடி பெண்களா நன்றாயிருக்கிறது சமாச்சாரம் தென்னைமரத்திற் றேளுக்கொட்டப்பனை மரத்தில் நெறிகட்டுந் தன்மையைப்போலென்னைக் கேட்கிறீர்களே யெனக்கென்னதெரியுமடி மாதர்களா.

(தாதிகள் வ-ம்) ஐயா சத்திரத்துக் கருணீகரே வேந்தன் காவல்காரர்க்கும்படி விதித்தமெல்லியை யிவ்விடங்காணோம் வேண்டித் தாங்களிங்கு பார்த்ததுண்டா விதரணிகரே.

(கருணீகன் வ-ம்) ஆ ஆ பெண்களா நன்றாயிருக்கிறது சமாச்சாரம் தெரிவிக்கிறேன் கேளுங்கள் யானைவாயப் போனகரும்பும் எமன்கையிலகப்பட்ட உயிரும் சர்ப்பத்தின்வாயிலகப்பட்ட தேரையும் மண்ணிலகவிழ்த்த நெய்யும் இரும்புண்டநீரும் இவைகளையெல்லாமெப்படியாவது தந்திரஞ்செய்து திருப்பிவிடலாம் நம்முடைய அன்னசத்திரத்திலிருந்து சென்றவரசியைப் பார்ப்பதரிதாகுமிவையார்காள்.

(தாதிகள் வ-ம்) ஆ ஆ யாங்களிவ்வினைக்கென்ன செய்வோம் ஓ துவாரகாபுரிவாசா புண்ணியபுருஷா வாசுதேவா தேவகிநந்தனா மாதவா வைகுந்தவாசா ஜனார்த்தனா அப்பிரமேயா விருஷிகேசா கோபிகாரமணா ருக்மணிமனோகரா புருஷோத்தமா ஹரிஹரிகோவிந்தா கேசவா ஸ்ரீகிருஷ்ணா வாசுதேவா வாரும் யாங்களதியாயகப்பட்டுத் தவிக்கிறோமெங்களுடைய சரீரத்திற் பிராணனிற்கவேயில்லை ஓ கோபாலமூர்த்தி இவ்வாபத்தி னின்றுகாக்கும் பொருட்டு மமை மன்றாடிப் பிரார்த்திக்கிறோம் பக்தவச்சலா.

பொது விருத்தம்.

சங்கிவர் புலம்பும்போது யிறையவன் விடுத்த தூதர்
பாங்கிகள் கூட்டங்கூடிப் பரிந்திங்கு தேடிவந்து
ஓங்கியேகாவல்கார்க்கு முங்களையரசன்றானும்
பாங்குடனழைத்தாரென்று பண்புடனுரைத்திட்டாரே

(தாதிகள் வ-ம்) அடி தங்கைமாரே அரசனதிசிக்கிறமழைத்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்தருளினாரடி வாருங்கள்.

(தாதி வ-ம்) அப்படியே வருகிறோமடி அம்மணி.

(தாதி வ-ம்) சரணஞ்சரணமையா சுவாமி சத்திரத்துதாதிகள் வந்தனமளிக்கின்றோமையா மகாராஜனே.

பொது விருத்தம்.

போற்றிடுஞ்சகிகடன்னை பூமன்னன்பார்த்துச் சொல்வான்
நேற்றுடன் நீர்க்கதந்த கரிமைந்குதினாளும்
மாற்றியேமணத்தைச்செய்ய மங்கையைக்கூட்டியிங்கு
வேற்றுமையன்றி நீங்கள் விரைவினில் வருவீரென்றான்

(வசனம்) இந்தப்பிரகாரம் நமஸ்கரித்ததாதிகளைப் பார்த்து விஜயதரனென்னுமரசனானவன் உங்கள் சத்திரத்திலிருக்கும் பெண்ணரசியை அழைத்துவாருங்களென்றறிவிக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது கலிவிருத்தம்.

வேந்தனங்கு விளம்பிய சொற்களை
பாங்கமாய்ச் சென்றபாங்கியர்தான் கேட்டு
நேர்ந்ததன்மொழி நீக்கிக்குளறிப்பின்
காந்தமாயவர் சாற்றத் தொடங்கினர்

விஜயதரன் சொன்ன தரு.

ஆவ்பியா என்ற இராமதாஸ் கீர்த்தனையின் வர்ணமெட்டு.

ஏதடி வதனம் வாட்டமாயிருப்பதை வேதடி
வதனம் வாட்டமாயிருப்பதை வேதடி (ஏதடி)

[illegible]

[illegible]

பார்முக மன்றிப் பாவிமொழிவதைத்
தாதிகளறிந்து தான் சோகத்தால்
வேலையாற் றயின்று விடிந்துபோய்ப் பார்க்க
அவ்விடமில்லையா மதுமெய் பொய்யோ
செவ்வையாய்ப் பார்த்துத் தேடியலைந்த பின்
எனக்குரைசெய்ய யேகி வந்தனராம்
பினத்திய சொற்போற் புவிதனிலுண்டோ
பெண்ணிடமிவர்களைப் பேணியே காவல்வைத்
தென்மொழி யன்றியி லெவர்வந்திடினும்
உள்ளேவிடயிவர்க் குத்தாரஞ் செய்த[...]
தள்ளாவிருந்தது தான் வந்திடினும்
தடுத்திடவேண்டுந் தமக்குநான் செ[...]
படித்தரம் போலப் பார்த்துநீ ரிருப்[...]
இவ்விதமிருக்க யேகிசத்திர மதில்
செவ்வையாய் வந்த சிர்பர தேசியைக்
காவல் செய்திடவுந் தருதிய [...]
மேவியானடியேன் விளம்பியி[...]
பார்த்திடவேணும் பரிவுடன் [...]
சேர்த்தியா யழையும் சேசனை[...]திரி

(மந் வ-ம்) அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் ஆண்டவா.

(மந் வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடைய அன்னசத்திரத்திலிருக்கும் ச[...]ருதியை யதிசீக்கிரமழைத்து வாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா

(கட்டியன் வ-ம்) அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் மகாராக் கியமையா சுவாமி

(ஸம்புருதி வ-ம்) சரணஞ் சரணமையா சுவாமி ஸம்புருதி வந்தனமளிக்கின்றேனையா சுவாமி

(விஜை வ-ம்) அடா ஸம்புருதி அந்தப்பரதேசியை யாவருடைய உத்திரவின்பேரில் இங்கே யடைத்து வைத்திருந்தாயடா ஸம்புருதி.

(ஸம்புருதி வ-ம்) கேளுங்களையா சுவாமி சத்திரத்தின் கண் வந்த மாதேஸ்த்ரீயானவர்கள் இவ்விடமுண்டு மீண்டவர்கள் செல்லுகிற காலத்தில் பூரியையிந் திருவரிலொருவர் பிரிந்ததுண்டா வெனக் கேட்கும்படித் தெரிவித்திருந்தனர்க ளடியேன் அவ்விதம் பிரதிதினம் கேட்டுவந்ததில் நேற்றோர் தம்பிவந்தண்டு செல்லும் கால் பூரியையிந் திவ்வண்ணங்கேட்டேன் அதனம்வாட்டமாயிருக்க பாய்சாப் அவர்களிடம் கொண்டு விடுத்துச் சங்கதியை தெரிவித்தேன் [...] அடைத்துச் செல்லும்படி தெரிவித்தனர்கள் இதை யடியேன் சமுகத்திற் தெரிவிக்கும்பட்சத்தில் சிரச்சேதஞ் செய்யும்

படித் திட்டஞ்செய் விப்பேனென் றுரைத்தபடியினுற் இஃது சமுகத்தின் ரகஸ்யமெனக் கருதி வெளியேசொன்னால் வெட்கம் அழுதால் துக்கமென்றும் உப்புகண்டம் பரிகொடுத்த பிராமணஸ்த்ரீயைப்போலும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலு மடியேன் வெளியே சொல்லாமல் மௌனமாக யிருந்துவிட்டேன் அதன்பின் அன்னசத்திரத்தி லிருந்த மாதேஸ்த்ரீயவர்கள் சமாசார மொன்றுந் தெரியவாராதையா சுவாமி.

(விஜை வ-ம்) ஆ ஆ மந்திரி கோட்டைக்குள்ளே குத்தும் வெட்டு மென்பதைப்போலும் உளவனில்லாம லூராழியா தென்கிற பழமொழியைப்போலும் தந்திரம் நடந்திருக்கின்ற விந்தையைப் பார்த்தையா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) வாஸ்த்துவந்தான் மண்டலேஸ்வரா

(விஜை வ-ம்) அடா ஸம்புருதி நீ செப்பியதெல்லாஞ் சரி நீ அ[...]ந்துவைத்த பரதேசியானவன் நம்முடைய தேசஸ்தனு அல்லது இதரதேசஸ்தனு அவனுடைய வார்த்தை, குணம், தேஜஸ், யோக்கியதை ரூபலாவண்ய, சௌவுந்தர்யம் இவைகளில் நம்முடையதேய[...]லிருக்கும்படியான வர்களில் யாவரை மதிப்பிக்கலாம் அதை [...]டுத்து விளங்கும்படி விரித்துரைத்து வருவாயடா ஸம்புருதி.

பொது நே[...] வெண்பா.

அச்சபையிலே யிருக்குமியாவ[...]யுந் தான்பார்த்து
இச்சபையில் நீங்களிதையறி[...]பட்சமுடன்
சொல்லுவீரென்றிடவுஞ் சூழ்[...]இவர்கள் வேந்தனிடம்
புல்லும்படிப் புகன்றார் புகல்[...]

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையே[...]ள இந்தப்பிரகாரமாக விஜயதரனென்னுமரசன் சபையில்வீற்[...]டியானவர்களைக் கேட்க அவர்களெடுத்துரைக்க ஸ்ரீயினர்களென்ற[...]ர்கள் சபையோர்களே.

(சபையோர் வ-ம்) கேளுங்களையா சுவாமி

தனிப்பாட்டுத்திரட்டு.

குட்டுதற்கோபிள்ளைப் பாண்டியனில்லைக்
குறும்பியளவாக்காதைக் குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோ வில்லியில்லை
இரண்டொன்றாய் முடிந்துதலை யிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக் கூத்தனில்லை
விளையாட்டாய்க் கவிதைகளை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கே யறிவில்லாத் துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரென்த் திரியலாமே. என்றும்

கும்மி சந்தம்.

எப்படிக்கவர்தி பிரமஹத்தம்
அப்படிக்காமாட்டார்டியன்பர்கள் மனுவான்
கொப்பின்சகதா வென்வக
தப்பின்றி திருத்துவாடு யன்பமொமதி என்றும்

(சபை வ-ம்) என்ற நீதிகளின்கண் சொன்னவண்ணம் சந்திரனத்தின்கண் நம்முடைய ஸம்புருதி தெரிவித்ததை யோசித்துப் பார்க்குங்கால் காவடியோடுவந்து சத்திரத்திரத்தி லுண்டவன் பிராமணஸ்த்ரீ புத்திரனென்பதற் கையமில்லை மேற்படியானுடைய இத்தனைத்திம் வறுமையினாற் சண்டையிட்டுக் காசி சென்றெட்டுவருடமாகின்றது அவன் இப்பொழுதுதான் தன்றாயினிடம் வந்தொருவாரமாகின்றது

மேற்படியாள் கொங்கணர்கும்மி

மாதாவாய் வந்து அமிர்தந் தந்தாள்
மீனாட்டியாய்வந்து ஈகங்கொடுத்தாள்
ஆதரானின தங்கையானவள் பின்னும்
அந்தக் கொழுந்திய மாமியானவள்

வாலை கும்மி.

பூத்தமலராலே [illegible] அதின்
பூவில்லாப்பி[illegible]கழுண்டு
மூத்தமகனு[illegible]ழுவுமுண்டுமற்ற
மூன் அபெர[illegible]யுழிவுமுண்டு

(வசனம்) என்ற நீதிக[illegible] வண்ணம் சத்திரத்திலிருக்கும் மாதோஸ்த்ரீயை சந்நியாசி[illegible]சென்றெடுத்துக் கொண்டு வந்துவிடுவானென்றிடம் [illegible] சொன்னபிரகாரம் பாதி ராஜ்ஜியத்தையளிக்கொண்டு [illegible]நின் அதன் பிறகு நீ இராஜாங்கமும் செய்வாரம் அர்த்தப்படி மேற்படுத்திக்கொண்டு பாய்ஸார்ப்போடு சல்லாபமாய் வீற்றிருக்கலாமெனப் பிராமணஸ்த்ரீயானவள் செய்திருக்கிற இந்திரஜாலதந்திரத்திற்கு அவளை வரவழைத்தன்மையை விசாரிக்கறியாமல் அடுப்பெறியாத் கோடத்தையம்மையர் பேரிற் காட்டுவதைப்போலும் அவனினைத்தலைபிடிப்பதுபோலும் இவ்விஷயம்விசாரித்தறிவதில் நிஜம் விளங்காதென்கருதி சமூகத்திலடியேங்களேற்றுபோற்றி தாதிக்கிவ்வளவுமெடுத்தியம்பலாயினேனையா சுவாமி,

பொது விருத்தம்.

இப்படிச்சபையிலங்கு விசைத்திடப் பிராமணன்மேல்
செப்பிடவனுபானத்தை சிறெப்பறகேட்டுமன்னன்
கொப்பெனப்பிராமணஸ்த்ரீ தேகனந்தையானைமுடிமென்ன
அப்படியேயழைக்கத்தூதர் தேகிவிலையனிர்றென்றாரே.

(வசனம்) கேளுங்கள்சபையோர்களே இந்சபையில்வீற்றிருந்தவர்கள் பிராமணஸ்த்ரீயின்பேரிற் சொன்னவுடனே விஜைய தரனென்னுமரசனானவன் தூதர்களைம் பிராமணஸ்த்ரீயையழைத்துவரும்படி ஆக்ஞாபித்தருளினன்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(விஜை வ-ம்) அடா தூதர்காள் இடசணமே நீங்கள் போய் பிராமணஸ்த்ரீயை அழைத்துக்கொண்டு வருவீர்களடா.

(தூதர்கள் வ-ம்) அப்படியேசென்றழைத்துக்கொண்டு வருரோம் புத்தி புத்தி ஆண்டவர்.

தூதர்கள் பிராமண ஸ்த்ரீயினிடம் சொல் கவி.

அதிவிரைவதனிற் பதியரசன்றன்
சதிருடனன்னைத் ததியினிலழைத்தார்

(தூதர் வ-ம்) அடி அம்மா பிராமணஸ்த்ரீயே இப்பொழுதே நம்முடைய வேந்தனழைத்துவரும்படி சொன்னாரடி யம்மா.

(பிரா வ-ம்) யாதுகாரியார்த்தம்.

(தூதர் வ-ம்) காரியமெல்லாம் பிறகுபார்த்துக் கொள்ளலாம் சீக்கிரம் வாடி யம்மா.

(பிரா வ-ம்) ஆ ஆ என்னுடையபுத்திரனு மிவ்விடமில்லை இவர்கள்பேசக்கூடிய வார்த்தையைப்பார்க்குங்கால் என்னமோஆதாகவிருக்கிறது இப்பொழுது இவர்களோடு சென்று வருகிறேன்.

(பிரா வ-ம்) அப்பா வாருங்கள் மகாராஜாவிடம் செல்லலாம்.

(பிரா வ-ம்) மஹாராஜா பிராமணஸ்த்ரீ வந்திருக்கிறேன் சுதாஸ்த்ரீ

(விஜை வ-ம்) அடி பிராமணஸ்த்ரீயே உன்னுடைய புத்திரன் சென்றவன் வந்திருக்கிறானா இன்னும் வரவில்லையா.

(பிரா வ-ம்) அவ்விஷயமாருமரசே அடியாள் புத்திரன்தேசாந்தரஞ்சென்றவன் வந்தொருவாரமாகின்றது மகாராஜனே.

(விஜை வ-ம்) ஆ ஆ அப்படியாசமாச்சாரம் நல்லதிருக்கட்டும் உன்னுடையவத்சலா நான்பார்க்கும்படி கேரிட்டிருப்பதினால் அழைத்துவருவாயடி பிராமணஸ்த்ரீயே.

பிராமணஸ்த்ரீ சொல் விருத்தம்.

மைந்தனும் வறுமைதன்னால் வாகுடன் சண்டைசெய்து
மைந்தனுஞ் சென்றுனென்று வகையுடன் காசிவிட்டு
மைந்தனும் வந்தானின்று வளம்பெருஞ் சத்திரத்தில்
மைந்தனுஞ் செல்லக்காணேன் வாடுறேனென்செய்வேனே

பொது விருத்தம்.

விதனமயுஞ்சொல்லக்கேட்டு வேந்தனுஞ் சபையிற்சொன்ன
புதுமொழிபோலேயிந்தப்பூவையும் மொழிந்தாளென்று
இதமுடன் மனதிலெண்ணி யெவ்விஷயம்டத்ததெல்லாம்
சதிருடன் றெரிவாயென்னத் தார்மன்னன் கேட்கின்றானே

பூலோக ரம்பை நாடகம்.

அடி பிராமணஸ்திரீயே அன்னச்சத்திரத்தி லிருந் திவனுடையபுத்திரனை விடுத்தெடுத்துக் கொண்டுவரும் படிசெய்தவள் நீயல்லவா சண்டாளி.

(பிரா வ-ம்) மகாராஜனே அதுவிஷயத்திற்காகத்தானு இந்தப் பிரி இவ்வளவுபிரயாசையெடுத்துக்கொண்டது அப்படி யொருக்காலுஞ் செய்யமாட்டேன் அடியேனுடைய வத்சன்குணமவ்வித மானதன்று மகாராஜனே.

பொது விருத்தம்.

வேதியர்மாதயிந்த விர்த்தாந் தமறியாமற்றன்
நீதியாய்ப்புகலும்போது சேர்ந்தங்குசபையிலுற்றோர்
போதவேயிவள்புத்திரன்றன் பொருந்தியேயவர் தம்பெண்ணை
ஈதியேகொடுபோனுனென் றுமொர்த் திட்டோமமாசேயென்றார்.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அச்சபையில் வீற்றிருக்கும்படியான வர்களெல்லோருமங்குவக்கிருக்கும் பிராமணஸ்திரீயினுடைய புத்திரன்பேரி லனுமானத்தைச் சொன்னூர்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(விஜை வ-ம்) அடி ஜாலவேஷ மோசக்கார பிராமண[illegible] இனிமேலாவது உள்ளதைச் சொல்லுகிறாயா என்ன சீக்கிரம் தெரிவிப்பாயடீ.

(பிரா வ-ம்) ஐயோ [illegible] வோ காரெனு பாவத்தைப் மறியேன் என்பேரில் இப்[illegible]ட்டப் பழியைச்சுமத்திக் கான கமிர் மான வார்த்தைதனைப்[illegible]கின்றீர்களே நான் என்னசெய்யப்போகிறேன் மகாராஜனே.

ருமசேகர்சதகம்,

வாரியாழத்தைதாயும் புனவெரியுமகிலகோரிப் மாவிடர்கள் சனனத்தைப்யும், மன்னவர்களிளமையும் [illegible] நீனத்தையும், பாகிலெழுமணலையும் புருஷர்யோகங்களையும் வானிறையர் மன்னவரையும், பருப்பதத்தின்னிறையு மிகாச்செயலையும் பவரி மாரிபொழிதுளியையும், ஓதியதமிழ்ப்புலவர் வாக்கிலெழு கவியையும் சித்தர்தமதுள்ளறையும், தெரிவையர்கள் சிந்தையையுமில்லனை வெனும்படி தெரிந்தவர் கிடக்கட்டுமோ, வாரிசமடந்தைதுடி கொண்டுமோ அக்கு மருகனை வத்தமூருகா.

(விஜை-வ-ம்) என்ற நீதிகளிலகள் செப்பியவண்ணம் பாருங்கள் சபையோர்களே இவளுடைய வார்த்தையை நாமறிந்தயோசித்துப் பார்க்குங்கால் இவளுடையபுத்திரனைவிடுத்திவ்வித காரியார்த்தத்தைச் செய்யும்படித் தூண்டிவிட்டவளிவளென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை இவ்விதமிருக்க இவளுண்மையைத் தெளிவிக்காமலிருக்கின்றபடியினுலிதையுமிந்த நீங்களே சொல்லுங்கள் சபையோர்களே.

(சபையோர் வ-ம்) மண்டலேஸ்வரா மறையவர்குலத்துதித்த மாதின்புத்திரன் அன்னச்சத்திரத்திலிருக்கும் மாதோஸ்திரீயையெடுத்துக் கொண்டேகினதற்கென்னசந்தேகமிருக்கின்றது மகாராஜனே.

(விஜை வ-ம்) ஆ ஆ அப்படியா காரியம் இவ்விதமிந்தபிராமணஸ்திரீயானவள் செய்த இக்கொடியகுற்றத்திற்கிவளை சுண்ணும்பறையில் வைக்கும்படி சிட்சைசெய்விக்கின்றேன் சபையோர்களே.

(சபை வ-ம்) அப்படிசெய்வது மெத்த உத்தமம் மகாராஜனே.

(விஜை வ-ம்) அப்பாமந்திரி தருதலைமுண்டையாகிய இந்தச்சண்டாளபிராமணஸ்திரீயானவள் செய்த குற்றத்திற்காக இவளுடைய பதிரவியம் கிரஹம் மற்றசமஸ்தமானவைகளையுஞ் சர்க்காரார் தாயஞ்செய்வதோடுங்கூட இச்சணமிவளை தலையாரிகள்வசமொப்புவித்துச் சுண்ணும்பறையில் வைக்கும்படித் திட்டஞ்செய்தருளுவாயடா மந்திரா.

(மந் வ-ம்) அப்படியே செய்கிறேன் புத்தி புத்தி ஆண்டவா.

(மந் வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா சென்று தலையாரிகளை அழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரா.

(கட்டி வ-ம்) அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா சுவாமி.

தலையாரிகள் சொல் கவி.

திராபராக்கு, சூராபராக்கு
வீராபராக்கு. மாராயபராக்கு

(தலையாரிகள் வ-ம்) சரணஞ் சரணமையாசுவாமி அடியேங்களை சமுகத்தி லழைப்பித்தகாரியந் திருவுளம்பற்றவேண்டு மையா சுவாமி.

(மந் வ-ம்) வாரும்பிள்ளாய் தலையாரிகாள் நீங்கள் இந்தப்பட்டி முண்டையாகிய பிராமணஸ்திரீயைப்பிடித்துச் சென்று சுண்ணும்பறையில் வைத்துவிட்டிவ்விடம் வந்து தெரியப்படுத்துவீர்களடா தலையாரிகாள்.

(தலையாரி வ-ம்) அப்படியே செய்கிறோம் போற்றி போற்றி ஆண்டவா.

(பொது வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகத் தலையாரிகள் சேர்ந்து பிராமணஸ்திரீயைப் பிடித்துச் செல்லுகிற காலத்தில் மார்க்கத்திற்கண்டயாவரும் செத்தால் தெரியும் செட்டியார் வாழ்வென்கிற பழமொழியின்வண்ணம் கும்பல்கூடி யொன்று சேர்ந்து அவள்செய்த தீங்கைப்பேசி வரலானூர்களென் றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

ஊர் சனங்கள் சொல் தரு

கும்மி.

பாவிமுண்டை வெகு மூர்க்கமாய்ச் செல்கின்ற
பாப்பைப் பாருங்க ளண்ணமாரே
மேவிய தன்கிளை தன்னைச்சேரு மென்ற
மேல்மொழி போலாச்சு கேயர்களே
அங்கொருவன்ப ளரசனைக்கொன்றிவ்
வவன்றேவியைக் கொண்டிங்குவந்தாள்
தங்கிடமக்கொலை தானேசனியாகத்
தாவிகோர்ந்தது பார்தம்பிமாரே
வேந்தன்விதித்த விதிப்படி மந்திரி
விரும்பித்தலையாரிகள் வசம்
பாந்தமாய் விடுக்கச் சுண்ணாம்பறைதனில்
பாங்காய் வைக்கப்போறார்பாருங்களே
சுக்கனுக்குத்தேங்காய் தக்கிடுமோ யிவள்
கொன்றபழி தன்னைவிட்டிடுமோ
மிக்கவேமுன் னுள்ளரத்தத்திடிர்செய்த
வேதனையாமிது கேயர்களே
வெண்ணைபிற்மாவைக் கலந்துகொடுத்தோனும்
விண்டபாண்டத்தை விலைக்குவிற்றவனும்
நன்றாம்பசும்பாலில் நீரைக்கலந்தோனும்
நம்பினபேரை கட்டாற்றில்விட்டவனும்
நெஞ்சிலகினைத்தொன்று நினைந்துயிர்ந்தோனும்
நேரேவந்தபிச்சையைப் போகச்சொன்னோனும்
அஞ்சினோரை வெகுவல்லற்செய்தவனும்
ஆசாரந் தன்னையுறவை விடுத்தோனும்
உண்டவீட்டிற்கிரண்டகஞ் செய்தோனும்
நரிபோலப் பெரியோர்களைவைதோனும்
மண்டலத்திற்றெய்வங்களைப் பழித்தோனும்
மானிலம்வர்மூயிர் தன்னைமடித்தோனும்
இப்படிச்செப்பிய பாவங்களைச்செய்தி
லேற்கும்பாப்பாத்தியைப்போல் முடியும்
அப்படியிம்முண்டையுநிந்து செய்ததால்
ஆகிவப்போகுறார் கேயர்களே
தன்னையுந் தாமேயறியவேன்றும் நரர்
தன்னைவருத்தாதிருக்கவேனும்
மண்ணிலுள்ளோர்களிவ்வண்ண மிருந்திடில்
வாரா தவரைத்து கேயர்களே

பொது விருத்தம்.

இப்படிவூரிலுள்ளோர் யாவருந் தான்பழிக்கக்
கைப்பிடியாய்ப்பிடித்துக் காளவாய்ச்சேரவாங்கு
ஒப்பிசெய்ததெல்லாமுள்ளத் திலொளியாமற்றுன்
செப்புவாயென்றுகேட்கத் திகிற்பட்டுநிற்கின்றாள

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக அவ்வூரிலுள்ளயாவரும் பிராமணஸ்த்ரீயைப்பழித்துக் கொண்டு பிறகேவர தலையாரிகள் சுண்ணாம்புக்காளவாயல் கொண்டுசேர்த்து பிராமணஸ்த்ரீயைப் பார்த்து இப்பொழுதாவது உண்மையைச்சொல்லும்பட்சத்தில் ராஜாவினிடம் தெரிவித்துன்னை மீட்டுவிடுகிறோமென்று நயமாய்க்கேட்க முன்செய்திருக்கும்படியாயுள்ள பிரமஹத்திதோஷம் தன்னைவந்து சூழ்ந்து கொண்டபடியினால் மௌனமாக யிருக்கலாளென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

கிட்டேமன்றித்தூதர் நெருங்கியேகேட்கும்போது
பட்டியும்வாய்பேசாமற் பசபசென்றவள்முழிக்க
சட்டமாய்ச்செய்தாளென்று தாங்கள்சுண்ணாம்பறையிற்
பொட்டெனத் தள்ளிச்சொல்லப் பூமன்னனிடஞ்சென்றாரே

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாகத் தலையாரிகள் பிராமணஸ்த்ரீயை யபிமானித்துண்மையைச்சொல்லென்றுகேட்க மௌனமாகவிருப்பதையறிந்து இவள் கொடியசெய்கை செய்ததாகத்தோன்றுதெனக்கருதிச் சுண்ணாம்பறையிற்றள்ளித்தலையாரிகள் விஜையதரனென்னும் வேந்தனிடம் விளம்பச்சென்றார்களென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

பொது விருத்தம்.

படிமிசையதனிலுள்ளோர் பாங்குடனேசநாளும்
கடிக்கமழ்கன்னிதன்னாற் கனத்தையுங்குறைத்துக்காம
முடிகிலீண்பேரைப்பெற்றேன் மூட்டிக்கொண்டாவதென்ன
சுடிதியிப்பாவந்தீரத்தவஞ் செய்வேனென்றிட்டானே.

(வசனம்) கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக விஜையதரனென்னும் வேந்தனானவன் அன்னச்சத்திரத்திலிருந்த பெண்ணரசி செய்தமோசத்தைநினைத்து சகலமானபேர்களும் விவாகத்தைநாடி வந்திருக்கின்றார்களே இவர்கள்முகத்தின்முன் னெப்படிப்போய்காம் விழிப்பதெனக்கருதி வெட்கப்பட்டஞ்சி பலவாறுயோசித்திந்த காமத்திற்கு மிஞ்சினபாவமொன்றுமில்லை யெனமதித்து இவ்விதகொடியபாவத்தைத்தவஞ் செய்து நீக்கவேண்டுமென நினைத்து மந்திரியைப்பார்த்துரைக்கலாயினனென்றறிவீர்கள் சபையோர்களே.

(விஜை வ-ம்) அப்பாமந்திரி.

(மந் வ-ம்) ஆண்டவா.

திருவாய்மொழி.

வம்புலாங்கூந்தல் மனைவியைத் துறந்துபிறர் பொருடாரமென்றிவற்றை, நம்பினாரிறந்தால் நமன்றமர்பற்றியெற்றி வைத்தெரி யெழுகின்ற, செம்பினாற்செய்தபாவையைப் பாவித்தெழுமென மொழிவதற்கஞ்சி, நம்பனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன் நைமிசாரண்யத் துள்ளெந்தாய் என்றும்

ஞானவாசிட்டம் வைராக்கியப் பிரகரணம்

காதலெனுமன்னவியின்பின் செல்கின்றமனமென்னுங் கடியஞமலி பேதைமைமேவிய வெண்ணப்பிணக்கின்று மதுபோற் பிடுங்கித் தின்று, மோகமெனும் பெருங்காற்றான் முறித்தெழுந்த மரும்புபோல் மோகமெய்த, மாதையெனும் பெரும்பாழ்ங்கிணற்றுள் வீழுவதினாமலைத் தன்றும், என்றும்

தூமமேது புகைக்கெனத் தோன்றிய
காமமேதெனின் மங்கையரால் வரும்
காமமில்லையேல் சித்தமிற் கேட்டனும்
காமமில்லா நரகமு மில்லையே என்றும்

பட்டணத்தார்.

பெருங்குருதிச் சேறுமிகு மும்புழுநெளிந்தொழுகும்
பாயும்புடவையொன் றில்லாதபோது பலர்வாசல்
நாயும்பெறும் புகுகின்றபோதுக் கிருவகை
மாயும்மனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே என்றும்

கவி வீரராகவமுதலியார்.

தேன்பொழிந்தவாயக்கன் திருவேங்கடத் தடலே
கன்பிறந்தான் கண்ணுக் கினியானே—வான்சிறந்த
பூதேவியாருடனே செய்யதிருப்பாற் கடலிற்
றூதேவி யேன்பிறந்தாள் முன். என்றும்

காளமேகப்புலவர்

மங்கையர்கள் யோனிதனை வைத்திருக்கு மாசைதனைப்
பங்குசெய்து நூற்றிலொரு பங்கெடுத்து—கங்கைமதி
மேவியான்பாதத்தில் வைத்தார்க்கால்
காணலாங் காணுக்கதி என்றும்

விவேகசிந்தாமணி.

மங்கைகேகேசி சொற்கேட்டு மன்னர்புகழ்
தசரதனும் மாணமாண்டான்
செங்கமலச் சேதைசொல்லு மிராமன்
கேட்டவுடன் சென்றான் மான்பின்
தங்கையவள் சொற்கேட்ட ராவணனும்
கிளையோடு தானே மாண்டான்
மங்கையர்சொற் கேட்பதெல்லாங் கேடுவரும்
பெருமைகோர் கைப்பர் தாமே என்றும்

சேய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனே யாவப்
பாய்கொண்டாரும்பணியும் பட்டிச்சுரத்தானே
நோய்கொண்டாலுங்கொளலாம் நாறுவயதாமளவும்
பேய்கொண்டாலுங்கொள்ளலாம் பெண்கொள்ளலாகாதே எ-ம்

காமமேகுலத்தினையு நலத்தினையுங் கெடுக்கவந்த களங்கம்
காமமேதவித்திரங்க ளனைத்தினையும் புகட்டிவைக்குங் கடாரம்
காமமேபரகதிக்குச் செல்லாமல் வழியடைக்குங் கபாடம்
காமமேயனைவரையும் பகையாக்கி கழுத்தரியுங்கத்திதானே எ-ம்

நல்வழி,

நண்டுசிப்பி வேய்கதலி நாசம்வருங் காலத்திற்
கொண்ட கருவளிக்குங் கொள்கைபோ—லொண்டொடியிற்
போதஞ்சேர் கல்விதனம் போந்தவருங் காலத்தில்
மாதர்மேல் வைக்கும் மனம் என்றும்

கொன்றைவேந்தன்.

பிறன்மனைபுகாமை யறமெனத்தகும்.

(விஜைய வ-ம்) என்ற நீதிகளின்கண் செப்பியவண்ணம் பாரும், மந்திரி இவ்வுலகின்கண் காமத்திற்கு மிஞ்சின பாவமொன்றுமில்லை யென்றிந்தப் பெண்ணினால் இவ்வரச னறிந்தனன் இவ்விஷயத்தி லிவ்விதநீதிகளை யானறிந்திருந்தும் இவ்விதபாவத்திற் கேற்பட்டபடியினால் என்னுடைய சத்தியம், சௌரியம், பராக்கிரமம், இவைகளியாவும் சூரியனைக்கண்ட பனிபோலென் மனமஞ்சவும் வெளியில் வந்தொருவரைப்பார்க்க என்மனம் வெட்கப்படவும் இவ்விதகாரிய மேற்பட்டுவிட்டபடியினாலிப்பொழுதே ஒருவருமறியாமல் ரகஸ்யமாக என்னுயிரைவிட்டிருக்கவேணும் அவ்விதஞ்செய்தித்தல் பாவமென்றெண்ணி யிவ்விடமிருந்தவரைப் போக்கின்றேன் இப்பொழுது யான் தவஞ்செய்திவ்விதபாவத்தை நிவர்த்திசெய்யச்செல்லுகிறேன் நீ என்னுடைய புத்திரனுக்கிந்த ராஜ்ஜியத்தைப் பட்டங்கட்டியென் னிடமிருந்த ரகசியமற்றிக் களப்படுத்தியதைப்போலவனைப் பாதுகாத்து வருவாயப்பா மந்திரி.

(மந் வ-ம்) அவ்விதமே செய்துவருகிறேன் போற்றி போற்றி ஆண்டவா.

பொது விருத்தம்.

மன்னவன் வனத்தைநோக்கி மாதவஞ்செய்யப்போகத்
தின்னமாய்வந்த வேந்தர்தேசத்தை நாடிச்செல்ல
இன்னிலத்தரசன் மைந்தனிருந்தரசதனைச்செய்ய
முன்னமேதாயின் றவந்தமுடியுமோவான் கதைசொல்வேனே

(வசனம்). கேளுங்கள் சபையோர்களே இந்தப்பிரகாரமாக விஜைய்தாரனென்னுமரசனானவன் காமத்திற்குமிஞ்சின பாவமொ

ன் முயிலேயெனநினைத்து விருதாவிலத்தஸ்திரீயினுடைய சீர்த்திக் கான
னேன் இவ்விதபாவத்தைநான் அடவியிற்சென்று தவஞ்செய்து இத
னைநிவர்த்திசெய்து கொள்ளுகிறேனென்று சென்றதின்பிறகு அவ்
விடம்வந்திருந்த மருதேயத்தாசர்களியாவருமங்கு நடந்தவிசித்திர
த்தையறிந் தவரவர்கள் நகரின்சென்றதின்பேரில் அந்நகரத்தை விஜ
யதானாசனுடைய மைந்தனுக்குப்பட்டங்கட்டி ராச்சியத்தைநடாத்
திவர இவ்விடம் பூஞ்சோலை ஆலமரத்தடியிற்றேனை கிருத்தித்தன்ப
த்தினி பூலோகரம்பையென்கிற ஸ்திரீயின்மடியில் சயனித்திருக்க
புத்திசிகாமணியென்கிற மந்திரியானவன் காவல்புரிந்து ஸர்வஜாக்கிர
தையாயிருக்கும்படியாயுள்ள புவனேந்திரனென்னு மரசனுடைய
கதையைப்புரிந்துரைக்கின்றேன் கேளுங்கள் சபையோர்களே.

பொது அகவல்.

இப்படியரசனிசைத்திங்குநித்திரை
செப்பமாய்ச்செய்யச்சிறுடனுவில்
பட்சிகளிரண்டும் பாங்குடன்வந்து
அட்சணமிருக்க பெண்ணானைப்பார்த்து
சயனிக்குமன்பன்றன்கதைதன்னை
நயினுடனெனக்குரைத்திடுவீரென்ன
அதையறிந்தட்சணமாண்பட்சிபார்த்து
இதையறிந்திவர்கடானிங்குவந்திம்மனை
சொல்லவுங்கேட்டுத்துயர்மிகக்கொண்டு
வல்லவனருளால்வாட்டமில்லாமல்
முன்னையுமரசனைமுடித்திடப்பிரமனைச்
சண்டாளியின்பின்னைபதுஞ்சென்று
மந்திரிவரவைமதித்தவள்பார்த்து
தந்திரமாகத்தான்கூட்டிவந்து
அரசனையெழுப்பியாவருந்தங்கள்
சரசமாய்ச்செல்லுமித்தன்யர்போயியாவரும்
பூமியிற்கட்டம்பொருந்திடமாட்டார்
சமியேயெனிறுபெண்சாற்றிடக்கேட்டு
ஆண்பட்சிசிறித்தவன்வமேதனே
விண்வார்த்தையென்முன்விளம்பினுயின்னம்
இரண்டுவாபத்துகளிறைவனுக்குண்டென
அரண்டங்கமுதவனைதநீர்சொல்லென
மார்க்கத்திலுஞ்செல்லமண்டபமிடிந்துமேல்
எற்கவேவிழுமுபிறந்திடுவானென
நிதற்கவன்றப்பியிருந்திடுவானெனில்
பதிதனிற்சென்றுபத்தினியோடிவன்
துயின்றிடச்சர்ப்பந்தடிக்குடன்வந்து

ஈயமுடன்கடித்துநாட்டுமென்றிதையெவர்
கேட்டிருந்தோர்களிவருவராகில்
ஜூட்டியகல்லாய்ச்சுருக்கெனப்போவார்
என்றுமேசொல்லயிவைகளைக்கேட்டு
நன்றுடன்சிறித்துநாதனைகல்லாய்
ஆனவர்பிழைக்குமதுவுண்டோவென
தானவங்கேட்கத்தாரணியாள்பவன்
சுதன்றனைக்கொண்டுதேகையும்புருடனும்
இதமுடன்மனமதுயிருவருமொத்துக்
கல்லுருவின்மேற்காளையைவைத்துக்
கொல்லவும்பிழைப்பான்கோதையேயென்று
சொல்லியண்டாண்டஜோடுள்ளபட்சி
நல்லதென்றுரைத்துநாடியேசெல்ல
அமைச்சனுமரசனன்புள்ளபத்தினி
மூமைகொட்டமலிருவருங்கேட்டு
மனமதுகலங்கிமன்னர்க்குமோசம்
இனமுடனிருக்கவிதைநாம்வெளியிற்
சொன்னால்வெட்கந்துயர்கொளிற்றுக்கம்
ஆருதென்றிவர்களந்நாங்கள்தனிற்
வாகுடன்வைத்துவன்மையாயிருக்க
இதையறியாமலிறைவனுமெழுந்து
பதைத்துயான்றூங்கினேன்பரிவுடன்மந்திரி
சீக்கிரம்நகரத்தைச்சேர்ந்திடுவீரென்ன
தாக்கீதைக்கேட்டிவன்றுன்றேறைநடந்த
அப்போதுபட்சியுமங்குரைத்ததின்படிக்
கொப்பெனமண்டபங்கோரியாங்கிருக்கச்
சரியென்றறிந்துசாற்றியவமைச்
சிரமுடன்காத்துநாம்செய்விப்போமெனத்
தன்மனத்தெண்ணி தயாபராரதத்தை
நன்மையாய் வியக்கநீர் நாட்டுவேனென்ன
செய்யென்றுசொல்லச் சீருடன் பரிசெவி
உய்விக்குமந்திர மதையிவந்தேத
மண்டபமீது மகிழ்ந்திர தமும்வரக்
கொண்டல்போ லதிர்ந்துக் கோபுரமதுவுந்
திடீரெனத்திழ்விழுந் தியங்கியே மயங்கிப்
படீரெனத் தங்கள் பாங்குடன்வருக
வழிதனிற் சில்பேர் வாகுடன்வந்து
எழிலுடன்போற்றி யிசைந்தவர்சிற்க
வந்திடும்வரவை வாகுடன் றங்கபாக்

அந்தோசென் றறிவிப்பீர்களென்ன
அவ்விதஞ்சென்றவ ரரசனுக்குரைக்க
ஒவ்வியேவேந்த னுரைத்திடலாயினன்
புத்திரனுமுன் மகன் பூமியைச்சுற்றி
நத்தியே வருகநீ நம்பனேசென்றிங்
கழைத்துவாவென்ன வடைவுடன் மந்திரி
தழைத்திடுஞ்சொற்போற் றுளமேளத்துடன்
வருவதுகப்பார்த்தவர்குடன் மைந்தனுங்
கருதியதந்தையின் கழலடிபோற்ற
ஏற்றிவனழைத்தங் கிறைவன்பால் விடுக்கச்
சாற்றிடும்புவ னேந்திரனெனுந் தனயனை
மார்புறத்தழுவி மகிழ்ந்துமே முத்தஞ்
சீர்பெறயீந்து செல்வனே சென்ற
சேதியைச்சொல்லெனத் திகைத்தவன் மந்திரியின்
சோதியவதனங் கோரியேபார்க்க
ஜாடையையறிந்து சடிதியிலமைச்சன்
நாடியபுத்தி சிகாமணியென்பவன்
தேயத்தைவிட்டுச் சென்றிடுமதுமுதற்
காயமுண்டாக்கிக் களமுடன் வரும் வரை
வாகுடன் சொல்ல வரசனுங்கேட்டு
ஓகோ நீ செய்யாதுயிர் பெற்றென் மகன்
வாரவனன்று வருந்தி நீ செய்த
காரியமிதற்குக் கருதியென்னென்ன
யீந்திடவதற் கீடிலாததினாலே
பாக்கியமாமிச்சபை பரிவுடனிருப்பவர்
யாவராயினு மிவ்வமைச்சன் றன்புகழை
மேவியேதுதித்தினி விரும்பிசெய்வீரென
அவ்விதஞ்செய்தபி னரசனுமமைச்சனை
செவ்வையாய்ப் பார்த்து தேயத்திற்மரிக்கும்
எவருளதாயினு மெழுப்புவாயோவெனக்
கவனித்துக்கேட்கக் கருதியேசதுர்முகன்
எழுத்தைநீக்க வென்றனுமாகா
வழுத்தியேதுர்வித வபாயமுற்றிறப்போ
ரவர்களையெழுப்புவேனடிய னென்றுரைக்க
இலைகளையறிந்தீரேகு வீரென்னச்
சென்றபினப்புறஞ் சென்றிடமாமி
நன்றுடன்நாத்திமார் நங்கையர்தமக்குப்
பூலோகரம்பையும் போற்றிப்பணிந்துபின்
சாலவேதன்னிட சரசன்பால்வந்து

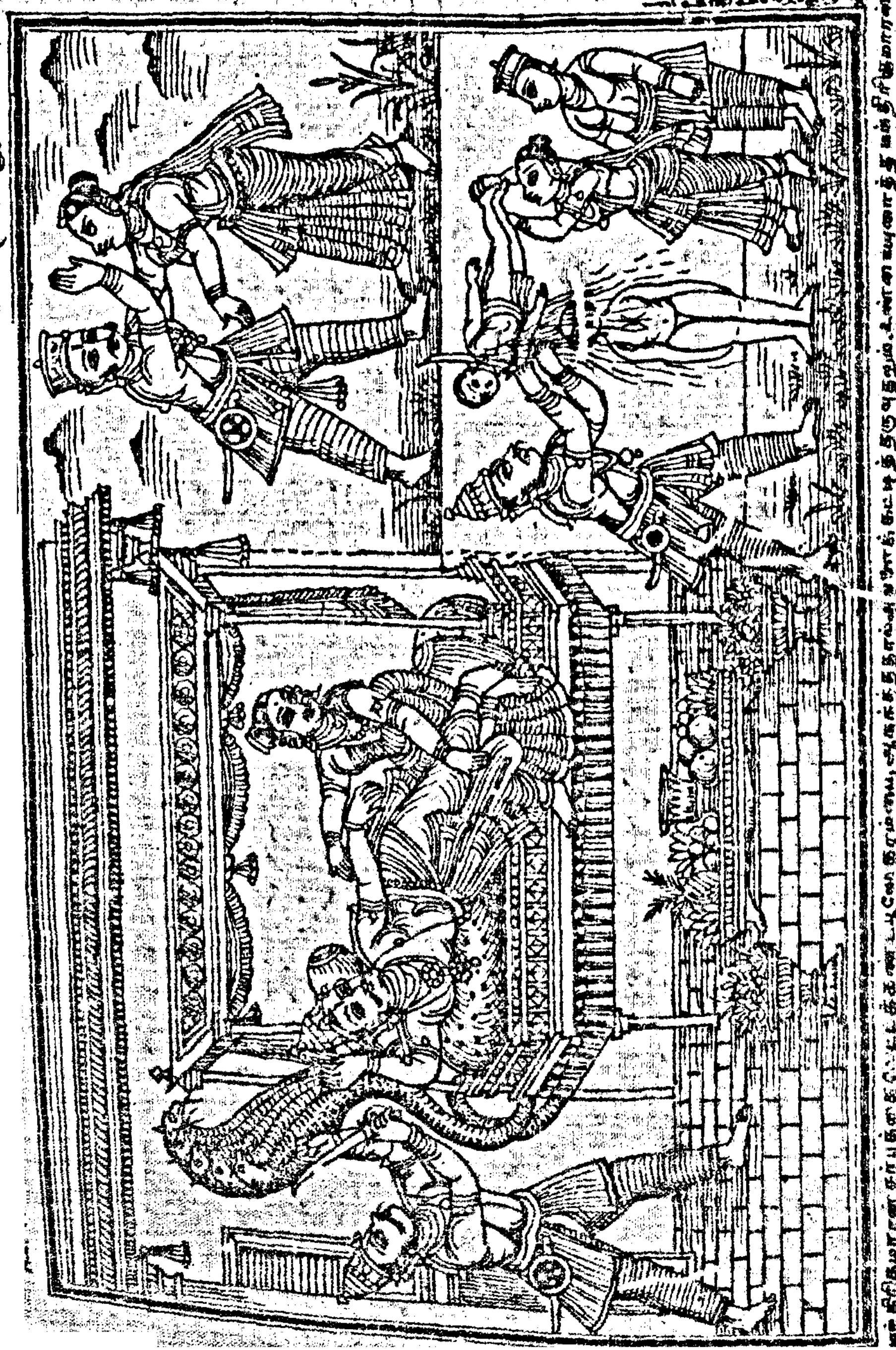

பள்ளியறைதனிற் பாங்குடன்படுத்து
வெள்ளியுமுதிக்கவிடிந்த பின்னுமுந்து
இருந்திடும் நாளினிலிதயத்தில்லாலத்திடும்
பொருந்திய புத்திசிகாமணியென்பவன்
தினந்தினங்காத்துச் சேருடனிருக்க
மனதறியாமல் மங்கையுமமன்னனும்
படுத்தங்கிருக்கப் பாதிராவதனில்
கழுத்ததுக்கார்க்கோடகனென்னுஞ்சர்ப்பம்
தந்தையைக்கொன்ற சதிகாரனிவனை
இந்தட்சணமதற்கிடு செய்வோமெனச்
சங்கிலின்வழியாய்ச் சரசரவெனவர
அங்குமந்திரியவ னதுகண்டேபார்த்து
முகமதாகறுத்து மெய்யெலாம்வேர்த்து
அகமதுவொடுங்கவரண்மனைமுனிந்து
பட்சியுஞ்சொன்ன பழமொழிசரியென
அட்சணமறிந்தங் கவன்கைவாளால்
கொப்பெனவெட்டக் கொடியசர்ப்பம்
அப்பவேதுண்டம் ரண்டாக்குவீழ்ந்திடவே
இஞ்சித்திரத்தங் கினிமொழியாடன்
மிஞ்சியே ஸ்தனத்தின்மேலதுவீழ
பார்த்திவன்கலங்கிப் பயந்துமயங்கி
சித்தியாயாரென்று செய்திட்டதெய்வமோ
றெண்ணவுமாச்சே யிதற்கென்னசெய்வேன்
மண்ணில்யான்செய்த மாதவமெல்லாம்
போச்சுதேபாவம் புரிந்துபாராமல்
ஆச்சுதிவ்வேளை யாபத்தைச்சொல்லி
என்றவன்நகத்தாலேற் கவேகிறி
அன்றவனெரிந்தங் கவன்கைவாளால்
சர்ப்பத்துண்டைத் தானெடுத்துக்கீழ்
விர்ப்பனன்போட மெல்லியுமுழித்து
அரவமும்வெட்டி யங்கவள்மார்பினில்
திரமுடன்குறிதனைச் சிறந்தவள்கண்டு
மனமதுமகிழ்ந்து மதிப்பெலாமறிந்து
இனமுடன்கட்டி யேற்கவேபுகழ்ந்தங்
கிருவருமிருக்க விறையவன் விழித்துப்
பெருகியேபார்க்கப் பேதையுமறிந்தவள்
பார்த்தபின்கையைப் பாலவயும்விட்டு
நேர்த்தியாய்கிடக்க நிருபனுங்கண்டுதன்
நாயகிசெய்த நயப்பெலா மறிந்து

நேயமும்விட்டு நெஞ்சம்வெறுத்துத்
திடமொனவெளியே சீக்கிரஞ்செல்லப்
படமொனமந்திரி பாங்குடன்வருகக்
கிட்டியேவந்தபின் கோடாரியும்
எட்டியேபள்ளி யறைதனில்வந்து
பஞ்சணைமீது பாங்குடனிருந்த
நெஞ்சமஞ்சாமல் சேர்ந்துநீசெய்த
வஞ்சனையதனை வாகுடனென்முன்
அஞ்சாமற்சொல்லென் றதட்டிக்கேட்க
அப்போதுமந்திரி வயனெழுத்திதுவென
செப்பமாயறிந்துதன் சிந்தையில்நினைத்துப்
பூமியைப்பார்த்துப் பொறுத்தவன்நிற்க
ஆமினிசெய்தவ னைதிலொன்றும்
பேசாமலிருக்கும் பெட்பையானறிந்தேன்
கூசாமல்வந்து கோரியேமுண்டையும்
ஏந்தனைக்கொல்ல நீயெழுப்பினையன்று
சாந்தமிருவர் சாட்சியாயிருக்க
எந்தனுழங்கட் கிடைஞ்சனுண்டாமே
இந்தவிதமநீ யெத்தனைநாளாய்
சந்தோஷமாகத் தான்றெறியாமல்
செய்திங்குவருகிறாய் செப்புவாயென்ன
ஐயமில்லாம லாகவுங்கேட்டு
கைப்பிடியாகக் கருதிநீர்பிடித்திங்
கிப்படியிருக்க யெந்தனைக்கேட்பதே
னென்றவன்சொல்ல விரைவனும் ரோந்தினில்
அன்றவர்வருக வவரிடம்பிடித்து
நடந்ததைச்சொல்லி நாடியென் பிதாவின்
இடந்தனிற்கொண்டுபோ யிதையங்குறைத்துத்
தலைதனைவாங்கத் தானவன்சொல்லிப்
பலமுடன்விடுத்துப் பத்தினிதன்னை
வெட்டுவோமென்றவன் விரும்பிநினைத்துச்
சட்டமாய்க்கெற்பஞ் சாயியுமுண்டாய்
இருப்பதாற்பாவ மென்றிதாவவரும்
பொருப்புடனறிந்தபின் போக்குவோமென்ன
இங்கவன்னதையறிந் திவ்விடமிருக்க
அங்கவர்மந்திரியை யரசன்பாற்விடுத்துச்
சேதியைச்சொல்லச் சித்தங்கலங்கி
ஊதிடவேண்டுமென் றுள்ளதையென்ன
கண்ணுறக்கண்டிதைக் கைப்பிடியாக

என்னையேபிடிக்கயா னென்சொல்வேனென
அவ்வுரையைக்கேட் டரசனுமைம்பது
ஒவ்வியமந்திரியை யோங்கியேபார்த்து
நீங்களுமிதனை நேருடனறியத்
தாங்கிடுந்திங்கள் தந்தேனிரண்டினுள்
அறிந்திடவேண்டுமென் றவரிடம் விடுக்கப்
பரிவுடன் விடுத்தபின் பார்த்தறிவோமென்
றவர்களுமிருக்க வரசன் றன்பத்தினி
சவுலிவாடப்பெற்று சங்கதியறிந்து
சக்கரை[illegible]ழங்கிச் சமஸ்ததானமும்
அக்கறை[illegible]ாக வவர்களுங் கொடுத்தபின்
தாயவள்[illegible]ள்ளையைச் சந்திரன்போல
நேயமா[illegible]த்தினந்தினம் நேருடன் வளரல்போல்
அவ்விட[illegible]வளர்த்தன் கவலிருக்க
இவ்விட[illegible]மைச்சனை யிசைந்தோரவ்வொருவரும்
கேட்கவேயவனுங் கிட்டியேமுன்போல
[illegible]யாய்ச்சொல்லத் தாங்களுமறிந்து
இவன்மனங்கல்லோ யிரும்போ காந்தமோ
அவனுமேநம்மிட மானதோருண்மையைச்
சொல்லவுமாட்டான் றுட்டனைப்பிடித்து
சல்லியஞ்செய்திடத் தக்கதோர்விடுப்போ
மென்றவர்நினைத்தவன் றந்தைபார்விடுக்க
அன்றவர்கோபித்து கட்டியிரட்டிப்
பாவிப்பயலே-பாருளோர்பழிக்க
மேனியென்வயற்றில் விரும்பிப்பிறந்தனை
உள்ளதைச்சொல்லென் றோங்கியேகேட்க
எள்ளினுமெண்ணைப்போ லெங்குமிருக்குந்
தயாபரரெந்தன் றலைதனிலிந்த
வியாபகமாக விதித்திடுமிதனை
நேத்தியாயறியேன் நேர்ந்தயான் சிறுவன்
பாத்திரமறியாப் பாவியென்பிதாவும்
உண்மையைச்சொல்லென் றுறுதியாய்கேட்க
கன்மனமன்றிக் கருதியபட்சியும்
சொன்னதைச்சொன்ற் குட்டியேகல்லாய
இன்னேரமாவே னிதற்கென்செய்வேனென்
றென்றிவன்றியங்கி யிருதிலைக்கொள்ளியி
லன்றெறும்பதுவு மகப்பட்டவாறுபோல்
மயங்கிக்கலங்கி மன்னவன் றன்னிடம்
சயனத்திற்சொன்ன தன்மொழியதபோற

சொன்னதைக்கேட்டுக் கொப்பெனக்கோபம்
அன்னேரம்வர வவனையுந்தான்பிடித்
தின்னமுமக்காட்வைத் திருத்திடப்போகா
தரசனிடமே யட்சணங்கொண்டு
சாசமாய்விடுத்துக் சங்கதியைச்சொல
ஆங்கவன்கேட்டு மதிநிலைகொண்டு
ஓங்கிநீயுண்மையைப் புகலடாவென்ன
மொழிதனைக்கேட்டு முன்னர் ஆரமிவர்க்குப்
பழிதனைத்தீர்க்கப் பாங்குடன்காக்க
வந்ததேதிங்கு வதிசயமீதென
அந்தோவிதைக்கேளாய் தங்கவன்றிகச்
செய்தவனென்று சேவகர்தங்களின்
கைதனிற்பிடித்துக் கருதியங்கிருந்து
தலைதனைவாங்கெனத் தானுமேசொல
நிலைதவறாமல் சேர்த்தவர்பிடித்துக்
கொண்டங்குபோகக் கோடிப்பேர்கள்
அண்டமிலவர்தவனையோதெய்வமும்
இவ்வினைசெய்ய வேற்றதாவென்றுநே
செவ்வையாய்ச்சொல்லத் தெரிந்தங்குமந்திரிகள்
புரந்தரனென்னும் பூமானிடம்போய்த்
திரமுடனனியோர் சேதியைக்கேட்க
வேண்டுமென்றுரைக்க வேந்தனுங்கேட்டு
ஆண்டரிக்கற்றுநீ ரப்படிசெய்யெனக்
கேட்டுமேசென்று கிட்டியேமைந்தனைத்
தீட்டிநீயுண்மையைச் செப்படாவென்ன
அப்போது வஞ்சனையனைவரசனைத்
தப்பன்றியென்முன்றன் வரச்செய்யிற்
சொல்லுவேனுண்மையைக் கூட்டிவாவென்ன
நல்லதென்றந்த நாட்டரசன்முதல்
மந்திரிகளப்பதி மாந்தர்களியாவரும்
வந்துமேகூடிவாருடன் சொல்லென
அப்போதவர்விளிலவ்விடம்பட்சிகள்
கொப்பெனவர்தகூடியே சொன்னதைச்
சொல்லியித்தயவரைத் தோணியான்றீர்க்க
நல்லிடுமண்டபம் நாடுமோபத்தைத்
தீர்த்திங்குவந்தபின் சித்ரமாளிகைதனிற்
காத்திடச்சர்ப்பமுங் கண்டியான்வெட்டித்
துண்டிரண்டுந் துணித்துக்கிடக்கக்
கண்டறிவீரெனக்கருதியேசொன்னபின்

பட்சியின்மொழிபோற் பரிவுடன்கல்லாய்
அட்சணமாகயாவரு மறிந்து
துக்கித்துப்புலம்பிச் சூதிறலிலனும்
பக்கம்விடாமற் பாந்தமாயிருந்தனன்
என்செய்வோமென் றெல்லோருமழுது
தன்மையாய்நகரஞ் சார்ந்தபின்னங்குப்
புவனேந்திரனவன் பூலோகரம்பையால்
அவமேசெய்தேனுருயிர் விடுப்பேன்
என்றுமேசொல்ல விதையறிந்தவனும்
நன்றாயிருக்குது நாயகாநீரும்
மைந்தனென்றவனுமதித்தறியாமல்
அந்தோபழியை யவன்மேற்சுமத்தி
இவ்விதஞ்செய்தீ ரேந்தலேசுதனை
ஒவ்விவேகொண்டு நாமுயிற்கொலைசெய்தால்
பிழைத்திடுவானெனப் பெட்புடன்புகல
தழைத்திடுஞ் சொல்லைத்தானிவன்கேட்டுத்
திசைதப்புங்கப்பல்முன் றெரிந்தாங்கொருவன்
அசைவன்றிவழியை யவன்காட்டும்போதுங்
அஞ்சிடுஞ்சேனையைச் சுகமுடனுமான்
சஞ்சிவிகொண்டெழுத்தான் செய்தல்போலும்
இவைகளைக்கேட்டிங் கென்னுயிரிருக்கத்
தவமேசெய்தனை சற்குணவதியே
புத்திரன்போகிற பிழைமோசமில்லை
சுத்தியேயெழுப்ப சுயவோவெனப்
பாங்குடன்சொல்லப் பாவையுங்கேட்டு
ஓங்கியேவருக வலகுவோர்பின்வர
மத்தளந்தித்தி மல்லரிதாளமும்
சுத்தியநாகசுரமொடு வீணையும்
சப்திக்கவந்து தனையனையெடுத்துச்
சித்திரவிழியாள் சிறுவன்காற்பிடித்துக்
கல்லுருவின்மேற் கடிகியேவைத்துக்
கொல்லுவோமென்று கூர்வாளேந்தி
அரசனும்வெட்ட வட்சணமிரத்தஞ்
சரசமாய்விழுகத்தான் மந்திரியெழுந்து
எந்தனுர்சிசுவை யிவ்விதஞ்செய்தீர்
அந்தோயேதுமென்றவள் கைக்கொண்டு
மந்திரஞ்செபித்து மதலையையெழுப்பி
சந்ததமீயத்தான் பெற்றயாவருங்
கண்டுகளித்துக் கடிகர்சென்று
மண்டலத்தரசன் மைந்தர்க்குப்பட்டந்

செய்வேனெனக்குச் சொன்னோன் ஸ்ரீ
உபதலன் சொல்ல வேர்க்கும் தந்திரி
யாண்வேலதன்றோ யான் செய்திடலாகா
தன்மையாரியுன் மகனன் பார்ப்பாயென
இப்படிச்சொன்னபின் [illegible] ங்கயேபிராமணர்
அப்பவேவருகவங் க [illegible]
நல்நாட்கேட்டு நகர [illegible]
தெல்லோரைவரவழை [illegible]
சட்டமாயடிக்கத் தாரணி [illegible]
பட்டமுங்கட்டி பார்ாண்டிருந் [illegible]

பொது மங்களம்.

மங்களமகி மங்களமகி என்ற இங்கிலீஷ்

நோட்டு மங்களத்தின் வர்ண மெட்டு.

மங்களமென மங்களமென மங்களமென பாடுங்கள் ஜெய
மங்களமென மங்களமென மங்களமென பாடுங்கள் (மங்க)
சீர்புகழ்மேட்டர் பெறுமரா ராஜனவருக்கும்
பார்புகழ் மஹாராணி பலேக்சாண்டருக்கும் (மங்க)
உற்றதம்பி யுறுக்ஹர்ப்கா ராட்டவருக்கும்
வெற்றிபெறும்பிரின்ஸ் ஆப் வேல்ஸவருக்கும் (மங்க)
அண்டினவரைக்காக்கும்பாசி செண்டபோருக்கும்
மண்டலம்புகழ் கிளனர்மி ஹண்டியில்வார்க்கும் (மங்க)
நான்குவேதகுலமும் பெருகி நானிலமுள்ளவர்க்கும்
ஓங்கியிப்பிர நாருமேவர்ங்க வுலகிலுள்ளோர்க்கும் (மங்க)
சேயமாயிதை பார்வையிட்ட திருபனவருக்கும்
நேட்டிப்பாடியசிரபுரம்வீர ராகவதாசருக்கும் (மங்க)

பூலோகரம்பை நாடகம்
முற்றிற்று.